

ATHENS voice

ΑΦΙΕΡΩΜΑ *Ιταλική κουζίνα*

A.V. team

Cucina Italiana

Η ιταλική μου εμπειρία

Της Ελένης Ψυχούλη

100 χρόνια Φιλίππου

Των Νενέλας Γεωργελέ,
Σταυρούλας Παναγιωτάκη

Book lovers

Τι θα διαβάσουμε την Άνοιξη

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Το Αθηναϊκό Μουσείο

Της Έλενας Ντάκουλα

**Τρεις Ελληνίδες
μαέστροι στην κορυφή**

Της Δήμητρας Γκρους

συμφωνία για την ενέργεια

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ
ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ
ΩΦΕΛΟΥΜΑΣΤΕ

Ρυθμίζουμε

τη θερμοκρασία από 21°C σε 19°C

Μάθε κι άλλους απλούς τρόπους εξοικονόμησης στο ypen.gov.gr.

Πάρε μέρος στη **#SymfoniaGiaTinEnergeia**.

Γιατί μόνο έτσι και μόνο όλοι μαζί, θα πετύχουμε τον εθνικό μας στόχο:

Να θωρακίσουμε την ενεργειακή ασφάλεια της Ελλάδας.

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΟΛΟΙ στη
#SymfoniaGiaTinEnergeia

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
& ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΣΕ ΒΛΕΠΩ!

Της ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ

Σε βλέπω θυμωμένο

Από τη στιγμή που ξεκίνησε η κούρσα έβριζε, σιγά, μέσα από το στόμα του. Όλα του έφταιγαν: τα φανάρια που ήταν κόκκινα, οι οδηγοί που ήταν ζώα, ο καιρός που ήταν μουντός.

-Θυμωμένο σας βλέπω, του είπα.

-Ναι, θυμωμένος είμαι, πώς να μην είμαι; μου είπε. Νέο παιδί, ούτε 25, καλοβαλμένο, νοικοκυροπαίδι, που λένε. Δεν μίλησα, δεν το προχώρησα. Γύρισε και μου 'ριξε μια ματιά.

Τι περίμενες; συνέχισε να με τσιγκλάει. Τους περισσότερους μας έδιωξαν από τη χώρα για να ζήσουμε, κι όσους μέيناμε μας σκοτώνουν.

-Νιώθεις ότι κινδυνεύεις; ψέλλισα βλακωδώς

-Εσύ τι λες; Δεν σου μυρίζει τίποτα; Σαπίζω σιγά-σιγά. Άμα σου κόψουν τα φτερά, άμα δεν ελπίζεις τίποτα, όταν βλέπεις κάθε μέρα τα μούτρα τους στην τηλεόραση να λένε ψέματα, σαπίζεις.

-Και τι θα κάνεις; Τι θα ψηφίσεις στις εκλογές; τόλμησα να ρωτήσω

-Τι να ψηφίσω μωρέ, με δουλεύεις; Αφού ό,τι και να ψηφίσω ο ίδιος βγαίνει.

-Και τι θα κάνεις δηλαδή;

-Τι θες να κάνω; Πουτάνα όλα θα τα κάνω!

Το παιδί μιλούσε και γυρνούσε συνέχεια πίσω για να δει πώς αντιδρώ. Κάτι περίμενε, το έβλεπα, μια σωσίβια λέξη να κρατηθεί. Μόνο που εγώ δεν είχα καμιά λέξη. Είχα μουδιάσει. Μια φράση μόνο επαναλαμβανόταν σαν λούπα μέσα στο κεφάλι μου: Όταν τα νοικοκυροπαίδια φτάνουν στο σημείο να περιγράφουν το μέλλον της χώρας μ' αυτές τις δύο λέξεις ή θα αλλάξουμε δραστικά ή θα αυτοκτονήσουμε.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Φαίδρα Κρέσπη**. Γεννήθηκε στη Λέσβο από Έλληνα πατέρα και Νεοζηλανδή μητέρα. Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Εδιμβούργο και έχει συνεργαστεί με αρχιτεκτονικά γραφεία σε Αθήνα και Μ.Βρετανία. Το ζωγραφικό της ύφος είναι βαθιά επηρεασμένο και διαμορφωμένο από την αρχιτεκτονική της εκπαίδευση. Τα έργα της εμπνευσμένα συνήθως από το αστικό τοπίο έχουν μια περιπαιχτική, χιουμοριστική και ναϊφ διάθεση. Το 2015 παρακολούθησε μαθήματα εικονογράφησης στο πανεπιστήμιο Central Saint Martins στο Λονδίνο, πράγμα που την ώθησε να ασχοληθεί επαγγελματικά με την εικονογράφηση. Έχει πάρει μέρος σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις σε Ελλάδα και εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα, ως καλλιτέχνης, εικονογράφος και αρχιτέκτονας.

Δείτε τη δουλειά της στο: www.phaedracrespi.com
e-shop: PhaedraCrespiShop.etsy.com

ONASSIS STEGI

FUTURE N.O.W. 2023

CALL ME SUGAR

**ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΥΠΡΑΙΟΥ
& ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΗΤΙΔΗΣ**

PERSEIDS

**Ή ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΤΑΡΕΤΕ ΑΓΡΙΩΣ
ΖΩΗ ΣΙΓΑΛΟΥ & ΜΑΡΙΝΑ ΣΙΩΤΟΥ**

ΣΕΙΣΜΟΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΒΗΛΑΡΑΣ

23.03—09.04.23

**ΘΕΑΤΡΟ
ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΗΛΙΚΙΕΣ 16+**

**ΣΞΕΡΓΑΣΙΑ. ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑ ΦΥΛΟΥ.
ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ.
ΤΡΕΙΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΜΑΣ ΠΑΡΟΝ.**

ONASSIS.ORG

Εθνική Στρατηγική για την Ισότητα των ΛΟΑΤΚΙ+. Δύο Χρόνια Μετά.

Του ΑΛΕΞ ΠΑΤΕΛΗ

Την προηγούμενη εβδομάδα ψηφίστηκε το νομοσχέδιο για τον σχολικό εκφοβισμό (Ζούμε Αρμονικά Μαζί - Σπάμε τη Σιωπή) του Υπουργείου Παιδείας. Για πρώτη φορά γίνεται ρητή αναφορά πως κάθε μορφή βίας (σωματικής, λεκτικής, ψυχολογικής, συναισθηματικής, κοινωνικής, ρατσιστικής, σεξουαλικής, ηλεκτρονικής ή άλλης) και παραβατικής συμπεριφοράς που πλήττει τη σχολική κοινότητα και διαταράσσει την εκπαιδευτική διαδικασία συνιστά ενδοσχολική βία και εκφοβισμό, ιδίως αν έχει ως στόχο την προσβολή, μεταξύ άλλων, του σεξουαλικού προσανατολισμού, της ταυτότητας φύλου, της έκφρασης ή των χαρακτηριστικών φύλου του μαθητή. Μαθήτριες και μαθητές θα μπορούν να καταγγέλλουν (επώνυμα ή ανώνυμα) τα περιστατικά σχολικού εκφοβισμού σε ειδική ψηφιακή πλατφόρμα, τα οποία στη συνέχεια θα πρέπει να διερευνώνται.

Επίσης, προβλέπεται η σύνταξη και αποστολή εγκυκλίου σε όλα τα σχολεία με κατευθυντήριες γραμμές, για το πως να διαχειρίζονται οι εκπαιδευτικοί περιστατικά εκφοβισμού λόγω φυλής, αναπηρίας, θρησκευτικών πεποιθήσεων, εθνοτικής καταγωγής, σεξουαλικού προσανατολισμού, ταυτότητας, έκφρασης, χαρακτηριστικών φύλου ή οικογενειακής κατάστασης. **Προβλέπεται ακόμη η επικαιροποίηση** του ενδεικτικού σχολικού κανονισμού για να γίνει πιο συμπεριληπτικός, όπως επίσης και η τακτική εκπαίδευση όσων εμπλέκονται στην αντιμετώπιση φαινομένων σχολικού εκφοβισμού από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.) και το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης (ΕΚΔΔΑ).

Όλα τα παραπάνω δεν αποτελούν παρά την πιο πρόσφατη δράση που έχει υλοποιηθεί στο πλαίσιο της Εθνικής Στρατηγικής για την Ισότητα των ΛΟΑΤΚΙ+. Να θυμίσουμε ότι η Εθνική Στρατηγική εκπονήθηκε από επιτροπή, που συστάθηκε μετά από απόφαση του Πρωθυπουργού, με επικεφαλής τον πρώην Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, Λίνο Αλέξανδρο Σισιλιάνο και παρέδωσε το πόρισμα της τον Ιούνιο του 2021. Το πόρισμα είναι ένας οδικός χάρτης με τις πολιτικές κατευθύνσεις που πρέπει να ακολουθήσουμε για την άρση των διακρίσεων που υφίστανται οι ΛΟΑΤΚΙ+ πολίτες στην Ελλάδα και προκειμένου να γίνουμε πραγματικά μία κοινωνία ισότητας.

Στη συνέχεια, προτάσεις της εθνικής στρατηγικής κωδικοποιήθηκαν και συμπεριλήφθηκαν στα ετήσια σχέδια δράσης των υπουργείων. Το αποτέλεσμα ήταν πως σε λίγο περισσότερο από ενάμιση χρόνο υλοποιήθηκαν πάνω από 17 δράσεις, πολλές εκ των οποίων ήταν εύλογα αιτήματα των ΛΟΑΤΚΙ+ συμπολιτών μας και είχαν καθυστερήσει αδικαιολόγητα. Ενδεικτικό παράδειγμα είναι η πλήρης απαγόρευση αιμοδοσίας για όσους είχαν έστω και μία ομοφυλοφιλική επαφή μετά το... 1977! Αυτή ήταν η σουρεαλιστική διατύπωση που παρέμενε επί δεκαετίες στο προηγούμενο έντυπο αιμοδοσίας και καταργήθηκε με απόφαση του Υπουργείου Υγείας.

Στο νομοθετικό πεδίο, η κυβέρνηση προχώρησε, ακόμη, στην απαγόρευση των «θεραπειών» μεταστροφής για τα ανήλικα και ευάλωτα πρόσωπα, ενώ απαγόρευσε αχρείαστες και επιβλαβείς επεμβάσεις σε ίντερσεξ βρέφη –καθιστώντας την Ελλάδα την μόλις πέμπτη χώρα

στον κόσμο με τέτοια νομοθεσία. Η τελευταία αυτή ρύθμιση συμπεριλαμβάνεται πλέον από ευρωπαϊκούς φορείς στις καλές πρακτικές που θα πρέπει να ακολουθήσουν και άλλες χώρες.

Δεν είναι, όμως, μόνο οι νομοθετικές παρεμβάσεις. Εξάλλου αρκετά συχνά στη χώρα μας, το πρόβλημα δεν είναι η έλλειψη νόμων αλλά το πώς αυτοί εφαρμόζονται. Για αυτό, σε συνεργασία με το ΕΚΔΔΑ και με τη συμβολή εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών, προχώρησε η κατάρτιση ενός προγράμματος εκπαίδευσης των δημοσίων υπαλλήλων σε θέματα που απασχολούν τους ΛΟΑΤΚΙ+ συμπολίτες μας. Αντίστοιχη πρωτοβουλία ανέλαβε και το Υπ. Προστασίας του Πολίτη με την εκπαίδευση 17 χιλ. αστυνομικών, το Υπ. Εξωτερικών με τη διοργάνωση σεμιναρίων σε διπλωμάτες αλλά και ανεξάρτητοι φορείς όπως η Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών, με επιμορφωτικό σεμινάριο για τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ+ στην έννομη τάξη.

Ειδική αναφορά θα πρέπει να γίνει στις πολιτικές που αφορούν τα διεμφυλικά άτομα, ίσως την πιο ευάλωτη υποομάδα. Με απόφαση του Υπουργείου Εργασίας και του ΟΑΕΔ, τα τρανς άτομα έχουν πλέον ενταχθεί στα εξειδικευμένα προγράμματα στήριξης με επιδότηση της θέσης εργασίας. Παράλληλα, διεμφυλικά γυναίκες μεταφέρθηκαν από τις ανδρικές σε γυναικείες πτέρυγες φυλακών, ενώ στον νέο σωφρονιστικό κώδικα συμπεριλήφθηκαν προτάσεις του Σωματείου Υποστήριξης Διεμφυλικών (ΣΥΔ).

Είναι πολλές ακόμη οι αλλαγές που έχουν γίνει, από την εισαγωγή του μαθήματος της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης μέχρι τη δυνατότητα χορήγησης PreP (προληπτικής αντιρετροϊκής αγωγής) για τα άτομα που είναι πιο ευάλωτα στον HIV. Και από την έκδοση οδηγού διαχείρισης περιστατικών βίας μέχρι την αποστολή εγκυκλίου προς τα κατά τόπους προξενεία, σχετικά με την αντιμετώπιση ζητημάτων που απασχολούν ΛΟΑΤΚΙ+ συμπολίτες μας που ζουν ή επισκέπτονται χώρες του εξωτερικού.

Η συστηματική προσπάθεια που γίνεται να βελτιωθεί το θεσμικό περιβάλλον και να καταπολεμηθούν οι διακρίσεις αναγνωρίζεται και σε διεθνές επίπεδο. Δεν είναι τυχαίο ότι η ILGA Europe, οργάνωση που επικεντρώνεται στα ΛΟΑΤΚΙ+ δικαιώματα και συμβουλεύει το Συμβούλιο της Ευρώπης, σημείωσε στην ετήσια έκθεσή της πως η Ελλάδα ήταν ανάμεσα στις χώρες με τη μεγαλύτερη βελτίωση για το 2022. Ακόμη πιο θετική είναι η αποτίμηση που κάνει το Council of Global Equality. Στην έκθεσή του για τα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ΛΟΑΤΚΙ+ (LGBTQI+ Human Rights Report Card Score) η Ελλάδα είναι μία από τις λίγες χώρες που βαθμολογείται με Α.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πολλά μένουν να γίνουν ακόμη. Το σημειώνουν άλλωστε και οι ίδιες εκθέσεις που καταγράφουν και τη βελτίωση. Κυρίως όμως το βιώνουν οι ΛΟΑΤΚΙ+ συμπολίτες μας. Η ομοφοβία και η τρανσφοβία κάθε άλλο παρά έχουν εξαλειφθεί. Μαθητές πέφτουν θύματα ομοφοβικού bullying, διεμφυλικά άτομα φοβούνται να νοσηλευτούν σε νοσοκομεία λόγω τραυματικών εμπειριών και θεσμικές εκκρεμότητες θέτουν αδικαιολόγητα εμπόδια σε χιλιάδες συμπολίτες μας. Πολλά ακόμα πρέπει να αλλάξουν. Άλλωστε, η θωράκιση των δικαιωμάτων όλων των πολιτών δεν είναι μόνο χαρακτηριστικό ενός κράτους δικαίου αλλά και προϋπόθεση για μία ισχυρή Ελλάδα. Γιατί σήμερα, περισσότερο παρά ποτέ, ένα κράτος ευημερεί όταν όλοι οι πολίτες του ευημερούν. **Α**

Η επικοινωνιακή κακοποίηση μιας τραγωδίας

Της ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΛΑΜΑΝΤΗ

Η τραγωδία στα Τέμπη έφερε ξανά στο φως με τον πιο βίαιο και αμείλικτο τρόπο σύσσωμες τις δομικές παθογένειες, τις διοικητικές ελλείψεις και τη μεταρρυθμιστική ραθυμία που βασανίζουν το ελληνικό κράτος σε όλη τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης. Για μία μερίδα κόσμου είχε υπάρξει η ψευδαίσθηση ότι, με το πέρας της δεκαετίας της κρίσης, των μνημονίων και της λιτότητας, οι παθογένειες αυτές είχαν διαγνωστεί, αν όχι ελεγχθεί, στην πλειονότητά τους. Υπήρχε η αίσθηση ότι έχουμε εισέλθει σε μία πορεία αργής αλλά σταθερής εξυγίανσης. Η τραγική συγκυρία της νύχτας της 28ης Φεβρουαρίου, καθώς και οι λεπτομέρειες που ήρθαν στο φως, απέδειξαν ότι οι παθογένειες αυτές, ειδικά στους σιδηροδρόμους της χώρας, όχι απλώς δεν κατείχαν σπουδαία θέση στις κυβερνητικές ατζέντες των τελευταίων δύο δεκαετιών αλλά αγνοούνταν επιδεικτικά - στην πραγματικότητα αποτελούσαν ένα τόσο διαιδαλώδες ζήτημα που κατέληγε μία υπερβολικά απαιτητική εξίσωση για όλους ανεξαιρέτως τους κυβερνητικούς «λύτες».

Από εκείνο το μοιραίο βράδυ η επικαιρότητα και ο διάλογος στη δημόσια σφαίρα έχουν αλλάξει. Προηγούμενος, οι συζητήσεις -με κεκτημένης ταχύτητας προεκλογικό αέρα- αναλώνονταν σε ζητήματα εσωκομματικών αντιπαραθέσεων, οικονομικών σκανδάλων με φερόμενους ως εμπλεκόμενους τηλεοπτικούς ανθυποστάρ κ.λπ. Πλέον, η προσοχή είναι μονίμως στραμμένη σε κάθε πτυχή του φρικτού αυτού δυστυχήματος. Η παρουσίαση και ανάλυση των γεγονότων δεν επήλθε χωρίς τρομερές παραφωνίες και ατοπήματα. Τα παραδοσιακά ΜΜΕ έχουν

**ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ
ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ
ΕΣΤΩ ΕΝΑ ΒΗΜΑ
ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΑΥΤΗ ΤΗ
ΦΟΡΑ ΝΑ ΚΟΙΤΑ-
ΧΤΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ
ΜΑΣ ΚΑΘΡΕΦΤΗ**

πλέον να συναγωνιστούν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, στα οποία αναπαράγονται εικόνες φρίκης και συγκεχυμένες πληροφορίες, ενώ οι συζητήσεις και ανταλλαγές απόψεων «βράζουν» και γίνονται ως επί το πλείστον εν θερμώ, σπριζόμενες σε βιαστικά και μονοδιάστατα συμπεράσματα. Σε μια προσπάθεια ενδεχομένως να βρεθούν μπροστά από τις εξελίξεις, ορισμένες εκπομπές ενημέρωσης υποβάθμισαν έως ένα βαθμό από την πρώτη μέρα το κομμάτι του ρεπορτάζ και της ερευνητικής δημοσιογραφίας, δηλαδή το ουσιώδες και απολύτως αναγκαίο κομμάτι της κάλυψης των διαθέσιμων δεδομένων. Αντ' αυτού, παρατηρήθηκε ένας σχολιασμός ευθυγραμμισμένος με τον άξονα πολιτικού κόστους-οφέλους, την επίδραση που θα έχει το δυστύχημα στη διαμόρφωση του εκλογικού χάρτη, ή ακόμη και τις μεταβολές που θα φέρει στο εθνικό μεταρρυθμιστικό έργο μελλοντικά. Ο προτρέχων σχολιασμός αυτού του είδους, αν και στη συνέχεια περιορίστηκε, όχι απλώς κρίθηκε άτοπος και προκλητικά κυνικός, αλλά θα μπορούσε να θεωρηθεί και μια ένδειξη απουσίας επαφής με την πραγματικότητα. Η απόρριψη του ιδιόμορφου εθισμού και της μηχανιστικής προσκόλλησης στο κομματικό πεδίο αντιπαράθεσης και ανταγωνισμού ως το μόνο αντικείμενο άξιο σημασίας και ενδιαφέροντος, που πρέπει να παραμένει πάση θυσία ψηλά στη δημόσια ατζέντα.

Η διαχείριση του θέματος από τις ψυχαγωγικές εκπομπές δεν ήταν διόλου καλύτερη αφού,

έχοντας πρακτικά μη λόγο ύπαρξης, οι διάφοροι τηλεπαρουσιαστές των άλλοτε ανυπόφορα ανάλαφρων πάνελ χωρίστηκαν σε δύο κατηγορίες. Η πρώτη αναλώθηκε -με εντυπωσιακά ομολογουμένως αντανάκλαστικά- στην αναπαραγωγή σπαρακτικών σκηνών από το τοπίο της τραγωδίας, μέσω της συνεχούς προβολής συγγενών των θυμάτων και αγνοουμένων. Προωθήθηκε η δήθεν καλοπροαίρετη ταμπέλα του «ανθρώπινου δράματος» και των «ανθρώπινων ιστοριών» που αξίζει να μαθευτούν και να συγκινήσουν, ανεξαρτήτως αν κανείς δεν μπορεί να προσεγγίσει στο ελάχιστο τη βαναυσότητα ενός τέτοιου πένθους, αν δεν το βιώσει, και η τηλε-εμπορευματοποίηση της ανθρωπίνης οδύνης σύρθηκε απογυμνωμένη στο φως της δημοσιότητας. Η δεύτερη κατηγορία παρουσίαστών ήταν εκείνη που ανέλαβε την αυτάρεσκη ιδιότητα του «τπλε-κήρυκα». Οι διάφοροι τπλε-κήρυκες διατράνωσαν με πομπώδη οργή από τον τηλεοπτικό άμβωνα τις απλουστευτικές και εν πολλοίς λαϊκιστικές τους θέσεις για το δυστύχημα, αφειδώς και αφιltrάριστα - ημιμάθεια, συνωμοσιολογικά υπονοούμενα και εύκολα συμπεράσματα καταλήγουν να ευνοούν τα αντισυστημικά άκρα, περιθωριοποιώντας κάθε ψύχραιμη φωνή, πλαισιώνοντάς την ως ένα ακόμη «σκουριασμένο γρανάζι» του συστήματος.

Προφανώς η λύπη, η οργή, το σοκ είναι απολύτως δικαιολογημένα και φαίνεται να εκφράζουν την πλειονότητα της ελληνικής κοινωνίας. Το ίδιο το συμβάν λαμβάνει διαστάσεις συλλαγοικού τραύματος, πρωτίστως λόγω του αδιανόητου τραγικού τρόπου με τον οποίο νέοι στην πλειονότητά τους άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Αλλά και επειδή έστρεψε τα βλέμματα όλων σε μία πτυχή της ελληνικής δημόσιας σφαίρας που συνιστά διαχρονική πληγή, παρα-

μόνοντας αφιμένη να κακοφορμίζει μέχρι που προκάλεσε τελικά τα σημερινά φρικιαστικά αποτελέσματα. Σε αυτό το πλαίσιο, ένα από τα συνθήματα που κυριάρχησε στο διαδίκτυο και τις πλατείες ως απόρροια της τυφλής αγανάκτησης, το «από θαύμα ζούμε», χρειάζεται να αξιολογηθεί για την εξαιρετικά βλαβερή επιρροή που μπορεί να έχει στην κοινή γνώμη. Ο μίζεραμπιλισμός σε όλες του τις εκφάνσεις, δηλαδή η απόλυτη πεποίθηση πως κάποιος διαβίει σε

ένα αποτυχημένο κράτος (*"failed state"*), είναι κατά πρώτον αναληθές στην προκειμένη περίπτωση, αφού καμία σχέση δεν έχει η Ελλάδα με τις αναπτυσσόμενες χώρες, χώρες που μαστίζει η φτώχεια, η τρομοκρατία ή ο πόλεμος. Κατά δεύτερον, είναι και απολύτως αντιπαραγωγική στάση για οποιαδήποτε συζήτηση χρειάζεται να ξεκινήσει από εδώ και εμπρός, αφού απονομιμοποιεί τη δομική κριτική ως ένα χαμένο παιχνίδι και ιδεολογικοποιεί τη μηδενιστική οπτική, εξοβελίζοντας εν θερμώ τον -πιο αναγκαίο από ποτέ- ορθολογισμό στο περιθώριο. Για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε έστω και ένα βήμα θα πρέπει αυτή τη φορά να κατορθώσουμε να κοιταχτούμε στον εθνικό μας καθρέφτη χωρίς υπεκφυγές και εύκολες δικαιολογίες, όπως είναι η βεβαιότητα της προεξοφλημένης αποτυχίας, που αντιμάχεται υπογείως τη δυνατότητα για εξέλιξη και πρόοδο. Στην τελική, η φρασάρια αυτή αποτελεί ύβριν προς την εκκωφαντική σιωπή που σκεπάζει ασφυκτικά τα σπιντα των οικογενειών των θυμάτων. **Α**

swatch[®]

×

MoMA

©2023 The Museum of Modern Art. The Museum of Modern Art, MoMA, and related logos are Trademarks of The Museum of Modern Art.
© 2023 Estate of Roy Lichtenstein. Roy Lichtenstein™

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328 | ΜΑΡΟΥΣΙ: THE MALL, 210 6197472 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

209 δισ. δολάρια ήταν το συνολικό ενεργητικό της Silicon Valley Bank, η οποία και κατέρρευσε ξυπνώντας μνήμες από την κατάρρευση της Lehman Brothers και προκαλώντας φυσικά τριγμούς στο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Janet Yellen και Bob Menendez διαφωνούν με μια πιθανή διάσωση από το κράτος.

88.59 δισεκατομμύρια δολάρια ήταν οι συνολικές καταθέσεις στην Signature Bank, τη δεύτερη κατά σειρά τράπεζα που καταρρέει στις ΗΠΑ μέσα σε λίγες ημέρες. Ο πρόεδρος Biden, πάντως, όλο το Σαββατοκύριακο εξέταζε το ενδεχόμενο κρατικής παρέμβασης.

9.922.000 δολάρια ήταν ο μισθός του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της τράπεζας, Greg Becker, το 2021. Μια μικρή ανταμοιβή για τα εξαιρετικά αποτελέσματα. Πρόκειται για τα χρήματα που θα κέρδιζε ένας υπάλληλος με βασικό μισθό σε 45 χρόνια και μόνο αν ταυτόχρονα είχε διαθέσιμες 15 ζωές.

226.000 δολάρια είναι ο ετήσιος μισθός του προέδρου της κεντρικής τράπεζας των ΗΠΑ Jerome Powell, ήτοι το 2,2% των αμοιβών του Becker.

10 έτη έως ισόβια είναι η ποινή για το κακούργημα της διατάραξης ασφάλειας συγκοινωνιών.

5 έτη μάλιστα είναι η ποινή για το πλημμέλημα των ανθρωποκτονιών και σωματικών βλαβών κατά συρροή. Μάλιστα...

22 άτομα είχαν χάσει τη ζωή τους σε δυστύχημα τρένου στο Μεξικό το 2013 εξαιτίας φθοράς στο δίκτυο που προήλθε από λεπασία. Το γεγονός αυ-

7 Όσκαρ κέρδισε η ταινία «Everything Everywhere All at Once», η οποία στα ελληνικά μεταφράστηκε με τον «αλεφάντειο» τίτλο «Τα πάντα όλα». «Τι να μας πούνε τώρα οι Λάθιμοι και οι Τα-ρατίνοι, μιλάμε για

ταινιά να γελάσει ο κοσμάκης»...

8 υποψηφιότητες είχε το αυτοβιογραφικό φιλμ «Elvis» (σ.σ. προφανώς ζει) αλλά δεν κέρδισε ούτε ένα αγαλμάτι-διο. Τυχαίο;

τό είχε σταθεί αφορμή ώστε ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος του ΟΣΕ Παναγιώτης Θεοφανόπουλος να δηλώσει τον Οκτώβριο του ίδιου έτους ότι με κυβερνητική πρωτοβουλία η ποινή για το συγκεκριμένο αδίκημα θα μετατραπεί σε κακούργημα. Όπερ και εγένετο.

11 μέτρα ανακούφισης για τα θύματα των Τεμπών ανακοίνωσε την περασμένη εβδομάδα ο Γιώργος Γεραπετρίτης. Επιπλέον αναμένεται να κατατεθεί από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και να ψηφιστεί τροπολογία στη Βουλή για την επαναφορά της κλοπής ή δολιοφθοράς σιδηροδρομικού υλικού από πλημμεληματικού χαρακτήρα αδίκημα σε κακούργημα. Και οι νόμοι κύκλους κάνουν.

8 γκόμενες είχε εις εκ των σταθμαρχών και δεν ήθελε άλλες, όπως ακούσαμε στις συνομιλίες μεταξύ τους. Οι συνομιλίες προήλθαν όχι από τίποτα υποκλοπές, αλλά από τον υπηρεσιακό

ασύρματο.

24 συναντά έτη παρουσίαζε την αθλητική εκπομπή Match of the Day ο παλαίμαχος ποδοσφαιριστής Gary Lineker, μέχρι το προηγούμενο Σάββατο που η εκπομπή μεταδόθηκε, χωρίς παρουσιαστή, χωρίς καλεσμένους και χωρίς σχόλια για πρώτη φορά από το 1964 καθώς ο παρουσιαστής «απομακρύνθηκε προσωρινά» με απόφαση της διοίκησης του BBC, εξαιτίας σχολίου που δημοσίευσε στα social media σχετικά με τον νέο νόμο για τη μετανάστευση στη Βρετανία, τον οποίο παρομοίωσε με τις πολιτικές των Ναζί.

1,35 εκατ. λίρες ήταν η αμοιβή του το 2022 και στο συμβόλαιό του είχε υπογράψει έναν όρο σύμφωνα με τον οποίο του απαγορεύονταν να κάνει πολιτικές τοποθετήσεις στα social media.

53.249 κενές θέσεις εργασίας ήσαν καταγεγραμμένες στον κλάδο του του-

ρισμού για το 2022, σύμφωνα με έρευνα του Ινστιτούτου των τουριστικών επιχειρήσεων.

476 από τις προαναφερθείσες θέσεις αφορούν σε διευθυντές.

3.763 αφορούν σε στελέχη όπως λογιστές, ειδικούς πληροφορικής και πωλητές.

25 βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ έκαναν ερώτηση στη Βουλή τον Νοέμβριο με αντικείμενο τη «σημαντική αύξηση της ανεργίας».

11,6% ήταν το ποσοστό ανεργίας τον Δεκέμβριο του 2022.

18,7% ήταν η ανεργία στο τέλος του 2018.

1-3 ήταν το αποτέλεσμα του κυριακάτικου ντέρμπι μεταξύ ΑΕΚ και Ολυμπιακού στην «Αγία Σοφία». Αποτέλεσμα άξιον μνείας, καθώς ήταν η πρώτη ήττα της ΑΕΚ στο νέο της γήπεδο. Αυτό με τον αετό.

14 άτομα- μέλη οικολογικής οργάνωσης συνέλαβε η αστυνομία στη Θεσσαλονίκη, καθώς εμπόδιζαν την κοπή δέντρων από την πλατεία της Αρχαίας Αγοράς. Μεταξύ τους και ο πρώην ευρωβουλευτής Μιχάλης Τρεμόπουλος

VERBA VOLANT

ΣΠΥΡΟΣ ΜΠΙΜΠΙΑΣ

«Αχρείοι υποκριτές που δεν τολμάτε να βγείτε στους δρόμους, κριτικάρετε με όποιο βρόμικο τρόπο θέλετε! Δεν θα μας πτοήσετε! Εμείς τιμάμε τους αθώους που έχασαν τη ζωή τους και με χαμόγελο και χαρά, που είναι μέσα στην πορεία της ζωής, μαζί με τους νέους πάμε μπροστά να διορθώσουμε την πατρίδα μας που εσείς καταντήσατε έτσι...». Ο πρόεδρος-Μπαμπούλας απαντά σε εκείνους που κατηγορήσαν τους κινηματίες ηθοποιούς ότι έβγαζαν σέλιφι γελώντας κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης για τη Τέμπη, σε μια μοναδική επίδειξη του «μονά κερδίζω, ζυγά χάνεις». Τι θέλετε τώρα; Πολλοί πολιτισμοί γιορτάζουν τον θάνατο γλετώντας.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ

«Δεν ήταν αναρχικοί, αριστεριστές, κομμουνιστές (sic) ή νέοι μέλη κανενός κινήματος. Μπράβοι της νύχτας ήταν (και φαινόνοισαν) οι οποίοι επικαλέστηκαν άτασλα το ψέμα ότι ψήφισα Μνημόνιο. Δεν θα αφήσουμε το παρακράτος και τον υπόκοσμο να μας διχάσει. Συνεχίζουμε! Ο «Βόλντεμορτ των φτωχών» βρήκε αμέσως τους υπαίτιους για τον ξυλοδαρμό του. Για λίγες ώρες μόνο διότι μετά συνελήφθησαν αναρχικοί για την αποτροπή πράξη. Είναι άλλωστε γνωστό ότι τα Εξάρχεια είναι άβατο του παρακράτους της δεξιάς όπου φωλιάζει η ΔΑΠ, η ΟΝΝΕΔ, οι Ρέιντζερς και οι Κένταυροι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ

«Ο ΣΥΡΙΖΑ και εγώ δεν έχουμε ευθύνη για την τραγωδία στα Τέμπη». Ο πρώην Υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ αποδέχεται τη διαχρονική ευθύνη αλλά εξαιρεί την κυβέρνηση της οποίας ήταν μέλος. Μιλάμε για τεράστια αχαριστία καθώς αφήνει υπονοούμενα για ευθύνες του ΠΑΣΟΚ, στο οποίο ανδρώθηκε πολιτικά και «έφαγε ψωμάκι», που θα έλεγαν και στα γήπεδα.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΓΥΡΩΝ-ΚΑΜΑΤΕΡΟΥ

«Του επιτεθήκαμε και ακολούθησε μια εκτεταμένη σύρραξη και συμπλοκή με δεκάδες οπαδούς του. Όλοι οι σύντροφοι/ισσες είναι καλά παρά τη συντριπτική ανισότητα της συμπλοκής». Η ανάληψη της ευθύνης για την επίθεση στον «zen master» Δημήτρη Βίτσα χρειάζεται μετάφραση: «Του την πέσαμε πολλοί εναντίον ενός, αλλά δεν είχαμε πάρει χαμπάρι ότι έχει μαζί του κι άλλους. Τις εισπράξαμε προφανώς, αλλά τώρα διαμαρτυρόμαστε για αδικία αφού ήταν περισσότεροι».

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Αρχισυνταξία
Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide)
Ελένη Μπεζιριάνογλου

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντισιμάς

Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια ύλης Δήμητρα Γκρους
Διόρθωση κειμένων Φανή Κουλούντζου

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Βελέντζας, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργελάς, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κερώση, Γ. Κοροβέσης, Β. Κορωναίος, Σπ. Λαμπρόπουλος, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Ευ. Μουζακίτη, Γ. Μπελεσιώτης, Γ. Νένης, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Α. Τριανταφυλλίδη, Σ. Τριανταφύλλου, Α. Τρούγκου, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos
LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου

Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαφώνης, Θάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσος, Χρήστος Κισσάτζικιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζή, Πέτρος Νικολήτσος

Account Directors
Γιώτα Αθανασοπούλου, Γιάννης Γαλανός, Βαγγέλης Περιμένης

Creative Marketing Director Βασιλική Κώτσου

Direct Market Advertising Managers
Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης

Advertising Manager ATHENS VOICE Radio 102,5
Μαρία Μαθιουδάκη

Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη
marketing@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη
Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί- Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικοπύνη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648.213
Αγγελίες: 210 3617.369
Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

Η αξιολόγηση (που δεν κάνατε) μας εκδικείται

ΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Στην Ελλάδα το πολιτικό κλίμα βρίσκεται διαρκώς στα όρια της ανάφλεξης, ένα πολύνεκρο σιδηροδρομικό δυστύχημα είναι φυσικό να του βάλει φωτιά. Σήμερα γίνονται προσπάθειες η φωτιά να επεκταθεί σε χώρους εργασίας, σε σχολεία και πανεπιστήμια, σε γήπεδα, δρόμους, πλατείες. Για να δηλώσουμε την εύλογη αγανάκτησή μας για το συμβάν, αλλά επί της ουσίας για να θαφτεί το μεγάλο πρόβλημα της χώρας: η έλλειψη αξιοκρατίας και αξιολόγησης στο Δημόσιο. Τα κόμματα θα υπερασπιστούν το δικαίωμα στην αβελτηρία. Και πάνω σε αυτό θα διεκδικήσουν την ανακατανομή των ψήφων του εκλογικού σώματος. Στόχος; Μια επόμενη κυβέρνηση που δεν θα πειράξει τίποτα.

Το τραγικό δυστύχημα έφερε στην επιφάνεια την Ελλάδα που αρκετοί θέλουν να αφήσουν πίσω. Οι κυβερνητικές ευθύνες για την κατάσταση στον ΟΣΕ είναι σοβαρές και αναδεικνύονται όσο μαθαίνουμε περισσότερα. Δεν ενδιαφέρουν οι αυτονόητες ευθύνες της προηγούμενης κυβέρνησης, διότι αλλάξαμε μηχανοδηγό ακριβώς για να αποφυγούμε τη μετωπική σύγκρουση με την πραγματικότητα. Τέσσερα χρόνια είναι αρκετά για να μαζέψει μια ισχυρή κυβέρνηση τον ΟΣΕ που διαχειρίζεται ένα σιδηροδρομικό δίκτυο 2.800 χλμ. εκ των οποίων ιδιαίτερο φόρτο αντιμετωπίζουν μόνο τα 600 χλμ. που συνδέουν την Αθήνα με τη Θεσσαλονίκη. Αλλά, ως φαίνεται, τα τέσσερα χρόνια είναι λίγα όταν πρόκειται για μία από τις εναπομείνουσες ΔΕΚΟ που επιμένει να ζει στη δεκαετία του '80. Ωραία χρόνια.

Ξαφνικά η Ελλάδα είδε μπροστά της παλιούς γνώριμους. Φορτοεκφορτωτής που μετεκπαιδεύτηκε για να γίνει σταθμάρχης στον πιο σημαντικό σταθμό του δικτύου, αλλά μάλλον δεν έμαθε και πολλά. Παλιοί που ήθελαν να έχουν το τριήμερό τους και βισμάτωσαν τον «ψάρακα» εν γνώσει της ασχετοσύνης του να χειριστεί την τηλεδιόγκηση του δικτύου. Συνάδελφοι που έφυγαν νωρίτερα ή πήγαν για σουβλάκια και ουδόλως νοιάστηκαν για τους ταξιδιώτες που άφηναν στο έλεος ενός «επικίνδυνου». Κεντρικό σύστημα που δεν είχε την εποπτεία του δικτύου. Όχι πως είναι άγνωστα για τον δημόσιο τομέα, είναι ήδη που αντέχουν. Όταν συμβαίνει ένα προαναγγελθέν κακό με 57 νεκρούς, βγαίνουν στην επιφάνεια για να καλυφθούν και πάλι κάτω από το χαλί της τρέχουσας επικαιρότητας.

Και πάλι, ξαφνικά, η αξιολόγηση των ΔΥ γίνεται επίκαιρη. Διότι ο «σταθμάρχης» είχε πιστοποιήσει, έστω και αν το μόνο που έμαθε είναι να φέρνει τρένα σε μετωπική. Το σύστημα τον είχε ντεμέκ εκπαιδεύσει και ακόμα πιο ντεμέκ αξιολογήσει. Και πέφτουν από τα σύννεφα όσοι αφελείς νομίζουν ότι το Δημόσιο μπορεί να αξιολογήσει τους υπαλλήλους του. Το έχω ξαναγράψει. Θα πάει ο διευθυντής ή ο σχολικός σύμβουλος να αξιολογήσει τον δάσκαλο, τον συνάδελφό του, αντικειμενικά; Και μετά; Θα απολυθεί κανείς; Ή μήπως θα επέστρεφε ο «σταθμάρχης» στον χώρο των αποσκευών; Για να κάνει σοβαρή αξιολόγηση πρέπει να υπάρχουν αλγόριθμοι, πρωτόκολλα, αδέκαστοι κριτές. Χωρίς εκπαιδευμένους ειδικούς επιθεωρητές και μάλιστα εξωτερικούς δεν γίνεται σοβαρή αξιολόγηση, ούτε φυσικά χωρίς επιπτώσεις. Ειδικά σε περιπτώσεις εκτίμησης κινδύνου από ανθρώπινο λάθος. Για τα σχολεία δεν συζητάμε, παρτάκι κανονικό.

Οι μεταρρυθμίσεις είναι ανεκτές όταν δεν απευθύνονται στο στενό ή ευρύτερο δημόσιο τομέα, όταν δεν έχουν επιπτώσεις στους υπαλλήλους του. Διότι το δημόσιο εργάζεται πρωτίστως για

τους εργαζόμενους σε αυτό. Μια χαρά το «112» αφού δεν ενοχλεί κανέναν ΔΥ, αν και τρομοκρατεί, όπως λένε, τους πολίτες. Ωραία και η ψηφιακή αναβάθμιση των δημόσιων υπηρεσιών, κάνουμε τις συναλλαγές με το κράτος από το σπίτι μας. Αυξήθηκαν οι εξαγωγές, ανέκαμψε η οικονομία, πάει τρένο το ΕΣΠΑ, τρέχει η ανάπτυξη, ακμάζει ο τουρισμός, έρχονται επενδύσεις, πέφτουν οι τιμές της βενζίνης, δίνονται επιδόματα. Όλα καλά, αφού κυκλοφορεί χρήμα και μειώνεται η ανεργία. Μόλις όμως πας να πειράξεις τα «άγια των αγίων» του κράτους, το κράτος των μετακλήτων και των κοληπτών, τα πράγματα αγριεύουν.

Η κυβέρνηση της ΝΔ και ο Κυριάκος Μητσοτάκης στην 1η τετραετία τους απέφυγαν να συγκρουστούν με την παθολογία του δημόσιου τομέα. Ενδεχομένως την ιεράρχησαν δεύτερη, την άφησαν για μετά ή και για καθόλου. Δεν έβαλαν καν στη συζήτηση μια καθολική αλλά πραγματική απογραφή και αξιολόγηση των δημόσιων δομών και ειδικότερα των πιο σημαντικών. Αυτών που έχουν άμεσες επιπτώσεις στη ζωή και την ασφάλεια των πολιτών. Διότι δεν είναι όλα τα πράγματα «ψηφιακά πορτοφόλια» και ψηφιακά ραντεβού για εμβολιασμό. Υπάρχουν και η αρρώστια και ο θάνατος.

Η δικαιοσύνη συνεχίζει να κρατάει επί πολλά χρόνια όμπρους, αθώους και ένοχους. Η δημόσια υγεία αδυνατεί να βελτιώσει την «εμπόλεμη ζώνη» των εφημεριών στα νοσοκομεία. Η δημόσια παιδεία καρκινοβατεί, δουλεύει με νησίδες αριστείας, ή στηρίζεται στις βοήθειες της ιδιωτικής. Εστίες ανομίας σε όλη την επικράτεια διαχειρίζονται κατά το δοκούν την ασυλία τους. Η ζούγκλα των δρόμων υγιάίνει ελλείψει ίχνους τροχαίας. Η δημόσια φροντίδα για τους ηλικιωμένους και τους ανήμπορους είναι τουλάχιστον ανεπαρκής. Οι πολίτες θα εύχονταν να μην υπάρχει Τοπική Αυτοδιοίκηση αφού μάλλον τους προσθέτει προβλήματα παρά τους επιλύει. Η αναξιοκρατία στο Δημόσιο είναι προστατευμένη από τη συνδικαλιστική νομενκλατούρα και την «προοδευτική» πολιτική κάστα.

Η κυβέρνηση απέφυγε τη σύγκρουση με το βαθύ κράτος, το βαθύτερο κόμμα και την αβυσσώδης ζώνη της αντιπολίτευσης ένηρμο οπαδό του αναχρονισμού και της οπισθοδρόμησης. Ή και βολεύτηκε για να βολέψει ημετέρους του ευρύτερου χώρου, τα δικά της παιδιά. Έγινε το τραγικό δυστύχημα και η θερμοκρασία του πολιτικού σκηνικού έπιασε το όριο ανάφλεξης. Τώρα τρέχουμε. Ο αντισυστημικός σκώννει και πάλι κεφάλι, κυρίως στους νέους. Το brain drain δικαιώνεται στα μάτια πολλών και αναμένεται έξαρση. Η ελπίδα υποχωρεί και δίνει χώρο στην απελπισία. Οι επιτυχίες υποβαθμίζονται και οι αποτυχίες γεμίζουν την οθόνη. Τηλεμαϊντανό και «δημοσιογράφοι» κουνάνε δάχτυλο και πραγματικοί δημοσιογράφοι προγράφονται. Γίνονται προσπάθειες για βία στους δρόμους, για 2008. Αν και συγκρατημένες λόγω των επικείμενων εκλογών και του φόβου των «κυρ-παντελήδων».

Δεν θα πισωπατήσουμε. Υπάρχει μια Ελλάδα, σχετικώς πλειοψηφούσα, που δεν θα επιτρέψει στο κύμα του αρνητισμού να τομπάρει τη χώρα. Είναι όμως η ίδια Ελλάδα που απαιτεί, όχι απλά να μάθει την αλήθεια για την απώλεια των 57 ψυχών, αλλά να δει εν τοις πράγμασι την συγγνώμη του πρωθυπουργού. Το κάθε υπουργείο γνωρίζει τους τομείς που χωλαίνει, γνωρίζει και τις λύσεις. Ας γίνουν οι λύσεις αυτές αντικείμενο της προεκλογικής συζήτησης. Θα είναι κάτι, έστω το λιγότερο, στη μνήμη των αδικολογμένων παιδιών. Ας αρνηθούμε μια φορά την κοκορομαχία και την καταγγελία και ας κάνουμε αληθινή πολιτική. Για να γίνει ο πόνος μεταρρυθμιστική ορμή που έγραψε και ο δάσκαλός μας, χρειάζονται πολιτικές θέσεις και θάρρος ταχύτατης εφαρμογής. Υπάρχουν αποθέματα; Και κυρίως είναι διαθέσιμα;

Κάποιοι άλλοι πάλι είναι πιο απαισιόδοξοι και αναρωτιούνται. Μήπως τελικά είμαστε μόνο το μειοψηφικό ποσοστό του δημοψηφίσματος; **A**

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΔΑΓΙΟ ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

10.04.2023
ΤΟΥ ΜΟΙΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟ ΜΥΡΟ

12.04.2023
ΒΕΕΤΗΟΒΕΝ: ΜΙΣΣΑ ΣΟΛΕΜΝΙΣ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ
CHRISTOPH POPPEN

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΕΡΤ, ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 105.8, ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 103.7, ΤΡΙΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 90.9, ΚΟΣΜΟΣ 93.6, COSMOTE TV, ONE CHANNEL, ATTICA MEDIA GROUP, ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ 105.5, ΑΘΗΝΑ 9.84, CNN.GR, CULTURENOW.GR, IN2LIFE.GR, MONOPOLI.GR, NEWSBEAST.GR, ARTANDLIFE.GR, METEO.GR

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ: ΣΤΑΣΥ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

SHARE YOUR SECRET.

Ειρήνη Σταματούκου Social Media Manager, Μάρθα Οστούνη Senior Brand Manager, Μαίρη Αναστασίου Social Media Manager

Αργύρης Πανταζάρας

ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΑ SECRET PARTIES ΠΟΥ ΗΡΘΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΑΦΗΣΟΥΝ ΕΠΟΧΗ ΣΤΗ ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΑΘΗΝΑ!

Μάθε πώς θα κερδίσεις διπλές προσκλήσεις για τα απροσδόκητα «μυστικά» πάρτι που διοργανώνει τις Παρασκευές του Μαρτίου το Schweppes Pink Grapefruit

Το πρώτο έγινε και άφησε εποχή. Έρχονται, όμως, άλλα δύο και δεν πρέπει να τα χάσεις! Πρόσεξε: η απόλαυση θέλει χαρακτήρα και το Schweppes, το πιο εκλεκτό αναψυκτικό στον κόσμο των ενηλίκων, ντύνει στα ροζ τρεις Παρασκευές του Μαρτίου, καλώντας μας να ακολουθήσουμε τα «στοιχεία» για να ανακαλύψουμε τα secret parties με την υπογραφή του Schweppes Pink Grapefruit.

Το πρώτο secret party πραγματοποιήθηκε σε μια άκρως μυστική τοποθεσία, την Παρασκευή 10 Μαρτίου στο κέντρο της Αθήνας, έχοντας ήδη γίνει talk of the town. Όσες και όσοι έζησαν τη φοβερή αυτή εμπειρία, έχουν να λένε για το εντυπωσιακό σκηνικό που είχε δημιουργήσει το Schweppes, όπου δέσποζε η υποβλητική DJ σκηνή, το minimal μαύρο μπαρ και ο φωτισμός που έπαιζε με τις αποχρώσεις του ροζ του Schweppes Pink Grapefruit.

Από το πιο εκλεκτό party του Μαρτίου, που ήταν μόνο η αρχή, δεν θα μπορούσαν φυσικά να λείπουν και οι δροσιστικές μελωδίες του Pink Grapefruit.

Στον κατάλογο του μπαρ, τον οποίο επιμελήθηκε η brand ambassador του Schweppes, Μαίρη Ταλαιπώρου, οι προσκεκλημένοι μπορούσαν να διαλέξουν το αγαπημένο τους cocktail, με φρέσκο χυμό μανταρινιού ή με old fashioned bitters, με το οποίο και συνόδευσαν τη χορευτική βραδιά τους. Με βάση το τζιν ή το ρούμι, ο κάθε παρευρισκόμενος μπορούσε να διαλέξει μεταξύ των χαρακτηριστικών Schweppes cocktails, ενώ δεν θα μπορούσε φυσικά να λείπει από τον κατάλογο και η mocktail επιλογή, για όσους αγαπάνε το Pink Grapefruit αλλά το προτιμούν straight, χωρίς να συνδυάζεται με αλκοόλ!

Ανακάλυψε τα επόμενα δύο πάρτι!

Μην αργείς, γίνε κι εσύ μέρος της Schweppes εμπειρίας, στείλε μήνυμα στη σελίδα του Schweppes στο Instagram και διεκδίκησε μια διπλή πρόσκληση για να ζήσεις μια μοναδική βραδιά! Save the dates για τα parties που έρχονται τις 17 και 31 Μαρτίου και δώσε το «παρών», γιατί η απόλαυση θέλει χαρακτήρα!

Σκάνανε το QR code και στείλε μήνυμα στη σελίδα!

#SchweppesGreece
#SchweppesSecretParties
#TheSchweppesClub

www.schweppes.gr
Instagram: schweppesgreece
Facebook: @schweppesgreece

Απολαύστε υπεύθυνα

ΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ

Το νέο αξιοθέατο της Αθήνας στην καρδιά της πόλης

ΜΟΥΣΕΙΟ

Η είσοδος στον
Σύλλογο
των Αθηναίων

Ο προπολεμικός
αραμπάς, στην είσο-
δο του Συλλόγου
των Αθηναίων

ΜΙΚΡΟ ΣΕ ΜΕΓΕΘΟΣ ΑΛΛΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΣΕ ΑΞΙΑ ΚΑΙ ΚΕΙΜΗΛΙΑ, ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΕΟΣΥΣΤΑΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΝΟΕΜΒΡΙΟ ΚΑΙ ΦΙΛΟΞΕΝΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΤΙΡΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ, ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΚΑΣ (οδός Κέκροπος 1ο)

Της ΕΛΕΝΑΣ ΝΤΑΚΟΥΛΑ

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΠΡΙΝ 85 ΧΡΟΝΙΑ, από μέλη του Συλλόγου, με αφετηρία την ανάγκη διαφύλαξης και διάσωσης της πολιτιστικής & αθηναϊκής κληρονομιάς. Το 1937, «οι Αθηναίοι του Τόπου», μία ομάδα νέων, που γεννήθηκε στους κόλπους του Συλλόγου, με πρωτεργάτες τον **Δημήτριο Σκουζέ** και **Λάμπρο Καλλιφρόνα**, οργάνωσαν την «*Εκθεση των Αθηναϊκών Κειμηλίων*», σ' ένα μέγαρο στην οδό Νικοδήμου, το οποίο δεν υπάρχει πια. Είχε προηγηθεί έκκληση στον τύπο για ευαισθητοποίηση των αρχών αλλά και όλων όσοι διέθεταν τεκμήρια της αθηναϊκής ιστορίας. Η μεγάλη επιτυχία της έκθεσης οδήγησε στην έκδοση του Αναγκαστικού Νόμου του 1938 «Περί ίδρυσης Μουσείου των Νεώτερων Αθηνών». Για τον σκοπό αυτό διατέθηκε το Φετιχιέ Τζαμί και ο Φώτης Κόντογλου ανέλαβε την ανάλογη διαμόρφωση του χώρου, μαζί με τον αρχιτέκτονα Α. Πλουμιστό. Τα σχέδια εγκαταλείφθηκαν λόγω του πολέμου και τα κειμήλια αποθηκεύθηκαν και μετά από μερικά χρόνια επιστράφηκαν στους ιδιοκτήτες τους. Το ζήτημα επανήλθε, μέσω του περιοδικού «*Αθηναϊκά*», το 1955 και 1973, επί Προεδρίας Δημ. Σκουζέ και Δημ. Γέροντα, αντίστοιχα, αλλά οι προσπάθειες δεν είχαν την αναμενόμενη έκβαση, παρ' όλες τις αθρόες δωρεές κειμηλίων που είχαν γίνει στον Σύλλογο τη δεκαετία του '60, για την επίτευξη του σκοπού. Χρειάστηκε να περάσουν αρκετά χρόνια μέχρι το 2019 όταν ο διακεκριμένος μαθηματικός και επιχειρηματίας και παλαιότερο μέλος του Συλλόγου (από το 1947) **Κωνσταντίνος Πετρίδης**, σύζυγος της **Λίζας Σκουζέ-Πετρίδη**, αποφάσισε να δωρίσει το σύνολο των συλλογών και των αρχαίων της οικογένειας στον Σύλλογο, κίνηση που υπήρξε καθοριστική και καταλυτική για την ίδρυση του Μουσείου. Η συλλογή χρονολογείται από τον 18ο αιώνα έως και τα τέλη του 20ού και αποτελεί βασικό άξονα της μόνιμης έκθεσης του Μουσείου, η οποία εμπλουτίζεται από τις δωρεές των οικογενειών Γέροντα, Σερπιέρη, Γεωργαντή, Σκιαδά κ.ά. και εκτίθεται στην ειδικά και όμορφα διαμορφωμένη από τον καθηγητή Παν. Πάγκαλο, μεγάλη αίθουσα του Συλλόγου. Δικαίως, δε, το μουσείο ονομάστηκε «**Αθηναϊκό Μουσείο - Μόνιμη Συλλογή Σκουζέ-Πετρίδη**».

Χρειάστηκαν τρία χρόνια μέχρι ν' ανοίξουν οι πόρτες του και επιστратεύτηκαν πολλές επιστημονικές ειδικότητες (ιστορικοί, αρχιτέκτονες, μουσειολόγοι, συντηρητές κ.ά.) προκειμένου να υλοποιηθεί το δύσκολο αυτό εγχείρημα. Τις μουσειολογικές μελέτες ανέλαβαν οι **Ελενα Γκοτσινα**, διευθύντρια του Μουσείου, η **Νιόβη Ανδριώτη** και η **Χριστίνα Κονδύλη**. Υπήρξαν δε εκθέματα που χρειάστηκε να σταλούν στο εξωτερικό για συντήρηση. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η παρέμβαση και γενναία συνδρομή του **Ευαγ. Στασινόπουλου**, εγγονού του Ευαγ. Μουστάκα, με τη βοήθεια της οποίας έγινε ριζική ανακαίνιση του συνόλου των εγκαταστάσεων και αναδιαμόρφωση του κτιριακού συγκροτήματος. Αξίζει να σημειωθεί ότι η οικογένεια Στασινόπουλου στηρίζει τον Σύλλογο των Αθηνών επί 127 συναπτά έτη και για τον λόγο αυτό, η αίθουσα του Εντευκτηρίου, φέρει το όνομα της μητέρας και του παππού του Ευαγ. Στασινόπουλου.

Η επίσκεψη στο Μουσείο προσφέρεται για ένα μοναδικό αθηναϊκό ταξίδι με τα επιλεγμένα, ανεκτίμητα κειμήλια και τεκμήρια, διάσπαρτα παντού, να ξεδιπλώνουν την ιστορία και την εξέλιξη της Αθήνας καθώς και του αστικού τρόπου ζωής από τα χρόνια της ύστερης Τουρκοκρατίας (1777-1829) έως τα τέλη του 20ού. Αφηγητές σ' αυτή την περιήγηση παλιές, αρχοντικές οικογένειες των γηγενών Αθηναίων χέρι-χέρι με τους ετερόχθονες που εγκαταστάθηκαν στην πόλη και μέσω γάμων ή/και επαγγελματικών δραστηριοτήτων έθεσαν, όλοι μαζί, τις βάσεις για την αστική κοινωνία, μετά το 1830. Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά, η κινητήριος δύναμη του Μουσείου, Πρόεδρος του Συλλόγου των Αθηναίων και Αντιδήμαρχος κος **Ελ. Σκιαδάς** «την Αθήνα την έφτιαξαν οι ομογενείς με περιουσίες που ήλθαν από το εξωτερικό».

Ο επισκέπτης, ανάμεσα στα πολύτιμα εκθέματα, μπορεί να δει ανέκδοτες σημειώσεις των Απομνημονευμάτων του Αγωνιστή του 1821, Παναγιώτη Σκουζέ (1777-1847), ο οποίος περιγράφει το χρονικό της σκλαβωμένης Αθήνας κάτω από την τυραννία του Χατζή-Αλή Χασεκλή, τον σφραγιδόλιθο του Γεωργαντά Σκουζέ, το μπαούλο με χαραγμένα τα αρχικά του και την ένδειξη 1821, καθώς επίσης και το καριοφίλι του με το οποίο πολέμησε στην Ακρόπολη, την προτομή του Χριστόφορου Νέζερ (1803-1883), πρώτου χριστιανού φρούραρχου της Ακρόπολης, μία ωδή για τους γάμους του Οθωνα και της Αμαλίας.

Σε περίοπτη θέση βρίσκονται τα πορτρέτα του εμπόρου & τραπεζίτη **Γεωργίου Σκουζέ** (1811-1884) και της συζύγου του, Ελένης Καψάλη (1823-1906), κόρης του ήρωα της Επανάστασης, του Μεσολογγίτη Χρήστου Καψάλη, η οποία πριν τον γάμο της, υπήρξε στενή φίλη και συνοδός της Δούκισσας της Πλακεντίας. Μετά τον θάνατο της Δούκισσας (1854), μεγάλο μέρος της περιουσίας της αλλά και της οικοσκευής της πέρασε από τους κληρονόμους της, στην ιδιοκτησία του Γεωργίου Σκουζέ. Τα πορτρέτα είναι αντίγραφα ενώ τα πρωτότυπα, έργα του Νικηφόρου Λύτρα, βρίσκονται στην Εθνική Πινακοθήκη.

Ο **Γεώργιος** και η **Ελένη Σκουζέ** έκαναν 8 παιδιά. Η κόρη τους, Αιμιλία, παντρεύτηκε τον επιχειρηματία & πολιτικό Γεώργιο Παχύ και απέκτησαν δύο κορίτσια, την Αμαλία και την Λαυρία. Μέσω του γάμου της τελευταίας, με τον Φερνάρδο Σερπιέρη (γιος Ιωάννη Βαπτιστή Σερπιέρη στον οποίον οφείλεται η μεταλλευτική ανάπτυξη του Λαυρίου), δημιουργείται ένας μεγάλος κλάδος που συνδέει την αθηναϊκή οικογένεια Σκουζέ με την οικογένεια του Ιταλού επιχειρηματία. Γιός του Φερνάρδου και της Λαυρίας, και δισέγγονος του Γεωργίου Σκουζέ, ο επιχειρηματίας Ιωάννης Σερπιέρης (1902-1989) ή Τζώνυ, όπως τον αποκαλούσαν. Το όνομά του συνδέεται άμεσα με τον Πύργο της Βασιλίσσας στο Ίλιον, ο οποίος ανήκει στην ιδιοκτησία του.

Ο **Τζώνυ Σερπιέρης**, το 1927, παντρεύτηκε την πανέμορφη και με έντονη προσωπικότητα **Πηνελόπη-Ιουλία** (1903-1985), κόρη του ευπατρίδη Μιχαήλ Βλαστού, γνωστού για την ενασχόληση και την εθνική δωρεά των αρχαιολογικών συλλογών του στο ελληνικό κράτος, και της Ρεγγίνας Λιδωρίκη. Η Ντιντή, όπως ήταν το χαϊδευτικό της, είχε από μικρή ιδιαίτερες επιδόσεις στον αθλητισμό και το 1924 κατέκτησε το αργυρό μετάλλιο στο αγώνισμα της αντισφαίρισης στους Ολυμπιακούς αγώνες που πραγματοποιήθηκαν στο Παρίσι. Λόγω του ότι ήταν γεννημένη στη Μασσαλία, αγωνίστηκε με τα χρώματα της Γαλλίας, και το υπογεγραμμένο από τον Πιέρ ντε Κουμπερντέν δίπλωμά της, καθώς και άλλες τιμητικές διακρίσεις που έλαβε κατά τη διάρκεια της αθλητικής της πορείας, βρίσκονται κρεμασμένα στον τοίχο της αίθουσας του Μουσείου. Το ζευγάρι απέκτησε τρία παιδιά, την Πατρίτσια-Λαυρία συζ. Παπαδημητρίου, τη Σαβίνα Ι. Σερπιέρη συζ. Λυκιαρδόπουλου και τον Φερνάνδο Ι. Σερπιέρη (1938-2016) (περισσότερο γνωστό με το όνομα Φρέντυ Σερπιέρης).

Η σύζυγος του τελευταίου, Σαμπίνα Στάικου Σερπιέρη, δώρισε στον Σύλλογο την ομώνυμη συλλογή με το πλούσιο αρχαιολογικό και φωτογραφικό υλικό, έργα τέχνης και πολύτιμα οικογενειακά κειμήλια.

Η τελευταία ενότητα, είναι αφιερωμένη στη δημοσιογράφο και συγγραφέα **Λίζα Σκουζέ-Πετρίδη**, κόρη του αθηναιογράφου και από το 1950 έως το 1972 Προέδρου του Συλλόγου των Αθηναίων, **Δημητρίου Σκουζέ** (1890-1972). Σε μία μικρή αίθουσα παρουσιάζονται, ψηφιακά, ανέκδοτες συνεντεύξεις της 50 προσωποτήτων του 20ού αιώνα από τους χώρους των γραμμάτων και τεχνών (Κωνσταντίνος Τσάτσος, Αλέκος Φασιανός, Γιάννης Μόραλης, Ελένη Καζαντζάκη, Αλέξης Μινωτής κ.ά.), συνοδευόμενες από πλούσιο φωτογραφικό υλικό. Στην ίδια αίθουσα, εκτίθενται μικρά έργα τέχνης που της είχαν αφιερώσει προσωπικά, ορισμένοι ζωγράφοι από τους οποίους είχε πάρει συνέντευξη. Σε μία μικρή προθήκη, ένα πολύ όμορφο κουτί για τάματα, που έφτιαξε ειδικά γι' αυτήν, η φίλη της, Νίκη Καραγάτση, σύζυγος του γνωστού συγγραφέα.

Το Αθηναϊκό Μουσείο είναι ένα αφήγημα δύο αιώνων, μας λέει ο Ελευθέριος Σκιαδάς. Και συνεχίζει: «*Είναι ένα υπερ-μουσείο. Είχαμε τη δυνατότητα να το εγκαταστήσουμε σ' ένα μεγαλύτερο κτίριο, αλλά προτιμήσαμε να το κάνουμε εδώ, στην καρδιά της Πλάκας, που διατηρεί το χρώμα και το άρωμα της παλιάς Αθήνας. Πίσω από κάθε έκθεμα, υπάρχουν αμέτρητα έγγραφα που το συνοδεύουν και το τεκμηριώνουν, τα οποία θα τα παρουσιάσουμε ψηφιακά αλλά και με περιοδικές εκθέσεις. Στα εκθέματα αυτού του Μουσείου αντιστοιχούν 140 βιβλία*».

Το λογότυπο του Αθηναϊκού Μουσείου κοσμεύεται από το σκίτσο του Κ. Δημητριάδη, μέλους του Συλλόγου των Αθηναίων, και απεικονίζει έναν μυστακοφόρο αμαξά της ρομαντικής εποχής, ο οποίος αδημονούσε να δει λίγο από το... ποδαράκι της κομψής Αττίδας, που θα φαινόταν όταν εκείνη, προκειμένου ν' ανέβει στην άμαξα, θα έπρεπε ν' ανασπκώσει λίγο το μακρύ φόρεμά της.

Τον περασμένο Φεβρουάριο, στο Εντευκτήριο του Συλλόγου - «*Αίθουσα Ευάγγελου Μουστάκα & Μαρτιάνθους Στασινοπούλου*», στήθηκε από τον Βασίλη Κουτσαβλή ένα καταπληκτικό τραπέζι, μήκους πέντε μέτρων, για 12 άτομα με υπέροχα πορσελάνινα σερβίτσια, ασημένια μαχαιροπήρουνα, κρυστάλλινα ποτήρια, περίτεχνα σκεύη σερβιρίσματος, ασημένια κηροπήγια, λινές πετσέτες με μονογράμματα, άψογα τοποθετημένα πάνω σε χειροποίητα καλοσιδρωμένα τραπεζομάντια. Όλα αυτά βγήκαν από τις προθήκες και τις αποθήκες του Μουσείου, πλύθηκαν, καθαρίστηκαν, γυαλίστηκαν για να στολίσουν και να αναπαραστήσουν με απόλυτη ακρίβεια τα μεγαλοπρεπή τραπέζια των αστικών οικογενειών της Αθήνας. Ένα πραγματικό art de la table! Κυρίες της παλιάς αθηναϊκής κοινωνίας (πριγκίπισσα Μαρία Καρατζά, Λένα Γεωργαντά-Πατρονικόλα, σύζυγος Νικηφόρου Λύτρα κ.ά.), φιλοτεχνημένες από σπουδαίους ζωγράφους (Μαθιόπουλο, Θάλεια Φλωρά Καραβία, Νικόλαο Λύτρα), συμμετέχουν σιωπηρά στην ιεροτελεστία στρωσίματος και παρουσίσεως του τραπεζιού, ικανοποιημένες που όλα αυτά τα μοναδικά αντικείμενα βρήκαν τον χώρο που θα τους χαρίσει την αιωνιότητα στον χρόνο.

Η παρουσίαση του τραπεζιού, συνοδευόμενη από ιστορίες και πληροφορίες για την αστική ζωή στην Αθήνα των τελών του 19ου και αρχών του 20ού αιώνα, που ο Β. Κουτσαβλής με ιδιαίτερο κέφι και μεράκι μεταφέρει στο κοινό, θα επαναληφθεί το Σάββατο στις 18 Μαρτίου, στις 11:00 και στις 15:00. **A**

Η επίσκεψη στο Μουσείο προσφέρεται για ένα μοναδικό αθηναϊκό ταξίδι με τα επιλεγμένα, ανεκτίμητα κειμήλια και τεκμήρια, διάσπαρτα παντού, να ξεδιπλώνουν την ιστορία και την εξέλιξη της Αθήνας καθώς και του αστικού τρόπου ζωής από τα χρόνια της ύστερης Τουρκοκρατίας (1777-1829) έως τα τέλη του 20ου.

INFO

Το Αθηναϊκό Μουσείο είναι ανοικτό κάθε Τρίτη (με ξενάγηση): 10:00-11:30 - 12:00-13:30 & Πέμπτη (με ξενάγηση): 15:30-17:00 - 17:30-19:00. Για τις ξεναγήσεις απαιτείται δήλωση συμμετοχής έως και μία μέρα πριν την επίσκεψη, στο 2103232021. Το Μουσείο θα δέχεται το κοινό άλλες ώρες και ημέρες κατόπιν συνεννόησης

Το Αθηναϊκό Μουσείο

Ο Βασίλης Κουτσαβλής, μπροστά από το στρωμένο τραπέζι, μιλάει για τη ζωή της αστικής Αθήνας των τελών του 19ου και αρχών του 20ού αιώνα

Κωνσταντία Γουρζή

Ζωή Τσόκανου

Ζωή Ζενιώδη

Ελληνίδες μαέστροι στην κορυφή

Η θέση του διευθυντή ορχήστρας έχει πάψει να είναι καθαρά ανδρική υπόθεση.

Ποιες είναι οι τρεις Ελληνίδες μαέστροι που διαπρέπουν στο εξωτερικό;

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ

Αρχιμουσικός της συμφωνικής του Βερολίνου, η Lydia Tarr είναι στο απόγειο της καριέρας της καθώς ετοιμάζεται να διευθύνει την 5η συμφωνία του Μάλερ σε μια παράσταση που θα ηχογραφηθεί ζωντανά. Παρά τις διαφωνίες μας ως προς τον χαρακτήρα της ηρωίδας κοινό και κριτικοί συμφωνήσαμε ότι η ερμηνεία της Κέιτ Μπλάνσσετ ήταν αριστουργηματική, περιμέναμε λοιπόν να κερδίσει το τρίτο της Όσκαρ στη φετινή απονομή των βραβείων. Κι αν το *Tar* τελικά δεν επικράτησε σε καμία από τις 6 υποψηφιότητες του συζητήθηκε όσο καμία άλλη ταινία κερδίζοντας τις εντυπώσεις, πετυχαίνοντας την ίδια στιγμή να φέρει ένα ευρύτερο κοινό σε επαφή με τον κόσμο της κλασικής μουσικής, σπάζοντας στερεότυπα. Ακόμα κι αν ο δρόμος προς την κορυφή δεν είναι εύκολος, υπάρχουν πλέον γυναίκες μουσικοί που σπουδάζουν διεύθυνση ορχήστρας και κάνουν καριέρα στο πόντιουμ. Αναζητήσαμε τις τρεις διακεκριμένες Ελληνίδες με σημαντική διεθνή παρουσία και τις ρωτήσαμε για την πορεία τους στον χώρο της κλασικής μουσικής, τις δυσκολίες που συνάντησαν σε ένα επάγγελμα που ιστορικά εκπροσωπούταν από άνδρες, αλλά και πώς τους φάνηκε η ταινία με ηρωίδα μία ομότεχνή τους.

Ζωή Τσόκανου

Είναι αριστούχος απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του ΑΠΘ, έχει τελειώσει πιάνο και ανώτερα θεωρητικά στη Θεσσαλονίκη. Συνέχισε τις σπουδές στη Ζυρίχη, που είναι η βάση της τα τελευταία 20 χρόνια, διαγράφοντας εντυπωσιακή καλλιτεχνική καριέρα με πολλές επιτυχημένες διεθνείς συνεργασίες στο ενεργητικό της, τόσο στην όπερα όσο και στην συμφωνική μουσική. Την τρέχουσα σεζόν εμφανίστηκε στην Βασιλική Όπερα του Λονδίνου, την Εθνική Όπερα της Νορβηγίας, τη συμφωνική ορχήστρα της Βαρκελώνης το Grand Theatre της Γενεύης, ενώ πραγματοποιεί το ντεμπούτο της στο Μεξικό. Είναι η πρώτη γυναίκα που ανέλαβε τα ντρία μεγάλου μουσικού οργανισμού στην Ελλάδα, καθώς από το 2017 μέχρι τα τέλη του 2022 ήταν η καλλιτεχνική διευθύντρια της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

— **Πώς βρεθήκατε στη Ζυρίχη;** Ήρθα το 2003 για σπουδές πιάνου και στη συνέχεια διεύθυνσης ορχήστρας, στη συνέχεια έκανα τα πρώτα επαγγελματικά βήματά, παντρεύτηκα τον Ελβετό σύζυγό μου και έχουμε δύο παιδιά. Είναι το δεύτερό μου σπίτι, αν και τα τελευταία πολλά χρόνια δεν έχω καταφέρει να κοιμηθώ πάνω από 4-5 συνεχόμενες μέρες εδώ – τα ξημερώματα ήρθα από τη Γενεύη όπου διπύθυνα μια παράσταση όπερας και το Σάββατο φεύγω για Μεξικό.

— **Πώς γίνετε αρχιμουσικός;** Η διεύθυνση ορχήστρας υπήρχε από πάντα στο πίσω μέρος του μυαλού μου, μου άρεσε πολύ να βλέπω το σύνολο της μουσικής εικόνας και να οδηγώ τη μουσική, και ήθελα

κάποια στιγμή να το σπουδάσω. Όταν τελείωσα τις σπουδές στο πιάνο, κατάφερα να μπω στην τάξη Διεύθυνσης του πανεπιστημίου της Ζυρίχης, που είναι κορυφαίο τμήμα Διεύθυνσης για νέους αρχιμουσικούς. Δεν ήταν ποτέ στόχος ζωής, όταν ξεκίνησα, δηλαδή, δεν είχα φιλοδοξία μία μέρα να διευθύνω για παράδειγμα στη Βασιλική Όπερα του Λονδίνου! Όμως είχα μια φωνή μέσα μου που έλεγε, Ζωή, ίσως αυτό να είναι για σένα, πρέπει να το δοκιμάσεις! Και έτσι ήταν. Ακολούθησε σκληρή δουλειά με προσήλωσι και πολλή επιμονή. Η διεύθυνση ορχήστρας είναι ο χώρος όπου μπορώ να εκφραστώ ως καλλιτέχνης.

— **Είχατε στο μυαλό σας ότι ήταν ένας χώρος που εκπροσωπούσαν περισσότερο από άνδρες;** Φυσικά και γνώριζα ότι η συγκριτική πλειοψηφία των μαέστρων ήταν άντρες. Αυτό όμως ποτέ δεν έδρασε ανασταλτικά στην απόφασή μου να γίνω αρχιμουσικός. Στο τμήμα Διεύθυνσης ήμασταν τρεις γυναίκες στους δέκα, τώρα πλέον είναι μισοί μισοί. Επίσης όταν ξεκίνησα υπήρχαν ήδη αρκετές γυναίκες μαέστροι, οι πρώτες τότε αναλάμβαναν σημαντικά πόστα σε κορυφαίες ορχήστρες και φεστιβάλ. Οπότε, είχε ανοίξει ο δρόμος για τις γυναίκες στον χώρο μου. Αν και ο δρόμος αυτός είναι ακόμα πολύ μακρύς, ποτέ δεν ένιωσα ότι πρέπει να σπάσω κάποια όρια, ούτε συνάντησα δυσκολίες λόγω του ότι ήμουν γυναίκα. Αποκτούσα εμπειρία και γνώσεις, και έχτιζα την αυτοπεποίθησή μου έχοντας κοντά μου ανθρώπους που πίστευαν σε μένα, όπως ο μέντοράς μου Bernard Haitin – υπήρξε πολύ σημαντικός και τον έχω πάντα μέσα μου όταν διευθύνω. Οι γυναίκες πάντως σήμερα δεν χρειάζεται να αποδειξουμε κάτι, αυτό το έχουν κάνει οι προηγούμενες από εμάς, αλλά να εστιάσουμε στην καλλιτεχνική μας σφραγίδα, στην ποιότητα και στην αυθεντικότητα της τέχνης μας.

— **Το ευρύ κοινό δεν είναι συνηθισμένο να βλέπει γυναίκες στη θέση του μαέστρου. Στο «Tar» μας έκανε εντύπωση η ηρωίδα.** Έχετε δίκιο, εμείς που κινούμαστε στον χώρο γνωρίζουμε τη διεθνή σκηνή και πρακτική, στον έξω κόσμο υπάρχει αυτό το στερεότυπο. Μου έχει τύχει κι εμένα πολλές φορές σε συναυλίες να έρχονται και να μου λένε, «ω! πρώτη φορά είδαμε γυναίκα μαέστρο και είναι τόσο ωραίο!». Νομίζω ότι το «Tar» ανοίγει έναν ορίζοντα στο ευρύ κοινό σχετικά την ισότητα των φύλων και το πώς βλέπουμε τις γυναίκες στο κομμάτι της κλασικής μουσικής. Προσωπικά θα ήθελα να βλέπω περισσότερες γυναίκες μουσικούς στις ελληνικές ορχήστρες.

— **Για την ίδια την ταινία τι θα λέγατε;** Δεν έχω προλάβει να τη δω, αυτές τις μέρες βγήκε στη Ζυρίχη! Παρακολουθώ ωστόσο τη συζήτηση και διαβάζω τις κριτικές. Η Marin Alsop, η πρώτη Αμερικανίδα μαέστρος που ανέλαβε μια μεγάλη αμερικανική ορχήστρα, έχει ένα foundation που στηρίζει γυναίκες μαέστρους και έχει πολλά κοινά με την Lindia Tar, έγραψε μια καταγγελτική επιστολή όπου δηλώνει τη δυσαρέσκειά της («Προσβλήθηκα ως γυναίκα, προσβλήθηκα ως μαέστρος, προσβλήθηκα ως λεσβία»). Από την άλλη, έχουν υπάρξει πολύ καλές κριτικές από μουσικούς δημοσιογράφους με ειδικευση στην κλασική μουσική. Θα έλεγα ότι είναι μια ταινία που απευθύνεται στο κινηματογραφικό κοινό, ίσως δεν πρέπει να τη δει κανείς με το βλέμμα του ειδικού γιατί σίγουρα θα βρει ανακρίβειες. Ας εστιάσουμε στο ότι ανοίγει τον κόσμο της κλασικής μουσικής σε ένα ευρύτερο κοινό, για παράδειγμα διάβασα ότι το streaming της Πέμπτης του Μάλερ που διευθύνει η ηρωίδα σημείωσε αλματώδη αύξηση στο Spotify μετά την κυκλοφορία της ταινίας, όπως και ότι ρίχνει φως σε αντιλήψεις που περιορίζονταν από στερεότυπα. ●

Κωνσταντία Γουρζή

ΙΜια σπάνια περίπτωση μουσικού, καθώς ενώνει με ασυνήθιστο τρόπο δύο ρόλους ταυτόχρονα: του συνθέτη και του μαέστρου. Σπούδασε σύνθεση και διεύθυνση ορχήστρας στην Αθήνα και στο Βερολίνο. Έχει συνθέσει πολυάριθμα έργα για σόλο, μουσική δωματίου και ορχήστρα, μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο. Είναι συχνά φιλοξενούμενη καλλιτέχνης και συνεργάζεται με διακεκριμένα φεστιβάλ, σύνολα, σολίστ και ορχήστρες. Έχει ηχογραφήσει μεταξύ άλλων δύο άλμπουμ με την ECM. Το τελευταίο της cd “Whispers” –έργα για βιόλα και πιάνο– κυκλοφόρησε το 2022 στη Sony classical και έχει ήδη 6,5 εκ. streams στο Spotify και άλλα τόσα στο iTunes. Είναι ιδρύτρια και καλλιτεχνική διευθύντρια μουσικών συνόλων ενώ από το 2002 διδάσκει ερμηνεία και σύνθεση στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου.

— **Ως μουσικός πώς είδατε την ηρώδα του Ταρ;** Φοβάμαι πως η κυριαρχία του εξουσιαστικού της χαρακτήρα δεν άφησε περιθώριο ώστε να αναδειχθούν άλλες πτυχές του χαρακτήρα της. Για μένα δεν τέθηκε το κρίσιμο ερώτημα του πώς η μουσική της ιδιοφυΐα θα συμβάλει στην ανθρωπινότητά της, θα την κάνει πιο σοφή, πιο ταπεινή. Ίσως η μοναδική στιγμή που η ευαισθησία υπερτερεί είναι η σκηνή της ανάκλησης της μνήμης όταν έχει πέσει από τη κορυφή και θυμάται τα πρώτα της βήματα, βλέποντας στο πατρικό της σπίτι το βίντεο με τον Μπερνστάιν. Δεν νομίζω να τα κατάφερε η ταινία να διαφύγει από τα στερεότυπα της υποβάθμισης της γυναίκας-μαέστρου. Για τους μουσικούς, οι προσδοκίες μας ήταν μεγαλύτερες: αναμέναμε να αναδειχθεί αυτό το πλούσιο, σύνθετο και ολιστικό συμβάν της «συνάντησης» με τη μουσική, με το βάθος και την πολυπλοκότητα του συναισθήματος που εμπεριέχει. Βέβαια, παραμένει ασυνήθιστη για το ευρύ κοινό η παρουσία μιας γυναίκας –συνεπώς ενδιαφέρουσας– στη θέση του διευθυντή ορχήστρας, καθώς και η διαπλοκή των σχέσεων εξουσίας που απορρέουν από αυτή τη θέση. Αλλά δεν είναι όλη η εικόνα, αφού παραμένει μια ταινία...

— **Ίσως δεν ισχύει τόσο όπως όταν ξεκινήσατε. Το επάγγελμά σας παραμένει ανδροκρατούμενο;** Αυτή την ερώτηση την ακούω από τα πρώτα χρόνια των σπουδών μου στο Βερολίνο και τη θεωρώ σε σύγκριση με τα τωρινά κοινωνικά συμβάντα σχεδόν ανεπίκαιρη. Σίγουρα έχουν αλλάξει αρκετά δεδομένα από τότε, ωστόσο το αίτημα για την ισότιμη πρόσβαση των γυναικών δεν έχει επιτευχθεί. Το 2016 ήταν η χρονιά των γυναικών στο Φεστιβάλ της Λουκέρνης, όπου με είχαν καλέσει ως συνθέτρια και μαέστρο μαζί με άλλες συναδέλφους. Από τότε τα Φεστιβάλ και οι ορχήστρες είναι πιο ανοιχτά απέναντι στις γυναίκες μαέστρους. Φοβάμαι όμως ότι αντιμετωπίζεται είτε ως μόδα είτε ως μια άσκηση πολιτικής που προσπαθεί να ενδυθεί με την πολιτική ορθότητα, και με αυτή την έννοια τη θεωρώ μια στάση που δεν προσεγγίζει παρά την επιφάνεια των πραγμάτων. Ναι, υπάρχουν στο μεταξύ διεθνώς περισσότερες γυναίκες μαέστροι από ό,τι πριν από 20 ή 30 χρόνια. Και ναι, παραμένουν τόσο η διεύθυνση ορχήστρας όσο και η σύνθεση ακόμη και σήμερα ανδροκρατούμενα επαγγέλματα. Όμως η πραγματική αντίσταση είναι η καθημερινή αγάπη και η πίστη απέναντι σε αυτό που κάνουμε. Καλούμαστε να κάνουμε το καλύτερο δυνατό, επικεντρώνοντας στην εσωτερική εξέλιξη και την εμβάθυνση στη μουσική. Οι πρώην και νυν φοιτητές μου που παίζουν σε ορχήστρες σε όλον τον κόσμο, φυσικά και δεν έχουν πρόβλημα με μια γυναίκα μαέστρο γιατί έχουν ήδη εργαστεί και συμφιλωθεί με την παρουσία μιας γυναίκας μαέστρου από τα πρώτα φοιτητικά τους χρόνια. Είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον και παράλληλα ικανοποιητικό να παρακολουθώ πώς συντελείται αυτή η αλλαγή και να γνωρίζω ότι είμαι κι εγώ μέρος της.

— **Έχετε αντιμετωπίσει προβλήματα εξαιτίας του ότι είσατε γυναίκα;** Από την πρώτη στιγμή που αποφάσισα ότι θα φύγω για το Βερολίνο για να σπουδάσω διεύθυνση ορχήστρας και σύνθεση αρκετοί στην Ελλάδα με ρωτούσαν αν ξέρω «πού πάω να μπλέξω» και επέμεναν να παραμεί-

νω στην Αθήνα με «τα γαλλικά και το πιάνο». Όταν έφτασα το 1987 στο δυτικό Βερολίνο με ένα εισιτήριο χωρίς επιστροφή και μια βαλίτσα για να σπουδάσω σύνθεση και διεύθυνση ορχήστρας αναρωτιόντουσαν αρκετοί Γερμανοί με απαξιωση: *μα γυναίκα-μαέστρος από την Ελλάδα;*

— **Πώς αποφασίσατε να ακολουθήσετε διεύθυνση ορχήστρας και σύνθεση στο Βερολίνο;** Μια συναυλία στο Ηρώδειο στα γυμνασιακά μου χρόνια με μαέστρο τον Σεργκέι Οζάουα και μια πρόβα με ένα κομμάτι του τότε δασκάλου μου Μιχάλη Τραυλού με την ορχήστρα της ΕΡΤ και με μαέστρο τον Λουκά Καρυτινό αποτέλεσαν καθοριστική πηγή έμπνευσης για μένα ώστε να στραφώ στη διεύθυνση ορχήστρας. Η σύνθεση προέκυψε από την ιδιοσυγκρασιακή μου αντίληψη να προσλαμβάνω τη σύνθεση και τη διεύθυνση ορχήστρας ως ένα Όλον. Το Βερολίνο το επέλεξα γιατί το 1987 στην Ελλάδα δεν υπήρχαν ανώτατες σπουδές ούτε στη σύνθεση ούτε και στη διεύθυνση ορχήστρας. Ο Μ. Τραυλός και ο Α. Καρυτινός, που είχαν σπουδάσει στο Βερολίνο, με παρότρυναν να σπουδάσω εκεί. Ούτως ή άλλως εκείνη την περίοδο το Βερολίνο αποτελούσε πόλο έλξης για μένα καθώς ήταν η πόλη που συγκέντρωνε μοναδικό πλούτο σε μουσικά και καλλιτεχνικά δρώμενα.

— **Πώς βλέπετε το μέλλον των νέων που ασχολούνται με τη μουσική στην Ελλάδα;** Η ανάπτυξη της μουσικής στην Ελλάδα μαστιάζεται από την εξής αντίθεση: ενώ υπάρχει μια πολυεπίπεδη και εύφορη μουσική παράδοση που ωθεί πολλούς νέους ανθρώπους να ασχοληθούν δημιουργικά με τη μουσική, δεν μπορούν να απορροφηθούν επαγγελματικά καθώς η Ελλάδα δεν έχει επενδύσει στον μουσικό της πολιτισμό. Δεν υπάρχουν οι θεσμικές εκείνες πρωτοβουλίες όπως για παράδειγμα τα μουσικά σύνολα ή διοργανώσεις, φεστιβάλ, ακαδημίες μέσα από τα οποία οι μουσικοί θα ασκήσουν επαγγελματικά αυτό που έμαθαν να κάνουν. Οι Έλληνες μουσικοί είναι στην ουσία ανέστιοι. Χωρίς τη δυνατότητα να δοκιμάσουν τις ιδέες τους, να εκθέσουν και να εκτεθούν, να εξελιχθούν μέσα από έναν απρόσκοπτο διάλογο με άλλους μουσικούς και το κοινό, να αρθρώσουν την προσωπική τους φωνή, να δώσουν νέες ερμηνείες και προτάσεις. Δεν έχουν τον σεβασμό και την εκτίμηση που τους αξίζει, ενώ πολλοί μουσικοί εγκαταλείπουν αναγκαστικά την Ελλάδα για να επανδρώσουν αξιόλογες μουσικές σκηνές εκτός της. Είναι αυτό που θέλει η Πολιτεία; Η περίοδος που διανύουμε μας αναγκάζει, ασχέτως φύλου, να έρθουμε αντιμέτωποι με τον εαυτό μας και να αναλάβουμε την ευθύνη των πράξεων μας. Πιστεύω ότι η νέα γενιά έχει λιγότερους ενδοιασμούς για να διεκδικεί τα δικαιώματά της, αρκεί η κοινωνία να ανοίγει ορίζοντες και να δίνει ευκαιρίες. Η Ελλάδα είναι μια χώρα παραγωγής πάρα πολλών αξιολογών μουσικών, πάρα πολλών εφήβων που μαθαίνουν ένα μουσικό όργανο. Θα πρέπει να επενδύσει το κράτος στο μουσικό πολιτισμό του, να υπάρξουν περισσότερα μουσικά σύνολα, να μπορέσουν οι νέοι μουσικοί να ασκήσουν αξιοπρεπώς το επάγγελμα που αγαπάνε, να μπορέσουν νέοι μαέστροι ασχέτως φύλου να δώσουν σύγχρονες ερμηνείες. Όλοι οι Έλληνες μουσικοί αξίζουν να εργαστούν στη χώρα τους με ήθος, τιμή και υπερηφάνεια. ●

Ζωή Ζενιώδη

ΙΖει στη Νέα Σμύρνη και ταξιδεύει πολύ λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων. Οι πιο πρόσφατες συνεργασίες της περιλαμβάνουν τις Όπερες του Σικάγο και της Σάντα Φε στην Αμερική, την Όπερα του Κούνιολαντ στην Αυστραλία καθώς και ορχήστρες όπως η Συμφωνική Ορχήστρα της Βρέμης και η Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Κολομβίας. Πολύ σύντομα θα βρεθεί στο Παρίσι με την Orchestre de Paris ως βοηθός δύο μεγάλων μαέστρων, της Marin Alsop και του Jaap Van Zweden, και αμέσως μετά στην Κολωνία με την Köln Gürzenich Orchestra και τον François Xavier Roth.

— **Ποια ήταν η πορεία σας; Ποιοι είναι οι πιο σημαντικοί σταθμοί που σας έφεραν σε έναν τόσο υψηλό επίπεδο;** Η πορεία έχει υπάρξει όμορφη, έντονη και δύσκολη. Ξεκίνησα ως πιανίστα και καθιερώθηκα στον ευρωπαϊκό χώρο του τραγουδιού και της όπερας ως συνοδός πολλών διάσημων τραγουδιστών. Έζησα στο Λονδίνο και την Αυστρία και έδωσα πάμπολλες συναυλίες. Μέσα από κάπως τυχαία γεγονότα, βρέθηκα για διδακτορικές σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Μαϊάμι στη διεύθυνση ορχήστρας. Εργαζόμενη σκληρά, με επιμονή και υπομονή, κατάφερα μέσα σε τρία χρόνια από την έναρξη των σπουδών μου να είμαι μαέστρος δύο ορχηστρών στη Φλόριντα και αργότερα να είμαι συνεργάτης μαέστρος της Florida Grand Opera. Μετά από τη γέννηση των παιδιών μου και από ατελείωτες προσπάθειες να εργαστώ στην Ελλάδα, αποφάσισα να εργαστώ μόνο ως freelancer μαέστρος έτσι ώστε να μπορώ να είμαι με την οικογένειά μου. Τα τελευταία δύο χρόνια ταξιδεύω σε ολόκληρο τον κόσμο και δίνω συναυλίες με μεγάλες συμφωνικές ορχήστρες και όπερες. Μέσα στο 2022 βρέθηκα να δουλεύω στο Σικάγο, την Σάντα Φε, την Ολύμπια και το Αλμπουκέρκι στη Βόρεια Αμερική, τη Βραζιλία και την Κολομβία στη Νότια Αμερική, το Μπρίσμπεϊν στην Αυστραλία, το Παρίσι και τη Βρέμη στην Ευρώπη. Σημαντικούς σταθμούς θεωρώ αρχικά τους δασκάλους μου, την Ίντα Λώρη Μαργαρίτη και τον Thomas Sleeper, χωρίς τους οποίους δεν θα είχα καταφέρει αυτά που έχω καταφέρει. Ταυτόχρονα, θεωρώ ακραία σημαντικές τη συνέπεια, την προσήλωση, την αφοσίωση και τη συγκέντρωση που διέπουν την προσωπικότητά μου αλλά και το βλέμμα μου προς τη ζωή. Σταθμός είναι κάθε φορά οι άνθρωποι και οι σχέσεις που αναπτύσσουμε καθώς και η κάθε όμορφη συνεργασία που μας πηγαινεί ένα βήμα παραπέρα.

— **Πώς βρίσκεται μία γυναίκα να κάνει καριέρα σε υψηλό επίπεδο σε έναν ανδροκρατούμενο χώρο; Αντιμετωπίσατε δυσκολίες;** Βρέθηκα στον χώρο αυτόν επειδή ένας άντρας μου είπε ότι πρέπει να ακολουθήσω αυτή την καριέρα –θεωρώ τον εαυτό μου πολύ τυχερό που συνέβη αυτό. Είναι πολύ δύσκολη η καθιέρωση σε υψηλό επίπεδο και είναι ακόμη πιο δύσκολη η συνέχεια και η συνέχεια. Όλοι γνωρίζουμε ότι είναι πολύ πιο εύκολο να κάνει κάποιος επαφές και καριέρα, όταν βρεθεί σε κάποια θέση ηγεσίας σε κάποια ορχήστρα ή οργανισμό, κι επίσης ότι αυτό οδηγεί στο να σε καλούν σε διάφορα μέρη να διευθύνεις. Αυτό που δείχνει την πραγματική αξία κάποιου είναι οι επαναλαμβανόμενες προσκλήσεις και συνεργασίες με σοβαρούς οργανισμούς. Αντιμετώπισα πολλές δυσκολίες, δυστυχώς τις περισσότερες στη χώρα μας, και οι περισσότεροι γνωρίζουν τον πρόσφατο δικαστικό μου αγώνα με τον ΟΜΜΘ. Είναι επίσης γεγονός ότι δύο βασικοί οργανισμοί της Αθήνας δεν με έχουν καλέσει να συνεργαστούμε. Το 2016 επιλέχθηκα να είμαι μία από τις γυναίκες μαέστρους του Institute of Women Conductors της Όπερας του Ντάλας, το 2022 ήμουν μία από τις φιναλίστ του διαγωνισμού La Maestra στη Philharmonie του Παρισιού, πράγμα που οδήγησε στο να είμαι αυτή τη στιγμή μία από τις έξι γυναίκες μαέστρους παγκοσμίως του La Maestra Academy και, λόγω της πορείας μου στον χώρο, έχω επιλεγθεί ως Conducting Fellow Mentee από τον οργανισμό Taki Alsop Fellowship για το 2023.

Έχω πραγματικά εργαστεί πολύ σκληρά για να βρεθώ εδώ που βρίσκομαι και θα συνεχίσω γιατί πρέπει να έρθει η στιγμή που θα μας απασχολεί μόνο η ποιότητα και τίποτε άλλο. Νιώθω πολύ χαρούμενη που μπορώ να συνεργάζομαι με πολύ διάσημους οργανισμούς στο εξωτερικό.

— **Έχετε δύο παιδιά. Ποιο είναι το σχόλιό σας στη μητρότητα, πόσο μάλλον όταν μιλάμε για μία καριέρα σαν τη δική σας;** Η μητρότητα είναι ό,τι πιο υπέροχο έχω ζήσει. Ο συνδυασμός είναι δύσκολος και καμία απόφαση ποτέ δεν θα έπρεπε να παίρνεται εις βάρος των παιδιών. Επέλεξα να ζω στη χώρα μας για να έχουν ένα σταθερό περιβάλλον και για τα πρώτα τους χρόνια δεν δούλεψα στο εξωτερικό για να είμαι απόλυτα μαζί τους. Δεν ήταν εύκολο, σε κανένα επίπεδο. Θα μπορούσε να είχε κινδυνέψει η καριέρα μου πολύ, μόλις ξεκινούσα ουσιαστικά και δεν είχα πουθενά μία μόνιμη θέση. Επίσης, στη χώρα μας, δεν ανανεώθηκε σύμβαση μου λόγω εγκυμοσύνης με προειδοποίηση δέκα ημερών και έμεινα ξαφνικά χωρίς εργασία. Υπήρξαν λοιπόν πολλά εμπόδια και περιορισμοί. Αμέσως μετά τον Covid ξεκίνησα να εργάζομαι εντατικά με μία μεγάλη τρίμηνη παραγωγή στην όπερα της Νέας Ζηλανδίας όπου και ταξίδεψα με την οικογένειά μου. Από τότε, είτε ταξιδεύω μαζί τους, όταν δεν υπάρχουν οι υποχρεώσεις του σχολείου, είτε μένουν με τον πατέρα τους (ο οποίος, μοιράζοντας τον χρόνο του μεταξύ Αγγλίας και Ελλάδας, είναι ακραία υποστηρικτικός) σε ένα πολύ σταθερό περιβάλλον στο σπίτι μας στη Νέα Σμύρνη και κάνω τα πάντα για να είμαι παρούσα με όλους τους δυνατούς τρόπους.

— **Το «Ταρ» σας εξοικείωσε με την εικόνα μιας γυναίκας στη διεύθυνση ορχήστρας. Αυτό τον καιρό όμως συμμετέχετε σε ένα ντοκιμαντέρ με τίτλο «Maestra» που δείχνει υπαρκτά πρόσωπα, καθώς βασίστηκε σε έναν σημαντικό διεθνή διαγωνισμό για γυναίκες μαέστρους όπου ανάμεσα στους φιναλίστ ήσασταν κι εσείς.** Το «Ταρ» είναι μία εξαιρετική ταινία, ένα αριστούργημα. Δεν δείχνει όμως πραγματικά τη ζωή μίας γυναίκας μαέστρου. Δείχνει την κατάχρηση εξουσίας, τη σκληρότητα του συστήματος, τη μοναξιά λόγω επιλογών, τα εσωτερικά παινίδια δύναμης-αδυναμίας, τα διπλά θυμάτος-θύτη. Αλλά, τουλάχιστον προς το παρόν, σε καμία περίπτωση αυτά τα στοιχεία δεν ανήκουν σε γυναίκες μαέστρους ενώ, μέσα στα χρόνια, έχουμε δει τέτοιες συμπεριφορές σε άντρες μαέστρους πολύ συχνά. Ο συγκεκριμένος χαρακτήρας, κατά την άποψή μου, δημιουργήθηκε από τον σκηνοθέτη γιατί υπάρχει μια υπέροχη Cate Blanchett που θα έδινε ρεσιτάλ ερμηνείας, όπως και έγινε, και επειδή ήταν ένα hot θέμα το οποίο θα δημιουργούσε μεγάλη θύση. Αντιθέτως, το ντοκιμαντέρ «Maestra» της Maggie Contreras το οποίο καταγράφει τις ζωές και την προετοιμασία πέντε γυναικών για τον παγκόσμιο διαγωνισμό La Maestra στο Παρίσι, εκ των οποίων μία είμαι εγώ, δείχνει ξεκάθαρα την προσωπικότητα, τον αγώνα, το συναίσθημα, την προσπάθεια και την αληθινή ζωή μίας γυναίκας μαέστρου. Παρουσιάστηκε μόλις πριν λίγες ημέρες ως sneak preview στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με τεράστια επιτυχία και ακολουθήθηκε από μία πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση με το κοινό. Το ντοκιμαντέρ αυτό θα κάνει πρεμιέρα σε μεγάλο φεστιβάλ σύντομα και θα μπορέσει να παρουσιαστεί επίσημα στο κοινό. Έχουν ήδη γίνει συζητήσεις για την προβολή του στην Αθήνα. ●

#EmbraceEquity

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΗΜΕΡΑ
ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

*Βασισμένο
στην έρευνα
Great Place to Work 2022

των Kaizeners
νιώθουν πως
έχουν ίση
αντιμετώπιση
ανεξάρτητα
από το φύλο τους.

Στην Kaizen Gaming
είμαστε όλοι ίσοι
και το νιώθουμε κάθε μέρα.
Γι' αυτό είμαστε #oneteam.

kaizengaming.com/careers

100 *χρόνια*

ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Το εστιατόριο που έχει σερβίρει όλη την Αθήνα

Της ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Η οικογένεια Φιλίππου, η Πατρίτσια με τις δίδυμες κόρες της, Μαριάννα και Σύνθια, και οι εργαζόμενοι της επιχείρησης, Δημήτρης Γκούμας, Λάζαρος Μαύρος και Βασίλης Λωρίδας

© ΣΤΥΛΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Τμακρινό 1923 η Αθήνα καμία σχέση δεν είχε με αυτό που ξέρουμε σήμερα. Λίγα σπίτια, ελάχιστα αυτοκίνητα, γειτονιές με λασπόνερα, πολλοί χωματόδρομοι. Εκεί ψηλά στο Κολωνάκι (που αυτό κι αν δεν είχε σχέση μ' αυτό που βλέπουμε σήμερα), και πάνω στην Ξενοκράτους ο Κωνσταντίνος Φιλίππου, ερχόμενος από το Διχώρι Φωκίδος σε αναζήτηση καλύτερης τύχης γι' αυτόν και την οικογένειά του, ανοίγει στο υπόγειο μιας διώροφης κατοικίας ένα μικρό μαγαζάκι που εκτελεί χρέη καρβουνιάρικου, παγοπωλείου και κρασοπωλείου. Οι πελάτες λιγοστοί αλλά καθημερινοί. Τα βαρέλια έχουν καλό κρασί από τα Μεσόγεια, ο κυρ Κώστας είναι δουλευταράς και επικοινωνιακός, αναπτύσσει σχέσεις εμπιστοσύνης με τους πελάτες του, η γυναίκα του από κοντά βοηθάει φτιάχνοντας ένα δυο μεζέδες για να τρατάρει όσους θελήσουν να δοκιμάσουν το κρασί επιτόπου. Τίποτα σπουδαίο... ένας κεφτές, κάποιο τουρσί, δυο φασόλια, ένα πιάτο φακή.

Τα χρόνια περνάνε και ο Φιλίππου παραμένει σταθερός στο πόστο του, παρακολουθώντας την Αθήνα να αλλάζει, να περνά φτώχειες, πολέμους, εμφύλιους, χούντες και βασιλιάδες. Το 1967, που έχει αναλάβει ήδη ο γιος του Κωνσταντίνου, Γιάννης, το μικρό διώροφο γκρεμίζεται, τη θέση του παίρνει μια μεγάλη πολυκατοικία και ο Φιλίππου «αναβαθμίζεται» καταλαμβάνοντας με το μαγαζάκι του το ισόγειο. Εκεί θα μπουν τα βαρέλια με το καλό κρασί και κάποια τραπέζια παραπάνω για τους πελάτες που όλο και πληθαίνουν. Οι εργάτες που χτίζουν αβέρτα πολυκατοικίες στην Ξενοκράτους αλλά και στους διπλανούς δρόμους, τα μεσημέρια εδώ μαζεύονται, ο Φιλίππου βάζει μπρος τα μεγάλα καζάνια και φτιάχνει μακαρόνια με κιμά που χορταίνουν τους ανθρώπους. Από τα τραπέζια καθημερινά περνάνε οι κάτοικοι της γειτονιάς που φέρνουν και τους φίλους τους, αλλά και γνωστοί επιχειρηματίες, πολιτικοί, διανοούμενοι, ζωγράφοι και πολλοί καλλιτέχνες. Κάποιοι είναι τόσο συνοί που αποκτούν δικαιοπρακτικά το «τραπέζι» τους. Όπως ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος ο μεγάλος πολιτικός και πρώθυπουργός της Ελλάδας που μένει στην ακριβώς διπλανή πολυκατοικία – με τον θάνατό του αλλά και για μήνες μετά, το τραπέζι του έμενε άδειο, με ένα κόκκινο τριαντάφυλλο πάνω του «εις μνήμην».

Στη δουλειά έχει μπει και ο νεαρός γιος του Γιάννη, ο Κώστας, ο πατέρας όμως θέλει να σπουδάσει το παιδί του, τον στέλνει στην Ιταλία να γίνει φαρμακοποιός. Ο μικρός σπουδάζει, σε κάποιο ταξίδι του πίσω στην πατρίδα γνωρίζει την Πατρίτσια. Είναι Ελληνίδα της διασποράς γεννημένη στην Αυστραλία, κάθε καλοκαίρι όμως έρχεται στο χωριό των παππούδων της. Ερωτεύονται, και μόλις ο Κώστας τελειώνει τις σπουδές του, παντρεύονται. Όμως, ο Κώστας Φιλίππου έχει γεννηθεί και μεγαλώσει μέσα στην ταβέρνα του πατέρα του οπότε, όπως είναι παραπάνω από αναμενόμενο, αφήνει τη φαρμακολογία και αναλαμβάνει το μαγαζί. Το νεαρό ζευγάρι ακολουθεί πιστά τη ρότα που χάραξε ο πατέρας Γιάννης, όμως φέρνει και έναν φρέσκο αέρα στην επιχείρηση. Εισάγει το «σύστημα», δηλαδή ενώ μέχρι τώρα ήταν όλα στο «τεφτέρι», βάζουν ταμειακή, καθιερώνουν και το ντελίβερι. Στα της κουζίνας ακολουθούν κατά γράμμα τις παλιές συνταγές, προσθέτουν κι άλλα πολλά. Μαζί τους και οι παλιοί μάγειρες που ο Κώστας

και η Πατρίτσια τους βάζουν να θυμηθούν τις συνταγές των τόπων τους.

Καθημερινά τα τραπέζια είναι γεμάτα. Ο Κασιφάρας με την πασοκική του παρέα αλλά και τις «ωραίες παρουσίες», ο Μπιστοτάκης που μπαίνει και τον χαιρετάνε όλοι, αλλά και ο Ελύτης, ο Μάριος Πλωρίτης με τη Δανδουλάκη που μένουν στη Δεινοκράτους, η επίσης γειτόνισσα Ειρήνη Παπά, ο Κάρολος Παπούλιας, αργότερα ο Σημίτης με τη Δάφνη, ο Τέτοης, ο Λάμπας, ο Γιάννης Διακογιάννης με την κόρη του τη Ρίκα Βαγιάννη, ο Τζίμης Πανούσης αλλά και ο Ψινάκης με τον Ρουβί, ο Άγγελος Δελμποριάς του Μουσείου Μπενάκη, ο Βλάσσης Μπανάτος με τη Μάρθα και την κόρη τους μωρό, ο Γιάννης Μπέζος, ο Μιχάλης Ασλάνης που έχει λίγο παρακάτω το ατελιέ του, η Άντζελα Γκερέκου, ο Κωνσταντίνος Τζούμας –καθημερινός πελάτης αυτός– μαζί με τον Άλη Παναγιωτίδη και τον Γιώργο Κοτανίδη.

Μεγάλα ξενοδοχεία όπως η Μεγάλη Βρεταννία, το Χίλτον, το Saint George Lycabettus στέλνουν εδώ τους ξένους τους κάθε φορά που αυτοί ζητούν ένα καλό εστιατόριο για να γνωρίσουν την αυθεντική ελληνική κουζίνα. Στην ταβέρνα του Φιλίππου όλοι βρίσκουν το δεύτερο σαλόνι τους, αισθάνονται οικεία, στο κατόφλι του εστιατορίου αφήνουν κάθε τους έννοια και απολαμβάνουν τη σπιτική θαλπωρή που τονίζεται ακόμα παραπάνω καθώς η κουζίνα καθημερινά τους χορταίνει με τα άπαντα της ελληνικής κουζίνας. Αρνάκι ψητό και μοσχαράκι τας κεμπάπ, λαχανοντολμάδες, κοτόπουλο γιουβέτσι και γεμιστά, κότα α λα μιλανέζα και φρικασέ, μπουσάκι, παστίτσιο, αγκινάρες α λα πολιτά, πίτες, αλλά και ψάρι σφυρίδα ψητή με χόρτα και αθηναϊκή. Καθημερινά στις κατσαρόλες του Φιλίππου μαγειρεύονται περί τα 25 φαγητά, 11-12 το μεσημέρι κι άλλα τόσα το βράδυ. Είναι πολλά τα φαγητά που τελειώνουν πριν καλά καλά μπουν στο ταψί, οι πιστοί πελάτες τα «κλείνουν» από το πρωί. Η σφυρίδα του Σαββάτου και η αθηναϊκή γίνονται ανάρπαστες.

Το καλοκαίρι του 2022 και πάνω σε μια ακόμη ανακαίνιση του μαγαζιού ο Κώστας πεθαίνει ξαφνικά στα 56 του, προδομένος από την καρδιά του. Μεγάλο το πλήγμα για όλη την οικογένεια Φιλίππου. Γιατί όλοι, αφεντικά, γκαρσόνια, μάγειρες ακόμη και οι προμηθευτές (κάποιοι που φέρνουν το ψωμί, τα μαναβικά, το καλό ψάρι, το κρασί από τα αμπέλια των Μεσογείων είναι συνεργάτες για πάνω από 40 χρόνια), οι καθημερινοί πιστοί πελάτες, έχουν γίνει για μια οικογένεια. Είναι και η γειτονιά που περνάει από εδώ καθημερινά και τους εμψυχώνει «Είμαστε μαζί σας, μην το κλείσετε, σας στηρίζουμε». Το εστιατόριο μοιάζει να έχει μείνει ακέφαλο, όμως είναι εδώ και «όρθιες» η Πατρίτσια και οι δύο τους κόρες, οι νεαρές δίδυμες Μαριάννα και Σύνθια. Στην αρρώστια του πατέρα τους έρχονται αμέσως πίσω στην Ελλάδα από την Αυστραλία, όπου σπουδάζουν, για να του συμπαρασταθούν. Με τον αδόκτο χαμό του, σφίγγουν τα δόντια και έτσι όπως κι αυτές είναι γεννημένες και μεγαλωμένες μέσα στις κουζίνες του Φιλίππου, αναλαμβάνουν πια τα νήια της τέταρτης γενιάς Φιλίππου με τη μητέρα τους. Μαζί τους πάντα οι επί χρόνια πολλά μάγειρες και οι δυο Γιώργηδες, τα γκαρσόνια, που ο ένας δουλεύει 36 χρόνια στο πόστο του κι ο άλλος λίγα... μόνο 26! Πέφτουν όλοι πάνω και συνεχίζουν με την ίδια ζέση τον περίφημο Φιλίππου.

Καθημερινά στις κατσαρόλες του Φιλίππου μαγειρεύονται περί τα 25 φαγητά, 11-12 το μεσημέρι κι άλλα τόσα το βράδυ. Τα άπαντα της ελληνικής κουζίνας.

Όλοι τους θεωρούν πως ο Φιλίππου εξυπηρετεί μια καθημερινή ανάγκη, το φαγητό, δεν είναι τόπος ψυχαγωγίας, μου λένε ένα απόγευμα προχτές που έχω περάσει για να τα πούμε. «Εμείς δεχόμαστε τον κόσμο, σαν να τους ανοίγουμε το σπίτι μας, και τους περιποιούμαστε σαν να είναι μέλη της οικογένειάς μας. Όλους τους ξέρουμε και μας ξέρουνε, μιλάμε για τα παιδιά μας και τις δουλειές μας, αλλάζουμε πάντα δυο κουβέντες της πλάκας ή της καρδιάς». Και αυτό ακριβώς είναι που αγαπούν τόσες γενιές εδώ κι έναν αιώνα. Αυτή την πρεμία και την πλήρωση που μπορεί να σου δώσει ένα πιάτο φαγητό, φτιαγμένο με τις πατροπαράδοτες συνταγές και με τον ίδιο κι απaráλλαχτο τρόπο εδώ και χρόνια, ένα φαγητό που δεν «ακκίστηκε» από μόδες και τρεντιές, παρά θέλησε να μείνει ατόφιο, δυναμωτικό και στοργικό όπως ακριβώς μας το μαγείρευε η μάνα μας. Μέσα σε ένα χώρο που δεν χωρούν υπερβολές, και με έναν κόσμο «ίσο». Εδώ, σ' αυτή τη σάλα που όποιος μπαίνει αφήνει έξω τα προβλήματα, και γίνονται όλοι, πλούσιοι και φτωχοί, διάσημοι και ανώνυμοι, ίδιοι μπροστά στην πείνα που ζητά είναι να ικανοποιηθεί.

Για τη συμπλήρωση των 100 χρόνων η οικογένεια με τη βοήθεια της 23χρονης Μαρίας Φιλίππου που έχει κάνει οπουδές σκηνοθεσίας, έφτιαξε ένα πολύ όμορφο ντοκιμαντέρ μέσα από το οποίο περνούν φωτογραφίες από τα παλιά, νοσταλγικά στιγμιότυπα και ανέκδοτες ιστορίες, ενώ μιλούν για τις στιγμές που πέρασαν μέσα σ' αυτόν τον χώρο παλιοί και νέοι του πελάτες. Και μεθαύριο, Σάββατο 18 Μαρτίου, η οικογένεια Φιλίππου μας καλεί για να το δούμε μαζί κι ύστερα να μας προσφέρει κεφτεδάκια και κρασί και φαγητά που έγραψαν ιστορία, όλα αυτά που μας έκαναν να πηγαινουμε ξανά και ξανά στον αγαπημένο, αιωνόβιο Φιλίππου. Θα είμαστε εκεί...

Ξενοκράτους 19 & Πλουτάρχου, Κολωνάκι, 2107216390

Από αριστερά οι σερβιτόροι: Αλέξανδρος Γεωργουλάκης, Γιάννης Ξεμολιάρης, Γιώργος Αδαμόπουλος, Γιώργος Κλάγκος, Μαρinos Αγγελόπουλος

© ΣΠΥΡΟΣ ΚΩΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ

Το υπόγειο κουτούκι του Φιλίππου τη δεκαετία του '60

Η οικογένεια Φιλίππου, Κώστας, Πατρίτσια, Μαρίας και Σύνθια

© ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Από τον Μόραλη στον Τζούμα:

Οι ιστορίες των ανθρώπων που πέρασαν από τα τραπέζια του Φιλίππου

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Αν ο Πλάτανος στην Πλάκα ήταν το στέκι του Πικιώνη και του Σεφέρη, ο Μαγεμένος Αυλός στο Παγκράτι το στέκι του Μάνου Χατζηδάκι, ο Δουράμπης στον Πειραιά και ο Λεωνίδας στην Πάρνηθα τα στέκια του Κωνσταντίνου Καραμανλή, το εστιατόριο του Φιλίππου συνδέθηκε στενά με τον κορυφαίο μας ζωγράφο Γιάννη Μόραλη.

Ο Μόραλης είχε σπίτι στην Ξενοκράτους και ατελιέ ένα δρόμο παραπάνω, στη Δεινοκράτους. Κάθε μα κάθε πρωί, έκανε το ίδιο δρομολόγιο. Ξεκινούσε από το ατελιέ του στη Δεινοκράτους (προτιμούσε να κοιμάται εκεί παρά στο σπίτι του), και κατηφόριζε μέχρι το Μπραζιλίαν για να πει τον καφέ του μαζί με την υπόλοιπη παρέα. Στη συνέχεια άρχιζε να ανηφορίζει ξανά προς τα υψίπεδα του Κολωνακίου, έκανε μια στάση στο μαγαζί της φίλης και συνεργάτιδας του, της κεραμίστριας Ελένης Βερναδάκη, δεύτερη στάση στην άλλη φίλη του, τη Λένα Στρογγυλού και τρίτη στάση στην Γκαλερί Ζουμπουλάκη για να μιλήσει και να καλαμπουρίσει με την γκαλερίστα του και πιο κοντινό του πρόσωπο μέχρι το τέλος της ζωής του, την Πέγκυ Ζουμπουλάκη. Γύρω στη μία έφτανε στο εστιατόριο του Φιλίππου. Εκεί τον περίμενε το δικό του αποκλειστικό τραπέζι σε μια απομονωμένη γωνία κοντά στο μαγειρείο. Για να ξεκινήσει το γεύμα του έπρεπε να συμβούν δύο πράγματα: Πρώτον, να υπάρχει ένα πιάτο με πιπεριές και κρεμμυδάκι και, δεύτερον, να έχει φθάσει ο οδηγός του για να παραγγείλει κι αυτός. Μαθαίνουμε από το προσωπικό του εστιατορίου ότι ο Μόραλης ποτέ δεν έτρωγε αν πρώτα δεν είχε σερβιριστεί ο οδηγός του. «Τον Μόραλη σέρβιρε πάντα ο Αλέκος» θυμάται σήμερα ο Γιώργος Αδαμόπουλος, υπάλληλος στο εστιατόριο εδώ και 35 χρόνια. «Μετά τον ανέλαβα εγώ. Αγαπούσε τα όσπρια, τη σφυρίδα και είχε πάντα ένα μπουκάλι κόκκινο κρασί που κρατούσαμε κάτω, ένα μπουκάλι κάθε δύο ημέρες. Όταν ήταν μόνος του ήταν κλειστός με γυρισμένη πλάτη, δεν ήθελε να τον ενοχλεί κανείς. Τις φορές όμως που συνοδεύονταν από γυναίκα παρουσία γινόταν αγνώριστος, έξω καρδιά, σε σημείο που να αναρωτιόμαστε, αν είναι όντως ο κύριος Μόραλης ή κάποιος άλλος».

«Ανταμό, μια σφυρίδα και ένα σπλάτς ταραμά»! Ήταν η στιγμή που έμπαινε στο εστιατόριο ο Κωνσταντίνος Τζούμας. Καθημερινός πελάτης του Φιλίππου ο γνωστός ηθοποιός, έμενε στη Δεινοκράτους και κατέβαινε κάθε μεσημέρι, συχνότατα και βράδυ για να φάει. «Έμπαινε στο μαγαζί» θυμάται ο Γιώργος Αδαμόπουλος (εξ ου και το υποκοριστικό «Ανταμό»), «με έβλεπε με πιάτα και δίσκους στα χέρια και μου έκανε μασάζ στην πλάτη ξεστομίζοντας τις πιο θεϊκές ατάκες που μπορούσε να σκαρφιστεί το μυαλό του».

Ο Κώστας Σημίτης και ως υπουργός αλλά και ως πρωθυπουργός δεν παρέλειπε να ανηφορίζει, πάντα μαζί με τη γυναίκα του Δάφνη, από το σπίτι τους στην Αναγνωστοπούλου προς το εστιατόριο. «Ήταν ο πιο συνεσταλ-

μένος και αθόρυβος άνθρωπος που έχω σερβίρει» θυμάται ο Γ. Αδαμόπουλος. «Ερχόταν κοντά μου και μου ψιθύριζε: "κύριε Γιώργο, μήπως υπάρχει κανένα τραπέζακι για δύο;" Συνήθως διάλεγε μπριζόλα ενώ η γυναίκα του ψάρι. Έπιανε ένα τραπέζακι στη γωνία και σταματούσε να μας απασχολεί».

Σε αντίθεση με τον Κωνσταντίνο Μπισσοτάκη που, όταν έμπαινε στο εστιατόριο, σπκωνόταν όλο το μαγαζί να τον χαιρετήσει και να τον κεράσει. «Δεν το έχω ξανασυναντήσει τέτοιο πράγμα με άλλο πολιτικό», θυμάται ο Γιώργος.

Αξέχαστος θα τους μείνει για την ευγένεια του και ο βουλευτής και πρώην υπουργός Γιάννης Κεφαλογιάννης. «Έμπαινε στο μαγαζί και με ρωτούσε "Τζορτζ, τι έχουμε σήμερα;" κι εγώ για να κάνω πλάκα στον κρητικό πολιτικό του απαντούσα "Έχουμε νοστιμότατη μπριζόλα Τζιάς"! Μου είχε κάνει τεράστια εντύπωση η εμμονή του να μη σερβιριστεί ποτέ αν πρώτα δεν σερβιριζόταν η ασφάλειά του. Με ρωτούσε συνέχεια "Πήγες γλυκό στον Νίκο, μήπως θέλει κι άλλο κρασί;", θυμάται ο Γιώργος.

Ο Γιώργος Κλάγκος είναι ένας ακόμα υπάλληλος του Φιλίππου που κλείνει σχεδόν τρεις δεκαετίες. Θυμάται τον τρομερό Βλάση Μπονάτσο να σκάει μύτη από το πουθενά πάνω σε ένα κάμπριο, να το αφήνει στη μέση του δρόμου, να μπαίνει στο μαγαζί και να παραγγέλλει ενώ έξω γίνεται χαμός από τα κορναρίσματα των άλλων.

Τακτικός θαμώνας υπήρξε ακόμα ο γκαλερίστας Ρένος Ξίππας, που αντιπροσώπευε μεταξύ άλλων και τον γλύπτη Τάκη, επίσης θαμώνα του Φιλίππου, αφού το διαμέρισμά του βρισκόταν μερικά μέτρα πιο κάτω επί της Ξενοκράτους. «Μια μέρα εμφανίζεται ο Τάκης με μια άσπρη κελεμπία», θυμάται ο Γιώργος, «και καθώς τον βλέπει μια γνωστή Αθηναία, μου ψιθυρίζει στ' αυτή "καλέ, ποιος είναι αυτός με το σεντόνι;"».

«Ένας εκλεκτός που έχουμε σερβίρει» λέει ο Γιώργος Κλάγκος, «και δεν τον είχαμε αναγνωρίσει ποτέ παρά μόνο αφότου έφυγε από τη ζωή, ήταν ο εικαστικός Γιώργος Λάππας. Τώρα έρχεται εδώ συχνά η κόρη του». «Μα και η Λένα Εγγονοπούλου» συμπληρώνει ο Γιώργος Αδαμόπουλος «ερχόταν για να φάει, μου έχει χαρίσει μάλιστα και μια μεταξοτυπία του συζύγου της».

Με την ίδια γλύκα και χαμόγελο θυμούνται σαν πελάτη τους και τον Τζιμάκο τον Πανούση. Ο Γιώργος Ανταμό μάλιστα διαθέτει και ένα πιάτο ζωγραφισμένο από τον ίδιο που του χάρισε ένα βράδυ.

Οι ιστορίες που ακούστηκαν εκείνο το βράδυ που συναντήσαμε τον Γιώργο Κλάγκο και τον Γιώργο Αδαμόπουλο θα μπορούσαν να γίνουν βιβλίο. Γιατί ένα τόσο ιστορικό εστιατόριο που έχει ταΐσει, έχει χωρέσει και έχει καθίσει γύρω από τα τραπέζια του τόσους και τόσους Αθηναίους και μη, είναι από μόνο του Η Ιστορία Μιας Πόλης. **Α**

ΑΘΗΝΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΑΤΡΑ
ΛΑΡΙΣΑ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΧΑΝΙΑ

23° ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΓΑΛΛΟΦΩΝΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΕΛΛΑΔΟΣ

21-29.03.2023

fff23

ATHÈNES
THESSALONIQUE
PATRAS
LARISSA
HÉRAKLION
LA CANÉE

23e FESTIVAL
DU FILM
FRANCOPHONE
DE GRÈCE

FESTIVAL
FILM
FRANCOPHONE.GR

AMBASSADE
DE FRANCE
EN GRÈCE
*Liberté
Égalité
Fraternité*

INSTITUT
FRANÇAIS
Grèce

Πίτσα Παπαδόπουλου

«Είναι δυνατόν να μη γνωρίζω το αίσθημα
του έρωτα, πώς θα το τραγουδήσω;»

Κείμενο - Φωτό: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΜΑΣΟΥΡΗ

Η Πίτσα Παπαδόπουλου και εγώ δεν είχαμε συναντηθεί ποτέ, αλλά με χαιρέτησε σαν να ήμουν μια παλιά φίλη. Φορώντας ένα σικάντο εμπριμέ πουκάμισο που μοιάζει ακριβό και μάλλον είναι, το οποίο έχει συνδυάσει με ένα μονόχρωμο παντελόνι και ίσια παπούτσια, συγκεντρώνει πάνω της όλα τα βλήματα κατά την είσοδό της. Ερχόταν από το σπίτι της στη Βούλα, είχε κίνηση το Σαββατόβραδο από τη βραδινή έξοδο στη φωταγωγημένη Αθήνα. Ένας οργανοπαίκτης της την περίμενε στην πόρτα για να της δείξει με χαρά πώς ηχεί το νέο του μπουζούκι που θα τη «συνόδευε από δω και στο εξής». Μπήκαμε κατευθείαν στο καμαρίνι της. Μπροστά στον μεγάλο καθρέφτη την περίμενε ένα φλιτζάνι καφές. Όσο συζητούσαμε, τραγουδιστές και μουσικοί μπαينوέβγαιναν στο καμαρίνι, μουσικές ακούγονταν από παντού και, πριν καλά καλά το καταλάβω, είχε περάσει σχεδόν μία ώρα και δεν είχα κάνει ακόμη καμία από τις ερωτήσεις στη λίστα μου. Μου χάρισε ακόμα τριάντα λεπτά από τον χρόνο της, ενώ μπαينوέβγαινε από το καμαρίνι στη πίστα. Υπάρχουν λίγες γυναίκες που εκπροσωπούν τις αξίες του πενταγράμμου όσο η Πίτσα Παπαδόπουλου. Προικισμένη και αφιερωμένη στην τέχνη της, δεν έπαψε ποτέ να δουλεύει. Το avatar της λαϊκής τραγουδίστριας που κάποιοι ταυτίζουν με την ερμηνεύτρια μπορεί να της ταιριάζει, αλλά η αληθινή εικόνα της είναι πολύ πιο ποιητική και εγώ είχα την τύχη, τις δυο ώρες που πέρασα μαζί της, να βυθιστώ στον κόσμο της, να συγκινηθώ και κυρίως να αισθανθώ άλλος άνθρωπος.

Λίγο αργότερα, προβάλλοντας από την πόρτα που οδηγεί στα καμαρίνια, οι θαμώνες, άνθρωποι διαφόρων ηλικιών από 20άρηδες ως 70άρηδες, την υποδέχονται με ένα θερμό χειροκρότημα. Έχουν έρθει να την ακούσουν στο Περιβόλι του Ουρανού που είναι ασφυκτικά γεμάτο. Το εύρος του ρεπερτορίου της είναι μεγάλο, με αυθεντικά λαϊκά τραγούδια που έχουν δοκιμαστεί σε πίστες, ραδιόφωνα, συναυλίες, εφαρμογές και συνομιλούν διαχρονικά με ένα κοινό που τα έχει υποδεχτεί με λατρεία. Τις επόμενες ώρες η αγαπημένη λαϊκή τραγουδίστρια θα εντυπωσιάσει με την καθηλωτική ερμηνεία της σε σπουδαία τραγούδια της. Τραγούδια από διαφορετικά είδη παντρεύονται μουσικά, όπως το παλιό και αγαπημένο «*Με τελείωσες*», σε στίχους και μουσική του Πάννη Καραλή, αλλά σε μια νέα ενορκήστρωση που απογειώνει με την ερμηνεία της.

Σημείο εκκίνησης στη μακρόχρονη καριέρα της ήταν η συνάντησή της με τον **Γιώργο Ζαμπέτα**, μου εξομολογείται. Το 1961 που κατεβαίνει με την οικογένειά της στην Αθήνα, ο αδερφός της θα δοκιμάσει την τύχη του στο τραγούδι. Στα δεκαέξι της την πάει στον **Χρυσίνη** και έπειτα στον **Στράτο Παγιουμτζή**, ο οποίος τη σύστησε στον Ζαμπέτα που ακούγοντάς την θα τη βάλει κατευθείαν να τραγουδήσει στα Ξημερώματα, δίπλα στη **Βίκυ Μοσχολιού**. Εκείνο το βράδυ, θυμάται, που τραγούδησε για πρώτη φορά μπροστά σε κοινό με δανεικό φουστάνι, άλλαξε τη ζωή της διά παντός. Και εκείνη όμως απεδείχθη ικανή, χάρη στη μοναδική στάκα της φωνής της, να μετασχηματίσει τραγούδια και νότες σε συναίσθημα, να ξεπεράσει τα όρια και να γράψει ιστορία. Με γυρίζει πίσω σε εκείνες τις μέρες περιγράφοντας πώς ξεπέρασε τις αντιξοότητες δουλεύοντας πολύ και μη γνωρίζοντας τι σημαίνει διάλειμμα για να φτιάξει τη ζωή της με τους δικούς της όρους.

Η γιαγιά της ήρθε από τη μακρινή Ανατολία, από μια περιοχί κοντά στην Άγκυρα αλλά πέθανε νωρίς, στη θεσσαλονίκη. Η παιδική της ηλικία ήταν δύσκολη και κύλησε σε μια ατμόσφαιρα επισφάλειας, όμως μια σειρά γεγονότων την έκαναν αυτό που είναι σήμερα. Οι προγονοί της, μου λέει, έζησαν μια από τις πιο σκοτεινές πλευρές της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας με δυο πολέμους. Από τη μεριά του πατέρα της ξεκίνησαν από τον Πόντο της Μικράς Ασίας για να έρθουν πρόσφυγες στην Ελλάδα το 1922. Ο πατέρας της, δύσθυμος κι απόμακρος, κάνει σκληρότερο τον αγώνα της μητέρας να μεγαλώσει τα παιδιά της. Δουλεύει στα λουτρά της πόλης και σαν καπνεργάτρια για να μεγαλώσει την ίδια και τα αδέλφια της. Το σπίτι τους, στην οδό Ευζώνων, βρίσκεται στο όριο με την αριστοκρατική Συνοικία των Εξοχών, δίπλα σε Εβραίους και Αρμένιους. Τις ανέμελες παιδικές αναμνήσεις ακολουθεί η μετοίκηση στη πλατεία Βικτωρίας. Εκεί ήταν και το μανάβικο που άνοιξε η μητέρα της. «*Η φωνή της μάνας μου ακουγότανε σ' όλη τη γειτονιά, άρεσε τόσο στον Καζαντζίδη σε σημείο να της παραγγέλνει "Κυρία Ιουλία, θέλω έναν τραχανά και έναν αμανέ!"*». Εμείς τραγουδάγαμε όλοι και δεν μας έκανε καμία εντύπωση».

Τα τέλη της δεκαετίας του 1960, μιας από τις πιο παραγωγικές περιόδους στην ιστορία του ελληνικού λαϊκού τραγουδιού, τη βρίσκουν στη «Βεντέτα». Η αθηναϊκή νυχτερινή ζωή εκείνα τα χρόνια και για μεγάλο διάστημα μέτεπεια, εκτυλίσσεται στον άξονα της Αχαρνών. Τα λαϊκά κέντρα όπως η «Βεντέτα» και το «Πανόραμα», με Γαβαλά, Κούρτη, Δούκισσα, Πόλυ Πάνου, Λαμπράκη, Ψιλόπουλο, Ντάλλη, Σαλαμπάση, Καφάση, Μοναχό, ακμάζουν. Το κοινό θέλει να ξεδώσει. Η συνεργασία της με τον **Μανώλη Χιώτη** θα απογειώσει την καριέρα της. Περιοδείες σε όλο τον κόσμο, λουλούδια, πιάτα και σαμπάνιες για τους απανταχού Έλληνες της ομογένειας, στιγμές λατρείας και αποθέωση από πλούσιους και φτωχούς. Οι χρυσοί δισκοί και οι φωτογραφίες της από εκείνη την εποχή που

γεμίζουν τους τοίχους του σαλονιού της είναι τεκμήρια αδιάψευστα. Η **Καλλιόπη Καραμανλίδου**, όπως είναι το πραγματικό της όνομα, φωτίζει την αθηναϊκή νύχτα. Το επικοινωνιακό της χάρισμα κι ο ζεστός τόνος της φωνής της την κάνουν να γρήγορα ξεχωρίζει.

«**Δεν μπορώ να φανταστώ τη ζωή μου χωρίς μουσική.** Τραγουδάω από την ημέρα που γεννήθηκα. Θυμάμαι τη μητέρα μου πόσο χαιρόταν για τις επιτυχίες μου. Η ίδια δεν είχε απλά μια φωνή, είχε πολύ ωραία φωνή, ήταν τελειομανής. Μείναμε σε διάφορα σπίτια στην Αθήνα. Αρχικά σε ένα υπόγειο στην πλατεία Βικτωρίας, αλλά όταν άρχισα να δουλεύω και να κερδίζω χρήματα μετακομίσαμε σε ένα καλό διαμέρισμα στην Πατησίων. Το '80 βρέθηκα στην Αχαρνών με τη Λίτσα Διαμαντή, την Πόλυ Πάνου, τον Τσετίνη. Η νύχτα ήταν όμορφη δεν είχε καμία σχέση με τη σημερινή, τότε υπήρχαν τα αναψυκτήρια και τα μαγαζιά μας. Ο πολύς κόσμος πήγαινε στα αναψυκτήρια. Αυτοί που είχαν κάποια χρήματα ερχόντουσαν στα κέντρα που τραγουδούσαν τα πρώτα ονόματα. Καμία σχέση με τα σημερινά ορθάδικα. Ευτυχώς εδώ, στο Περιβόλι του Ουρανού, έχουμε ένα πολύ ωραίο λαϊκό πρόγραμμα και ο κόσμος το γλεντάει, χορεύει.

» **Αισθάνομαι μεγάλη ευθύνη**, όταν είμαι πάνω στη σκηνή. Βεβαίως και ο λόγος για τον οποίο δουλεύουμε είναι βιοποριστικός, αλλά η μεγαλύτερή μου ευχαρίστηση είναι να βλέπω τον κόσμο να τραγουδάει μαζί μου και να ευχαριστιέται. Αυτό το δούναι και λαβείν, ο κόσμος που σε αγαπάει και σε πιστεύει, έχει έρθει με τα χρόνια, γι' αυτό κι η πιο μεγάλη σου υποχρέωση είναι να είσαι όλο πιο δοτική αλλά κυρίως αληθινή. Τα καλάθια πάντα υπήρχαν και ακόμα υπάρχουν γιατί κάποιοι άνθρωποι με χρήμα θέλουν να σκορπίζουν λουλούδια στην πίστα. Απορώ βέβαια πώς το κάνουν, όμως και τα καλάθια δεν είναι τόσο ακριβά πλέον.

» **Έκανα πολλά χρόνια φωνητική.** Επειδή δούλευα τόσο πολύ χρειάστηκε να μάθω πώς να προστατεύω τη φωνή μου και να μην κάνω πράγματα που θα τη βλάψουν. Δεν τη δυσκολεύω, δεν ξεχνυτάω άσκοπα, δεν πίνω, δεν καννίζω.

» **Τα Δελινά, η Φαντασία, η Νεράιδα ήταν τα πρώτα μαγαζιά στην παραλία.** Στην παραλιακή σήμερα συνεχίζουν τη νυχτερινή διασκέδαση νέα παιδιά, ο Οικονομόπουλος, η Ζοζεφίν, ο Αργυρός, και είναι πολύ σωστό να βγαίνουν νέοι τραγουδιστές. Κάθε εποχή έχει τους δικούς της καλλιτέχνες, τον ήχο της, τους όρους της. Έχουν αλλάξει οι εποχές, σήμερα είναι πολύ δύσκολο κάποιος να γίνει γνωστός, να αποκτήσει κοινό. Είναι πολλά τα εμπόδια, περισσότερα από ό,τι συναντήσαμε εμείς. Εμείς είχαμε τις εταιρείες μας, ανθρώπους που μας αγαπούσαν και μας πίστευαν, που έτρεχαν και δούλευαν για μας. Σήμερα οι νέοι τρέχουν μόνοι τους, πληρώνουν από τη δική τους τσέπη, μπορεί να εκτιμήσω τις προσπάθειές τους.

» **Το λαϊκό τραγούδι δεν πρόκειται να τελειώσει ποτέ**, είναι ό,τι μας αντιπροσωπεύει περισσότερο σαν λαό. Έχουμε το παραδοσιακό τραγούδι, τα μπουζούκια μας, τον Τσιτσάνη, μία ιστορία μεγάλη. Ως λαό μας χαρακτηρίζει το κέφι, θέλουμε να διασκεδάσουμε, να γελάσουμε, να τραγουδήσουμε, να χορέψουμε, κι είμαστε της οικογένειας. Αυτός είναι ο λαός μας και είναι υπέροχος. Κι η χώρα μας είναι ένας παράδεισος. Έχουμε τα πάντα. Την έχω γυρίσει σε περιοδείες πάνω κάτω. Νησιά, βουνά, ήλιος, άφθονη παραγωγή, δεν μας λείπει τίποτα.

» **Μένω στη Βούλα, η Βούλα δεν είναι σαν τη Γλυφάδα**, δεν την αφήνουν να γίνει, έχουμε ψυχία. Η καθημερινότητά μου είναι πολύ απλή, υποχρεώσεις, ψώνια, μαγείρεμα, διάβασμα. Λατρεύω το διάβασμα. Αυτή την εποχή διαβάζω τα βιβλία της Victoria Hislop, τελείωσα το "Νησί" και τώρα διαβάζω το "Νύχτα του Αυγούστου".

Μου αρέσουν τα μυθιστορήματα, η σύγχρονη ελληνική λογοτεχνία που είναι βασισμένη στην ιστορία μας. Η Κλαίρη Θεοδώρου με τις "Κόρες της βασιλίσσας", ο Παπαθεοδώρου με τη "Μικρασία" του. Παρακολουθώ και τον τηλεοπτικό "Μαέστρο" του Παπακαλιάτη και θαυμάζω τη Χαρούλα για μία ακόμα φορά. Είναι αποδεδειγμένο το ταλέντο της. Από μικρή τη θυμάμαι με οτιδήποτε καταπιάνεται να το πετυχαίνει. Είναι τόσο έξυπνο κορίτσι!

» **Ως γυναίκα φυσικά και είχα επιτυχίες.** Με σεβασμό βέβαια, δεν έδωσα ποτέ δικαιώματα για πράγματα που να με ντροπιάσουν. Υπήρξαν κάποιοι θαυμαστές οι οποίοι ήταν λίγο παραπάνω «άρρωστοι» για σένα ή που σε θαύμαζαν πάρα πολύ, αυτά είναι στο πρόγραμμα. Δεν άφησα όμως να περάσει το δικό τους ή να με καταπιέσουν, αν και δεν χρειάζονται αυτοί που το κάνουν να τους δώσεις την άδεια, την παίρνουν από μόνοι τους!

» **Αγάπησα και αγαπήθηκα.** Είναι δυνατόν να μη γνωρίζω το αίσθημα του έρωτα, πώς θα το τραγουδήσω; Δεν χρειάζεται όμως τη συγκεκριμένη στιγμή που ερμηνεύεις να είσαι και ερωτευμένη. Αλίμονο! Το να τραγουδάς τον έρωτα δεν σημαίνει ότι θα είσαι στο πάλκο και θα ερμηνεύεις τραγούδια ούσα μονίμως ερωτευμένη. Μπορεί να αγαπάς άλλα πράγματα, προσωπικά μπορεί να σκέφτομαι τους ανθρώπους που αγαπώ. Τραγουδάω την αγάπη, δεν τραγουδάω μόνο τον έρωτα. Κι επειδή αυτή είναι η δική μου δουλειά πρέπει να την κάνω καλά. Άλλωστε κάθε πράγμα στον καιρό του. Όταν είσαι νέος θα ερωτευτείς! Έχεις αντοχές και δεν καταλαβαίνεις ότι ο έρωτας είναι ένα πολύ δύσκολο κομμάτι στη ζωή. Με τα συναισθήματα που φέρει μπορεί να είναι τόσο δυνατός ώστε να σε παρασύρει και να σου δώσει εμπειρίες. Καλές και κακές.

» **Τον είδες τον μπουζουξή μου;** Σαν μανεκέν είναι! Η παλιά εικόνα του μπουζουξή δεν ισχύει σήμερα. Κάποτε λέγαμε ότι οι μπουζουξήδες είναι χασικλές ή κουτασβάκια. Μα ακόμα και τότε που η ζωή και τα ήθη ήταν διαφορετικά, οι άνθρωποι αυτοί είχαν τις δικιές τους αξίες, ήταν κύριοι με τον τρόπο τους και καλό θα ήταν να τελειώνουμε με αυτόν τον μύθο.

» **Ο Ζαμπέτας, ο Διονυσίου, ο Χιώτης** είχαν ένα κοινό χαρακτηριστικό, ήταν πολύ απλοί και συγχρόνως σπουδαίοι. Ο Χιώτης με λάτρευε και τον λάτρευα, με είχε σαν κόρη του. Και ο Βοσκόπουλος ήταν ξεχωριστός για μένα, ήμασταν πολλά χρόνια μαζί, του έκανα σεκόντα, γυρίσαμε πολλά μέρη της Αμερικής μαζί. Με τον Στράτο μπορεί να δουλέψαμε παρέα αλλά δεν είχαμε κάτι κοινό, ούτε μιλούσαμε, ούτε δεν μιλούσαμε. Αν και έχω δουλέψει πολύ μαζί του δεν έγινα ποτέ φίλη του, οπότε δεν γνωρίζω πολλά για αυτόν. Σαν κοπέλα δεν κατάλαβα τίποτα κακό. Δεν ήταν κι ανάγκη να μου δώσουν στοιχεία τους, ένα κοριτσάκι ήμουν τότε, ίσως καλή τραγουδίστρια αλλά είχαμε κι άλλες. Ποτέ δεν αισθάνθηκα ότι ήμουν μοναδική. Ήμουν κυρίως ένα εργατικό κορίτσι με φωνή, αλλιώς δεν θα προχωρούσα.

» **Δεν έχει σημασία πώς μεγαλώνεις το παιδί σου** σαν μητέρα. Ο άνθρωπος γεννιέται. Εξαρτάται τι παιδί θα σου τύχει και, αναλόγως της κατάστασης, μπορεί εσύ να έχεις κάνει το καλύτερο και το παιδί να λείει δεν έκανες τίποτα, το έχουμε ακούσει αυτό από ανθρώπους που έδωσαν την ψυχή τους και εισέπραξαν αχαριστία. Αλλά, αν κάνει το καλύτερο που μπορείς, θα έχεις τη συνειδησή σου ήσυχη. Δυστυχώς δεν σε διδάσκει κανείς πώς να γίνεις μάνα ή το πόση μητέρα χρειάζεται ο άνθρωπος. Ο καθένας μας είναι μοναδικός, κι αν αυτό που έκανες εσύ για το παιδί σου έφερε καλό αποτέλεσμα μπορεί να το κάνω εγώ και να είναι το μεγαλύτερο λάθος.

» **Δεν ξέρω οι άλλοι λαοί τι κάνουν**, τι αγαπάνε, με τι διασκεδάζουν, αλλά ο δικός μας λαός είναι πονεμένος λαός. Πριν εκατό χρόνια ήρθαμε σαν πρόσφυγες. Οι γονείς μας, η μητέρα μου, ήθελε να πει τις ιστορίες της, αλλά ποιος είχε χρόνο να κάτσει να την ακούσει. Ήθελα τόσα να ρωτήσω και τώρα λέω "Θεέ μου, γιατί δεν το έκανα;" Παρόλο που ήμασταν πολύ δεμένες με τη μαμά μου και την οικογένειά μου πήρε μαζί της θυμίες που τώρα πια δεν θα τις μάθω».

Σήμερα η σπουδαία ερμηνεύτρια επιστρέφει στο δισκογραφικό προσκήνιο με ένα νέο τραγούδι του Παναγιώτη Στεργίου, σε στίχους της Ζωής Γρυπάρη, το «Ρέστα μη ζητάς». Διαθέτοντας έναν μοναδικό και ανεπανάληπτο τρόπο ερμηνείας, το τραγούδι είναι σαν να γίνεται προσωπική της υπόθεση. Το «Ρέστα μη ζητάς», ένα αργό τσιφτετέλι, αποδίδεται από μια εξαιρετική ομάδα μουσικών και περιγράφει την αξιοπρέπεια της γυναίκας σε έναν χωρισμό. Ο σολίστας Μανώλης Καραντίνης ενορκήστρωσε και έπαιξε τις «ανατολίτικες» κιθάρες, ο Παναγιώτης Στεργίου το λαούτο, ο θάναος Γκιουλετζής τα βιολιά και ο Αλέκος Ρούπας τα κρουστά. Κυκλοφορεί από την εταιρεία Μικρός'Ηρως. **A**

ΕΝΔΥΜΑ: Χιτώνιο 69P του σουηδικού στρατού

Ελευθερία Αράπογλου, Γιώργος Μαυρόπουλος, *Εφεδρικό σχέδιο*, 2022

Κίκα Κυριακάκου, Η ελεύθερη κατάδυση των Ama ©Toba Sea-Folk Museum

Σπύρος Στάβερης, *Ατίτλο* 2000-2014

Μέττυ Τσουκάτου, Πορτρέτο του John Hargrave © Kibbo Kift Foundation/Museum of London

Άρης Σιαφάς, Αμα(λ)ία, 2002-2022. Φωτογραφία: Σοφία Ζωίτου

* Το λεύκιμα «Ενστολα Σώματα» κυκλοφορεί από τις αθηναϊκές εκδόσεις Clotheslines, μια πολιτιστική πρωτοβουλία με σκοπό την έρευνα, την παραγωγή και την προώθηση εναλλακτικών και βιώσιμων προσεγγίσεων του ενδύματος και της μόδας. (www.clotheslines.gr)

Ένστολα Σώματα

Το ενδυματολογικό στοιχείο της στολής στη ζωή μας

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ

Μία επιμελημένη έκδοση κυκλοφόρησε πρόσφατα, με τίτλο **Ένστολα Σώματα**. Πρόκειται για μια συλλογική προσπάθεια διερεύνησης του ενδυματολογικού στοιχείου της στολής όπου 23 συμμετέχοντες από διαφορετικά πεδία συνδιαλέγονται με όψεις και λειτουργίες της ειδικής αυτής ενδυματολογικής κατηγορίας.

Το έργο επιμελήθηκαν η σχεδιάστρια μόδας **Ελευθερία Αράπογλου** και η ερευνήτρια - ενδυματολόγος **Μέττυ Τσουκάτου**, στο εισαγωγικό σημείωμα της οποίας, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι: *Η στολή, ως μία γενικευμένη μορφή ένδυσης, είναι προϊόν νεωτερικότητας. Η διάδοσή της διευκολύνθηκε από τις τεχνικές μαζικής παραγωγής και τα νέα πρότυπα κατανάλωσης. Η χρήση της συνδέθηκε με μία αναδυόμενη κουλτούρα που αποσκοπούσε στη διαρκώς αυξανόμενη απαίτηση για ρύθμιση του χρόνου, του χώρου και των σωμάτων. Παρότι από τα μέσα του εικοστού αιώνα η χρήση τους για την εργασία και τον ελεύθερο χρόνο έχει σε κάποιο βαθμό περιοριστεί, οι στολές παραμένουν αναπόσπαστο κομμάτι της σύγχρονης ζωής. Στολές επαγγελματικές και στολές στρατιωτικές, μαθητικές και αθλητικές, επίσημες και εναλλακτικές, τυπικές και οικειές στολές όπως το κοστούμε, έχουν και απ' ό,τι φαίνεται θα εξακολουθούν να έχουν στο προσεχές μέλλον σημαίνουσα θέση στη δημόσια σφαίρα.*

Ακολουθώντας το πανόραμα των δεκαπέντε έργων που παρουσιάζονται, συναντάμε:

Το **ΕΝΔΥΜΑ** είναι ένα αρχείο μόδας που ιδρύθηκε από τον **Μιχαήλ Καρδαμάκη**, με τη μεγαλύτερη συλλογή vintage Helmut Lang στον κόσμο, με έδρα το Βερολίνο. Παρέχει ερευνητικό υλικό σε οικους μόδας το οποίο λειτουργεί ως πηγή έμπνευσης για τη δημιουργία των συλλογών τους. Εδώ, παρουσιάζει το **Χιτώνιο 69P** του σουηδικού στρατού που εμφανίστηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1960. Ένα ενδιαφέρον παράδειγμα ενδύματος εκτός του πλαισίου της μόδας, το οποίο είχε μία αξιοσημείωτη επίδραση στα σύγχρονα ανδρικά ρούχα. Φορέθηκε κυρίως από τις σουηδικές τεθωρακισμένες μονάδες στρατού. Οι χαρακτηριστικές διαγώνιες τσέπες του με το φερμουάρ οι οποίες προσφέρουν εκτεταμένες δυνατότητες αποθήκευσης, επηρέασαν στην πορεία τον σχεδιασμό αμέτρητων τζάκετ.

Η **Κίκα Κυριακάκου** παρουσιάζει την **Ελεύθερη κατάδυση των Ama**. Ενδυματολογικές παραδόσεις, οικοφεμινισμός και μυθικές θηλυκότητες στον Ιαπωνικό ωκεανό. Οι δύτριες Ama είναι μία γυναικεία κοινότητα της Ιαπωνίας με ιστορία χιλιάδων ετών, το έργο των οποίων, ωστόσο, παραμένει ελάχιστα γνωστό στη σύγχρονη Δύση. Το επάγγελμά τους διδασκόταν παραδοσιακά από τη μητέρα στην κόρη υιοθετώντας μητριαρχικό χαρακτήρα. Η στολή τους είναι η συμβιωτική σχέση του γυναικείου σώματος με τη θάλασσα.

Σε ένα απολαυστικό κείμενο του **Απόστολου Λαμπρόπουλου** παρουσιάζεται η καλλιτεχνική περσόνα του φωτογράφου **Άρη Σιαφά**, με στολή **Αμα(λ)ία**: «*Αρχές της δεκαετίας του 2000: η αισθητική και οι πολιτικές του κουήρ δεν είχαν ακόμη κερδίσει κυρίαρχη θέση στην ημερήσια διαταγή της τότε ελληνικής ΛΟΑΤ κοινότητας, η κουήρ κριτική του έθνους έκανε ακόμη τα πρώτα της βήματα, ενώ μεταξύ της εισόδου στο ευρύ και των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 επικρατούσε ένας*

πανηγυρικός μάλλον, παρά διεκδικητικός, πατριωτισμός. Τον ίδιο καιρό, ο Άρης Σιαφάς, το ήμισυ και η φωνή των *Homotopizing*, είχε αρχίσει να χάνει τα μαλλιά του και, ως εκ τούτου, να βρίσκει σιγά σιγά τον δρόμο του για Το Κεφάλι Που Τραγουδάει, την περσόνα που θα δημιουργούσε λίγα χρόνια αργότερα. Αυτό τον οδήγησε να βρει τη στολή που θα επέτρεπε στο επερχόμενο Κεφάλι Που Τραγουδάει να παρουσιαστεί κάπως σαν φαλακρή τραγουδίστρια: μία indie pop Αμαλία. Στην πρώτη της περφόρμανς αντικατέστησε το φάριο/καλπάκι από τη λευκή γιούνισες περούκα του μαρκησιού ή της βαρόνης. Η στολή της Αμα(λ)ίας ειρωνεύτηκε ήπια τη βασίλισσα που παρήγγειλε την αρχική εκδοχή της, απέτιψε φόρο τιμής στις νεάνιδες των εθνικών εορτών κι έντυσε τη φωνή του Κεφαλιού Που Τραγουδάει που κατάφερε σε μια βραδιά να επινοήσει εκ νέου τις *queens* της σκηνής και της πίστας».

Η **Μέττυ Τσουκάτου** (μέλος της Ελληνικής Ενδυματολογικής Εταιρείας) κάνει μία παρουσίαση της στολής της **Αδελφότητας των Kibbo Kift**, με τίτλο **Ντύνοντας την ουτοπία**. Οι Kibbo Kift ήταν ένα νεανικό κίνημα της Αγγλίας του μεσοπολέμου το οποίο φιλοδοξούσε να ανανεώσει και να αναδιοργανώσει τη ζωή εν γένει μέσω της επιστροφής στη φύση και της υιοθέτησης ενός μίγματος πρακτικών που περιλάμβαναν από ελεύθερο κάμπινγκ και πεζοπορίες ως χειροτεχνίες και τελετές. Η ανδρική στολή, με φανερά την επίδραση της προσκοπικής στολής, αποτελούνταν από ένα στενό μακρυμάνικο πανωφόρι, σορτς, μία κουκούλα που εκτεινόταν ως το λαιμό και συνοδευόταν από πλεκτή δερμάτινη ζώνη, σακίδιο, κάλτσες και παπούτσια. Η έκδοση της επίσημης γυναικείας περιβολής υπήρξε πιο επεισοδιακή και η ίδια η στολή εν μέρει αμφιλεγόμενη. Τα πρώτα χρόνια ζωής του κινήματος οι γυναίκες μέλη καλούσαν να φορούν ένα μονοκόμματο φόρεμα συνοδευόμενο από ένα μαντίλι δεμένο στο κεφάλι σαν αναφορά στο διαδεδομένο κάλυμμα κεφαλής του πρώιμου Μεσαίωνα.

Ο **Σπύρος Στάβερης**, σε ένα Άτιτλο αφιέρωμα, παρουσιάζει με το δικό του αλάθητο και ευαίσθητο μάτι της κάμερας, φωτογραφίες ανθρώπων με στολή, μέσα στην πόλη: Μουσικοί στρατιωτικής μπάντας. Άνθρωποι της εξιχνίασης εγκλημάτων με ειδικές ολόσωμες φόρμες, κουκούλα και μάσκα στον τόπο του εγκλήματος. Μία καμαριέρα ξενοδοχείου. Υπάλληλοι κλωστοϋφαντουργίας. Μια ναυαγοσώστρια. Μια αεροσυνοδός. Ένας στρατιώτης των Ειδικών Δυνάμεων φορτωμένος μπαγκάζια. Μία καθαρίστρια στο προαύλιο της Βουλής. Μία γυναίκα και ένας άντρας της Τροχαίας.

Η **Ελευθερία Αράπογλου** και ο φωτογράφος **Γιώργος Μαυρόπουλος**, σχολιάζουν έναν κόσμο όπου όλα λειτουργούν τόσο καλά ώστε τίποτα δεν λειτουργεί. Η παρακμή μιας κοινωνίας που οδηγεί στη φθορά της. ●

CITY GUIDE

«Η λίμνη των κύκνων» στη σύγχρονη εποχή

Το Ballet Preljocaj κλείνει το φετινό Φεστιβάλ της Άνοιξης στο Μέγαρο με μια νέα ματιά στο εμβληματικό έργο του κλασικού χορού

Μετά τη «Χιονάτη» και το «Ρωμαίος και Ιουλιέτα», ο Ανζελέν Πρελζοκάτζ επιστρέφει στη σκηνή με μια μοντέρνα εκδοχή της «Λίμνης των Κύκνων» στις 8 και 10 Απριλίου. Συνδυάζοντας το κλασικό με το σύγχρονο, ο Γάλλος χορογράφος μετατοπίζει το ενδιαφέρον της πλοκής σε ζητήματα που ταλανίζουν τη σύγχρονη εποχή. Ο αδίστακτος Ρόθμπαρτ έχει μοχθηρά σχέδια, η νεαρή Οντέτ θα θελήσει να τον εμποδίσει κι εκείνος θα τη μεταμορφώσει σε κύκνο, ενώ ο Ζήγκφρηντ θα συγκρουστεί με τον πατέρα του, όταν ο τελευταίος θα προσπαθήσει να συνεργαστεί με τον Ρόθμπαρτ.

Ο Πρελζοκάτζ διατήρησε την αρχική ιστορία αγάπης και τη αφήγηση για τη νεαρή γυναίκα που μεταμορ-

φώνεται σε κύκνο. Η πιο σημαντική αλλαγή που έκανε, όπως αναφέρει, αφορά στον ρόλο των γονιών. «Στις περισσότερες εκδοχές του μπαλέτου δεν χορεύουν πολύ και παίζουν πολύ κοινότοπους ρόλους. Στη δική μου γίνονται πολύ σημαντικοί. Χορεύουν συχνά γιατί επηρεάζουν τις σχέσεις των πρωταγωνιστών. Ο πατέρας του Ζήγκφρηντ είναι ένας τύραννος που καταχράται την εξουσία του. Η μητέρα του είναι μάλλον προστατευτική, θυμίζει λίγο προυσιανή φιγούρα. Έκανα τον χαρακτήρα του Ρόθμπαρτ πολύ διαφορετικό. Είναι ένας μάγος που χρησιμοποιεί τη μαγεία όταν τη χρειάζεται, αλλά έχει άλλες ιδιότητες. Παρόμοιο προφίλ έχει και ο πατέρας του Ζήγκφρηντ, αλλά δεν είναι μάγος».

Στην παράσταση ο Πρελζοκάτζ χρησιμοποιεί κατά βάση

την εμβληματική μουσική του Πιοτρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι, χωρίς ωστόσο να την κρατά ολόκληρη. «Καθώς θέλω η εκδοχή μου να λέει πράγματα που δεν είναι στο αρχικό σενάριο, αναζήτησα άλλα κομμάτια στο έργο του, που με οδήγησαν να ανακαλύψω ξανά τον Τσαϊκόφσκι. Εξερεύνησα τις συμφωνίες του, τις ορχηστρικές του συνθέσεις. Το μουσικό θεμέλιο της παρτιτούρας παραμένει η Λίμνη, με την προσθήκη αποσπασμάτων από κοντσέρτα για βιολί, ουβερτούρες ή συμφωνίες» διευκρινίζει.

INFO

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη
Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη, 210 7282333
Σάββατο 8 & Δευτέρα 10 Απριλίου στις 20:00
www.megaron.gr

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Μη χάσετε αυτή την εβδομάδα

Θέατρο,
συναυλίες,
εκθέσεις.
Πολιτιστικές
προτάσεις
που μας
ιντριγκάρουν

Της ΙΩΑΝΝΑΣ
ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

1 Ο Κώστας Χριστόπουλος, το τοπίο και η ιστορία

Τα όρια της ύλης, η σχέση με τη μνήμη και η υποκειμενικότητα του βλέμματος βρίσκονται στο επίκεντρο της νέας δουλειάς του γνωστού καλλιτέχνη και επικουρου καθηγητή της ΑΣΚΤ. Στην έκθεση με τίτλο «Flashbang» παρουσιάζει έργα ζωγραφικά, γλυπτικά και μικτής τεχνικής, βασισμένα σε φωτογραφικά στιγμιότυπα. Όψεις νεόδμητων κτιρίων, επιγραφές αιτημάτων, εικόνες από συγκρούσεις σε διαδηλώσεις (επικαλυμμένες από λεπτή επίστρωση κεριού) και άνυδροι χείμαρροι σε τόπους εξορίας συνθέτουν μια εικονογραφία που επιδιώκει να πυροδοτήσει αλληλουχίες συνδέσεων και αντιφατικών συνειρμών.

Γκαλερί Ζουμπούλακη,
16 Μαρτίου - 22 Απριλίου
(εγκαίνια: 17 Μαρτίου στις
18.00 - 21.00)

2 «Εγκλημα και τιμωρία» στην Αθήνα του 2023

Στην πρώτη του σκηνοθεσία στη Στέγη, ο Βασίλης Μπισμπίκης «διαβάζει» το εμβληματικό μυθιστόρημα του Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι ως ένα λαϊκό νουάρ. Ο δικός του Ρασκόλνικοφ (που ερμηνεύει ο Θοδωρής Σκυφτούλης) ακούει στο όνομα Μιχάλης Σχίζας και είναι ένας νέος υποταγμένος στις εξεγέρσεις της καρδιάς και του νου. Τι συνιστά εγκλημα στην Αθήνα του 2023; Πώς προσδιορίζεται χρονικά η μετάβαση από τη νομιμότητα στην παρανομία; Και ποια η τιμωρία της; Ζωντανή κινηματογράφηση και ένας 20μελής θίασος έρχονται να αναδείξουν την ηθική και τον κυνισμό, το σκοτάδι και το φως, την εσωτερική μάχη ανάμεσα στη λογική και το συναίσθημα.

Στέγη Ιδρύματος Ωνάσης, 22 Μαρτίου-9 Απριλίου
(Τετάρτη-Κυριακή στις 20:30)

3 Το Φεστιβάλ Γαλλόφωνου Κινηματογράφου επιστρέφει

Κλασικό σινεφιλικό ραντεβού, στην 23η έκδοσή του «τρέχει» όχι μόνο στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη αλλά και σε Πάτρα, Λάρισα, Χανιά και Ηράκλειο. Η φετινή σοδειά: δέκα ταινίες πρώτης προβολής στο διαγωνιστικό τμήμα, 17 φιλμ που δεν θα δούμε στα σινεμά στην Ελλάδα, οκτώ ταινίες από άλλες γαλλόφωνες χώρες, έξι επιλογές από το φεστιβάλ ταινιών μεσαίου μήκους της Brive, αφιέρωμα «Σινεμά και φύλλο» με δημιουργίες από το 1933 έως το 2023, νεανικό πρόγραμμα με ταινίες και ανιμείσιον και οκτώ ειδικές προβολές. Η αυλαία ανεβαίνει με «Το έγκλημά μου» του Φρανσουά Οζόν ενώ τη λήξη σηματοδοτεί το «Οι τρεις σωματοφύλακες: Ντ' Αρτανιάν».

Δαναός, Άστορ, Γαλλικό
Ινστιτούτο Ελλάδος,
21-29 Μαρτίου

4 D3lta και Amalia & The Architects live

Διπλό ραντεβού την Παρασκευή στο six d.o.g.s. Μετά από μια σειρά εμφανίσεων στην Αθήνα και σε κλαμπ του Λονδίνου, ο D3lta παρουσιάζει το "Into the rabbit hole" που θα κυκλοφορήσει τον Μάρτιο. Με καινούργιο υλικό (κομμάτια από το πρώτο τους EP που αναμένεται τον Απρίλιο), το φρέσκιας εσοδείας single "Why is the Night" αλλά και παλιότερα τραγούδια τους θα βγουν στη σκηνή οι Amalia & The architects. Αν σας άνοιξε την όρεξη το live opening τους στους Belle and Sebastian τον περασμένο Σεπτέμβρη, ραντεβού στην Αβραμιώτου.

six d.o.g.s., 17 Μαρτίου στις 21:00

5 Τριήμερο στο Κύτταρο

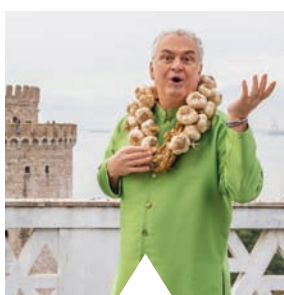
Ο **Στέλιος Σαλβαδόρ** και τα **Μωρά στη Φωτιά** επιστρέφουν αυτή την Παρασκευή (στις 22:00) στη σκηνή της Ηπείρου και Αχαρνών με «*Αδρεναλίνη*», «*Μανιφέστο*» και καλεσμένους τους τον Σταμάτη Μορφονιό και τους Υτορία που παρουσιάζουν για πρώτη φορά ζωντανά μέρος από τον νέο τους δίσκο «*Ένα πλιόλουστο πρωινό στην Ουτοπία*». Το Σαββατόβραδο (στις 22:30) ανήκει στον Φοίβο Δεληβοριά, ενώ η Κυριακή (από τις 20:30) θα βγει με τους Σουηδούς punkrockers Perkele να στέλνουν με τους στίχους τους μηνύματα ενάντια στον ρατσισμό, τη βιομηχανία όπλων, τον καπιταλισμό και τον πόλεμο.

6 Η «Ιφιγένεια εν Ταύροις» από τον ΟΠΑΝΔΑ

Μια εξωτική τοποθεσία, μια χαμένη αδελφή, ένας κυνηγημένος από τις Ερινύες αδελφός, μια καταιγίδα που ψυχάζει: στη σκηνή του Παλλάς μεταφέρεται, λόγω της κατάληψης στο Ολύμπια, το (βασιμμένο στην τραγωδία του Ευριπίδη) εμβληματικό έργο του ανανεωτή της όπερας Κρίστοφ Βίλιμπαλντ Γκλουκ. Σκηνοθετεί ο **Θάνος Παπακωνσταντίνου**, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ διευθύνει ο **Γιώργος Πέτρου** ενώ τους πρωταγωνιστικούς ρόλους κρατούν οι Σούλα Παρασίδη, Φίλιπ-Νικολά Μαρτέν και Χουάν Φρανσίσκο Γκατέλ.

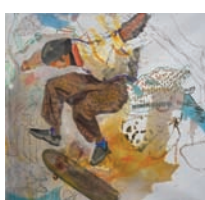
Θέατρο Παλλάς, 18 Μαρτίου στις 20:00,
19 Μαρτίου στις 18:30

7 Ο Διογένης Δασκάλου και η κάθοδος των βορείων

«Έλα σε λέω» αναφωνούν ο **Διογένης Δασκάλου** και οι **Monie & Monie Conniente** και υπόσχονται με το... όρθιο μουσικό γλωσσόθεατρό τους να μιλήσουν για υποκλοπές και εκλογές, για το μετρό και για τον πύργο τον Λευκό. Ο γνωστός καλλιτέχνης και η μπάντα του σστιρίζουν την επικαιρότητα με έξω καρδιά διάθεση κι αέρα από τον Βαρδάρη.

Faust, 17 Μαρτίου στις 21:30

9 Τα «ζωγραφικά σημάδια» του Φίλιππου Τάρλου

Πέρασαν δέκα χρόνια από την τελευταία έκθεση του Αμερικανού καλλιτέχνη (και πατέρα του σκηνοθέτη **Δημήτρη Τάρλου**) στην Αθήνα. Στις αποσκευές του αυτή τη φορά φέρνει έργα της περιόδου 2005 – 2023: καμβάδες με πρωταγωνιστές skateboarders και σκηνές γεμάτες κίνηση από την τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων στο Τόκιο, ελαιογραφίες φτιαγμένες στα βουνά του Κολοράντο, αλλά και τοπία σε χαρτί με γκουάς και νερομπογιές.

Gallery Genesis, 16 Μαρτίου-1 Απριλίου (εγκαίνια: 16/3 στις 20:00)

8 4 ραντεβού για την Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης

Έρχεται κάθε χρόνο στην Εαρινή Ισημερία για να φωτίσει τη μέρα μας με τη δύναμη των στίχων. Στις 21 Μαρτίου (στις 20:30) στο Μέγαρο ο **Μανώλης Μπισιάς** και η **Καρυοφυλλιά Καραμπέτη** παρουσιάζουν μελοποιημένα έργα σπουδαίων ποιητών μας (Αναγνωστάκη, Γκάτσου, Ελύτη, Καβάφη, Ρίτσου κ.ά.). Με συνθέσεις Θεοδωράκη, Χατζιδάκι, Λάγιου κ.ά. αλλά και με έργα των Ερίκ Σατί και Κλωντ Ντεμπίσι γιορτάζουν στο θέατρο Σταθμός (στις 21:00) η Χριστίνα Μαξούρη και ο Κωνσταντίνος Ευαγγελίδης. Ο Κύκλος Ποιητών προβάλλει στο Ίδρυμα Θεοχαράκη (στις 20:30) βίντεο με περαστικούς που διαβάζουν ένα ποίημα με φόντο την πόλη, ενώ ο Ιανός (στις 19:00) αφιερώνει φέτος τη βραδιά στον ποιητή Μήτσο Παπανικολάου με απαγγελίες και τραγούδια.

ΜΗΝ ΤΟ ΧΑΣΕΙΣ

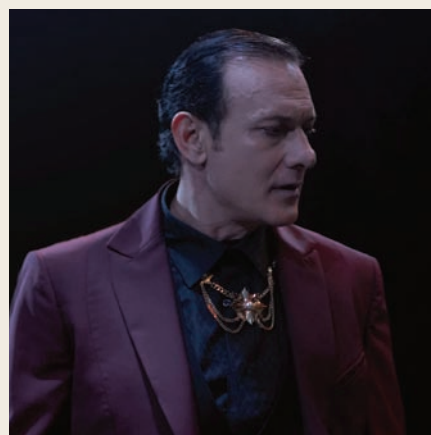
«Ο “Οιδίπους τύραννος” είναι το καλύτερο αστυνομικό έργο»

Ο **Θανάσης Σαράντος** μιλά για την τραγωδία του Σοφοκλή που σκηνοθετεί και στην οποία συμπρωταγωνιστεί με τη **Μάνια Παπαδημητρίου**

Ονειρευόμουν να ασχοληθώ με αυτό το κείμενο. Δύσκολα μπορεί ν' αμφισβητηθεί το πόσο επίκαιρο είναι την περίοδο που διανύουμε. Είναι η τραγωδία της γνώσης και της αυτογνωσίας. Ο λαός, οργανωμένα ή ανοργάνωτα, ως σύγχρονος χορός αρχαίας τραγωδίας, επιζητά τη θεραπεία αλλά και την αμείλικτη αλήθεια. **Βασικός άξονας της παράστασης είναι η σύνδεση πολιτη και πολιτείας σε βαθιά κρίση.** Το έργο ξεκινάει με έναν λοιμό –όπως η πανδημία που ζούμε– ο οποίος προκαλεί κοινωνική αναστάτωση. Και σήμερα έχουμε αρχίσει να σκεφτόμαστε ότι δεν μπορούμε να εφησυχάζουμε σε ό,τι αφορά την άκρατη παρέμβαση του ανθρώπου στη φύση. **Ο Σοφοκλής σκιαγραφεί έναν βασιλιά στα όρια της αλαζονείας,** τυφλωμένο από το «εγώ» και την υπέρμετρη πίστη του στη δύναμη της λογικής –λόγοι ικανοί να τον οδηγήσουν στην ύβρη και στην πτώση–, και την ίδια στιγμή έναν άνθρωπο γυμνό, μόνο απέναντι στο αναπάντητο υπαρξιακό ερώτημα: «ποιος είμαι;».

Παρουσιάζουμε το έργο σε μια παράσταση μιάμισης ώρας με τη ρέουσα μετάφραση του Μίνωα Βολανάκη. Με ενδιέφερε η χρήση του χορού, το πώς μπορούν μόλις τέσσερις ηθοποιοί να γίνουν τα «φαντάσματα» του Οιδίποδα, η συνειδησή του. Ένα άλλο στοίχημα είναι το ότι η Μάνια Παπαδημητρίου υποδύεται την Ιοκάστη αλλά και τον Τειρεσία, δύο πρόσωπα με αντίθετη άποψη για τη μοίρα: η βασίλισσα πιστεύει ότι είμαστε παιδιά της τύχης ενώ ο μάντης ότι όλα προέρχονται από τη θεϊκή βούληση. Προσπαθούμε, ακόμα, να αναδείξουμε τον ερωτισμό ανάμεσα στο ζευγάρι Οιδίποδα και Ιοκάστης, αλλά και την ειρωνεία στο κείμενο του Σοφοκλή απέναντι στο πρόσωπο του ηγέτη. Παρουσιάστηκε έναν χρόνο μετά τον θάνατο του Περικλή, ο οποίος συνδέθηκε με την ακμή της Αθήνας και πέθανε από τον λοιμό που χτύπησε την πόλη.

Από Μηνανές Θέατρο, Δευτέρα & Τρίτη στις 21:00.
Για 10 ακόμα παραστάσεις, Προώληση εισιτηρίων από 10 ευρώ μέσω vina.gr

Cucina Italiana

Η ιταλική μου εμπειρία

Η κουζίνα που οι Έλληνες ερωτευτήκαμε με τη πρώτη πιρουινιά

Της ΕΛΕΝΗΣ ΨΥΧΟΥΛΗ Φωτό Καταστημάτων: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ

Οταν ήμουν μικρή, η γεύση μας χτιζόταν με λεμονάτα και παστίτσια στην καλύτερη περίπτωση, με μπάμιες και φακές στη χειρότερη, στο ρινγκ του οικογενειακού τραπεζιού-κάθε μέρα την ίδια ώρα. Μέχρι που κάπου στα τέλη του '70, νέος άνεμος φύσηξε στην κουζίνα της μαμάς, όταν ανακάλυψε τη μουσ σοκολάτα της Άλσα και τον πουρέ σε νιφάδες της Κνор. Ταυτόχρονα, εφευρέθηκε το τoστ και τα πρώτα μπέργκερς, εκεί όπου οι νεότεροι με πάθος επενδύαμε με το χαρτζηλικί και την διατροφική μας χειραφέτηση, το δικαίωμα να απέχουμε από την οικογενειακή φασολάδα. Μαζί ήρθε στη ζωή μας και η πίτσα με τις πρώτες πιτσαρίες. Η πίτσα ήταν κάτι σαν οργανισμός, σαν το πριγκιπόπουλο του παραμυθιού, σαν ξαφνικά να συγχρονίσουμε τροχιά με τους λαούς που ανακάλυψαν το τζιν, το πανκ, το βερμούτ και την κόκα-κόλα. Λιπαρή και λιγδερή, πάνω σε ψωμένια ζύμη, με άπειρα λιωτά αδιευκρίνιστα τυριά, σαλάμια, ζαμπόν, λουκάνικα και πιπεριές, όλα ομού και συλλήβδην. Νομίζαμε πως τρώμε την Ιταλία, αφού κανείς δεν μας ενημέρωσε πως μάλλον επρόκειτο για την Αμερική, κλεισμένη σε χαρτόκουτο αλλά τι μας ένοιαζε κιόλας η καταγωγή αφού εμείς τρώγαμε μοντέρνα, τρώγαμε την επανάσταση, τρώγαμε το μέλλον του κόσμου, τη μόνη τροφή που άξιζαν τα μπάγκι τζινς και τα μακό με βάτες;

Στις αρχές των 80s, η Αθήνα γαστρονομικά

πήγαινε ακόμη στην πρώτη νηπιαγωγείου. Το fine dining –nouvelle cuisine το λέγαν τότε–, κυκλοφορούσε μόνο στις σάλες των μεγάλων ξενοδοχείων και δειλά-δειλά άρχισε να παίρνει και τους δρόμους της πόλης. Το *Da Walter* και το *Al Convento* ήταν τα πρώτα «καλά» εστιατόρια της δικής μου ενηλικίωσης. Ιταλικά και τα δυο. Εκεί ο καλός κόσμος έμαθε να τρώει πεπόνι με προσούτο, ριγκατόνι με 4 τυριά και σου με σος σοκολάτα που είναι γαλλικό αλλά και τα υπόλοιπα, τα ιταλικά τα μιλούσαν με μεγάλο αξάν, λες και έπρεπε σταδιακά να μνηστούμε, να μην τρομάξει το δόντι μας, με την αλ ντέντε νοοτροπία των γειτόνων μας. Λίγο αργότερα ήρθε ο Στέφανος με το *Il Tinello* του, που ήταν κάτι σαν γιάφκα, κρυμμένη χωρίς ταμπέλα στο ισόγειο μιας άσχετης πολυκατοικίας, χωμένης στα στενά του Αλίου. Μια τραπεζαρία μαμάς μεσοαστής, στην κουζίνα η σύζυγος Ντανιέλα. Τον Στέφανο μπορούσες εύκολα να τον μισήσεις για την εξτραβαγκάν συμπεριφορά του και τα χοντροκομμένα σόκιν αστεία του αλλά τελικά προτιμούσες να τον αντιμετωπίσεις σαν απόγονο του Γαργατούα, και να του φορέσεις ταμπέλα το ιταλικό ταμπεραμέντο, καθώς, πού αλλού θα έβρισκες αληθινή καρμπονάρα με πανσέτα – αυτή είναι η δεύτερη ηλικία της αθηναϊκής καρμπονάρας, η οποία ξεκίνησε με κρέμα, πέρασε στην πανσέτα και σήμερα της σκκώνεται η τρίχα αν δεν γίνει με γκουανχάλε-ρίαλ σαλάμι από το Βένετο, πορτοσίνι, μοτσαρέλα και chiodini μανιτάρια, με φρέσκια πάστα παρακαλώ. Ο Στέφανος ήταν ο πρώτος που έφερε στην Αθήνα το βαθύτερο νόημα της Ιταλίας, που αν δεν έχει το δικό της, το αληθινό, το πα-

ραδοσιακό υλικό δεν μπαίνει στον κόπο να ανάψει τα γκάζια.

Και ο ιταλικός αθηναϊκός

χρόνος μοιραζόταν σε δυο ταχύτητες, η μία να επιμένει στην παλιά πιτσαρία-ό,τι-να-ναι- και ο δεύτερος να βελτιώνει διαρκώς τα ιταλικά του. Το *Boschetto*, στο Άλσος του Ευαγγελισμού, θα το θυμόμαστε για την τζαμαρία του, για τα κοσμικά πάρτι που ενίοτε κατέληγαν σε ντιζάστερ πάνω σε γρασίδι τα ξημερώματα αλλά και γιατί εκεί ο Φαμπρίτσιο Μπουλιάνι μας μύπησε στο ριζότο τρούφας και σε μια επίσημη, γαστρονομική κατάσταση, όταν ξέραμε μόνο τις τρατορίες με τα καρό τραπεζομάντιλα. Και μια που λέμε Trattoria, να θυμηθούμε τον *Enzo* της Νέας Ερυθραίας, λατίνο εραστή με τις χρυσές καδένες και το ξεκούμπωτο πουκάμισο, το ξωτικό που μιλά πρώτα με τα σύννεφα, τον ήλιο και το φεγγάρι πριν αναπιάσει καθημερινώς ζυμάρι, στην πρώτη βέρα ιταλιάνα-ναπολετάνα-πίτσα της πόλης. Ήταν και το *Parmigiano* στο Κολωνάκι-κατόνιν *Il Postino*, που τα έκανε όλα αυθεντικά, στην πρώτη αθηναϊκή osteria, με ντεκόρ από σουρωτήρια και τριφτες κρεμμυδιού, μαζεύομασταν όλοι και γινόταν μπαρ-παμπιτισσοσυνέλευση, αλέγκρα, χαλαρή και με πολύ στιλ. Τις εποχές με το άφθονο χρήμα, ήταν και το θρυλικό *Casa di Pasta*, αδιαμφισβήτητος ναός του κάθε τι ιταλικού, που στη μνήμη μου έχει χαραχτεί και ως πάρκινγκ ευφάνταστων αυτοκινήτων της απολύτου πολυτέλειας. Μετά ήρθε το *Peccati di Gola* με την αζεπέραστη ναπολετάνικη πίτσα στη Γλυφάδα και πριν

αυτό, το πρώτο fun italian, το *Cosa Nostra*, όπου ανάμεσα στις γάτες του μισοέρημου α-κόμα Ψυρρή, βίωνες την πραγματικότητα μιας Little Italy και τη φαντασίωση του Νονού, με κάτι από τον υποχθόνιο βίο του Σινάτρα και με αληθινές μακαρονάδες που ευχαρίστως θα τιμούσε ο Κόπολα.

Την πρώτη μου μετωπική με την Ιταλία μαγειρεμένη από χέρι ιταλικό, την είχα στην Πάτμο, όταν μια κυρία της Νάπολης μας κάλεσε για πίτσα από τα κεράκια της, που θα ψηνόταν στον ελληνικό ξυλόφουρνο. Παίρνοντας μαζί μου σαν προσμονή την πίτσα όπως την είχα φάει μέχρι τότε, έμεινα άφωνη μπρος τα μικρά επίπεδα ψωμάκια που ραντίζονταν με ελαιόλαδο, ρίγανη και βασιλικό από τη γλάστρα, βγαίνοντας καυτά από το φούρνο. Εκεί κοινωνήσα το πνεύμα της *cuccina povera*, μια arte povera τόσο μεγαλειώδη, μακράν απέχουσα από τις φλύαρες πίτσες της κλασικής ελληνικότητας. Το ίδιο σοκ έζησα όταν πρωτοδοκίμασα την πίτσα στην ίδια Νάπολη, πα-

ράξενα ψωμένιο γέισο, πολλή υγρασία στη μέση, μετά έμαθα να τη λατρεύω μόνον έτσι, μετά ξαναέπαθα σοκ στη Ρώμη με τις πίτσες του μέτρου, δεν θα τις προτιμήσω. Ανιχνεύοντας τη γεύση στον τόπο της, θα συνοψίσω πως στην Ιταλία δεν τρώς παντού καλά. Μεγάλη απογοήτευση μια bistecca fiorentina που την είχα σαν όνειρο ζωής, μεγάλη έκπληξη η αλήθεια της νοστιμιάς σε ένα σούπερ τουριστικό της Βενετίας, από αυτά με τα πιάτα σε φωτογραφία στην πρόσοψη. Την εποχή που η ευρωπαϊκή γαστρονομία ταρακουνιόταν από τον σφοδρό άνεμο του μοντερνισμού, της ανανέωσης, της μιας νέας επανάστασης στο πιάτο, οι Ιταλοί, ήταν οι μόνοι Ευρωπαίοι που

αντιστάθηκαν, επιμένοντας εμμονικά στην παραδοσιακή τους κουζίνα, την οποία με τίποτα δεν ήθελαν να την κάνουν fusion. Στη χώρα που με πάθος έχει θεοσιώσει πιστοποιητικό αυθεντικότητας της ναπολετάνικης πίτσας, ακόμη και τα Michelin εστιατόρια μαγειρεύουν μακαρονάδες, ίσως πιο φίνες, με τρούφα ή με φύλλα χρυσού αλλά πάντα μακαρονάδες. Ένα καλοκαίρι στο Viareggio, έτρωγα σε ένα τέτοιο εστιατόριο, φως κεριών, κολαριστά λινά τραπεζομάντιλα, πλάι η θάλασσα, παπιγιόν, τουαλέτες, μια αύρα από ορίτζιναλ «Θάνατο στη Βενετία», μια απαλή σαν αιθέριο βελούδο pasta, δυο πιρουνιές σε ένα τεράστιο πιάτο και μου ήρθε κάτι σαν θάνατος, μια μελαγχολία. Πώς δεν ταιριάζει αυτή η κουζίνα με το chic ψιθυριστό. Σαν να της έχεις βάλει φίμω-

τρο, στενά παπούτσια, σαν από τεχνικόλόγο να την έκανες ασπρόμαυρη. Σπίτι της ιταλικής κουζίνας είναι η φασαριόζικη Σικελία, φωνές και μυρωδιά από σκόρδο και βασιλικό παντού, είναι οι υπόγειες παλιές οστεριές που μυρίζουν μouxλιασμένο τοίχο, σ' αυτές είναι που θα βρεις το καλύτερο φαγητό.

Συχνά η ελληνίδα μαμά έχει να σου διηγηθεί μια ιστορία, πως κάποτε μαγειρεύε μακαρόνια α λα ελληνικά σε κάποιους Ιταλούς, οι οποίοι έπεσαν ξεροί με τον τρόπο που παραβράζουμε το χοντρό μακαρόνι και το καίμε με βούτυρο. Άσ'τη να λέει. Αυτό το ούνα φάτσα ούνα ράτσα, όπως όλα τα κλισέ, δεν λέει την αλήθεια για το φαγητό. Οι Ιταλοί ορκίζονται σε δυο πράγματα, στη μαμά τους

και στην κουζίνα της μαμάς τους. Σ'αυτή τη λογική έχουν θεοποιήσει το κάθε τοπικό τους προϊόν και την παράδοσή τους, που έχει την ίδια αξία με τη Μαντόνα, με τέτοιο πάθος που η μοτσαρέλα, το πιο «άχυρο» τυρί στον κόσμο, λατρεύεται σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Εμείς πάλι, οργασμό έχουμε μόνο με ό,τι ξενόφερτο, με ό,τι νεωτεριστικό, σε σημείο που πρέπει να κάνουμε καμπάνια για να αναδείξουμε τα όσα άγνωστα παράγονται στην παντέρμη ελληνική επαρχία. Επίσης, ο Ιταλός είναι ακομπλεξάριστος: ένα βράδυ στην Cosenza της νότιας Ιταλίας, αξιώθηκα το ιδανικότερο ιταλικό μου δείπνο: μια αυλή στη μεσαιωνική πόλη, μέσα παλιοσιδερά, πεταμένα έπιπλα, αξιότιμη πελατεία καθισμένη σε πάγκους, κρασί πανάκριβο σε πλαστικά ποτήρια, όλο και κάποιος αρουραίος έφευγε τρεχάτος κάτω από τα πόδια μας, ένα χάλασμα για κουζίνα, μια τεράστια ξύλινη τάβλα και πάνω της ό,τι μαγικότερο μπορεί να παράγει αυτή η γη σε τυρί, αλαντικό, antipasto. Η ουσία μιας ολόκληρης παράδοσης, όταν τα τριγύρω δεν έχουν καμιά σημασία.●

INNAMORATA

Στη νέα και πολύ νόστιμη τρατορία
στο Χαλάνδρι θα ερωτευτείς ξανά
την ιταλική κουζίνα

“Food is gone, love is not”, γράφει η βάση των πιάτων στη νέα ιταλική τρατορία στο Χαλάνδρι και αν ...φτάσεις να τη διακρίνεις σημαίνει ότι λάτρεψες το φαγητό της – όπως και εμείς άλλωστε. Το Innamorata (στα ιταλικά σημαίνει ερωτευμένος), είναι ένας μοντέρνος χώρος που σ’ αλήθεια ερωτεύεσαι για την ωραία του ατμόσφαιρα και κυρίως για τις αυθεντικές ιταλικές συνταγές του που φτιάχνονται με άριστης ποιότητας πρώτες ύλες. Πρόκειται για το καινούργιο project του Αντώνη Κονιάκου μετά το διαχρονικό success story του Malconì’s στο Κολωνάκι. Ο χώρος είναι μοντέρνος με λαδί και μουσταρδί στοιχεία να πρωταγωνιστούν, ενώ η open kitchen σε κοινή θέα σου ανοίγει ακόμη περισσότερο την όρεξη. Εδώ θα βρεις φρέσκα ζυμαρικά, αυθεντική ιταλική pizza, καθώς και νόστιμες κρεατικές και ψαρικές επιλογές, από αυτό το μενού-πειρασμός δεν ξέρεις τι να πρωτοδιαλέξεις... Στις σαλάτες, προτίμησε την Panzanella με ντοματίνια, βασιλικό, παλαιωμένο βαλσάμικο, ελιές και προζυμένιο ψωμί. Αν έχεις πιο πολύπλοκο ουρανίσκο, τότε για σένα έγινε η Verde: μπρόκολο, αβοκάντο, κολοκύθι, φουντούκια και dressing εσπεριδοειδών. Στα ορεκτικά βάλε στα οπωσδήποτε το καρπάτσιο σφυρίδας – ίσως από τις ωραιότερες εκδοχές που έχουμε δοκιμάσει τελευταία. Στον τομέα που όλοι λατρεύουμε και λέγεται «pasta», δική μας αδυναμία είναι η πλούσια και «σωστή» καρμπονάρα του Innamorata. Αν πάλι,

αγαπάς εκείνη την ανυπέρβλητη νοστιμιά που χαρίζει ο συνδυασμός των ζυμαρικών με τα θαλασσινά, τότε δοκίμασε τα Matagliati καπνιστού σολομού, τα rigatoni με ταρτάρ τόνου ή εκείνα τα υπέροχα ravioli που είναι γεμιστά με καραβίδα και έχουν το τέλειο, αρωματικό μπισκ. Στις πίτσες, το άλλο «δυνατό» σημείο του Innamorata, σίγουρα θα βρεις κάποια –ποντάρουμε πως όλες– να ανταποκρίνεται στα γούστα σου. Τα highlights συνεχίζονται και στα γλυκά με το homemade tiramisu να είναι ένας πραγματικός αφρός! Εξίσου νόστιμη είναι και η κρέμα καραμελέ. Ωστόσο, δεν πάει πίσω ούτε το παγωτό που παρσκευάζεται εκείνη την ώρα. Όλα τα πιάτα του μενού είναι σούπερ νόστιμα, κλασικά και μαζί έχουν ένα παιχνιδιάρικο μοντέρνο twist καθώς έχουν την υπογραφή του γνωστού σεφ Πάνη Κοσμάδακη, ενώ εκτελούνται από τον ταλαντούχο headchef του μαγαζιού Δημήτρη Μαρδάκη. Καλή επιλογή για κάποιον που θέλει να τσιμπήσει κάτι μικρό και μαζί έξοχα ιταλικό είναι και τα πλατό premium τυριών και αλλαντικών (με εξαιρετικά προϊόντα όπως Monte Veronese vecchio, Mario Costa gorgonzola dolce, copa, waguy mortadella κ.ά.), που ταιριάζουν τέλεια με κάποιο από τα καλά ιταλικά κρασιά της κάβας. Τέλος, για εκείνη τη φορά που θα θέλεις να γευτείς τις νοστιμιές του Innamorata αλλά για κάποιο λόγο δεν μπορείς επί τόπου, μάθε πως διαθέτει και υπηρεσίες delivery που τα φέρνουν όλα γρήγορα στον χώρο σου.

Innamorata, Λυκούργου 5Α Χαλάνδρι, 152 31

Δευτέρα έως Παρασκευή 18:00 – 00:00, Σάββατο και Κυριακή 13:00 – 00:00,

 Innamorata Restaurant innamorata_restaurant

MALCONI'S

Η δημοφιλής ιταλική gastropub είναι εδώ και χρόνια το meeting point του Κολωνακίου

Το αγαπημένο Malconi's, εδώ και 12 χρόνια είναι για τους περισσότερους Αθηναίους η all-time classic επιλογή μια και όσες φορές και να βρεθούμε στα τραπέζια του δεν μας απογοητεύει ποτέ. Ο χώρος, υπέροχα industrial και με σκούρες ατμοσφαιρικές αποχρώσεις, είναι ζεστός, χαλαρός και φιλόξενος οποιαδήποτε ώρα της ημέρας φτάσουμε μέχρι εκεί. Για ένα καλό καφέ - τέλειο ξεκίνημα της ημέρας, για ένα χαλαρό μεσημεριανό lunch break, για ένα ξέγνοιαστο απογευματινό κρασάκι με ένα πλούσιο πλατό μετά το γραφείο ή το shopping, για ένα πλήρες δείπνο με τα όλα του και αργότερα για ποτό στο bar. Τα πιάτα δοξάζουν την ιταλική κουζίνα (pizza και φρέσκα ζυμαρικά), ενώ υπάρχουν εξαιρετικές επιλογές σε ορεκτικά και κυρίως πιάτα με βάση το κρέας σε premium κοπές αλλά και το φρέσκο ψάρι. Το start with, προτείνουμε το Black Angus beef carpaccio με κρέμα παρμεζάνας, σταγόνες λεμονιού, αρωματικό αλάτι και jalapenos ή και τα φρέσκα άγρια μανιτάρια με gorgonzola και δεντρολίβανο – και τα δυο εκπληκτικοί συνδυασμοί γεύσεων που κάνουν την τέλεια εισαγωγή σε αυτά που ακολουθούν. Από το τραπέζι σίγουρα δεν λείπει η famous pizza του Malconi's – κάτι ανάμεσα σε ναπολιτάνικη και ρωμαϊκή, πολύ πολύ νόστιμη και εξίσου χορταστική. Κλασική και αγαπημένη επιλογή είναι η Margherita, με σάλτσα τομάτας San Marzano, μοτσαρέλα fior di latte και βασιλικό, εξαιρετική και η Bologna, με μορταδέλα Bologna, κανιστή mozzarella, burrata και πέστο από φιστίκι. Για τους γνήσιους pasta lovers, προτείνουμε τα linguine με τρούφα –ίσως το top selling πιάτο του μαγαζιού, με βούτυρο, παρμεζάνα, reggiano, φρέσκια τρούφα και pecorino–, σίγουρα από τα πιο νόστιμα πιάτα του μενού. Μια εξίσου ενδιαφέρουσα επιλογή, με πρώτη ύλη τα θαλασσινά, είναι τα linguine με καραβίδα, bisque τομάτας και ξύσμα λεμονιού. Στα not to miss συγκαταλέγεται και το Ossobuco με μοσχάρι σε κρέμα μαγειρεμένο σε κενό αέρος και ριζότο σαφράν. Για γλυκό φινάλε, παραγγείλτε τη Malconi's chocolate slice: σιροπιασμένο κέικ σοκολάτας, ganache σοκολάτας και σάλτσα σοκολάτας gianduja, με δυο λόγια...φουλ της σοκολάτας! Όλα αυτά τα ωραία, μπορείτε να τα χαρείτε στην «πριβέ» εσωτερική αυλή, ιδανική για ιδιωτικά αλλά και εταιρικά events. Στα συν του μαγαζιού και το μεγάλο και ενημερωμένο wine cellar με ετικέτες διεθνών και ελληνικών αμπελώνων. Το Malconi's λειτουργεί καθημερινά 10.00 με 00.30, σερβίροντας πρωινό έως τις 13.00, ενώ διαθέτει και υπηρεσίες delivery.

📍 Πατριάρχου Ιωακείμ 43 και Πλουτάρχου 23, Κολωνάκι, 2107248920

📱 MALCONI'S 📷 malconis 🌐 www.malconis.gr

ONVIO

Η σύγχρονη εκδοχή της ιταλικής κουζίνας

Στα τραπέζια της ψηλοτάβανης, ατμοσφαιρικής σάλας οι παρέες συζητούν, γελούν, τσουγκρίζουν ποτήρια με ωραία, ιταλικά κρασιά. Μπροστά τους έχουν λαχταριστές πίτσες – τι πιο σύνθετες για ένα ιταλικό εστιατόριο; Μόνο που αυτές οι πίτσες δεν μοιάζουν με καμία άλλη, γιατί και αυτό εδώ δεν είναι ένα τυπικό ιταλικό εστιατόριο. Στο Onvio, ο γνωστός σεφ Πάνος Ιωαννίδης, και απόλυτος ειδικός στο κεφάλαιο «ιταλική κουζίνα», προσεγγίζει την κουζίνα που όλοι λατρεύουμε κάτω από ένα νέο πρίσμα, παρουσιάζοντάς μας τη σύγχρονη εκδοχή της.

Έτσι, στο κομψό αυτό ιταλικό εστιατόριο του Συντάγματος θα συναντήσεις πιάτα όπως το υπέροχο Tonno Tonhato, φιλέτο τόνου που μαρινάρεται σε μεσογειακή μαρινάδα, κι ύστερα καπνίζεται σε ξύλο ελιάς για να σερβιριστεί στη συνέχεια πάνω στην παραδοσιακή κρέμα τονάτα (απαλή σάλτσα με τόνο, κάπαρη, αντζούγιες, τσίλι και ξύσμα λάιμ) με συνοδεία από φινόκιο, πίκλα κρεμμυδιού και καπαρόμυλα. Αντίστοιχα λεπτοδουλεμένο πιάτο είναι και τα Gnocchi πατάτας με σάλτσα γκορκοντζόλα, καραμελωμένα αχλάδια σε γλυκό κρασί από τη Σαντορίνη και τραγανή δαντέλα καρυδιού, ένας συνδυασμός γεύσεων που ο σεφ εμπνεύστηκε από την cucina Romana. Από τα πληθωρικά ζυμαρικά του καταλόγου, προτείνουμε το Spaghetti bianco-nero al Savoro, με τα φρέσκα ζυμαρικά από μελάνι σουπιάς να «παντρεύονται» με πλούσια σάλτσα, μαριναρισμένες σταφίδες σε μπράντι, φιλέτα μπαρμπουνιού και φρέσκα μυρωδικά. Η Fregola με πουρέ παντζαριού, καπνιστό χέλι και πορτοκάλι είναι ακόμα ένα πιάτο που σε ξαφνιάζει με την αναπάντεχη νοστιμιά του.

Το Onvio ξεχώρισε από την πρώτη στιγμή για τις πίτσες του, οι οποίες είναι μία ωραία παραλλαγή της ναπολιτάνικης πίτσας. Σε αυτή την περίπτωση το ζυμάρι εμπλουτίζεται με προζύμι, κάτι που έχει ως αποτέλεσμα ένα απολαυστικό φουσκωτό cornicione (σ.σ. «cornicione» δηλαδή «κορνίζα», ονομάζουν οι Ιταλοί την άκρη της πίτσας). Πάνω σε αυτό το ζυμάρι ο Πάνος Ιωαννίδης κάνει τα δικά του μαγειρικά θαύματα, με προτάσεις τόσο ξεχωριστές που θα μπορούσαν να παρομοιαστούν με ένα ολόκληρο... ιταλικό πιάτο πάνω σε μία πίτσα! Ενδεικτικά αναφέρουμε την Carbonara Zaferano με mozzarella, pancetta, κρόκο αυγού, σαφράν και Parmigiano Reggiano, αλλά εσείς πραγματικά αξίζει να ανακαλύψετε μόνοι σας κάθε μία από τις πίτσες του καταλόγου.

Για να ολοκληρώσετε το γεύμα σας θα βρείτε απίθανα γλυκά (όπως την αριστουργηματική Lemon Pie), ενώ οι 90 ετικέτες ιταλικών κρασιών στη wine list που έχει συνθέσει ο sommelier Πάννης Μακρής, θα φέρουν το άρωμα των ιταλικών αμπελώνων στο ποτήρι σας. Ναι, σίγουρα το Onvio αξίζει πολλές επισκέψεις...

 Απόλλωνος 4, Σύνταγμα, 2114115755,

www.ovio.gr Onvio Athens ovioathens

CUPOLA

TRATTORIA - APERITIVO

CUPOLA

**Η αυθεντική ιταλική κουζίνα
υπάρχει στο Παγκράτι**

Η Ευφορίωνος είναι ένας μικρός, πανέμορφος πεζόδρομος στο Παγκράτι που στο νούμερο 13 κρύβει συμπυκνωμένη όλη τη νοστιμιά της Ιταλίας. Το Cupola άνοιξε τις πόρτες του το 2017 και από τότε μέχρι σήμερα οι Παγκρατιώτες μπορούν να υπερηφανεύονται ότι έχουν την αυθεντική ιταλική κουζίνα στο κατώφλι τους.

Στα τραπέζια του Cupola, έξω στον ήσυχο πεζόδρομο ή μέσα στη ζεστή σάλα του ισόγειου με θέα την ανοιχτή κουζίνα, μπορείς να απολαύσεις γεύσεις της κλασικής παραδοσιακής ιταλικής κουζίνας, μέσα από πιάτα που εμπνέονται από τη μαγειρική παράδοση διαφορετικών περιοχών της Ιταλίας. Αξίζει να σημειώσουμε ότι έχει δοθεί μεγάλη έμφαση στις πρώτες ύλες, οι οποίες στην πλειονότητά τους έρχονται κατευθείαν από την Ιταλία. Αυτές τις υπέροχες πρώτες ύλες ο εξαιρετικός σεφ Δημήτρης Παντελιός τις αξιοποιεί στο έπακρο με αποτέλεσμα στο τραπέζι σου να φτάνουν πιάτα που θα συναντούσες στις πιο φημισμένες τρατορίες της Ιταλίας.

Από τα πρώτα πιάτα που πρέπει να δοκιμάσεις στο Cupola είναι σίγουρα το φινετσάτο Vitello Tonnato αλλά και τα Arrancini Bolognese, μία ωραία, νόστιμη ιδέα που απογειώνει το κλασικό, ιταλικό ορεκτικό. Έπειτα, η προσοχή σου θα στραφεί στα αντιστά ζυμαρικά. Κι αυτό γιατί τα περισσότερα φτιάχνονται καθημερινά εδώ, κι έτσι ολόφρεσκα και χειροποίητα αναδεικνύουν ακόμα περισσότερο τις παραδοσιακές ιταλικές συνταγές. Δοκίμασε τις βαθιά νόστιμες παπαρδέλες ραγού με σιγομαγειρεμένο μοσχαρίσιο χτένι και σάλτσα ντομάτας San Marzano, την εκπληκτική Carbonara με πεκορίνο, guanciale, pancetta και κρόκο αυγού, αλλά και τα Mezzi Rigatoni που σερβίρονται με ένα αξέχαστο pesto φιστικιού.

Οι πίτσες είναι ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο στο Cupola. Μπροστά σου θα φτάσουν οι αυθεντικές ναπολιτάνικες πίτσες. Φτιάχνονται με ζυμάρι που ωριμάζει για 3 μέρες κι ύστερα ψήνονται σε παραδοσιακό ιταλικό φούρνο. Έτσι, μπροστά σου θα φτάσει μία κλασική ναπολιτάνικη πίτσα, λεπτή και μαλακή, απολύτως υπέροχη. Δοκίμασε την Bresaola με Bresaola Punta d' anca, mozzarella di bufala, σάλτσα ντομάτας San Marzano, βαλεριάνα και ντοματίνια πίκλα. Ειδική μνεία αξίζει και στην Pancetta e Broccolini, μία λευκή πίτσα με mozzarella, broccolini, pancetta, τυρί stracchino, μαρινarisμένο κρεμμύδι και peperoncino.

Μπορείς να συνοδεύσεις το γεύμα σου με κάποιο κρασί του ιταλικού αμπελώνα (σ.σ. η wine list που έχει την υπογραφή του γνωστού sommelier Πάννη Μακρή καλύπτει όλη την Ιταλία από τον Βορρά μέχρι τον Νότο), και κάπως έτσι με ένα αρωματικό ποτήρι κρασί στο χέρι και υπέροχες γεύσεις στο πιάτο, είσαι ήδη στην Ιταλία.

 Ευφορίωνος 13, Παγκράτι, 2114117444

www.cupola.gr Cupola @cupola_trattoria

VITTORIA GATI

Αυθεντική ιταλική κουζίνα σε ένα περιβάλλον με ανεπιτήδευτη πολυτέλεια

Οι άνθρωποι του Vittoria Gati λένε ότι αυθεντική ιταλική κουζίνα σημαίνει να μαγειρεύεις με αγάπη και αφοσίωση, διαλέγοντας τα καλύτερα υλικά, σαν ο άνθρωπος που έχεις απέναντί σου να είναι ένας δικός σου άνθρωπος. Έτσι έχουν τα πράγματα σε αυτή την οικογενειακή επιχείρηση των Γιώργου, Φάνη και Θανάση Παπακώστα, οι οποίοι άνοιξαν το Vittoria Gati σε ένα από τα πιο όμορφα σημεία της Γλυφάδας το 2018, ακολουθώντας τα μονοπάτια του πατέρα τους, Γιάννη, γνωστού μας και από το φημισμένο Casa di Pasta. Στον ιδιαίτερα καλαίσθητο χώρο του, με την ανεπιτήδευτη πολυτέλεια να χαρακτηρίζει την κάθε λεπτομέρεια, θα απολαύσετε κλασικές ιταλικές συνταγές αλλά και κάποιες πιο μοντέρνες, με το μενού να ανανεώνεται συχνά, ανάλογα με την εποχικότητα. Τα ζυμαρικά είναι χειροποίητα, τα λαχανικά έρχονται από τη φάρμα της οικογένειας στο Κορωπί, το ζυμάρι της πίτσας ωριμάζει για τέσσερις ημέρες πριν μπει στον ξυλόφουρ-

νο και βγάλει αυτό το φανταστικό γευστικό αποτέλεσμα. Όλος ο κατάλογος είναι εξαιρετικός, εμείς να σας προτείνουμε τη σαλάτα Burrata, με φρέσκο παραδοσιακό ιταλικό τυρί από την πόλη Puglia, με πολύχρωμα ντοματίνια και νερό ντομάτας και αγγουριού (συνοδεύεται με φρεσκοψημένο ψωμί), την υπέροχη πίτσα Prosciutto, με σάλτσα ντομάτας, prosciutto crudo, stracciatella, mozzarella fior di latte και ρόκα, αλλά και τα πεντανόστιμα Spaghetti con Polpetta, με φρέσκια σάλτσα ντομάτας, ιταλικά κεφτεδάκια και pecorino! Όλα αυτά μπορείτε να τα συνδυάσετε τέλεια με κάποια ετικέτα από τον ελληνικό ή διεθνή αμπελώνα, ή με ένα καλοφτιαγμένο signature κοκτέιλ από το μπαρ του Vittoria Gati. Σημειώστε, ακόμη, ότι προσφέρει καθημερινά brunch 13.00-17.00 πάντα στη λογική των ιταλικών γεύσεων, καθώς και ότι μπορεί να οργανώσει το επαγγελματικό σας γεύμα ή οποιαδήποτε προσωπική σας στιγμή. Καθημερινά 13.00-24.00.

📍 Πλατεία Νυμφών 1, Γλυφάδα, 210894 4491, www.vittoriagati.com/el
 📱 vittoriagati 📺 vittoriagati

ΑΦΙΕΡΩΜΑ Cucina Italiana

LOLLO'S ATENE

Η ξακουστή pizzeria italiana της πόλης

Αν έχει τύχει να επισκεφθείς την Αντίπαρο, τότε σίγουρα γνωρίζεις το "Lollo's", το εστιατόριο που έχει ταυτιστεί με το νησί όσο κανένα άλλο. Ήταν το 2008 όταν η Sabrina Ciarpelloni και ο Stefano Gentili από τη Ρώμη αποφάσισαν να ανοίξουν στο αγαπημένο τους νησί μία κλασική ρωμάνικη πιτσοερία. Η επιτυχία ήταν τόσο μεγάλη, που σύντομα όλοι στην Αντίπαρο μιλούσαν για τις πεντανόστιμες pinse τους. Δέκα χρόνια αργότερα, το 2018 το θυρλικό πια στέκι απέκτησε αδερφάκι στην Αθήνα, το νέο μεταδόθηκε από στόμα σε στόμα, και έκτοτε τα τραπέζια του Lollo's Atene είναι πάντα γεμάτα... Εδώ, σε αυτή την υπέροχη μονοκατοικία του Χαλανδρίου, θα βρεις χειροποίητα ζυμαρικά (όπως tornarelli, gnocchetti, ravioli, lasagna και tagliatelle), σε πολλές ενδιαφέρουσες εκδοχές, όμως η μεγάλη δύναμη είναι η pinsa. Πρόκειται για μία αρχαία συνταγή για πίτσα της Ρώμης, όπου το ζυμάρι «πιέζεται με δύναμη προς τα κάτω» (σ.σ. αυτή είναι και η

ακριβής μετάφραση του ρήματος pinsere), ώστε να πλατύνει και να δημιουργήσει ένα ωοειδές σχήμα που μοιάζει με πίτα. Η pinsa στο Lollo's δημιουργείται από ένα εκλεκτό μείγμα ιταλικών αλευριών από βιολογικό μαλακό σίτο και έξτρα παρθένο ελαιόλαδο, ωριμάζει για 36 ώρες, ύστερα φέchetται στον ξυλόφουρνο και σε πάει μια βόλτα στον Παράδεισο. Φυσικά μία τέτοια pinsa δεν γίνεται να δεχτεί πάνω της τίποτα λιγότερο από εκλεκτά ιταλικά αλλαντικά (θα βρεις από bresaola della Valtellina μέχρι culatello di Zibello) και τυριά D.O.P ή I.G.P (σ.σ. τίποτα δεν συγκρίνεται με μία λαχταριστή burrata που σκάει στο στόμα...). Συνόδευσέ τη με κάποιο κρασί από τον Ιταλικό ή Ελληνικό αμπελώνα και αποφάσισε ότι είναι απολύτως αδύνατον να μείνεις μόνο στη μία pinsa...

Extra tip: Από τις 24 Μαρτίου το Lollo's Atene ανοίγει και μεσημέρι, για να απολαμβάνουμε τις τρομερές pinse στον ηλιόλουστο κήπο του.

📍 Εθνικής Αντιστάσεως 3Α, Χαλάνδρι, 2106801040

📱 lollosatene 📺 lollosatene, ανοιχτά καθημερινά από τις 13.30, εκτός Δευτέρας

ALPINO CUCINA ITALIANA

50 χρόνια αυθεντικής ιταλικής κουζίνας
1973 - 2023

Ούτε ένα, ούτε πέντε, ούτε δέκα, αλλά μισό αιώνα λειτουργίας έχει στο ιστορικό του και θεωρείται ένα από τα καλύτερα ιταλικά εστιατόρια της Αθήνας. Ο λόγος για το Alpino Cucina Italiana, που από το 1973 υποδέχεται όσους αγαπούν την αυθεντική ιταλική κουζίνα στον όμορφο και καταπράσινο κήπο του, στη γειτονιά του Παλαιού Φαλήρου. Το 2015 άνοιξε και δεύτερο εστιατόριο στο Χαλάνδρι, που διακρίνεται για την υψηλή αισθητική του και χαρίζει ιταλικό αέρα στην περιοχή. Και εδώ θα πρέπει να αναφέρουμε ότι το Alpino Cucina Italiana έχει διακριθεί με Ospitalita Italiana, τη σφραγίδα ποιότητας αναγνωρισμένη από την ιταλική κυβέρνηση, για την προώθηση της ιταλικής γαστρονομίας στην Ελλάδα. Ο συνδυασμός της υψηλής ποιότητας πρώτων υλών, των εξαιρετικών παραδοσιακών αυθεντικών γεύσεων και του διευρυμένου καταλόγου που καλύπτει όλες τις προτιμήσεις, με αξιοσημείωτα τα φρέσκα χειροποίητα ζυμαρικά καθημερινής παραγωγής in-house, αναδεικνύουν την κομψότητα της ιταλικής γεύσης και προσφέρουν μια γευστική εμπειρία που μένει αξέχαστη.

📍 ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ, Λ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 4

2109844000, 2109840855

📱 alpino_cucina_italiana

📍 Alpino Cucina Italiana Palaio Faliro

📍 ΧΑΛΑΝΔΡΙ, ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΗ 66

2106830355, 2106815355

📱 alpino_di_halandri

📍 Alpino Cucina Italiana di Halandri

www.al-pino.gr

FRANKIE

Χειροποίητα ζυμαρικά,
πίτσα στον ξυλόφουρνο
και φοβερά cocktails

Όταν περάσεις την πόρτα του Frankie, είναι πολλά αυτά που θα τραβήξουν την προσοχή σου: τα ζεστά χρώματα της σάλας, η ρουστίκ αισθητική που φέρνει στο νου τις θρυλικές τρατορίες της Νέας Υόρκης, οι αστραπιαίες κινήσεις του pizzaiolo και –κυρίως– εκείνη η συγκλονιστική μυρωδιά της πίτσας που ψήνεται στον ξυλόφουρνο και δεν μπορεί να συγκριθεί με τίποτα. Δεν είναι τυχαίο που τόσο το Frankie στο Κολωνάκι, όσο και το Frankie North στη Νέα Ερυθραία είναι στέκια αγαπημένα για όλους όσοι λατρεύουν την ιταλική κουζίνα. Τα δύο εστιατόρια ξεχώρισαν από την πρώτη στιγμή για τα φρέσκα χειροποίητα ζυμαρικά τους, το ψωμί και τις πίτσες που φτιάχνονται με προζύμι και βιολογικό αλεύρι για να ψηθούν ύστερα στον in house ξυλόφουρνο, τη farm to table φιλοσοφία (που έτσι κι αλλιώς χαρακτηρίζει κάθε εστιατόριο του ομίλου Nice η Easy), αλλά και για το γεγονός ότι η πλειονότητα των πρώτων υλών που χρησιμοποιούνται στην κουζίνα προέρχονται από μικρούς έλληνες παραγωγούς. Ανάμεσα στα

πιάτα που πρέπει οπωσδήποτε να δοκιμάσεις σίγουρα ανήκουν η Pizza Caprese με φρέσκια bufala, ντοματίνια και pesto βασιλικού που ξεχωρίζει για τη φρεσκάδα της, τα χειροποίητα ravioli που γεμίζονται με ricotta και κρέμα pecorino και περιχύνονται με μία από τις καλύτερες cacio e pepe της πόλης, αλλά και η ζουμερή pancetta που σερβίρεται με πουρέ κουνουπίδι, σπαράγγια και σάλτσα χοίρου. Ειδική μνεία αξίζει και στο brunch menu αλά ιταλικά, που περιλαμβάνει γλυκές και αλμυρές προτάσεις όπως τα Uova Fritte (τηγανητά αυγά με ψητά ντοματίνια, καπνιστή πανσέτα και φρυγανισμένο ψωμί ή το γλυκό calzone με πραλίνα, μασκαρπόνε και μπισκότο που ψήνεται στον ξυλόφουρνο (απλά συγκλονιστικό...). Μπορείς να συνοδεύσεις το γεύμα σου με κάποιο κρασί από την προσεγμένη wine list ή διαλέγοντας κάποια από τα signature cocktails και aperitivo του Frankie.

Extra tip: Το Frankie North διαθέτει μία μεγάλη, ατμοσφαιρική αίθουσα, ιδανική για κάθε μικρή ή μεγάλη εκδήλωση.

📍 Σκουφά 42, Κολωνάκι, 210 3647052/ Χ. Τρικούνη 125, Νέα Ερυθραία, 2108003851,
www.frankierestaurant.gr, 🌐 frankie.restaurant 📷 frankie.restaurant

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Cucina Italiana

THE AMOROUS PROJECT

Μία εμπειρία που σίγουρα
αξίζει να ζήσεις

Υφασμάτινες πετσέτες, λινά τραπεζομάντιλα, vintage μαχαιροπήρουνα, σερβίτσια από λεπτή, φίνα πορσελάνη και το απαλό φως των κεριών να φωτίζει το τραπέζι σου. Σε αυτό το πραγματικά ατμοσφαιρικό στέκι της Κηφισιάς νιώθεις σαν να κάνεις ένα ταξίδι στον χρόνο, γυρνώντας πολλές δεκαετίες πριν τη στιγμή που στη Νέα Υόρκη κατέφθαναν οι πρώτοι μετανάστες από την Ιταλία και τη Γερμανία, εκείνοι που σύντομα θα δημιουργούσαν τη νεοϋορκέζικη κουζίνα. Το The Amorous Project παντρεύει διαφορετικές κουλτούρες και προσωπικές ιστορίες για να συνθέσει τελικά μία νέα, νόστιμη αφήγηση. Έτσι, θα δοκιμάσεις πιάτα που συνδυάζουν την κοσμοπολίτικη κουζίνα της Νέας Υόρκης με τις μεσογειακές γεύσεις, πάντα μαγειρεμένα με προσεκτικά επιλεγμένες βιολογικές πρώτες ύλες κι εποχιακά υ-

λικά από μικρούς έλληνες παραγωγούς. Πιάτα όπως τα υπέροχα pancerothi τυριών με chutney πιπεριάς, το Italian Katsu Sando Burger, αλλά και η τρομερή Sourdough Turmeric Pizza. Οι Κυριακές είναι αφιερωμένες στο brunch, με το The Brunch Project να μας προ(σ)καλεί σε ένα πλούσιο γεύμα όπου οι γλυκές και αλμυρές γεύσεις συνοδεύονται με εξαιρετικά χαρμάνια καφέ, αφιεψήματα, αλλά και εξαιρετικά cocktails. Όσο απολαμβάνεις το brunch σου, δύο performers θα σε παρυσύρουν σε ένα μοναδικά ατμοσφαιρικό ταξίδι. Ναι, το The Amorous Project είναι μία εμπειρία που σίγουρα αξίζει να ζήσεις...

Extra tip: Κάθε Τετάρτη βράδυ θα συναντήσεις ένα μοναδικό live, τόσο ξεσηκωτικό που γρήγορα εξελίσσεται σε κεφάτο πάρτι.

📍 Αγίου Δημητρίου 8, Κηφισιά, 210 8089890, www.theamorousproject.com
🌐 The Amorous Project 📷 theamorousproject_

CANARINO TRATTORIA

Italian comfort food

Περιποιημένη και φιλόξενη, αυτή η αγαπημένη trattoria του Νέου Κόσμου σου ανοίγει την καρδιά! Φωτεινή, με όμορφη, λιτή διακόσμηση και ανθρώπους που αγαπούν το καλό φαγητό, θα σου αποδείξει ότι η αυθεντική ιταλική κουζίνα μπορεί να πάει ένα γευστικό βήμα παραπέρα, χρησιμοποιώντας (και) ελληνικά υλικά. Στην Canarino αναζητούν και βρίσκουν μικρούς παραγωγούς από κάθε γωνιά της Ελλάδας, ταιριάζοντας τέλεια τα παραδοσιακά και ιδιαίτερα προϊόντα τους σε ιταλικά πιάτα. Έτσι, αντί για παρμεζάνα χρησιμοποιείται γραβιέρα Σύρου 12μηνης παλαίωσης, η μπουράτα είναι από βουβαλίσιο γάλα Κερκίνης, η καρμπονάρα φτιάχνεται με σύγκλινο Καλαμάτας, ακόμη και τα ζυμαρικά, τα οποία είναι όλα φρέσκα και χειροποίητα, φτιάχνονται από ελληνικά αλεύρα!

Στο Canarino ο κατάλογος είναι πλούσιος και προσεγμένος, έχει ορεκτικά, σαλάτες, κυρίως πιάτα, αλλά μεγάλοι πρωταγωνιστές είναι οι pasta και οι πίτσες. Και μιλάμε για αληθινά εμπνευσμένες πίτσες: δοκιμάστε την εξαιρετική Bresola, με σάλτσα ντομάτας, μπρεσάολα, μοτσαρέλα και λάδι ελληνικής μαύρης τρούφας, αλλά και την πολύ ξεχωριστή Salerno, με μοτσαρέλα, ρικότα και μορταδέλα με φιστίκι Αιγίνης! Εξίσου πεντανόστιμες και οι pasta, σαν την Capri, που είναι φετουτσίνι με φιλετάκια κοτόπουλου, καρδιά αγκινάρας και ρόκα σε λεμονάτη σάλτσα, αλλά και τη Lasanga, δηλαδή λαζάνια με μοσχαρίσιο κιμά ραγού, μπεσαμέλ, καπνιστό μοσχαρίσιο ζαμπόν, pecorino romano και μοτσαρέλα, με κάλυψη σάλτσας Caruso! Κι αν πάλι θέλετε κάτι σε κυρίως, για ρίξτε μια ματιά στο επιβλητικό πιάτο που ονομάζεται Bistecca alla Fiorentina: μοσχαρίσια μπριζόλα με το φιλέτο της 550gr (Tbone), με πατάτες baby, αρωματισμένες με λάδι τρούφας και παρμεζάνα!

Σημείωσε ότι το Canarino είναι ανοιχτό καθημερινά από τις 9 το πρωί έως τις 12 τα μεσάνυχτα, καθώς και ότι προσφέρει brunch μέχρι τις 14.00, με Panini σάντουιτς, pancakes, healthy bowls και επιλογές σε πιάτα με αυγά, σαν το Napoli, με 3 αυγά, ντοματίνια, φύλλα βασιλικού, stracchino και πράσινη σαλάτα, αλλά και ότι διαθέτει μια πολύ ενημερωμένη κάρτα, με ετικέτες από τον ελληνικό κυρίως αμπελώνα αλλά και signature κοκτέιλ με ιταλικές επιρροές. Και delivery μέσω Wolt και e-Food.

📍 Ηλία Ηλιού 28, Νέος Κόσμος, 2109010082

 Canarino canarinotrattoria

RAMINO

Εκεί που η ιταλική παράδοση
συναντά τη σύγχρονη
γαστρονομία

«Rame» στα ιταλικά σημαίνει «χαλκός» και «ramino» το μικρό χάλκινο μαγειρικό σκεύος που πρωταγωνιστεί σε όλες τις ιταλικές κουζίνες. Προς τιμήν του παίρνει το όνομα και το «δικό» μας Ramino, η δημοφιλής τρατορία - μέλος του Ομίλου Καστελόριζο, που συνδυάζει την παράδοση της ιταλικής κουζίνας με τη σύγχρονη γαστρονομία. Το γευστικό ταξίδι στην Ιταλία, γεμάτο κλασικές και ανανεωμένες ιταλικές συνταγές, ξεκινά με τις δημιουργικές και εμπνευσμένες προτάσεις του σεφ, μέσα στις οποίες ενσωματώνει πολύ επιτυχημένα και τη δική του «ματιά». Τα περισσότερα ζυμαρικά είναι φρέσκα και παρασκευάζονται στην κουζίνα του Ramino, ενώ το απίστευτα νόστιμο και τραγανό ζυμάρι της πίτσας ωριμάζει για 48 ώρες πριν ψηθεί! Από τις αγαπημένες

μας πίτσες και την οποία προτείνουμε ανεπιφύλακτα είναι η Funghi al Tartufo με κρέμα παρμεζάνας, μοτσαρέλα, flakes παρμεζάνας, μανιτάρια και φρέσκιες τρούφες - εδώ να πούμε πως η λίστα επιλογών είναι μεγάλη και άκρως «χορταστική» ενώ υπάρχουν και επιλογές για vegan. Στα χειροποίητα ζυμαρικά, must είναι το Troffie al Ragu bianco από χειροποίητο λουκάνικο, θυμάρι, λάδι τρούφας και κρέμα παρμεζάνας αλλά και η Black Angus Bolognese που στο Ramino φτιάχνουν με ταλιολίνι σκόρδου, πέστο ντομάτας και αφρό πεκορίνο. Για επιδόρπιο να επιλέξετε ανάμεσα στο αυθεντικό τιραμισού και το κολασμένο προφιτερόλ (ή και τα δύο!).

Extra Tip: Μπορείτε να συνοδεύσετε το γεύμα σας με κάποια ετικέτα από την επιλεγμένη λίστα ιταλικών κρασιών.

Ramino, Αγγέλου Μεταξά 38, Γλυφάδα, 2108944430
 raminoresto raminoresto

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Cucina Italiana

BURGERISTA

Pasta ή burger; Εδώ μπορείς
να τα έχεις και τα δύο!

Νέα άφιξη στο Μαρούσι, φιλόξενο, καλαίσθητο και με την οριστική απάντηση στο δίλημμα που έχουμε οι περισσότεροι: burger ή pasta; Και burger και pasta και πολλές ακόμη νοστιμιές στο Burgerista, που αντιμετωπίζει το φαγητό όπως πρέπει: με αγάπη και χιούμορ. Αγάπη, γιατί μαγειρεύει με φροντίδα και άριστης ποιότητας υλικά, με όλα τα ζυμαρικά (όπως και οι σάλτσες) να είναι χειροποίητα από ιταλικό σιμιγδάλι. Όσο για το χιούμορ, θα το αντιληφθείτε ρίχνοντας μια ματιά στα πιάτα του καταλόγου. Στην Ιταλία αγαπούν να «παντρεύουν» τα μακαρόνια με τα κεφτεδάκια. Burgerista Cartel, λοιπόν, ένα σωστό μαφιόζικο γεύμα, με στρογγυλά κεφτεδάκια 100% μοσχαρίσιου κιμά με κόκκινη σάλτσα! Κι ο pasta κατάλογος είναι μεγάλος και πεντανόστιμος, έχει Amatriciana Morena, με καπνιστή πανσέτα, κόκκινη πιπεριά, σάλτσα φρέσκιας ντομάτας, βασιλικό και pecorino romano, St.

Paul Bolognese, με σιγοβρασμένο μοσχαρίσιο κιμά, κόκκινο μοναστηριακό κρασί και θυμάρι, μια υπέροχη Bella Dama, με τραγανό φιλέτο κοτόπουλου σε ζυμαρικά με κρέμα παρμεζάνας και ελαφρύ άρωμα λευκής τρούφας, αλλά και φοβερό Junior Spaghetista, με ένα ελαφρύ πέρασμα βουτύρου από τα ζυμαρικά.

Δίπλα σε αυτά, για να επανέρθουμε και στο δίλημμα, εκτός από σαλάτες, διάφορα ορεκτικά και άλλα, ο έτερος πρωταγωνιστής, τα burgers! Ζουμερά και χορταστικά, με ποιοτικές BBQ και αυτό μέχρι να πείτε... Ah Toula! και Mama Mia, με 100% μπιφτέκι μοσχαρίσιου κιμά σε αφράτο μπριος, διπλό τυρί τσένταρ, κοτόπουλο πανέ, μαρμελάδα μπέικον, ντομάτα, κρεμμύδι, iceberg και chipotle mayo! Όλα αυτά και με τα delivery και σημειώστε ότι πολύ σύντομα το Burgerista θα αποκτήσει και αδερφάκι, στην περιοχή του Ζωγράφου.

Μητροπόλεως 43Α, Μαρούσι, Παπαδιαμαντοπούλου 101, Ζωγράφου

MONZÙ

Υπέροχη ιταλική κουζίνα σε ολάνθιστο κήπο

Είναι ένα υπέροχο αρχοντικό με ψηλοτάβανες σάλες και παραμυθένιο κήπο, από εκείνα τα παλιά της Κηφισιάς. Χτίστηκε στα τέλη 19ου αιώνα και για χρόνια υπήρξε το εξοχικό περίπτερο της βασιλικής οικογένειας, που έκανε πάντα μία στάση εδώ στο δρόμο της για τα θερινά ανάκτορα στο Τατόι. Σήμερα, ανακαινισμένο με σεβασμό στην πλούσια ιστορία του, διατηρεί όλη την παλιά του αίγλη και είναι το ιδανικό σημείο για να απολαύσεις ένα πλούσιο γεύμα με άρωμα Ιταλίας, καθώς από το 2020 στεγάζει το ωραίο Monzù.

Η λέξη "Monzù", παράφραση του γαλλικού "Monsieur", δόθηκε από τους Ιταλούς στους ομοεθνείς τους αρχιμάγειρες που εκπαιδεύτηκαν στη Γαλλία τον 18ο και 19ο αιώνα και που επιστρέφοντας εργάστηκαν για τους αριστοκράτες της Νότιας Ιταλίας. Σε αυτούς χρωστάμε πολλές από τις παραδοσιακές ιταλικές γεύσεις που λατρεύουμε να τρώμε. Αλλά για τις γεύσεις που συναντάμε στο Monzù της Κηφισιάς, υπεύθυνος είναι ο βραβευμένος chef Γιάννης Λιόκας, που αξιοποιεί τη μεγάλη μαγειρική του εμπειρία και τα βιώματα από τα γαστρονομικά ταξίδια του στο εξωτερικό και δημιουργεί ένα βαθιά νόστιμο μενού. Στην κουζίνα του Γιάννη Λιόκα, οι αγνές, διαλεκτές πρώτες ύλες από μικρούς ελληνες παραγωγούς (όπως τα εκλεκτά τυριά και αλλαντικά, τα όσπρια, τα κρέατα, τα βότανα και τα μοναδικά μυρωδικά) παντρεύονται με τις σύγχρονες τεχνικές. Το αποτέλεσμα είναι πιάτα που, ενώ εμπνέονται από την πλούσια γαστρονομική παράδοση της Ιταλίας, έχουν ταυτόχρονα και ένα ξεκάθαρα ελληνικό χαρακτήρα, όπως και μία νοστιμιά τόσο ξεχωριστή που αποτυπώνεται στη γευστική σου μνήμη.

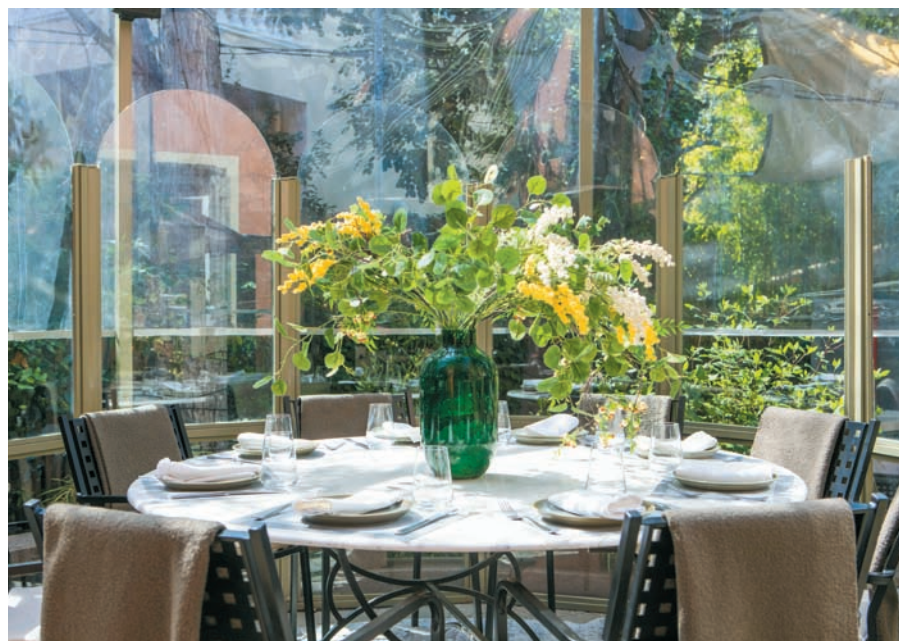
Από το dinner menu, την προσοχή σου αξίζουν σίγουρα το υπέροχο Vitello Tonnato με γλώσσα από μοσχάρι γάλακτος, μαγιονέζα τόνου και κάπαρη Σύρου, το ιδιαίτερο καλαμάρι σε ταλιατέλες με σάλτσα μυρωδικών, λεμόνι και γαλάκτωμα από το μελάνι του, το κοτόπουλο ελευθέρας βοσκής με παστινάκι, άγρια μανιτάρια, σπανάκι και σάλτσα espresso,

ο Μαύρος Χοίρος (Kermes) με μαγειρεμένα σικορέ, κρέμα μήλου Granny Smith και chutney bacon, και οπωσδήποτε η εξαιρετικά πρωτότυπη σελινόριζα "Bolognese" με gremolata και παρμεζάνα 24μηνης ωρίμανσης. Για όσους το προτιμούν, υπάρχει ακόμα και ένα πλούσιο degustation menu 7 πιάτων σε εξαιρετικά καλή τιμή.

Αξίζει να τονίσουμε ότι τα Σαββατοκύριακα το Monzù μας περιμένει από το μεσημέρι, με ένα αριστουργηματικό lunch menu που διακρίνεται για τον comfort χαρακτήρα του. Εδώ ξεχωρίζουν πιάτα όπως οι Tagliatelle "Bolognese" με σιγομαγειρεμένο μοσχάρι γάλακτος και βιολογικό guanciale, το πληθωρικό Risotto Carnarolli, οι αχνιστές pizzas σε τέσσερις εκδοχές (σ.σ. best seller είναι η Kermes με βιολογικό σαλάμι ωρίμανσης από μαύρο χοίρο, guanciale, μπλε τυρί, κολοκύθα και φασκόμυλο), αλλά και οι άψογα ψημένες κοπές από Black Angus: η Tagliata (Black Angus tri tip στα κάρβουνα με σάλτσα από καμένο βούτυρο φασκόμυλο) και η πιο «παρεϊστική» (δηλαδή... υπερμεγέθης) Bistecca που συνοδεύεται με broccolini στα κάρβουνα και πουρέ πατάτας με μαύρη τρούφα.

Μπορείς να συνοδεύσεις το γεύμα σου με ένα ωραίο κρασί από τον ελληνικό ή τον διεθνή αμπελώνα ή με κάποιο signature cocktail από τη μοναδική cocktail list που υπογράφει ο Σπύρος Κερκύρας μαζί με τον Λυκούργο Χριστοθανόπουλο. Ιδιαίτερη βαρύτητα έχει δοθεί στα Spritz, αλλά και στα Negronis, τα κομψά Americanos, όπως και τα Martinis. Όλα τα cocktails ταιριάζουν απόλυτα με τα πιάτα του καταλόγου, ενώ αποτελούν και τον τέλειο πρόλογο ή επίλογο ενός δείπνου στο Monzù.

Αυτά είναι όλα όσα χρειάζεται να ξέρεις. Τα υπόλοιπα, θα τα ανακαλύψεις μόνος σου μία ανοιξιάτικη νύχτα ή κάποιο ηλιόλουστο μεσημέρι καθισμένος στο μοναδικό κήπο του Monzù ή στη ζεστή, φιλόξενη σάλα του. Και όταν το κάνεις, να είσαι σίγουρος ότι θα επιστρέψεις πιο σύντομα από όσο φαντάζεσαι...

Λεωφ. Κηφισίας 317B, Κηφισιά, 210 6200495, www.monzu.gr

@MonzuKifisia monzu_kifisia, Τρίτη- Παρασκευή: 18.00-02.00,

Σάββατο: 13.00-16.00&18.00-02.00, Κυριακή: 12.00-18.00, Δευτέρα κλειστό

UNDICI TRATTORIA

Αυθεντικές ιταλικές γεύσεις και τέλεια πίτσα στη Νέα Ιωνία

Το «Undici Trattoria» ήρθε στη Νέα Ιωνία για να δοξάσει την γαστρονομία της γειτονικής χώρας και με τις γεύσεις του πραγματικά σε μεταφέρει αυτόματα σε κάποια όμορφη ιταλική πόλη. Σε ένα «φρέσκο» χώρο με μίνιμαλ αισθητική και χαλαρή ατμόσφαιρα, με το ξύλο και τους χαρούμενους κίτρινους τόνους να σπίνουν ένα ιδανικό σκηνικό, θα απολαύσεις την πιο τραγανή και σε μεγαλύτερο μέγεθος (35 εκατοστά για την ακρίβεια) που έχεις ποτέ γευτεί. Οι υψηλής ποιότητας ιταλικές πρώτες ύλες στις κλασικές ιταλικές συνταγές είναι αυτές που κάνουν κάθε πιάτο ξεχωριστό. Αξίζει να δοκιμάσεις πίτσες όπως τη μοναδική Pancetta & pesto με pesto alla Genovese, κρέμα γάλακτος, mozzarella fior di latte, πανσέτα χοιρινή, ντοματίνια αλλά και τη λαχταριστή Parma με σάλτσα ντομάτας, mozzarella fior di latte, prosciutto crudo, ρόκα baby και flakes παρμεζάνας. Στα ζυμαρικά πολύ δημοφιλείς είναι η πληθωρική Putanesca με bucatini, σάλτσα Napoli, αντζούγιες, ελιές, κρεμμύδι, σκόρ-

δο, peperoncino, κάππαρη, μαϊντανό αλλά και η κομψή και μοσχοβολιστή Al tartufo με παπαρδέλες κρέμα γάλακτος, σάλτσα τρούφας, μανιτάρια porcini, μανιτάρια champignons και λάδι λευκής τρούφας. Όλα αυτά θα τα συνοδεύσεις με νόστιμες, πεντάφρεσκες και δροσερές σαλάτες όπως είναι η Undici με κινέζικο λάχανο, ανάμεικτη σαλάτα, φύλλα παντζαριού, πίκλες παντζαριού, φιστίκι Αιγίνης, sauce γιαουρτιού με chives και ξύσμα λεμονιού και η Con Prosciutto με ανάμεικτη σαλάτα, prosciutto crudo, ντοματίνια, καρυδόψιχα, flakes παρμεζάνας, αποξηραμένα βερύκοκα, vinaigrette φράουλας, φρούτα του δάσους, σος τυριών. Θα ολοκληρώσεις την όμορφη γευστική σου εμπειρία με ένα κρασί από την καλά ενημερωμένη winelist ή με ένα ποτήρι από την αυθεντική ιταλική μπύρα Peroni Nastro Azzurro. Για ένα «γλυκό» φινάλε, δοκίμασε το δικό μας αγαπημένο Calzone Dolce με πραλίνα σοκολάτας που ξεχειλίζει, μπανάνα ή φράουλα ή φρούτα εποχής ή mix ξηρών καρπών.

📍 Ζωοδόχου Πηγής 11, Νέα Ιωνία, 2162026446 📞 Undici 📷 undici_trattoria

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Cucina Italiana

GOLOSO RISTORANTE-PIZZERIA

Νόστιμη αχνιστή πίτσα στον ξυλόφουρνο

Αν ζεις ή κινείσαι κοντά στην Πετρούπολη, σου έχουμε το ιδανικό μέρος για παραδοσιακή ιταλική πίτσα που βγαίνει αχνιστή από τον ξυλόφουρνο. Με 32 χρόνια εμπειρίας, το εστιατόριο Goloso σερβίρει πίτσα με τραγανή ζύμη και χειροποίητες σάλτσες, με έμφαση στα αγνά και φρέσκα υλικά, σε αμέτρητους συνδυασμούς, ενώ στο μενού θα βρεις και πιάτα με ξεχωριστές σπεσιαλιτέ ζυμαρικών, κρεατικών, θαλασσινών και ιταλικών ορεκτικών. Οι αριθμοί άλλωστε τα λένε όλα: στο Goloso θα βρεις 180 διαφορετικές σπεσιαλιτέ, που ικανοποιούν όλα τα γούστα. Όποια πίτσα και να διαλέξεις, σίγουρα θα εκπλαγείς από το πόσο ωραία δένουν τα υλικά αναδεικνύοντας με τον καλύτερο τρόπο τις γεύσεις. Στον μακροσκελή κατάλογο θα βρεις αρκετές κλασικές προτάσεις όπως

την pesto-μοτσαρέλα, με σάλτσα ντομάτας, φρέσκια μοτσαρέλα, pesto βασιλικού, ντοματίνια και άγρια ρόκα, αλλά και πιο ιδιαίτερες όπως την romodorini con rollo με σάλτσα ντομάτας, κοτόπουλο, μπέικον ντοματίνια, σος μουστάρδας και γκούντα. Αν είσαι λάτρης της μακαρονάδας, υπάρχουν πολλοί δημιουργικοί συνδυασμοί με φρέσκα ζυμαρικά όπως παπαρδέλες, νιόκι, ταλιατέλες και ραβιόλι, ενώ αρκετά από τα πιάτα ετοιμάζονται στον ξυλόφουρνο, όπως τα κανελόνια κοτόπουλο – πιάτο μεγάλης νοστιμιάς – να ξεχωρίζουν. Μπορείς να επισκεφτείς τον μοντέρνο χώρο του εστιατορίου τόσο για μεσημεριανό γεύμα όσο και για δείπνο, ενώ υπάρχει και η δυνατότητα delivery. **Extra tip:** Να δοκιμάσεις τα φημισμένα ψητά κρέατα στα κάρβουνα, με διάφορες σάλτσες!

📍 Πετρουπόλεως 70, Πετρούπολη, 2102691111, Γρηγορίου Λαμπράκη 6, Άγιος Στέφανος, 2106216955, Αγίου Ελευθερίου 18, Μενίδι-Αχαρνάι, 2102404300
www.golosopizza.gr
📞 Goloso.Pizza.Ristorante.Petroupoli.Ilion

MAILO'S THE PASTA PROJECT

Η τέλεια μακαρονάδα τρώγεται στο χέρι

Αν αγαπάς τα ζυμαρικά, τότε στοιχηματίζουμε ότι το Mailo's έχει μία θέση ανάμεσα στα αγαπημένα σου στέκια. Από τότε που τα κατακόκκινα cups με τις αχνιστές μακαρονάδες εμφανίστηκαν στην πόλη, άλλαξαν για πάντα το street food όπως το ξέραμε. Για πρώτη φορά, οι λάτρεις της pasta είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν ολόφρεσκα ζυμαρικά στη βόλτα, στο σπίτι ή στη δουλειά, και μάλιστα σε συνταγές που πριν το Mailo's θα έβρισκαν μόνο σε ένα καλό εστιατόριο.

Το μυστικό για αυτά τα υπέροχα ζυμαρικά δεν είναι κρυφό. Αντίθετα, βρίσκεται σε κοινή θέα σε κάθε ένα από τα συνολικά 26 καταστήματα Mailo's. Μιλάμε για τη φοβερή μηχανή φρέσκων ζυμαρικών του Mailo's, που καθημερινά παρασκευάζει τρία είδη ζυμαρικών (rigatoni, casarecce και campanelle) μόνο από βιολογικό σιμιγδάλι και νερό. Ύστερα, τα ζυμαρικά αυτά μπαίνουν στα χαρακτηριστικά παιχνιδιάρικα κυπελλάκια και περιχύνονται με το άλλο μοναδικό μυστικό του Mailo's: τις δέκα υπέροχες, φρέσκες signature σάλτσες, που όπως και κάθε τι άλλο παρασκευάζονται εδώ καθημερινά, από την αρχή μέχρι το τέλος τους. Μάλιστα, από την ανοιχτή κουζίνα μπορείς να χαζέψεις όλη τη διαδικασία της παρασκευής τους, παρακολουθώντας τους μάγειρες να φιλοκόβουν τα φρέσκα λαχανικά και τα τηγάνια να παίρνουν φωτιά.

Στις πιο δημοφιλείς συνταγές του Mailo's ανήκουν το Parmesan Chicken (με κρέμα παρμεζάνας, κοτόπουλο, φρέσκα μανιτάρια και εστραγκόν), το (θεϊκό!) Truffle Mushrooms (με κρέμα από άγρια μανιτάρια, παρμεζάνα και λάδι λευκής τρούφας), το αυθεντικό Pesto Genovese (με σάλτσα από φρέσκο βασιλικό, λάδι σκόρδου, κουκουνάρι και πεκορίνο), και φυσικά το κορυφαίο Pastitsio (με σιγομαγειρεμένο μοσχαρίσιο κιμά με κρεμώδη μπεσαμέλ τυριών), που κατάφερε με τεράστια επιτυχία να μετατρέψει το αγαπημένο ελληνικό φαγητό στην τέλεια μακαρονάδα!

Αξίζει να σημειώσουμε ότι σε όλες τις συνταγές του Mailo's σου δίνεται η δυνατότητα να προσθέσεις τα υλικά της αρεσκείας σου μέσα από ένα πλήθος επιλογών, έτσι που τελικά μπορείς να δημιουργήσεις τη δική σου μοναδική μακαρονάδα, η οποία θα ανταποκρίνεται ακριβώς στις προτιμήσεις σου.

Τις επικές αυτές μακαρονάδες μπορείς να τις απολαύσεις με τρεις τρόπους: 1. Καθισμένος στα stand των καταστημάτων, 2. Με take away για να συνεχίσεις τη βόλτα σου, 3. Στο σπίτι με delivery αποκλειστικά μέσω Wolt. Δεν έχει και τόσο σημασία ποιον τρόπο θα διαλέξεις, μόνο ότι η μακαρονάδα που θα επιλέξεις θα είναι από τις νοστιμότερες της ζωής σου.

LA RICOTTA

Η αυθεντική ιταλική τρατορία που σε μεταφέρει νοητά στους δρόμους της γειτονικής «μπότας»

Μόλις λίγα λεπτά από την πλατεία της Νέας Σμύρνης, υπάρχει ένα στέκι απλό και χαριτωμένο όπου μπορεί κάποιος να φάει τη σωστή Amatriciana με κόκκινη σάλτσα, guanciale, pecorino romano και κρεμμυδάκι. Αυτό είναι το La Ricotta, η αυθεντική ιταλική τρατορία που σε μεταφέρει νοητά στους δρόμους της γειτονικής «μπότας», μόνο και μόνο στο αντίκρισμα των ιταλικών τυριών και αλλαντικών που φιγουράρουν στη βιτρίνα του. Πρόκειται για το νεότερο απόκτημα – μόλις 1 χρόνος – της ομάδας του La Bella Napoli. Οι φανατικοί του θαμώνες έχουν δύο κοινά: αγαπούν τα ναπολιτάνικα πιάτα και ότι πάντα επιστρέφουν να γευτούν ακόμη μία μαγική συνταγή βασισμένη στα κλασικά και ωραία της Ιταλίας. Τα πιάτα δεν είναι πολλά, ούτε πολύπλοκα, είναι όμως όλα πεντανόστιμα με την υπογραφή του σεφ Ανδρέα Τζεναμπόνι. Κάποια πολύ καλά ορεκτικά, σαλάτες, πίτσα, ολόφρεσκα ζυμαρικά και γλυκές νοστιμιές.

Υπάρχουν και πιάτα ημέρας βασισμένα στο κρέας, στο ψάρι, αλλά και risotto, όλα τους με αυθεντική ιταλιάνικη γεύση. Ο πρωταγωνιστής σίγουρα είναι η πίτσα, με χαρακτηριστική τραγανή λεπτή ζύμη που ωριμάζει για τουλάχιστον 24 ώρες και ψήνεται για 1,5 λεπτό στον θολωτό φούρνο. Η Diavola με το πικάντικο σαλάμι Καλαβρίας είναι σταθερή αξία και το best seller του καταλόγου. Στα ζυμαρικά, προτείνουμε οπωσδήποτε το ομώνυμο πιάτο του μαγαζιού, τα Ravioli Ricotta, γεμιστά και με σπανάκι, βούτυρο και φασκόμηλο – πιάτο μεγάλης νοστιμιάς. Για το τέλος, σερβίρουν το κλασικό και αγαπημένο σε όλους τιραμισού. Συνόδευσέ το γεύμα σου με κάποιο ιταλικό κρασί ή κάποια μπירה, επίσης ιταλική – όταν λένε ότι όλα εδώ εκτός από το ελαιόλαδο είναι ιταλικά, το εννοούν! Και όλα αυτά σε πολύ προσιτές τιμές, περίπου 16-20 ευρώ το άτομο. Δ-Π και Σκ από τη 1 το μεσημέρι έως τις 12 το βράδυ και delivery.

Λεωφ. Ελ. Βενιζέλου 23, Νέα Σμύρνη, 2109346070
La Ricotta pizzeria e trattoria @laricotta_athens

ΑΦΙΕΡΩΜΑ Cucina Italiana

LA BELLA NAPOLI

Η Ωραία της Νάπολης βρίσκεται στον Νέο Κόσμο

Λένε ότι η μαγεία κρύβεται στην απλότητα, και πράγματι. Αλεύρι, νερό, αλάτι, λίγη μαγιά και έχεις τη συνταγή της τέλει πίτσας. Αν όμως θέλουμε να μιλήσουμε για αυθεντική pizza napoletana, αυτή θα την βρεις σε μια γωνία του Νέου Κόσμου. Και είναι πιθανό να σε φτάσει μέχρι εκεί η φήμη της και η αγάπη του κόσμου, ίσως και η μυρωδιά του ζυμαριού που όλοι έχουν να το λένε... σου σπάει τη μύτη! Ο λόγος για το La Bella Napoli, το γουστόζικο ιταλικό σποτ, με τα καρό λευκά - κόκκινα τραπεζομάντηλα που ακολουθεί πιστά τις αρχές της cucina romana αναδεικνύοντας την απλότητα των –εξαιρετικών πάντα– υλικών. Δεν έχει πολλά πιάτα. Τρία ορεκτικά, μία σαλάτα, και πίτσα –πολλή και καλή πίτσα–, στην οποία ο, φυσικά Ιταλός, σεφ Ανδρέα Τζεναμπόνι, βάζει όλη του τη μαεστρία. Η πρωταγωνίστρια σε αυτό το στέκι των καλοφραγάδων, η πίτσα, μοιάζει να έρχεται κατευθείαν από κάποιον ξυλόφουρνο της Νάπολης, το ζυμάρι της ωριμάζει για 24 ώρες, είναι λεπτή στο κέντρο της και πιο παχιά στις άκρες της. Ο καλύ-

τερος και ο σωστότερος τρόπος να τη φας και να την απολαύσεις; Σύμφωνα με τους ιδιοκτήτες του μαγαζιού –μια παρέα φίλων που αγαπούν την ιταλική κουζίνα και γενικότερα την ιταλική κουλτούρα–, είναι να τη διπλώσεις στη μέση σαν φάκελο! Υπάρχουν 12 κωδικοί που μπορείς να επιλέξεις, ανάλογα με τα γούστα σου, υπάρχουν και σε μορφή calzone. Ενδεικτικά αναφέρουμε την Parma με mozzarella, ρόκα, παρμεζάνα, προσούτο Parma και ντοματίνια και την Bufalina Dop, με σάλτσα ντομάτας, 125gr βουβαλίσια mozzarella, βασιλικό και ελαιόλαδο. Αν δεν είσαι της κόκκινης σάλτσας και προτιμάς την κορμψότητα της «bianca», η 4 Formaggi θα σε ενθουσιάσει: φρέσκια mozzarella, gorgonzola, provola, φλούδες παρμεζάνας και βασιλικός – πεντανόστιμη ειδικά αν αγαπάς τα τυριά, που εδώ, στην Bella Napoli, τα φέρνουν αποκλειστικά από την Ιταλία. Για γλυκό φινάλε, διάλεξε το παραδοσιακό Cannoli Siciliani – θα μας θυμηθείς! Το κατάστημα λειτουργεί καθημερινά από τη 1 το μεσημέρι έως τις 12 το βράδυ, ενώ διαθέτει και delivery.

Πουμπέση 64, Νέος Κόσμος, 211150602
<https://labellanapoli.gr> La bella Napoli @la_bella_napoli_gr

ΜΑΚΑΤΟΝΙ. PASTA FOR EVERYONE

Λαχταριστές μακαρονάδες
όπως στην Ιταλία

Ο Τόνι επιλέγει να είναι Ιταλός! Λίγα γνωρίζουμε ως τώρα για εκείνον, μοιάζει «μυστήριος» τύπος, και όπως όλοι, έχει κι αυτός τις αδυναμίες του... Εκείνο που ξέρουμε σίγουρα είναι ότι ο Τόνι αγαπάει τα ζυμαρικά! Για αυτό και μαγειρεύει την carbonara του με αυθεντικό ιταλικό Guanciale και συνοδεύει τα спаγγέτι του με κεφτεδάκια σε σάλτσα φρέσκιας ντομάτας και βασιλικού. Όταν αποφεύγει το κρέας, προτιμά cacio e pepe ή απολαμβάνει pesto βασιλικού με μελιτζάνα ψητή. Ο Τόνι θεωρεί ότι ένα καλό ιταλικό γεύμα ολοκληρώνεται με φρέσκο housemade τιραμισού. Αγαπάει τα εστιατορικά πιάτα, αλλά προτιμά να τρώει στο σπίτι του ή «πετώντας»! Στο Μακατόνι, ο αγαπημένος μας @chef_akis, Αντώνης Κουρκούτας ετοιμάζει «εστιατορικά» πιάτα ζυμαρικών

σε πακέτο. Χρησιμοποιεί αυθεντικά ιταλικά ζυμαρικά υψηλής ποιότητας με υφή που βελτιώνει τη γεύση και τον τρόπο που η σάλτσα δένει τα ζυμαρικά. Οι γεύσεις του είναι αυθεντικές ιταλικές κι έτσι θα δοκιμάσεις carbonara με αυθεντικό guanciale ή κεφτεδάκια με φρέσκια ντομάτα και βασιλικό. Στο Μακατόνι θα βρεις και πιο signature πιάτα, όπως μοσχαρίσια μάγουλα μπρεζέ με κρέμα σελινόριζας, λεμονάτο χοιρινό ραγού με φρέσκο θυμάρι και μουστάρδα ή crispy chicken parmesan με κοτόπουλο φιλέτο πανέ, κρέμα, ντομάτα και παρμεζάνα, που σίγουρα αξίζουν την προσοχή σου! Συνδύασε τα ζυμαρικά σου με φρέσκες σαλάτες και αυθεντικό σκορδόψωμο και με τίποτα μην παραλείψεις το τιραμισού – είναι απίθανο! Take away και delivery μέσω Wolt & e-Food.

☎ Φανερωμένης 8, Χολαργός, 2110010077
www.makatoni.gr 📷 makatoni_pasta_

ΑΦΙΕΡΩΜΑ Cucina Italiana

P3

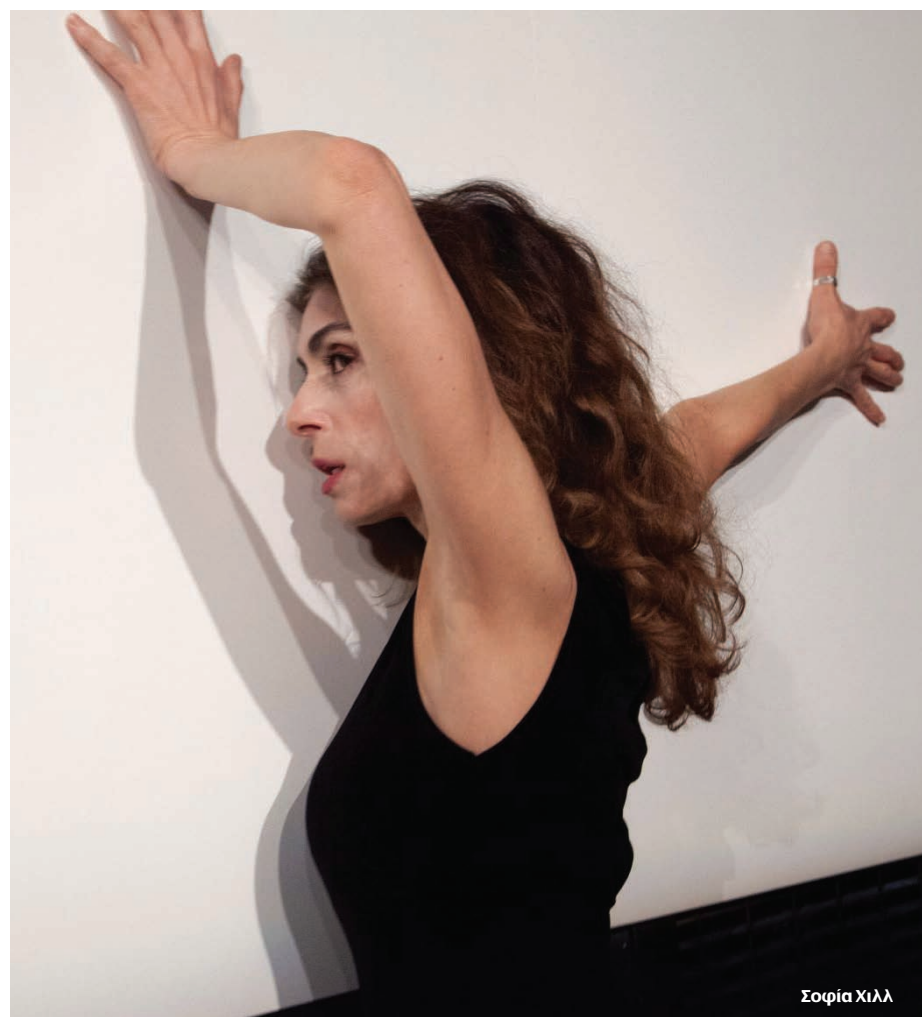
Comfort ιταλικές γεύσεις
στην πλατεία Υμηττού

Φιλόξενο και χαλαρό το P3 (Pizza Pasta Piazza) είναι ένα ιταλικό εστιατόριο με εξαιρετικές comfort γεύσεις. Άρχισε να λειτουργεί τον Απρίλιο του 2019 στην όμορφη πλατεία Υμηττού και έκτοτε έχει αποκτήσει πάρα πολλούς φίλους, λάτρεις της καλής ιταλικής κουζίνας. Βέβαια, όταν μιλάμε για ιταλική κουζίνα, όλα αρχίζουν από την πίτσα! Με ζυμάρια που ωριμάζουν για 48 ώρες και ψήνονται στον παραδοσιακό ξυλόφουρνο. Ο κατάλογος περιλαμβάνει αρκετές επιλογές, κάποιες που θα σας προτείνουμε εμείς είναι η λαχταριστή Μαργαρίτα, με σάλτσα ντομάτας, mozzarella και βασιλικό, η εξαιρετική Tartufo, με κρέμα και λάδι τρούφας, mozzarella, prosciutto cotto και κολοκύθι, αλλά και η αξεπέραστη Bianca Diavola, με mozzarella, κατσικίσιο τυρί, σαλάμι sriracha και δεντρολίβανο! Δίπλα στις πεντανόστιμες πίτσες θα βρείτε, επίσης, και ιδιαίτερες γεύσεις ζυμαρικών, όπως το

Pomodoro, με σάλτσα ψητής ντομάτας (η οποία προετοιμάζεται όλη τη νύχτα στον ξυλόφουρνο), mozzarella και βασιλικό, καθώς και η Καρμπονάρα, που φτιάχνεται με βάση την παραδοσιακή συνταγή, καπνιστή πανσέτα, αυγό, πιπέρι και τριμμένη παρμεζάνα. Στο P3 θα βρείτε ακόμη ορεκτικά όνομα και πράγμα, όπως είναι το σκορδόψωμο με μαϊντανό, παρμεζάνα και ελαιόλαδο, αλλά και κάποιες επιλογές σε κυρίως, σαν την επιβλητική tagliata μόσχου Black Angus, αλλά και ξεχωριστά burgers που συνοδεύονται από πατάτες country. Οι άνθρωποι του P3 επιμένουν πάντα στην άριστη πρώτη ύλη και για αυτό σας προτείνουμε να το επισκεφθείτε, είτε στον εσωτερικό είτε στον εξωτερικό του χώρο. Σημειώστε βέβαια ότι όλα αυτά τα νόστιμα μπορείτε να τα απολαύσετε και στο σπίτι, με ένα τηλεφώνημα στο κατάστημα, ή μέσω των γνωστών πλατφορμών delivery.

☎ Πλατεία Υμηττού 15, 2107610510, www.p3pizza.gr, 📷 P3.Ymittos 📷 p3.ymittos

© ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΖΙΓΚΟΤΖΙΔΟΥ

Το πένθος και η μνήμη

Ρέκβιεμ: Ο Θεόδωρος Τερζόπουλος επιχειρεί μια κατάβαση στον Άδη

«Πόσες λέξεις χρειάζονται για να περιγράψουν τη βία, την αγωγή, το τραύμα, τον παραλογισμό;» αναρωτιέται, αναφερόμενη στη γυναικοκτονία, στο Πρόγραμμα της παράστασης, η Μαρία Βογιατζή. Και η ίδια η παράσταση του Ρέκβιεμ απαντά: Ελάχιστες, ίσως μόνο μία: «Θυμήσου».

Ο Θεόδωρος Τερζόπουλος με το **Ρέκβιεμ** επιχειρεί μια κατάβαση στον Άδη, ή, καλύτερα, στον αχαρτογράφητο χώρο και χρόνο ενός κατωφλιού. Εκεί όπου «συντελούνται όλες οι αλλαγές κατάστασης που συνδέονται με το πέρας από τα μέσα προς τα έξω [...] ή από τα έξω προς τα μέσα».¹ Πρόκειται για ένα περιθωριακό στάδιο, μια μεταίχμιακή φάση/κατάσταση του σώματος ως γνώσης και μνήμης, η διάβαση της οποίας απαιτεί μια μυητική τελετουργία.² Πράγματι, ο ουσιαστικά γυμνός σκηνικός χώρος που δημιουργεί ο Τερζόπουλος ορίζεται από έναν κόκκινο φωτιστικό κύκλο στο κέντρο με καρφωμένα επάνω του δύο μαχαίρια. Ταυτόχρονα, τους δύο πλαϊνούς τοίχους της σκηνής διατρέχουν φωτεινές λωρίδες, ενώ στην απόληξή τους, στο βάθος, δύο μακρόστενα κουτιά φιλοξενούν από επτά ξύλινους κυλίνδρους με στόμιο, επτά ατράκτους που φέρουν διπλωμένο στην εσοχή τους από ένα κόκκινο λεπτό λάστιχο (γλυπτά του **Χαράλαμπου Τερζόπουλου**).

Η παράσταση αρχίζει με την εμφάνιση μιας γυναίκας (**Σοφία Χιλλ**) η οποία κινείται αργά, προσκολλάται στον ένα τοίχο σιωπηλή, έως ότου αρχίζει να τραγουδά a cappella το *Music for a While*, τη μουσική σύνθεση του μπαρόκ συνθέτη Henry Purcell, γραμμένη το 1692 για τον *Οιδίποδα* των John Dryden et Nathaniel Lee. Πρόκειται, όχι τυχαία, για ένα θλιβερό τραγούδι που αποβλέπει στο να κατευνάσει το φιδόκεφαλο τέρας Αλυκτώ, λέγοντας ότι η μουσική

μπορεί για λίγο να αλαφρύνει τον πόνο, όμως η ικανοποίηση δεν θα έρθει παρά μόνο όταν η Αλυκτώ απελευθερώσει τους νεκρούς από τα αιώνια δεσμά τους.

Όταν το τραγούδι τελειώσει, μια δεύτερη γυναίκα (**Αγλαΐα Παππά**) θα εμφανιστεί με ένα τριαντάφυλλο στο χέρι και θα κινηθεί αργά στον απέναντι τοίχο. Αυτή θα τραγουδήσει στα γαλλικά το γνωστό τραγούδι του Jacques Brel *Ne me quitte pas*, ένα τραγούδι αγάπης από κάποιον εγκαταλειμμένο που ζητά όλα όσα μεσολάβησαν να ξεχαστούν και υπόσχεται μια νέα ρομαντική αρχή, με τον έρωτα βασιλιά και την αγαπημένη του βασίλισσα.

Στη μυθιστορική αυτή ατμόσφαιρα όπου κινούνται οι δύο γυναίκες, πέρα από τους στίχους των τραγουδιών, ο λόγος απουσιάζει. Η λέξη που επανέρχεται από την πρώτη προς τη δεύτερη γυναίκα είναι κυρίως το «θυμήσου», και σπανιότερα το «τότε», «εκείνος». Προσπαθώντας να τη βγάλει από την ερωτική της αυταπάτη, καλώντας την να συνειδητοποιήσει αυτό που έχει υποστεί. «*Η μουσική για λίγο εξαπατά τα βάσανα*», είναι ο στίχος του δικού της τραγουδιού, ενώ οι νεκροί παραμένουν στα δεσμά τους, αδικαιώτοι: οι νεκροί δεν είναι άλλοι από τα θύματα γυναικοκτονιών, όπως αυτές οι ίδιες. Και, ταυτόχρονα, όλοι οι άδικα χαμένοι, ποικιλοτρόπως δολοφονημένοι, νεκροί.

Η συνάντησή τους θα γίνει τελετουργικά στο κέντρο της σκηνής, στον κόκκινο κύκλο, απ' όπου θα πάρουν τα δύο μαχαίρια, θα αγκαλιαστούν σφιχτά φέρνοντας η μία στο λαιμό της άλλης το μαχαίρι. Στη συνέχεια, θα αποχωριστούν η μία την άλλη, θα σταθούν μπροστά στα ξύλινα γλυπτά του βάθους και, αργά, θα τυλίξουν το κόκκινο λάστιχο γύρω από τον λαιμό τους. Αυτοκτονώντας. Πεθαίνοντας οριστικά, αλλά έχοντας οι ίδιες αποφασίσει για το σώμα τους, για το δικαίωμά τους στη ζωή ή τον θάνατό τους. Έχοντας έτσι, μέσω της δικής τους τε-

λετουργίας, διαβεί οριστικά το κατώφλι, το μαγικό όριο που χωρίζει τη ζωή από τον θάνατο.

Η συγκεκριμένη παράσταση του Τερζόπουλου είναι ίσως εκείνη που αναδεικνύει περισσότερο από κάθε άλλη τη σκηνική πράξη ως διαβατήρια τελετή. Θεματικά όσο και μεθοδολογικά. Η όλη κινησιολογία των δύο ηθοποιών του, με τη αργή κίνηση, με τους αργούς αισχύλειους χρόνους της, ή, αλλιώς, χρόνους παραδοσιακών, εναρμονισμένους με τη φύση, εμπεριέχει τη σωματική έκρηξη εν τη ακινησία. Τα χέρια έρπουν αργά πάνω στη φωτεινή δέσμη, την ίδια στιγμή που τα δάκτυλα δονούνται από την ένταση, το σώμα πάλλεται εσωτερικά από την αναβράζουσα ενέργεια.

Από την άλλη, οι ελάχιστες λέξεις εκφέρονται ασθματικά, εκ βαθέων, ως ενέργεια που έχει ήδη εκκολληθεί στα σπλάχνα και εκρήγνυται ως καταχθόνιος ήχος, πέρα από συναίσθημα: το εκάστοτε «θυμήσου» είναι προστακτικό, απαιτεί τη διατήρηση της μνήμης, του τραύματος, και ταυτόχρονα ξορκίζει τη λήθη. Η τραυματική μνήμη, για να επουλωθεί, έχει ανάγκη να μεταστραφεί σε «**ενεργό λήθη**»,³ ήτοι σε επιλεκτική μνήμη, που σημαίνει ότι δεν ξεχνώ, αλλά μετουσιώνω το τραύμα σε συστατικό της ταυτότητάς μου. Αυτή την «ενεργό λήθη» επιδιώκει το επαναλαμβανόμενο, μονολεκτικό «θυμήσου» να θέσει σε λειτουργία προκειμένου να επέλθει η λύτρωση.

Ταυτόχρονα, όμως, σε θεατρικό, άρα κοινωνικό επίπεδο, η παράσταση «**Ρέκβιεμ**» επεκτείνει την επιλεκτική αυτή μνήμη σε κοινωνική μνήμη που επιτρέπει στις κοινωνικές ομάδες να συλλαμβάνουν την ύβρη που συντελέστηκε στον παρόν τους και, κατ' επέκταση, να αναλαμβάνουν ανάλογες δράσεις. Γιατί, αν το θέατρο δεν δίνει λύσεις, έχει την ικανότητα, μέσω των αισθητικών του μέσων, να διατηρεί ζωντανή τη μνήμη ενός συλλογικού τραύματος.

Ο Τερζόπουλος είναι ο σκηνοθέτης του ελάχιστου. Σε πολλές από τις παραστάσεις του η ποσότητα λόγου μειώνεται και υποκαθίσταται από ελάχιστες λεκτικές μονάδες. Στην παράσταση «**Ρέκβιεμ**» ωθεί αυτή του την πρακτική στα άκρα, αποδεικνύοντας ότι τελικά το αποσπασματικό είναι πληρέστερο από το δομημένο όλο. Παρόλο που το απόσπασμα, όπως έχει πει ο σκηνοθέτης, προκαλεί απέχθεια σε μεγάλο μέρος του ευρωπαϊκού θεάτρου, προσκολλημένου στους αριστοτελικούς κανόνες δόμησης του δραματικού κειμένου.

Στη μυητική αυτή σκηνική τελετουργία, οι δύο ηθοποιοί, η Σοφία Χιλλ και η Αγλαΐα Παππά, κατέλθαν φωνητικά και χειρονομιακά κινησιολογικά στον μυθιστορικό κόσμο της Αλυκτώς για να ξυπνήσουν τις μνήμες των νεκρών με ιερατική λιτότητα και άσφογη τεχνική. Οι επιτελούντες ρόλο σκηνογραφίας φωτισμοί είναι του σκηνοθέτη, υλοποιημένοι από τον **Κωνσταντίνο Μπεθάνη**, ενώ καθοριστική για την ατμόσφαιρα μουσική είναι του **Παναγιώτη Βελιανίτη**. Τα πολύτιμα, κεντημένα κοστούμια σε γαλαζο-γκρί αποχρώσεις εκείνου της Χιλλ και ροζ-σομόν της Παππά είναι της **ΛΟΥΚΙΑΣ**.

Μια παράσταση που οδηγεί τον θεατή στο μεταίχμιο του είναι και του μη είναι, συγκλονιστική όσο και συν-κινητική.

Ο Θεόδωρος Τερζόπουλος θίγει το θέμα των γυναικοκτονιών, αλλά και ευρύτερα εκείνο του πένθους μακριά από φλυαρίες, ρεαλιστικές αναπαραστάσεις, κακές απομιμήσεις επί σκηνής. Αντίθετα, το ποιητικοποιεί, το αισθητικοποιεί, προσφέροντας στον θεατή μια μοναδική, αιχμηρή, όπως τα επί σκηνής μαχαίρια, εμπειρία καλώντας τον στην αυτογνωσία, αυτή που οδηγεί στη διεκδίκηση για τη δικαίωση παντός είδους θυμάτων.

INFO: **Ρέκβιεμ**. Σκηνοθεσία: Θεόδωρος Τερζόπουλος. Θέατρο Άτις

¹ Pierre Bourdieu, *Η αίσθηση της πρακτικής, μετ.-επιστημονική θεώρηση Θεόδωρος Παραδέλλης*, Αλεξάνδρεια, Αθήνα 2006, σ. 352-353.

² Arnold van Gennep, *Rites de Passage*, 1909 (Éditions A. et J. Picard, Paris 1981), σ. 30 (28).

³ Ciano Aydin, «How to Forget the Unforgettable? On Collective Trauma, Cultural Identity, and Mnemotechnologies», *Identity*, τ. 17, τχ. 3, 2017, σ. 133.

Μάνος Χατζιδάκις και Γιάννης Μόραλης: Ο Μεγάλος Ερωτικός

Κοιτούσα για ώρα στο Μουσείο Μπενάκη τον Μεγάλο Ερωτικό του Γιάννη Μόραλη. Αυτή την αινιγματική φιγούρα που μόνο μέσα από τις λέξεις του Χατζιδάκι μπορώ να κατανοήσω: «Ο Μεγάλος Ερωτικός είναι ένας λαϊκός θεός που ζει στη φαντασία μας απ' τη στιγμή που γεννιόμαστε ίσαμε να πεθάνουμε, όμορφος, εφηβικός και αδιάκοπα ζωντανός. Ο Μεγάλος Ερωτικός δεν φοράει γραφικά τοπικά ρούχα. Φοράει δικά του που συνθέτουν δύσκολους συνδυασμούς ήχων. Δεν περιέχει μηνύματα που εύκολα τα σβήνουν οι βροχές. Δεν αντιστέκεται». Στην πραγματικότητα ούτε και μ' αυτά τα λόγια κατανοώ. Στέκομαι απέναντι στην εικόνα του Μόραλη κι έχω στ' αυτιά μου τον δίσκο του Χατζιδάκι. Γράφει: «Η σειρά που ακολουθούν τα ποιήματα αυτά των Ελλήνων ποιητών σχηματίζει έναν αδιάσπαστο κύκλο τραγουδιών, μια λειτουργία για τον Μεγάλο Ερωτικό – κάτι σαν τους εσπερινούς Αγίων σ' ερημοκλήσια μακρινά με τη συμμετοχή φανταστικών αγγέλων, εραστών, παρθένων και εφήβων. Είναι μια λιτανεία περίεργη, όμως και τόσο φυσική, στην εσωτερική κι απόκρυφη ζωή μας». Την ίδια ώρα που η έκφραση του προσώπου του Μεγάλου Ερωτικού παραμένει για μένα αινιγματική, ο δίσκος ξετυλίγεται μπροστά μου νεράκι έτσι όπως έχω ακούσει δεκάδες φορές τον Ψαριανό και την Νταντωνάκη να τραγουδούν την ποίηση του Ελύτη, της Μυρτιώτισσας, του Καβάφη, του Σαραντάρη, του Γκάτσου, του Σολωμού, της Σαπφούς και του Χορτάτζη. Εξαιρετικό συμπλήρωμα, ειδικά με τη συνέντευξη του Στέλιου Γιαννακόπουλου, του ανθρώπου που ηχογράφησε τον δίσκο αυτό στο στούντιο της Columbia, αλλά και με πολλές ακόμα πληροφορίες είναι το βιβλίο του **Αλέξη Βάκη** για τον «Μεγάλο Ερωτικό», που κυκλοφορεί από τις **Εκδόσεις Οξύ** στη σειρά 33 1/3, που διευθύνει ο **Μάκης Μπλάτος**.

► Όσο αγαπώ και τιμώ την **EPT** που διοργανώνει τον διαγωνισμό από την πλευρά της Ελλάδας, τόσο η αισθητική του διαγωνισμού αυτού δεν μου ταιριάζει. Όμως έτσι όπως κοιτάζω τα περιεχόμενα του διπλού δίσκου με τίτλο «*Eurovision Collected*», που κυκλοφορεί σε λίγες μέρες από τη Music On Vinyl υπάρχουν μερικά τραγούδια που τα νιώθω με θετικό πρόσημο μέσα μου: η **Katrina & The Waves** με το «*Love Shine A Light*», η **Sandie Shaw** με το «*Puppet On A String*», η **France Gall** με το «*Poupée De Cire, Poupée De Son*», ο **Johnny Logan** με το «*Hold Me Now*» αλλά και με

το «*What's Another Year*» πιο παλιά, η **Vicky Leandros** με το «*Apres Toi*», οι **Brotherhood Of Man** με το πολύ κεφάτο «*Save Your Kisses For Me*» φέρνουν παιδικές και γι' αυτό πολύ όμορφες αναμνήσεις.

► Από την ίδια εταιρεία κυκλοφορεί και η επίσης διπλή συλλογή «*Chansons Collected*», που περιλαμβάνει μερικά από τα πιο γνωστά αλλά και τα πιο όμορφα γαλλικά τραγούδια, τα περισσότερα από τα οποία τα ξέρουμε καλά. **Jacques Brel, Barbara, Yves Montand, France Gall, Julien Clerc, Juliette Gréco, Charles Aznavour, Edith Piaf, Georges Moustaki, Charles Trenet, Dalida, Georges Brassens** είναι μερικά από τα μεγάλα ονόματα που συναντάμε εδώ.

► Οι **Ducks** ήταν ένα βραχύβιο συγκρότημα που έφτιαξε το 1977 ο **Jeff Blackburn** και στο οποίο συμμετείχαν οι Neil Young, Bob Mosley, και Johnny Craviotto. Ο λόγος για τον οποίο ασχολούμαστε με το σχήμα αυτό, που έκανε το πολύ μια ντουζίνα συναυλίες σε μικρά μπαρ της California, είναι η συμμετοχή του Neil Young και μάλιστα στην εποχή που προηγείται ελάχιστα ενός από τα αριστουργήματά του, του «*Rust Never Sleeps*». Από τις συναυλίες που έγιναν το καλοκαίρι του 1977 κυκλοφορεί στις 14 Απριλίου ένα τριπλό βινύλιο, που περιλαμβάνει εκτός των άλλων και τα «*Little Wing*», που μπήκε αργότερα στο «*Hawks And Doves*», «*Human Highway*» από το «*Comes A Time*» και «*Sail Away*» από το «*Rust Never Sleeps*». Ενδεχομένως να υπάρχουν κι άλλα τραγούδια που χρησιμοποίησε αργότερα ο Young αλλά με διαφορετικοποιημένους τίτλους. Ο Jeff Blackburn έφυγε στις αρχές του Γενάρη που μας πέρασε και ο ίδιος ο Young έλεγε ότι σ' εκείνον οφείλεται ο στίχος «*It's better to burn out than to fade away*» που μπήκε στο εμβληματικό «*My My, hey hey*».

P.S.: Έκλεισε 50 χρόνια και επανακυκλοφορεί τον Ιούνιο το σπουδαίο ντεμπούτο του **Tom Waits**, «*Closing Time*». Θα τα πούμε πολύ σύντομα εκτενώς γι' αυτό.

Σημειώσεις Ενός Μονομανούς CXLXVII

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΦΛΩΡΑΚΗ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΧΑΡΗΣ
ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

Μπότο Στράους
Η ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Ηγας και νε
θρω
Χ.

ΜΟΥΣΙΚΗ
ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ
ΣΕΛΑΜΣΗΣ

ΘΕΑΤΡΟ
ΣΦΕΝΔΟΝΗ

ΜΑΚΡΗ 4,
ΜΕΤΡΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗ
ΤΗΛ. ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ
694 5054160
ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ
VIVA.GR

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Βιβλία για σένα

Η Α.Ν. χαζεύει τις βιτρίνες
των βιβλιοπωλείων,
ξεφυλλίζει τις καινούργιες εκδόσεις
και σου προτείνει τίτλους,
που όλο και κάποιος γράφει το όνομά σου

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

**Σώτη
Τριανταφύλλου,
Άκου το λιοντάρι,**
εκδ. Πατάκη

Το «Άκου το λιοντάρι» είναι το πορτρέτο μιας αθηναϊκής οικογένειας, όσο δε για την ιστορία των Λεοντάρηδων μοιάζει με εκείνη της γειτονιάς τους, της Φωκίωνος Νέγρη, που στη δεκαετία του '60 και του '70 ήταν γνωστή με το όνομα Βία Βένετο. Αργότερα, όλα πήγαν στραβά, σχεδόν όλα: οι Λεοντάρηδες χωρίστηκαν σε εχθρικές φασίστες και είχαν το μερίδιό τους σε αρρώστιες, λάθη και απογοητεύσεις, η δε Φωκίωνος Νέγρη έχασε τη λάμψη της και παρήκμασε μαζί τους. Σ' αυτό το μυθιστόρημα, ο αιφνίδιος θάνατος του Ηλία φέρνει στη μνήμη των επιζώντων μια γιορταστική εποχή—στο κέντρο της Αθήνας και μέχρι την πίστα των Go-karts στην αθηναϊκή Ριβιέρα—και όλα όσα συνέβησαν πριν από τη νύχτα του δυστυχήματος στην Παραλιακή λεωφόρο.

**Δημήτρης
Μουρούλης,
Η τέλεια
αντιλόπη,** εκδ. Αρμός

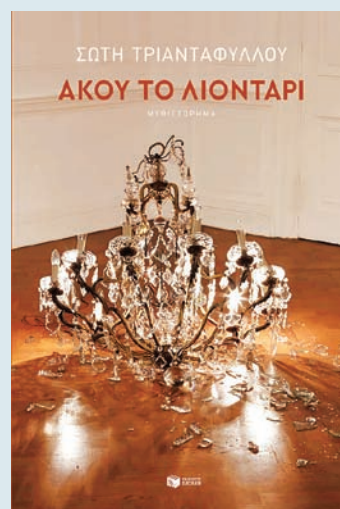
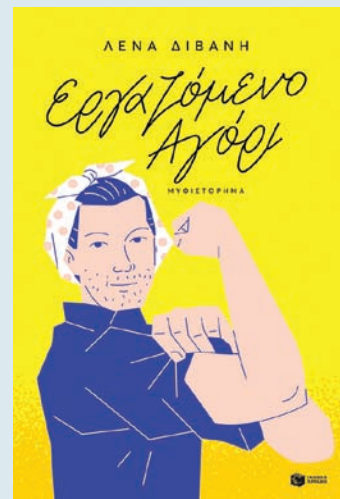
«Σχοινοβατούσα στη μεθόριο πίστης κι απί-

στίας από παιδί. Ποτέ δεν ήμουν απόλυτα πιστός, μα είχα ερωτευτεί αυτά τα νύματα του Κόσμου που γεννούν στις καρδιές μας μεγάλες προσδοκίες. Το να αναζητάς τον Θεό, όμως, σημαίνει να τον προτιμάς νεκρό από το να είναι είδωλο. Έτσι, αδιαφορώντας για τα ξόανα, όδευα προς τον αθεϊσμό. Μα—αναπάντεχα—κάτι είδα να φωτίζει». Ο συγγραφέας που πορεύεται σε ατραπούς αναζήτησης του Θεού, τώρα που οι προνεωτερικοί θρησκευτικοί μύθοι έχουν από καιρό κλονιστεί, αναρωτιέται: Ποια είναι τα κριτήρια της αλήθειας; Τι είναι ο εαυτός, η προσευχή, το θαύμα, η αγιότητα; Πώς χωράει τόσο κακό σε έναν κόσμο φτιαγμένο από έναν Θεό αγάπης; Παλεύοντας με τα ερωτήματα, αναζητά αξιόπιστες διόδους με τη βοήθεια πιστών και απίστων. Πιστών που βιώνουν αντί να ιδεολογούν και απίστων που δε συγχωρούν μυθεύματα, εν ολίγοις δηλαδή ικνυλάει την τέλεια αντιλόπη...

**Γιάννης Καλπούζος,
Καλντερίμι,**
εκδ. Ψυχογιός

Δύο άγνωστοι απειλούν με μαχαίρι και πιστόλι τον Παράσχο.

Έχουν απαγάγει την κόρη του και απαιτούν ο γιος του να ελευθερώσει τον κομιτατζή Ασάν Τάνο. Σε παράλληλο χρόνο ο παππούς Αντίπας ζει με την ανάμνηση της αινιγματικής Ρωζάνης. Στο νέο μυθιστόρημα του Καλπούζου οι ήρωες βλέπουν τ' αστέρια να σπιθίζουν, τραντάζονται στο καλντερίμι της ζωής, φλέγονται στο καμίνι της εκδίκησης, της προδοσίας, των πθών, της απώλειας, του μίσους, του εθνικισμού, του χρήματος, μα και στον ξέφρενο χορό του έρωτα. Το κυνήγι της ευτυχίας, η μεταμόρφωση μιας πόλης, τα όνειρα και οι ψευδαισθήσεις τριών γενιών που πορεύονται όπως καθορίζουν τα βήματά τους οι γυναίκες—σύζυγοι, ερωμένες, μητέρες, κόρες, αδελφές—με φόντο τη βαβυλωνία φυλών και γλωσσών κι εν γένει η συνταρακτική ιστορία της Θεσσαλονίκης από τα τέλη του 19ου αιώνα έως τις δύο πρώτες δεκαετίες του 20ού, όλα θα τα βρείτε εδώ: νταήδες, τυχοδιώκτες και αδελφικούς φίλους, συμμορίες, χοροεσπερίδες, καφέ σαντάν, χαμαιτυπεία, πόρνες, κατάσκοπους, βομβιστικές επιθέσεις, πυρκαγιές, καλντερίμια της Θεσσαλονίκης κάποτε και εφ' όλης.

**Λένα Διβάνη,
Εργαζόμενο
αγόρι,**
εκδ. Πατάκη

Μια κωμωδία γεμάτη δράματα, γιατί τι άλλο μπορεί να είναι ένα βιβλίο που επιχειρεί να ξεσκεπάσει όλα τα ξεπερασμένα αλλά αθάνατα στερεότυπα για τους ρόλους των φύλων, αυτά που φυλακίζουν άντρες και γυναίκες ακόμα και στον 21ο αιώνα; Όμως έχετε αναρωτηθεί ποτέ πώς θα ήταν ο κόσμος ανάποδα; Πώς θα ζούσαμε αν αντί για την πατριαρχία, μάς άλλαζε τα φώτα η μητριαρχία; Πώς θα ένοιωθαν οι άντρες αν οι γυναίκες είχαν την εξουσία αφήνοντάς τους να παλεύουν με τα οικιακά, τα παιδιά και τα μπότοξ; Σ' έναν τέτοιο κόσμο, όπως τον σπίνει η Λένα Διβάνη, ο Χάρης, ένα όμορφο δεκαοκτάχρονο αγόρι από την Κρήτη, το σκάει νύχτα από το χωριό του, γιατί δε θέλει να παντρευτεί την πλούσια σαραντάρα βουλευτίνα που του προξένησε η μάνα του. Το δικό του όνειρο είναι να γίνει ένα ανεξάρτητο, εργαζόμενο αγόρι στην Αθήνα. Θα μπορέσει να επιβιώσει όμως στη μεγαλούπολη όπου τα ωραία, νεαρά αρσενικά είναι απλώς αντικείμενα πό-

θου; Πώς θα αποκρούσει τις σεξουαλικές επιθέσεις της αδίστακτης διευθύντριάς του; Πώς θα ξεμπλέξει από τις επαγγελματικές ίντριγκες, τις προδοσίες και τα βρόμικα κόλπα του κόσμου των γυναικών;

**Μετά Βίας φωνές,
δηγήματα και
ποιήματα,
Συλλογικό,**
εκδ. Βακχικόν

Φωνές που παλεύουν να δραπετεύσουν, αλλά μένουν πάντα «φυλακισμένες» πίσω από τοίχους ή, ακόμα χειρότερα, πίσω από σκέψεις και δε βγαίνουν ποτέ προς τα έξω. Και από την άλλη, σιωπηλές κραυγές από μάτια που μαρτύρησαν, αντικρίζοντας τη βία, αλλά σιώπησαν. Το Μετά Βίας Φωνές είναι η πρώτη προσπάθεια της συγγραφικής ομάδας του Βακχικόν να φέρει στο φως σκοτεινές ιστορίες με την ελπίδα να παρακινήθούν οι νέοι άνθρωποι να ανοικτούν και να υψώσουν κεφάλι μπροστά στο τέρας. Διαφορετικές ιστορίες που μιλούν όμως όλες για το ίδιο πράγμα: τη βία που βρίσκεται παντού γύρω μας και πώς μέσα από τις πολλές και διαφορετικές της πτυχές μας επηρεάζει καθημερινά και μας αφορά όλους.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΠΟΥΖΟΣ

Ο ΜΕΤΡ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

καλντερίμι

99 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ένα μυθιστόρημα, που κάθε του σελίδα αποτελεί έκπληξη.
Τρεις γενιές στη λάβα της ζωής και της Ιστορίας. Το κυνήγι της ευτυχίας
και οι ακοίμητοι σπόροι της εκδίκησης και του έρωτα.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ 23/3

www.psichogios.gr

Γιώργος Βιδάλης, Πρόσω ανάποδα, εκδ. Αρμός

Νουβέλα παιγνιώδης, με πολιτικές πινελιές και βιβλιοφιλικά αισθήματα, που ψηλαφίζει την ασυνενοποίηση, τη λαχτάρα του σμιξίματος, την εγνωπία και τη μοναχικότητα. Το στόρι: Φθινοπωρινή Αθήνα, δύο έτη π.κ. (προ Κορωνοϊού). Δύο άντρες, άγνωστοι μεταξύ τους και διαδοχικά πρόσωπα, συναντιούνται ξαφνικά να κουβεντιάσουν για την πρώην τους, ένα ιδιαίτερο και προικισμένο θηλυκό που τους έκανε τη ζωή άνω κάτω. Από σπόντα στη φάση εμπλέκονται και δύο ηλικιωμένα αδέρφια, τελείως διαφορετικοί χαρακτήρες – ψαγμένος και πολυταξιδεμένος ο ένας, τυχοδιώκτης και γυναικοκατακτητής ο άλλος – ξετυλίγοντας σκέψεις και στιγμές από τους παράλληλα αντίθετους βίους τους. Ένα έκτακτο ταξίδι στην Τήνο κι ένας απρόσμενος έρωτας μετ' εμποδίων, μερικές

ανάποδες συμπεριφορές και κάποιες τυχερές αναποδιές, εκμυστηρεύσεις κι αναδρομές, ανεξόφλητα γραμμάτια χαμένων ερώτων, ξεφτισμένες ιδέες και νοοτροπίες κόσμων σύγχρονων και αλλοτινών, συνθέτουν μια αφήγηση με εξομολογητική διάθεση.

Ιωάννα Γκανέτσα, Θείο δώρο, εκδ. Bell

Τότε: Ο νεαρός ζωγράφος Θωδωρής Μελλιδόνης βρίσκει τον μεγάλο έρωτα στο πρόσωπο της ποιήτριας Ιβάνας Λεοντάρη. Στην κορύφωση της σχέσης τους, όμως, την αφήνει να φύγει στο εξωτερικό προκειμένου να κυνηγήσει το όνειρό της. Και χάνει τα ίχνη της... Τώρα: Ογδόντα πέντε χρόνων πια, αναγνωρισμένος ζωγράφος στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ο Μελλιδόνης ψάχνει να βρει την Ιβάνα, καθώς νιώθει ότι ο χρόνος του σιγά σιγά τελειώνει. Ο Τζανής, συγγραφέας που ερευνά τη σχέση της τέχνης

με τον έρωτα, γνωρίζει τον μεγάλο ζωγράφο. Μεταξύ τους αναπτύσσεται ένα δέσιμο που θα οδηγήσει τον Τζανή στην αναζήτηση της Ιβάνας για χάρη του Μελλιδόνη, χωρίς να του αποκαλύψει τίποτα. Σύντομα ο Τζανής, ο οποίος έχει μια περίπλοκη σχέση με την Ντορέττα, την ιδιοκτήτρια ενός εστιατορίου-γκαλερί της Αθήνας, θα συνειδητοποιήσει πως όσο σπάνια ταιριάζουν οι μέρες των ανθρώπων και οι στιγμές που έρχονται, τόσο πιο σπάνια ταιριάζουν οι έρωτες. Επιμύθιο: Υπάρχει πάντα χρόνος για μια δεύτερη ευκαιρία; Πάντοτε υπήρχαν φθινοί έρωτες, μικροί έρωτες, λίγοι έρωτες, όμως για κάθε οκτά από αυτούς υπήρχε και ένας δυνατός, που έμενε στην ιστορία, όπως κι άλλος ένας που δεν τον μάθαινε σχεδόν ποτέ κανείς. Αυτό είναι το νόημα του βιβλίου κι εδώ κινείται η Ιωάννα Γκανέτσα, στις στιγμές δηλαδή που πέρασαν και την πιθανότητα να μην γυρίσουν ποτέ ξανά.

Αύγουστος Κορτώ, Τζέρι, εκδ. Πατάκη

Ο Τζέρι είναι ο σκύλος του Αύγουστου Κορτώ και αυτό το βιβλίο είναι για εκείνον. «Για σένα. Γιατί μπήκες στη ζωή μας και τη μεταμόρφωσες. Σαν όλα τα σκυλιά, είσαι μια ανεξάντλητη μηχανή χαράς, κι η απλή σου ευτυχία, η ευγνωμοσύνη για το κάθε μας χόδι, η αστείρευτη, ανόθευτη αγάπη σου είναι ένα καθημερινό μάθημα – το δώρο μιας καθαρής καρδιάς. Κι έτσι, Τζεράκι, αυτό το βιβλίο είναι δικό σου, κι ας μην το διαβάσεις. Γιατί όποιος αγαπάει, υμνεί. Όποιος αγαπάει, λέει ιστορίες του αγαπημένου. Αν είχαμε όλοι την ψυχή σου, ο κόσμος θα 'ταν Παράδεισος».

Μαρία Δριμή, Continuum (Θεατρικό), εκδ. Βακχικών

Η Μαρία Δριμή γεννήθηκε το 1968 στην Αθήνα. Σπούδασε Ιατρική στο ΕΚΠΑ και ερ-

γάζεται ως εντατικό-λόγος σε νοσοκομείο του ΕΣΥ. Έχει πτυχίο Φιλολογίας (κατεύθυνση Μεσαιωνικής και Νεοελληνικής Φιλολογίας) από το ΕΚΠΑ και ασχολείται με την πεζογραφία, το θέατρο και την κριτική λογοτεχνία. Να τι συμβαίνει στο Continuum: Ένας οδοντίατρος, αντιμετώπιζοντας με τη διάλυση του γάμου του, αναθέτει σε έναν ιδιωτικό ερευνητή την παρακολούθηση της συζύγου του. Μια γλύπτρια επιδιώκει με τα έργα της να απεικονίσει την ασχήμια. Ο Πίωργος, ο βιβλίο είναι δικό σου, κι ας μην το διαβάσεις. Γιατί όποιος αγαπάει, υμνεί. Όποιος αγαπάει, λέει ιστορίες του αγαπημένου. Αν είχαμε όλοι την ψυχή σου, ο κόσμος θα 'ταν Παράδεισος».

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΓΙΟΥΛΙΑ ΨΑΡΡΑΚΗ - ANEY

Ένας χρήσιμος οδηγός για να επαναπροσδιορίσεις τη σχέση σου με το αλκοόλ και να συναντήσεις την αλήθεια σου

Θέλεις να εξερευνήσεις ποια είναι η σχέση σου με το αλκοόλ;

- Αναρωτιέσαι συχνά αν πίνεις παραπάνω από όσο πρέπει;
- Νιώθεις συχνά κουρασμένος/η, χωρίς ενέργεια και δεν ξέρεις γιατί;
- Συχνά αποφασίζεις να μην πιεις, αλλά τελικά υποκύπτεις και πίνεις έστω και ένα;
- Είσαι έτοιμος/η να βάλεις αυτή τη σχέση στο μικροσκόπιο και να ανακτήσεις το 100% των ικανότητων σου;

Το «Aney» είναι εδώ για να γνωρίσεις ακριβώς τι ρόλο παίζει το αλκοόλ στη ζωή σου, να επανεξετάσεις παγιωμένες απόψεις που μπορεί να μη σε εξυπηρετούν πια και να μεταστρέψετε την αγάπη σας προς το αλκοόλ, σε αγάπη προς τον εαυτό σας και να ελευθερωθείτε!

Είσαι έτοιμος/η να γνωρίσεις την καλύτερη εκδοχή του εαυτού σου;

VITO MANCUSO - ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο Vito Mancuso, ένα από τα πιο επιδραστικά πνεύματα της σύγχρονης διανοήσης, στο πρώτο και σημαντικότερο βιβλίο του που μόλις κυκλοφόρησε στα Ελληνικά (σε μετάφραση του καθηγητή του Α.Π.Θ. Παναγιώτη Υφαντή): «Για το Νόημα της Ζωής»! Αξίζει να έλθουμε σε επαφή με την ζωογόνο ευαισθησία και την πρωτότυπη σκέψη του Vito Mancuso, αλλά και να αναστοχαστούμε μαζί του αμελίκτα ρωτήματα για τον Άνθρωπο της εποχής μας:

- Γιατί εμείς σήμερα είμαστε ολοένα και λιγότερο πολίτες και ολοένα και περισσότερο άτομα;
- Ολοένα και λιγότερο ενταγμένοι σε ανθρώπινες-κοινωνικές σχέσεις και ολοένα και περισσότερο απομονωμένοι, παρά τις πολλαπλές εικονικές συνδέσεις;
- Γιατί στερούμαστε ενός ιδεώδους ευρύτερου από το ιδιοτελές συμφέρον του καθενός;
- Γιατί χρειαζόμαστε συνεχώς αντιπάλους για να ορίσουμε την ταυτότητά μας και γιατί συχνά γινόμαστε ακόμη και εχθροί του ίδιου του εαυτού μας σε ένα είδος μόνιμου εσωτερικού πολέμου;
- Γιατί όλη αυτή η οδύνη;
- Πού θα μας οδηγήσει τόσος πόνος;
- Πώς θα ξαναβρούμε ορίζοντες νοήματος για να μετουσιώσουμε την αγωνία;
- Πώς θα ενεργοποιήσουμε νέους τρόπους κοινωνικής συνοχής;
- Πού θα βρούμε το κουράγιο να ζήσουμε;
- Θα συνεχίσουμε να είμαστε άνθρωποι;

Το βιβλίο «Για το Νόημα της Ζωής» είναι ένα ανεκτίμητο εργαλείο σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς, κάτι σαν ένας πολύτιμος καθρέφτης, που μας δίνει την δυνατότητα να κοιταχτούμε βαθιά μέσα μας...

Τώρα
διαβάζεις και
με κλειστά μάτια.

Με 9,99€/μήνα

Ανακάλυψε μια ολόκληρη βιβλιοθήκη με **περισσότερα από 470 βιβλία**, που συνεχώς εμπλουτίζεται, για να ακούς όσο θέλεις, όπου θέλεις!

Δοκίμασε τώρα την εφαρμογή*
δωρεάν για δύο εβδομάδες, στο
JukeBooks.gr

**Μετά το πέρας των 15 ημερών δοκιμής η συνδρομή ανανεώνεται αυτόματα με την αντίστοιχη χρέωση του πλάνου που έχετε επιλέξει.*

www.jukebooks.gr

**ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ**

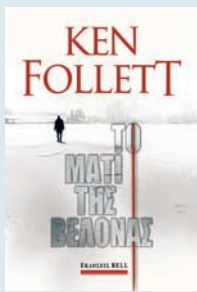
**Ελένη Γκίκα,
Ο τελευταίος
Άλυπος,**
εκδ. Αρμός

Σε μια παραθαλάσσια πόλη μια γυναίκα, φωνάζοντας τα ξόρκια της, πέφτει επάνω σε ένα δολοφονημένο κορίτσι. Στον σκουπιδότοπο, και με τον ίδιο τρόπο, θα βρεθούν δυο ακόμα δολοφονημένα παιδιά. Μια παλιά παρέα επιστρέφει στην πόλη και ένας άγνωστος άντρας που επιθυμεί να παραμείνει αόρατος, φαίνεται να γνωρίζει πολλά. Τα τυφλά χτυπήματα στην παρέλαση που θα ακολουθήσουν και οι εκρηκτικοί μηχανισμοί σε επτά διαφορετικά σημεία της πόλης, θα στρέψουν την προσοχή όλων στο παρελθόν. Τι τρέχει εδώ; Ο αστυνομός Μύρων Αγγέλου που έχει πάθος με τα λουλούδια του και σιδήποτε το ιαπωνικό, προσπαθεί να χειριστεί την υπόθεση. Και μέσα σε όλα αυτά, ένας παλιός τρομοκράτης

που είναι πια αδελφός Ματθαίος, ένα αγόρι αγνώστου πατρός, η παλιά και η νέα γενιά της τρομοκρατίας και η κατάρα των Ορφανίδων που κάνει να αυτοκτονούν όλοι οι Άλυποι στην οικογένεια, πραγματεύονται την πανάρχαια ιστορία της πατροκτονίας. Η αιώνια επανάληψη του βασικού μοτίβου ζωής και της μοιραίας σκηνής, το παρελθόν που επιστρέφει και απαιτεί επιτακτικά τη δική του ανταμοιβή και μια παραδοχή, που δείχνει να είναι και το runch line του βιβλίου: «Σε μια στιγμή, κανείς δε χάνει, αργά γλιστράς στη Συντριβή».

**Ken Follett,
Το μάτι της
βελόνας,**
εκδ. Bell

1944. Η μέρα της Απόβασης στη Νορμανδία πλησιάζει και οι Σύμμαχοι στήνουν μια περίπλοκη επιχείρηση παραπλάνησης για να κρύψουν τα πραγματικά σχέδιά τους. Αν καταφέρουν να αποβιβάσουν τα στρατεύματά

τους στην Ευρώπη, θα κυριαρχήσουν σ' έναν παγκόσμιο πόλεμο που μαίνεται εδώ και χρόνια, και θα σταματήσουν τη ναζιστική απειλή. Το όπλο του είναι το στιλέτο, το κωδικό του όνομα Βελόνα. Είναι ο καλύτερος μυστικός πράκτορας του Χίτλερ, ένας αδίστακτος επαγγελματίας δολοφόνος. Κατορθώνει να μάθει τα σχέδια των Συμμάχων, αλλά η ταυτότητά του αποκαλύπτεται και βρίσκεται κυνηγημένος. Αφήνοντας πίσω του πτώματα και με την ΜΙ5 στα ίχνη του, πρέπει να φτάσει στο υποβρύχιο που περιμένει να τον μεταφέρει μαζί με τις κρίσιμες πληροφορίες του στη Γερμανία. Όμως ένα ανεμοδαρμένο νησί και η νεαρή γυναίκα που το κατοικεί απειλούν να ανατρέψουν τα σχέδιά του...

**Arne Dahl, Τρία
στην πέμπτη,**
εκδ. Μεταίχμιο

Η ψυχρή άνοιξη φτάνει στο τέλος της, το καλοκαίρι είναι κοντά. Η Ντεζιρέ Ρούσενκβιστ

που μόλις έχει αρχίσει να ξαναμαθαίνει να περπατάει μετά την επίθεση που άλλαξε με βάνουσο τρόπο τη ζωή της, διαισθάνεται μια ασαφή σύνδεση ανάμεσα στα πτώματα που βρίσκονται, το ένα μετά το άλλο, στο αρχιπέλαγος καθώς αυτό ξεπαγώνει. Είναι όμως περιορισμένη σε δουλειά γραφείου και δεν μπορεί να κάνει πολλά για να ερευνήσει την υπόθεση. Όταν ο Κόνι Λαντίν τη θέσει σε διαθεσιμότητα, εκείνη θα ζητήσει τη βοήθεια του Σαμ Μπέρνερ και της Μόλι Μπλουμ. Σύντομα θα ανακαλύψουν ότι τα πτώματα καταψύχθηκαν με υγρό άζωτο. Γιατί όμως το πρώτο θύμα έφερε δεκαοκτώ μαχαιριές και τα επόμενα καμία; Και γιατί τα πτώματα άρχισαν να εμφανίζονται τώρα; Όλα δείχνουν ότι κάποιοι προσπαθεί να ξανασκοτώσει. Θα καταφέρει να τον αποκαλύψει η τριάδα τους ή θα έρθουν αντιμέτωποι με μια πραγματικότητα που ξεπερνάει και την πιο νοσηρή φαντασία;

**Stephen King,
Το πράσινο μίλι,**
εκδ. Κλειδάριθμος

Το κλασικό μυθιστόρημα του Κινγκ έχει ως βασικό σκηνικό μία φυλακή του αμερικανικού Νότου το 1935. Πράσινο Μίλι είναι το όνομα του διαδρόμου που βρίσκεται στην πτέρυγα των μελλοθανάτων και οδηγεί στο δωμάτιο με την ηλεκτρική καρέκλα. Ο Έιτζκομπ, υπεύθυνος της φυλακής, προσπαθεί να δείξει σεβασμό στους κρατούμενους που περνάνε εκεί τις τελευταίες μέρες της ζωής τους. Όλα κυλάνε πολύ αργά, μέχρι που μια μέρα ένας διαφορετικός κρατούμενος φτάνει στη φυλακή: Ο Τζον Κόφυ είναι ένας γίγαντας που καταδικάστηκε σε θάνατο για τον φόνο δύο μικρών κοριτσιών, και προκαλεί εντύπωση σε όλους τους φύλακες, αλλά όχι μόνο για το μέγεθός του. Σύντομα, ο Έιτζκομπ αρχίζει να βλέπει κάτι διαφορετικό σε αυτόν. Ο Τζον ξεκινά να επιδεικνύει υπερφυσικές δυνάμεις:

θεραπεύει τη λοίμωξη της ουροδόχου κύστης του Πωλ, ανασταίνει τον Κύριο Τζινγκλς και θεραπεύει την Μελίνα Μουρς, σύζυγο του επικεφαλής των φυλακών, από έναν όγκο στο εγκέφαλο. Τι τρέχει εδώ;

**Μαρία Ράπτη,
Παιδικά
τραγουδάκια,**
εκδ. Bell

Δεκέμβριος 1975. Η Λίζυ, μια νεαρή εκπαιδευτικός, φτάνει σε μια ορεινή περιοχή της ελληνικής επαρχίας, με στόχο να μετατρέψει ένα παλιό μοναστήρι σε πρότυπο σχολείο. Καθώς ο χειμώνας περικυκλώνει το βουνό, μια σειρά από ανεξήγητα, ανατριχιαστικά γεγονότα βάζουν την ίδια αλλά και όλο το έργο σε κίνδυνο, ενώ, καθώς περνούν οι μέρες οι άνθρωποι γύρω της φαίνονται όλο και πιο ύποπτοι. Η Λίζυ πρέπει να προλάβει να ανακαλύψει την αλήθεια, πριν η ιστορία της γίνει τραγουδάκι, σαν αυτά που σιγοψιθυρίζουν τα παιδιά για να

www.minoas.gr

ΑΠΟ ΤΟ 1952 **70** ΧΡΟΝΙΑ
ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Υποδεχόμαστε την άνοιξη με σπουδαία βιβλία!

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΩΝ 280.000 ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ 20/3

Σπύρος Πετρούλακης
Η κληρονομιά

Είναι βαριά η κληρονομιά και όλοι δεν μπορούν να την αντέξουν... Ένα καθηλωτικό δικαστικό θρίλερ στο οποίο οι αναγνώστες καλούνται να διαλέξουν πλευρά.

Κοινωνικό μυθιστόρημα

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ ΣΕ 30 ΓΛΩΣΣΕΣ

Μάρκο Μισιρόλι
Αφού σιωπή

Μετάφραση: Μαρία Οικονομίδου

Ένα αιχμηρό βιβλίο για τις ενδόμυχες επιθυμίες και ανησυχίες των ανθρώπων της διπλανής πόρτας. Το βιβλίο μεταφέρθηκε με τον τίτλο Devotion στο Netflix.

Κοινωνικό μυθιστόρημα

ΥΠΟΨΗΦΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ BOOKER 2021

Μέρι Λόσον
Η πόλη της σιωπής

Μετάφραση: Στέργια Κάββαλου

Ένα βαθιά συγκινητικό μυθιστόρημα για τις οικογενειακές σχέσεις, τη φιλία, την απώλεια και το δικαίωμα στην ευτυχία.

Κοινωνικό μυθιστόρημα

ΜΙΑ ΩΔΗ ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΙΛΙΑ

Καρέν Ποντ
Κάποιος να σου κρατάει το χέρι

Μετάφραση: Στέργια Κάββαλου

Ένα feelgood μυθιστόρημα με φεμινιστική διάσταση, μια δυνατή ιστορία για την ανάγκη μας να βρίσκουμε στήριγμα στις δύσκολες στιγμές της ζωής.

Κοινωνικό μυθιστόρημα

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ ΣΕ 15 ΓΛΩΣΣΕΣ

Ελ Κοσιμάνο
Η Φίνλεϊ Ντόνοβαν σαρώνει

Μετάφραση: Νοέλα Ελιασά

Ένα «σαρωτικό», πανέξυπνο και χιουμοριστικό μυθιστόρημα μυστηρίου... που τα έχει όλα!

Μυθιστόρημα μυστηρίου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΜΕΝΟ ΣΕ 15 ΓΛΩΣΣΕΣ

Ελ Κοσιμάνο
Η Φίνλεϊ Ντόνοβαν σαρώνει

Μετάφραση: Νοέλα Ελιασά

Ένα «σαρωτικό», πανέξυπνο και χιουμοριστικό μυθιστόρημα μυστηρίου... που τα έχει όλα!

Μυθιστόρημα μυστηρίου

Η ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΩΝ 10 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

Λουίζ Πένι
Νεκρή φύση

Μετάφραση: Αναστασία Δελιγιάννη

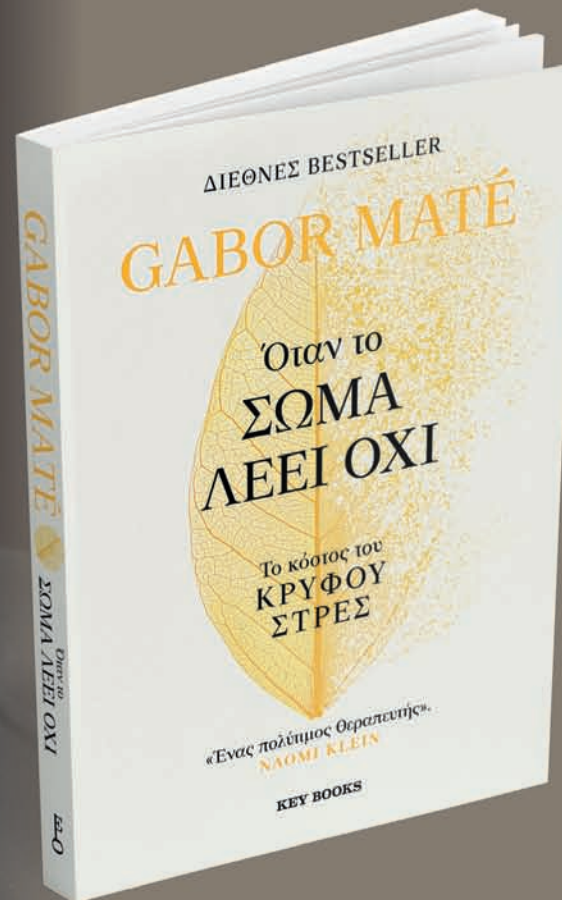
Θα καταφέρει ο χαρισματικός επιθεωρητής του Τμήματος Ανθρωποκτονιών να βρει τον δολοφόνο της αγαπημένης καλλιτέχνιδας στο μικρό και φιλήσυχο χωριό Θρι Πάινς;

Αστυνομικό μυθιστόρημα

ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ ΤΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

GABOR MATÉ

keybooks.gr

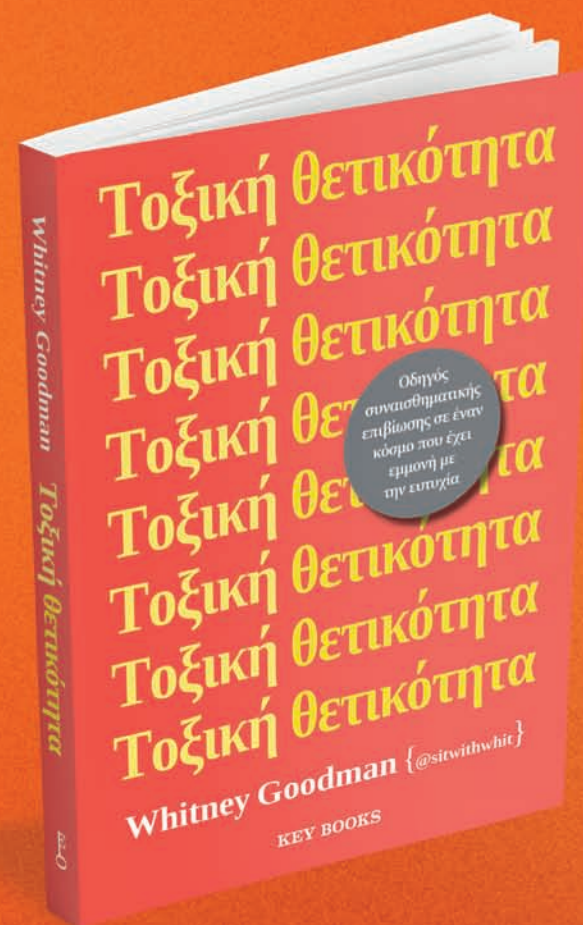

Με γνώση,
σοφία
και συμπόνια,
ο Gabor Maté
εξηγεί
τη σύνδεση
μυαλού-
σώματος
και δείχνει
το δρόμο προς
τη θεραπεία.

Όλα καλά θα πάνε!

«Επιτέλους ένα βιβλίο που μας
διδάσκει πώς να επεξεργαζόμαστε
τον πόνο μας αντί να προσποιούμαστε
ότι δεν υπάρχει».

– CAROLINE DOONER, συγγραφέας

KEY BOOKS

τρομάζουν... «Αν ήξερε για πού κινούσε, να πετρωθεί θα προτιμούσε. Να πετρωθεί και να βουλιάξει, παρά εκεί μέσα να κοιτάξει».

Volker Kutscher, **Επιχείρηση** **Άλμπεριχ,** *εκδ. Διόπτρα*

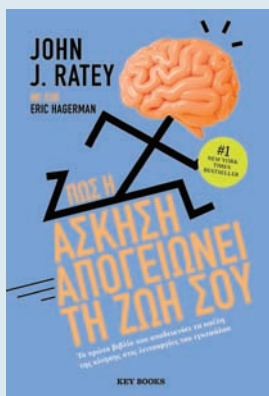
Από τη σειρά Η τριλογία της Βαϊμάρης, που αποτέλεσε έμπνευση για τη σειρά Babylon Berlin. Απόκριες 1933 και ο Γκέρεον Ρατ ξεφάντωνει στο καρναβάλι της Κολωνίας. Το άλλο ηρώι ξυπνάει μ' ένα κεφάλι καζάνι, τη λάθος γυναίκα στο πλάι του και μ' ένα τηλεφώνημα από το Βερολίνο, που ωρύεται πως το Ράιχ-σταγκ καίγεται, άμεση ανάκληση αδειών! Ο Ρατ «κληρονομεί» την επόμενη υπόθεσή του από τον προϊστάμενό του, τον Βίλχελμ Μπεμ, ο οποίος πέφτει σε δυσμένεια και ωθείται στο περιθώριο από τον ναζιστή αρχηγό της αστυνομίας. Αφορά έναν άστεγο που βρέθηκε δολοφονημένος στη Νόλντεντορφ Πλάτς και η ιστορία αυτού

του ανθρώπου οδηγεί πίσω στο παρελθόν, και συγκεκριμένα στον Μάρτιο του 1917, όταν οι Γερμανοί στρατιώτες άφηναν πίσω τους καμένη γη στη βόρεια Γαλλία κατά τη διάρκεια της Επιχείρησης Άλμπεριχ. Ο Ρατ ερευνά την υπόθεση, μα όλο και κάτι παρεμβάλλεται στις έρευνές του. Όσο για τις προετοιμασίες του γάμου του με την Τσάρλι Ρίτερ, είναι το μικρότερο από τα προβλήματά του.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ **ΑΝΑΠΤΥΞΗ**

John J. Ratey, **Πώς η άσκηση** **απογειώνει** **τη ζωή σου,** *εκδ. Key Books*

Ξυπνάς κουρασμένος; Έχεις μνήμη χρυσόψαρου; Σε αγχώνει η καθημερινότητά σου; Υπάρχει λύση, λέει ο Ratey: η αερόβια άσκηση προγραμματίζει το μυαλό σου για κορυφαία απόδοση κι έτσι με αφορμή ένα επαναστατικό πρόγραμμα φυσικής αγωγής στο Ιλινόι των Η.Π.Α., όπου

19.000 μαθητές που γυμνάζονταν κάθε ηρώι πρώτευσαν σε διεθνείς διαγωνισμούς φυσικής, ο καθηγητής ψυχιατρικής του Χάρβαρντ παρουσιάζει τα εντυπωσιακά αποτελέσματα πολυετών ερευνών. Όλες συγκλίνουν στο ότι η άσκηση είναι πραγματικά η καλύτερη άμυνά μας ενάντια στην κατάθλιψη, στη διάσπαση προσοχής, στους εθισμούς, στις επιπτώσεις της εμμηνοπαύσης και στη νόσο Αλτσχάιμερ.

Ρόξι Ναφούσι, **Manifest.** **Φτιάξε τη ζωή** **σου όπως θέλεις,** *εκδ. Ψυχογιός*

Γραμμένο από την coach προσωπικής ανάπτυξης Ρόξι Ναφούσι, το βιβλίο αυτό είναι ο απαραίτητος οδηγός για οποιονδήποτε θέλει να νιώσει πως κρατάει το τιμόνι της ζωής του. Σε μόλις επτά απλά βήματα, η Ναφούσι διαισνείται πως οι αναγνώστες της θα μπορέσουν να κατανοήσουν την πραγματική τέχνη του manifesting

και της υλοποίησης που οδηγεί σε μια άλλη νέα ζωή. Λέει: «Είτε θέλεις να προσελκύσεις την αδελφή ψυχή σου, να βρεις την τέλεια δουλειά, να αγοράσεις το σπίτι που ανέκαθεν ήθελες ή απλώς να αποκτήσεις περισσότερη εσωτερική γαλήνη και αυτοπεποίθηση, το Manifest θα σε διδάξει πώς ακριβώς να φτάσεις ως εκεί. Επομένως, έχει ξεκάθαρο όραμα, απομάκρυνε τον φόβο και την αμφιβολία, ευθυγράμμισε τη συμπεριφορά σου με τους στόχους σου, ξεπέρασε τις δοκιμασίες του σύμπαντος, ασπάσου την ευγνωμοσύνη χωρίς περιορισμούς, μετάρτηψε τον φθόνο σε έμπνευση και εμπιστέψου το σύμπαν».

Rhonda Byrne, **The Secret -** **Ήρωας,** *εκδ. Πεδίο*

Φανταστείτε να υπήρχε ένας χάρτης που να σας έδειχνε πώς, από εδώ όπου είστε τώρα, μπορείτε να κατακτήσετε την πιο καταπληκτική, πλούσια, γεμάτη και συναρπαστική ζωή

που ονειρευθήκατε ποτέ. Φανταστείτε πως ο χάρτης αυτός σας καθοδηγεί βήμα προς βήμα στη διαδρομή που πρέπει να ακολουθήσετε για τη ζωή που επιθυμείτε. Αυτήν τη στιγμή, λέει η συγγραφέας, κρατάτε στα χέρια σας αυτόν τον χάρτη. «Είναι ο χάρτης της ζωής σας – είναι ο χάρτης με προορισμό το μεγαλείο». Δώδεκα από τους πιο επιτυχημένους εν ζωή ανθρώπους στον κόσμο, μοιράζονται τις φαινομενικά ανέφικτες προσωπικές τους ιστορίες και αποκαλύπτουν ότι έχουμε όλοι γεννηθεί με τα στοιχεία εκείνα που χρειάζονται για να ζήσουμε το μεγαλύτερό μας όνειρο.

Gaur Gopal Das, **Τα υπέροχα** **μυστικά της** **ζωής - Πώς να** **βρεις ισορροπία** **και νόημα στη** **ζωή σου,** *εκδ. Key Books*

Κολλημένος στην ανελέητη κίνηση της Βομβάνης, ο Gaur Gopal Das συζητάει μαζί με τον

εκατομμυριούχο νεαρό φίλο του τον Χάρι. Ξεκινάει με τα απλά και καθημερινά: το στρες της σύγχρονης ζωής, την οικονομική ανασφάλεια, τις δυσκολίες στις σχέσεις. Μεσ στη λιμουζίνα του Χάρι οι δύο φίλοι σταδιακά εμβαθύνουν στα μεγάλα ζητήματα της ύπαρξης. Ποιος είναι ο σκοπός της ζωής μας; Ποιο είναι το κλειδί για την ευτυχία που διαρκεί; Ο ινδουιστής μοναχός Gaur Gopal Das οδηγεί τους αναγνώστες σε ένα ταξίδι αυτογνωσίας και μοιράζεται τις πολύτιμες γνώσεις του. Τα μαθήματα ζωής και το απόσταγμα των εμπειριών του που παρουσιάζει στο βιβλίο αυτό, πιθανόν να σας εμπνεύσουν και να σας μάθουν πώς να ευθυγραμμίσετε τη ζωή με τα όνειρά σας.

Τάρα Πόρτερ, **Δε με** **καταλαβαίνεις!,** *εκδ. Ψυχογιός*

Οι έφηβες και οι νέες γυναίκες σήμερα είναι αντιμέτωπες με μια πρωτόγνωρη συνθήκη:

8 νέες κυκλοφορίες των Εκδόσεων Βακχικών

Η νόθα, μυθιστόρημα, **Λαυτζίτσοπούλου**

Την περίοδο 1950-1955 ήταν πολύ δύσκολο για ένα κορίτσι να φέρει στον κόσμο ένα παιδί νόθο, εξαιτίας των αντιλήψεων και των οπισθοδρομικών απόψεων. Αυτές δεν φέρνουν μόνο σε δύσκολη θέση τη μάνα και την οικογένειά της, αλλά και το ίδιο το παιδί, το οποίο μεγαλώνει σε ένα στενοκέφαλο περιβάλλον και όχι μόνο...

Μετά βίας φωνές, διηγήματα και ποιήματα,
Συλλογικό
Μετά βίας φωνές. Φωνές που παλεύουν να δραπετεύσουν, αλλά μένουν πάντα «φυλακισμένες» πίσω από τοίχους ή, ακόμα χειρότερα, πίσω από σκέψεις και δεν βγαίνουν ποτέ προς τα έξω. Και από την άλλη, σιωπηλές κραυγές από μάτια που μαρτύρησαν, αντικρίζοντας τη βία, αλλά σιωπούσαν.

Continuum, θεατρικό, **Μαρία Δριμή**

Ένας οδοντίατρος, αντιμέτωπος με τη διάλυση του γάμου του, αναθέτει σε έναν ιδιωτικό ερευνητή την παρακολούθηση της συζύγου του. Μια γλύπτρια επιδιώκει με τα έργα της να απεικονίσει την ασχήμια. Ο Πώργος και η Ευρυδίκη, ο Οδυσσεύς και η Ιόλη. Δύο ζευγάρια που εισβάλλουν το ένα στη σφράι-

ρα του άλλου· τέσσερις άνθρωποι που προσπαθούν να κατανοήσουν τον εαυτό τους και τους άλλους μέσα σε ένα συνεχές χώρο και χρόνου. Μια σχεδόν καλειδοσκοπική απεικόνιση του ρεαλιστικού κόσμου, ίσως η εικόνα που έχει για τον κόσμο μας ο άγνωστος και απροσπέλαστος σκηνοθέτης του.

Κορυφή, παιδικό βιβλίο,
Πελαγία Μπότση.
εικ. Γεράσιμος Γαλιατσάτος
Μέσα από μια σειρά δοκιμασιών, εκπληρώνεται η βαθύτερη επιθυμία της Κορυφής, να μην είναι μόνη, με τον πιο αναπάντεχο τρόπο. Ένας τρυφερός, ποιητικός μύθος για την αξία της επικοινωνίας και την υπομονή ακόμα κι όταν όλα φαίνεται να έχουν χαθεί.

Η καντιανή ηθική **στον σύγχρονο** **κινηματογράφο,** δοκίμιο, **Δημήτρα Δήμου**

Το βιβλίο αυτό είναι κατ' ουσίαν ένα πείραμα ανίχνευσης φιλοσοφικών ιδεών σε μη αναμενόμενες και υπεράνω φιλοσοφικές υποψίες κινηματογραφικές παραγωγές. Τελικός στόχος: η διαμόρφωση μιας διαφορετικής ανάγνωσης τόσο του κλασικού, όσο και του pop κινηματογράφου και σίγουρα όχι ο εξαναγκασμός υιοθέτησης μιας περιχαρακωμένης οπτικής, αλλά μάλλον το αντίθετο.

Τα Νησιά Ι, ποιήματα,
Βασίλης Ν. Πηξ
Ένα ποίημα είναι ένα δένδρο/Οι ρίζες του χώνονται βαθιά στη Γη/ Αναζητώντας φρέσκο χώμα και νερό/Μένοντας μόνο κι όρθιο/ Όταν φυσά ο άνεμος/Λυγίζει τα κλαδιά του/Και ρίχνει τα φύλλα, για να βγουν νέα. Έβδομη ποιητική συλλογή του συγγραφέα από την Κω.

Ακροβάτες της επόμενης μέρας, ποιήματα,
Γιάννης Μπερούκας
Υπάρχουν ορισμένες γραμμές/ που, αν από απελπισία τις περάσεις./μπορεί να γίνεις κι εσύ/ένα περιφερόμενο παραμύθι./Υπάρχουν όμως κι αληθινά παραμύθια/σιωπηλοί μάρτυρες ναυαγίων/που νυχτερινές αστραπές τα φωτίζουν/και με όμορφες λέξεις ντυμένα/ βγαίνουν τις νύχτες και ψάχνουν. Έκτη ποιητική συλλογή του Αθηναίου συγγραφέα.

Ερυθρός καπνός, ποιήματα,
Θανάσης Κουλούρης
Αν το φωτεινό σου/πρόσωπο είναι χάραμα/και τα πόδια δύση/η κοιλιά σου/μεσημεριανή τράπεζα/που θέλει/να φιλέψει/Όπως δονείται/από πάνω πέφτουν/ νέοι και νέες/να διαδώσουν/Οι φωτιές του έρωτα/εκπέμπουν/ερυθρό καπνό. Δεύτερη ποιητική συλλογή του Θεσσαλονικιού συγγραφέα. ●

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΒΑΚΧΙΚΟΝ
Σόλωνος 110, Αθήνα
2103637867
info@vakxikon.gr
ekdoseis.vakxikon.gr

ποτέ έως τώρα δεν υπήρχαν τόσο μεγάλη ελευθερία και τόσες επιλογές, αλλά και ποτέ έως τώρα δεν υπήρχαν τόσες απαιτήσεις από αυτές – είτε από τρίτους είτε από τις ίδιες. Απευθυνόμενη στις έφηβες και τις νεαρές γυναίκες, η δρ Τάρα Πόρτερ αξιοποιεί την πολυετή ψυχοθεραπευτική εμπειρία της για να τους προσφέρει τα εργαλεία ώστε να κατανοήσουν τη δική τους ψυχολογία. Από τις εξετάσεις ως τις φιλίες, από τις σχέσεις μες στην οικογένεια ως τον έρωτα, η Πόρτερ συνθέτει όλα όσα έχει μάθει για να δώσει προσιτές εξηγήσεις και συμβουλές σε έφηβες και νέες γυναίκες. Σαν μια θερμή επιστολή από έναν σφοδρό φίλο ή μια μεγαλύτερη αδερφή, το βιβλίο αυτό κατανοεί τον τρόπο που βλέπουν τα πράγματα οι νέες γυναίκες και τις καθοδηγεί απέναντι στις προκλήσεις που θα βρουν στον δρόμο τους.

Whitney Goodman, Τοξική θετικότητα – Οδηγός συναισθηματικής επιβίωσης σε έναν κόσμο που έχει εμμονή με την ευτυχία,
εκδ. Key Books

Καθημερινά, βομβαρδιζόμαστε με τόνους «υποχρεωτικής» θετικότητας. Τα social media είναι γεμάτα από συμβουλές που μας παροτρύνουν επιτακτικά να δούμε τη φωτεινή πλευρά της ζωής, ειδικό κάθε είδους, από life coaches έως θεραπευτές, προσπαθούν να μας πείσουν ότι το κλειδί για την ευτυχία είναι η αποσιώπηση της αρνητικότητας. Ακόμα και όταν αντιμετωπίζουμε σημαντικές προκλήσεις – ασθένειες, απώλειες, χωρισμούς και άλλα δυσάρεστα –, μας δίνεται ελάχιστος χώρος για να εκφράσουμε τα αληθινά μας συναισθήματα και φυσικά ούτε συζήτηση να τα επεξεργαστούμε πριν φτάσουμε στο σημείο να νιώσουμε καλύτερα και να προχωρήσουμε. Αλλά αν όλη αυτή η θετικότητα είναι η απάντηση, γιατί τόσο πολλοί από εμάς νιώθουμε άγχος, κατάθλιψη και εξάντληση; Σε αυτό το καινοτόμο βιβλίο, η ηθοποιός ψυχο-

θεραπεύτρια Whitney Goodman παρουσιάζει τις τελευταίες έρευνες στην επιστήμη της, καθώς και ιστορίες θεραπευομένων που με απλούς τρόπους, παραδείγματα και διαλόγους μας δείχνει πώς να σταθούμε στους γύρω μας όταν τα δύσκολα συναισθήματα τους κυριεύουν, και ναι, δεν αρκεί ένα «θα περάσει κι αυτό».

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Michelle Gable, Το μυστικό του βιβλιοπωλείου,
εκδ. Ελληνικά Γράμματα

Λονδίνο, 1942: η Νάνσι Μίτφορντ ανησυχεί για πολλά περισσότερα πέρα από τις αεροπορικές επιδρομές και τους Γερμανούς κατασκόπους. Η άλλοτε λαμπερή νεαρή της υψηλής βρετανικής κοινωνίας πασχίζει να ξεπεράσει μια οδυνηρή απώλεια, έχει αποξενωθεί από τον σύζυγό της, το επίδομά της έχει περικοπεί και επιπλέον έχει εγκαταλείψει τη συγγραφική της καριέρα. Συν τοις άλλοις, οι πέντε όμορφες μα διαβόητες αδελφές της συνεχίζουν να μονοπωλούν

τα πρωτοσέλιδα με τις αμφιλεγόμενες πολιτικές τους απόψεις. Η βαθιά επιθυμία να ξεφύγει από όλα αυτά και η οικονομική ανάγκη οδηγούν τη Νάνσι στο βιβλιοπωλείο του Χέιγουντ Χιλ, το οποίο καλείται να διευθύνει όσο ο ιδιοκτήτης του λείπει στον πόλεμο. Όταν όμως ένας μυστηριώδης Γάλλος αξιωματικός επιμένει ότι έχει μια ιστορία να της πει, η Νάνσι πρέπει να αποφασίσει αν θα ξαναπιάσει την πένα της για να καταγράψει όσα εκείνος της εξομολογείται και αν αξίζει το τίμημα που ίσως αναγκαστεί να πληρώσει. Ογδόντα χρόνια αργότερα, το Χέιγουντ Χιλ είναι ανάστατο από το κυνήγι ενός χαμένου χειρογράφου του πολέμου με την υπογραφή της Νάνσι Μίτφορντ. Για μια γυναίκα που χρειάζεται απεγνωσμένα μια αλλαγή, η αναζήτηση αυτή θα αποκαλύψει όχι μόνο μια κρυφή πτυχή της Νάνσι, αλλά και μια ακόμη πιο απρόσμενη σχέση ανάμεσα στο παρελθόν και στο παρόν...

Janet Skeslien Charles, Η παριζιάνικη βιβλιοθήκη,
εκδ. Ελληνικά Γράμματα

Βασισμένο στην αληθινή ιστορία των ηρωικών βιβλιοθηκάρων της Αμερικανικής Βιβλιοθήκης του Παρισιού στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, η Παριζιάνικη Βιβλιοθήκη φωτίζει ένα μικρό κομμάτι της Ιστορίας, ένα μέρος όπου το πάθος για τη λογοτεχνία ενέπνευσε μεγαλειώδεις πράξεις αγάπης και θάρρους. Παρίσι, 1939: Νέα, φιλόδοξη και με θυελλώδεις ταμπεραμέντο, η Οντίλ Σουσέ φαίνεται πως τα έχει όλα: έναν αφοσιωμένο και γοητευτικό σύντροφο και μια ονειρεμένη δουλειά στη Βιβλιοθήκη του Παρισιού. Όταν όμως οι Ναζί καταλαμβάνουν την Πόλη του Φωτός, η Οντίλ χάνει τα πάντα, ανάμεσα σε αυτά και την αγαπημένη της Βιβλιοθήκη. Και τότε, μαζί με τους συναδέλφους της, μπαίνει στην Αντίσταση με τα καλύτερα όπλα της: τα βιβλία! Μοντάνα, ΗΠΑ, 1983: Ενώ η νεαρή Λίλι αναζητά απεγνωσμένα νέες περιπέτειες σε

μια μικρή επαρχιακή πόλη της πολιτείας της Μοντάνα, το ενδιαφέρον της κεντρίζει η μυστηριώδης γηραιά Παριζιάνα κυρία που κατοικεί σε ένα γειτονικό σπίτι. Καθώς το παρελθόν της αινιγματικής γυναίκας αρχίζει να ξεδιπλώνεται, η Λίλι ανακαλύπτει πως μοιράζονται την ίδια αγάπη για τη γλώσσα, το πάθος της νοσταλγίας και μια άσβεστη παθιασμένη ζήλια, χωρίς να υποψιαστεί ούτε στιγμή το σκοτεινό, βαθιά κρυμμένο μυστικό που τις ενώνει.

Shelby Van Pelt, Πανέξυπνα πλάσματα,
εκδ. Μεταίχμιο

Τρυφερό, καθηλωτικό και πνευματώδες, το πρώτο αυτό βιβλίο της Shelby Van Pelt είναι μια όμορφη διερεύνηση της φιλίας και της ελπίδας. Η ιστορία: μετά τον θάνατο του συζύγου της, η Τόβα Ισάλιβαν άρχισε να δουλεύει ως καθαρίστρια στη νυχτερινή βάρδια στο ενυδρείο του Σόουελ Μπέι. Τα καταφέρνει καλύτερα όταν έχει κάτι να ασχολείται, αυτό κάνει άλλωστε από τότε που ο γιος της σ'έρικ εξαφανίστηκε μυστηριωδώς στα δεκαοχτώ του, πριν από τριάντα χρόνια. Στο ενυδρείο, η Τόβα γνωρίζει τον ιδιότροπο Μάρκελο, ένα γιγάντιο χταπόδι του Ειρηνικού. Ο Μάρκελος ξέρει περισσότερα απ'όσα φαντάζεται κανείς μα δε θα κουνούσε ούτε ένα από τα οκτώ του πόδια για τους δεσμούς του, ώσπου, εντελώς ξαφνικά, δημιουργεί μια απροσδόκητη φιλία με την Τόβα. Σαν καλός ντετέκτιβ, ο Μάρκελος συμπεραίνει τι συνέβη τη νύχτα της εξαφάνισης του γιου της Τόβα. Και καθώς η ιστορία του για τη φίλη του μεγαλώνει, ξέρει πως πρέπει να χρησιμοποιήσει ό,τι τέχνασμα μπορεί να επιστρατεύσει το ασπόνδυλο σώμα του για να ανακαλύψει για χάρη της την αλήθεια, πριν να είναι πολύ αργά.

Μόνικα Άλι, Γάμος από έρωτα, εκδ. Ψυχογιός

Η Γιασμίν Γκοράμι μπορεί να είναι ευγνωμων για πολλά πράγματα →

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

NATIONAL BOOK AWARD 2021

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

BIBLIO THS XRONIAS 2022
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ NEW YORKER

Στους θορυβώδεις δρόμους του Λάγος μια σειρά από ετερόκλητους ήρωες αφηφούν κινδύνους και διεκδικούν το δικαίωμα να είναι ο αυθεντικός εαυτός τους. Μια καθηλωτική ιστορία για τον ρατσισμό, την ανισότητα και την αναζήτηση της ταυτότητας.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ-ΙΚΑΡΟΣ ΜΠΑΜΠΑΣΑΚΗΣ

ΣΤΗ ΒΡΑΧΕΙΑ ΛΙΣΤΑ ΓΙΑ
ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ BOOKER 2021

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:
ΓΩΓΩ ΑΡΒΑΝΙΘΗ

Ο Μαχμούτ Ματάν, πατέρας, καιροσκόπος, καμιά φορά και κλεφτρόνι, είναι πολλά πράγματα, αλλά όχι δολοφόνος. Τι συμβαίνει όταν το σύστημα δικαιοσύνης δεν λειτουργεί όπως θα έπρεπε; Όταν ένας αθώος κατηγορείται για φόνο;

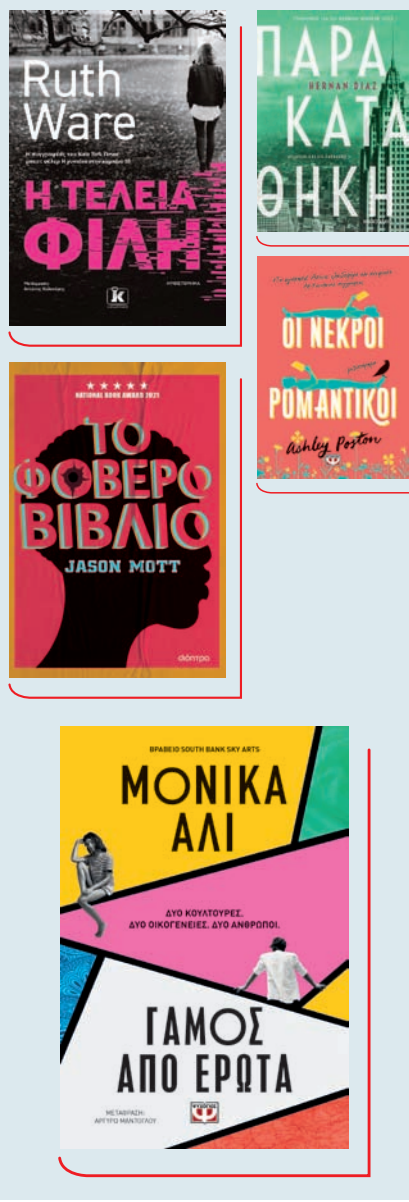
Σε όλα τα βιβλιοπωλεία από τις εκδόσεις ΔΙΟΠΤΡΑ

στη ζωή της: για την οικογένειά της που την περιβάλλει με αγάπη, για την πολλά υποσχόμενη σταδιοδρομία της στην ιατρική και για τον γοητευτικό και όμορφο αρραβωνιαστικό της, τον Τζο Σάνγκστερ, που είναι κι εκείνος γιατρός. Όμως, καθώς η μέρα του γάμου της πλησιάζει και οι γονείς της Γιασμίν γνωρίζονται με τη μητέρα του Τζο, μια παθιασμένη φεμινίστρια, οι δύο οικογένειες έρχονται αντιμέτωπες με μυστικά του παρελθόντος, ψέματα και προδοσίες που έμεναν θαμμένες για χρόνια. Ενώ όλα όσα νόμιζε πως ήξερε για τα πιο αγαπημένα της πρόσωπα ανατρέπονται, η Γιασμίν αναγκάζεται να αναρωτηθεί τι πραγματικά θέλει από μια ερωτική σχέση και τι στ' αλήθεια σημαίνει «γάμος από έρωτα»...

Jason Mott,
Το φοβερό βιβλίο, εκδ. Διόπτρα

Ένας Αφροαμερικανός συγγραφέας που γράφει ένα βιβλίο που

γίνεται μπεστ σέλερ κυριζεί την Αμερική για να το προωθήσει: συνεντεύξεις, παρουσιάσεις, ειδικοί του μάρκετινγκ που χτίζουν το προφίλ του, το πρόσωπό του που πρέπει να είναι παντού. Όμως ο μικρός Μουτζούρης έχει μάθει από νωρίς πως, όσο λιγότερο φαίνεται, τόσο το καλύτερο, αφού ποτέ δε βγαίνει σε καλό να τραβάς την προσοχή αν είσαι μαύρος. Ποιος είναι όμως ο Μουτζούρης; Και ποιος είναι ο Μικρός, που εμφανίζεται συνεχώς μπροστά στον συγγραφέα, αλλά μάλλον δεν τον βλέπει κανένας άλλος; Κι όσο συμβαίνουν όλα αυτά, ακόμα ένα φονικό με δράστες αστυνομικούς και θύμα έναν μαύρο συγκλονίζει τη χώρα, με αποτέλεσμα η πραγματικότητα να εισβάλλει εκκωφαντική σαν δελτίο ειδήσεων στο ωραίο σκηνοθετημένο success story του ήρωα, απειλώντας να εκτροχιάσει την περιοδεία και τη ζωή του. Η τέχνη και τα χρήματα, η ταυτότητα και το δικαίωμα να διαλέγεις

ποιος θα είσαι, η δόξα και η αγάπη, ο ρατσισμός και το τι σημαίνει να είσαι μαύρος στην Αμερική του σήμερα σ' ένα καλειδοσκοπικό μυθιστόρημα, αστείο και τραγικό, συνάμα.

Ruth Ware,
Η τέλεια φίλη,
εκδ. Κλειδάριθμος

Η Έιριλ Κλαρκ-Κλίβντεν ήταν ο πρώτος άνθρωπος που γνώρισε στην Οξφόρδη η Χάνα Τζόουνς. Κεφάτη, πανέξυπνη και πότε πότε μοχθηρή, η Έιριλ παρέσυρε αμέσως τη Χάνα στη λαμπερή τροχιά της. Οι δύο τους απέκτησαν έναν κύκλο αφοσιωμένων και αχώριστων φίλων –τον Γουίλ, τον Χιου, τον Ράιαν και την Έμιλι– κατά τη διάρκεια του πρώτου τριμήνου. Στο τέλος της ίδιας χρονιάς, η Έιριλ ήταν νεκρή. Τώρα, μία δεκαετία αργότερα, η Χάνα και ο Γουίλ περιμένουν το πρώτο τους παιδί, ενώ εκείνος που καταδικάστηκε για τη δολοφονία της Έιριλ, ο πρώην επιστάτης του κολεγίου Τζον Νέβιλ,

πέθανε στη φυλακή. Παρότι η Χάνα αρχικά ανακουφίζεται αφού νομίζει ότι αφήνει οριστικά πίσω της το παρελθόν, ο κόσμος της συνταράσσεται όταν ένας δημοσιογράφος παρουσιάζει νέα στοιχεία, υποστηρίζοντας ότι ο Νέβιλ ίσως ήταν αθώος. Δέκα χρόνια μετά, η Χάνα πρέπει να μάθει την αλήθεια. Ακόμη κι αν χρειαστεί να αμφισβητήσει τους φίλους της ή να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή της.

Hernán Diaz,
Παρακαταθήκη,
εκδ. Μεταίχμιο

1920, Νέα Υόρκη, όλοι ξέρουν τον Μπέντζαμιν και την Έλεν Ρασκ. Εκείνος είναι ένας θυρλικός μεγιστάνας της Γουόλ Στρίτ, εκείνη η κόρη εκκεντρικών αριστοκρατών, μαζί έφτασαν στην κορυφή ενός κόσμου που ο πλούτος μοιάζει ατέλειωτος, τη στιγμή που η δεκαετία της υπερβολής και της κερδοσκοπίας φτάνει στο τέλος της. Τι έπρεπε όμως να θυσιάσουν για να αποκτήσουν αυτή την τεράστια

περιουσία; Αυτό είναι το κεντρικό θέμα ενός επιτυχημένου μυθιστορήματος του 1937 που φαίνεται πως έχει διαβάσει όλη η Νέα Υόρκη. Υπάρχουν ωστόσο και άλλες εκδοχές αυτής της ιστορίας προνομίων και εξαπάτησης, όπου ο Hernan Diaz με μαεστρία καταφέρνει να ενώσει τις διαφορετικές αφηγήσεις, να τις κάνει να συνομιλούν μεταξύ τους και να κορυφώνονται, μέσω της οπτικής μιας γυναίκας που είναι αποφασισμένη να ξεχωρίσει την πραγματικότητα από τη φαντασία. Το μυθιστόρημα καλύπτει πάνω από έναν αιώνα και κάθε νέα ανακάλυψη το καθιστά ολοένα και πιο συναρπαστικό. Η Παρακαταθήκη (Βραβείο Kirkus 2022 και υποψήφια για Booker 2022) είναι μια καθηλωτική ιστορία και ένα δεξιοτεχνικό λογοτεχνικό παζλ, που εμπλέκει τον αναγνώστη στην αναζήτηση της αλήθειας, ενώ παράλληλα θίγει τις απογοητεύσεις που συχνά φωλιάζουν στην καρδιά των προσωπικών σχέσεων, τη

δύναμη του κεφαλαίου να στρεβλώνει τα πάντα και την ευκολία με την οποία η εξουσία μπορεί να χειραγωγεί καταστάσεις.

Ashley Poston,
Οι νεκροί ρομαντικοί,
εκδ. Ψυχογιός

Ρομαντζάρετε, υπεύθυνα: Η Φλόρενς Ντέι βγάζει το ψωμί της γράφοντας ερωτικές ιστορίες για λογαριασμό μιας διάσημης υπερήλικης συγγραφέως ιστοριών αγάπης. Μόνο που δεν πιστεύει για σε αγάπες κι έρωτες. Μετά τον τελευταίο της χωρισμό, ο ρομαντισμός έχει πλέον πεθάνει γ' αυτήν. Και δεν είναι μόνο η ερωτική της ζωή νεκρή, αλλά και η καριέρα της που παίρνει επίσης την κατά βόλτα, καθώς ο νέος επιμελητής της, ο οποίος είναι αδιανόητα ωραίος, δεν της δίνει παράταση για να παραδώσει το νέο βιβλίο. Τα πράγματα χειροτερεύουν για τη Φλόρενς όταν δέχεται ένα τηλεφώνημα που δε θα ήθελε να είχε

Η μοναδική ζωή
του θρυλικού ποδοσφαιριστή
σε graphic novel

GEORGE BEST
Ο πέμπτος Μπητλ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΥΛΟΣ • www.diavlosbooks.gr
Μαυρομιχάλη 72-74, Αθήνα • τηλ. 2103631169

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ

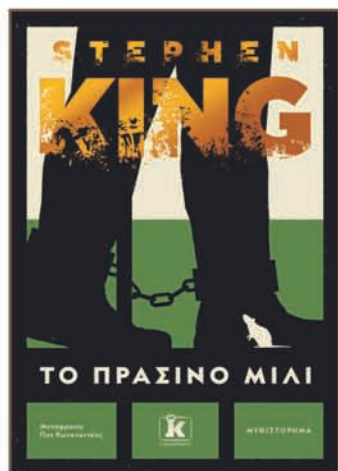
Μαρία Χατζηστεφανή
**Πώς να επιτύχεις
σε 24 ώρες**

επαγγελματική ανάπτυξη

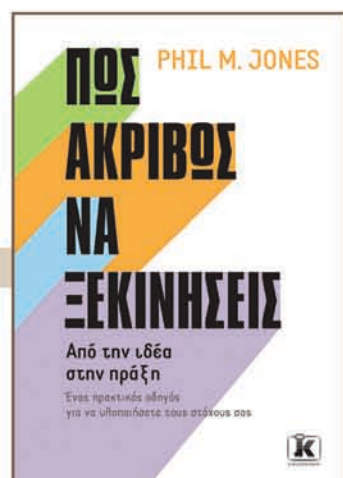
Ruth Ware
Η τέλεια φίλη

Θρίλερ

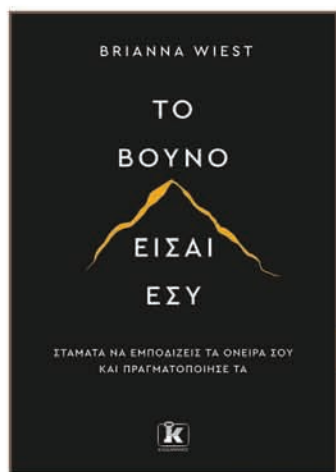
Stephen King
Το πράσινο μίλι

κοινωνικό, φαντασίας

Phil M. Jones
**Πώς ακριβώς
να ξεκινήσεις**

επαγγελματική ανάπτυξη

Brianna Wiest
Το βουνό είσαι εσύ

προσωπική ανάπτυξη

Νέα βιβλία που δεν πρέπει
να χάσετε αυτή την άνοιξη

Σε μια πόλη όπου το χρήμα
σημαίνει δύναμη, ποια φωνή
είναι πιο ισχυρή;

ΥΠΟΨΗΦΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ
BOOKER 2022

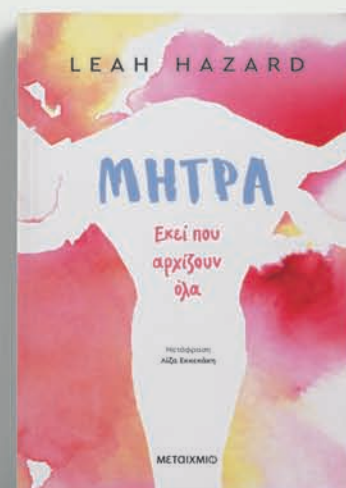
«Το σκοτάδι μου ταιριάζει.
Κυλά στο αίμα μου». Βυθιστείτε
σε μια απολαυστική εξερεύνηση της
φιλίας, της αγάπης και της ελπίδας.

BEST SELLER ΤΩΝ NEW YORK TIMES

Οι άνθρωποι αλλάζουν
τον κόσμο... προς το χειρότερο.
Ένα σημαντικό βιβλίο για
το μέλλον της ανθρωπότητας.

ΒΡΑΒΕΙΟ PULITZER 2015

Μια νέα διαφωτιστική ματιά,
χωρίς προκαταλήψεις,
στο πιο θαυματοργό
και παρεξηγημένο όργανο.

Βοηθήστε τα παιδιά
να ανακαλύψουν
την καλύτερη εκδοχή
του εαυτού τους.

Από τον Μάριο Μάζαρη
Schoolmarius

metaixmio.gr

30 χρόνια 1993-2023
μεγαλώνουμε διαβάζοντας

f t i o d y

Εκδόσεις
Κλειδάριθμος

f t i o d y
www.klidarithmos.gr

Τι είδε η γυναίκα του Δωτ
Σφράντα αιώνες μετά τη βιβλική καταστροφή στα Σόδομα και τα Γόμορρα, η ίδια εκείνη γη στις όχθες της Νεκράς Θάλασσας ανοίγει και ένα μυστηριώδες βιολετί αλάτι αναβλύζει. Η εμφάνισή του αλλάζει τη γεωγραφία τριών ηπείρων και μονοπωλεί το ενδιαφέρον της αγοράς. Η νέα ουσία δεν υπηρετεί, αλλά υπηρετείται. Τα σύγχρονα Σόδομα, η «Αποικία», αποδεικνύονται πιο πανούργα και από τη βιβλική ακόμη εκδοχή τους. Ένα φαντασμαγορικό μυθιστόρημα, ένα συνεχές διανοητικό παιχνίδι, μια αλληγορία για τον φόβο, την αμαρτία και την ενοχή, που ενεδρεύουν άλλοτε στους υγρούς δρόμους του «παραθαλάσσιου» Παρισιού κι άλλοτε στους σκοτεινούς διαδρόμους της ανθρωπίνης συνείδησης. Το αφηγείται στο JukeBooks ο εξαιρετικός Θάνος Χρόνης.

Τα όμορφα τοπία της κόλασης
Ακόμα και στα βάθη της κόλασης υπάρχουν πάντα όμορφα τοπία, που μπορείς, αν θέλεις, να τα ανακαλύψεις και ν' αφήσεις την ψυχή σου ελεύθερη να ξεποστάσει. Ακόμα και στην άκρη του γκρεμού όταν βρεθείς, μπορείς να πιαστείς από ένα κυκλάμινο και να σωθείς. Φτάνει να στρέψεις το βλέμμα σου και να το δεις. Πολυγραφώτατη, ευρηματική, ταλαντούχα, με μια πορεία σεμνή και αθόρυβη, η Αγκυρών Παπαδάκη δεν έπαψε ποτέ να μοιράζεται με τον αναγνώστη τη πηγαία λυρική και αντισυμβατική ύφος της. Διαβάζοντάς την και πλέον ακούγοντάς την με τη φωνή της Κοραλίας Καραντή, αισθάνεσαι την ψυχή που κρύβει η πένα της, χαρακτηριστικό που κάνει τους αναγνώστες της να παραμένουν πεισματικά πιστοί στα μυθιστορήματά της. Γράφει για ό,τι αγγίζει την ψυχή της και με τη δύναμη της πένας της αγγίζει τη δική μας...

Πόλη στο φως
Μια έγκυος γυναίκα, με καριέρα μοντέλου, δολοφονείται άγρια στη μονοκατοικία της στο Καβούρι. Ο αστυνόμες Χάρης Κόκκινος και η ομάδα του αναλαμβάνουν να εξιχνιάσουν ένα έγκλημα που τους φέρνει αντιμέτωπους με προσδοκίες που διαψεύστηκαν, κυκλώματα ντόπιγκ στον αθλητισμό κι έναν κύκλο βίας που ξεκινάει από τη Σερβία του 1995 για να καταλήξει στην Αθήνα του 2014. Ταυτόχρονα, ο γιος του σαρανταπεντάρη αστυνομικού δικάζεται με κατηγορίες που δοκιμάζουν τις αντοχές του, καθώς αναζητά τις δικές του ευθύνες στα λάθη του παρελθόντος. Σε αυτή την υπόθεση όλοι είναι ύποπτοι και οι ανακρίσεις φέρνουν στο φως μια πόλη που μετατρέπεται σε κλειστό δωμάτιο. Το ερώτημα που τίθεται είναι μέχρι πού μπορείς να φτάσεις όταν δεν έχεις πια τίποτα να χάσεις. Ο Σωτήρης Μεντζέλος αφηγείται αυτό το ανατρεπτικό θρίλερ μυστηρίου.

Η ιστορία του νερού
Μια επική ιστορία για τις δυνάμεις της φύσης που δείχνει πώς οι επιλογές μας καθορίζουν τη ζωή μας: Νορβηγία, 2017, καθώς η εβδομηντάχρονη ακτιβίστρια Σίνε ξεκινάει ένα επικίνδυνο ταξίδι με ένα ιστοφόρο και ένα πολύ ιδιαίτερο φορτίο. Ένα φορτίο που προσπαθεί να φτάσει από τη δυτική Νορβηγία στις γαλλικές ακτές. Εκεί η Σίνε θα αντιμετωπίσει τον άντρα που ήταν κάποτε ο έρωτας της ζωής της. Γαλλία, 2041: Η νότια Ευρώπη πληττείται από ένα έντονο κύμα ξηρασίας που αναγκάζει ένα μεγάλο τμήμα του πληθυσμού να μεταναστεύσει προς αναζήτηση πόσιμου νερού. Ανάμεσά τους είναι ο Νταβίντ με τη μικρή του κόρη που ξεκινούν ένα ταξίδι χωρίς ελπίδα. Όλα αλλάζουν τη μέρα που οι δυο τους ανακαλύπτουν ένα ιστοφόρο σκάφος σ' έναν εγκαταλελειμμένο κήπο, μακριά από τη θάλασσα, το σκάφος της Σίνε. Το δεύτερο βιβλίο της Τετραλογίας του Κλίματος, μεταφράζεται σε 19 χώρες, ήταν υποψήφιο για το βραβείο Νορβηγικών Βιβλιοπωλών και βρέθηκε στη 2η θέση της λίστας best seller του Der Spiegel για 16 βδομάδες. Εντάσσεται στο νέο λογοτεχνικό είδος cli-fi (climate fiction), που έχει στον πυρήνα του το περιβάλλον και την κλιματική αλλαγή και το αφηγείται μοναδικά η Θέμις Μπαζάκα.

Ποιος σκότωσε την Ιφιγένεια;
Ένα αναπάντεχο τηλεφώνημα μέσα στη νύχτα, ένα ερώτημα που θα στοιχειώσει τη φαινομενικά ήρεμη ζωή της Κλαίρης και θα στοιχίσει τη ζωή του αδελφού της, του νεαρού Κωστή Αυγέρη. Την Κλαίρη που επιστρέφει στην Ελλάδα αποφασισμένη να ανακαλύψει τον δολοφόνο του Κωστή και που έρχεται αντιμέτωπη με ένα αδιότατο κύκλωμα που, στο όνομα της επιστήμης, σκορπίζει τον θάνατο σε ανυπεράσπιστους ανθρώπους. Το παρελθόν απλώνει τη σκιά του στο παρόν, οδυνηρές μνήμες ξυπνούν πάλη και όλες οι ισορροπίες της ανατρέπονται. Γύρω της σπάνεται ένας χορός θανάτου, μέσα στον οποίο δεν μπορεί πλέον να διακρίνει τους αθώους από τους ένοχους. Ακούστε με τη μοναδική φωνή της ίδιας της συγγραφέως, Ελευθερίας Μεταξά.

δεχτεί ποτέ: πρέπει να επιστρέψει στο πατρικό της για την κηδεία του πατέρα της. Επί δέκα χρόνια απέφρευε τη μικρή πόλη όπου μεγάλωσε και, παρόλο που της έλειψαν οι ζεστές νύχτες του Νότου και η εκκεντρική της οικογένεια, δεν της κάνει καρδιά να μείνει. Μισεί που όλα εκεί μένουν ίδια και μόνο ο πατέρας της λείπει. Ωσπου στο κατώφλι του γραφείου τελετών της οικογένειάς της εμφανίζεται το φάντασμα ενός άντρα, αδιανόητα ωραίου, όπως και στη ζωή. Και μπερδεμένου. Δεν ξέρει γιατί βρέθηκε εκεί, μαζί της...

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΔΟΚΙΜΙΟ, ΙΣΤΟΡΙΑ, ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Ινσόπες Τζέσι, Η επανάσταση της γλυκόζης,
εκδ. Ψυχογιός

Ένα πολύ χρήσιμο χειρίδιο: με τρόπο προσιτό και άμεσο, μα και με μια βαθιά ανθρωπινή προσέγγιση, η βιοχημικός Τζέσι Ινσοσπέ μάς εξηγεί γιατί οι αιχμές της γλυκόζης στο αίμα μας είναι τόσο βλαβερές, αλλά και πώς να τις οριζοντιώσουμε προκειμένου να βελτιώσουμε την υγεία μας. Αναλύοντας δεκαετίες ερευνών και κάνοντας χιλιάδες πειράματα στον ίδιο της τον εαυτό με τη χρήση ενός ΣΕΓ (Συνεχής Ελεγκτής Γλυκόζης), έχει συμπεκνώσει τα ευρήματά της σε 10 απλές και ανατρεπτικές συμβουλές που μπορούν εύκολα να εφαρμοστούν στην καθημερινότητα. Ολοκληρώνοντας στον ίδιο της τον εαυτό με τη χρήση ενός ΣΕΓ (Συνεχής Ελεγκτής Γλυκόζης), έχει συμπεκνώσει τα ευρήματά της σε 10 απλές και ανατρεπτικές συμβουλές που μπορούν εύκολα να εφαρμοστούν στην καθημερινότητα. Ολοκληρώνοντας στον ίδιο της τον εαυτό με τη χρήση ενός ΣΕΓ (Συνεχής Ελεγκτής Γλυκόζης), έχει συμπεκνώσει τα ευρήματά της σε 10 απλές και ανατρεπτικές συμβουλές που μπορούν εύκολα να εφαρμοστούν στην καθημερινότητα. Ολοκληρώνοντας στον ίδιο της τον εαυτό με τη χρήση ενός ΣΕΓ (Συνεχής Ελεγκτής Γλυκόζης), έχει συμπεκνώσει τα ευρήματά της σε 10 απλές και ανατρεπτικές συμβουλές που μπορούν εύκολα να εφαρμοστούν στην καθημερινότητα. Ολοκληρώνοντας στον ίδιο της τον εαυτό με τη χρήση ενός ΣΕΓ (Συνεχής Ελεγκτής Γλυκόζης), έχει συμπεκνώσει τα ευρήματά της σε 10 απλές και ανατρεπτικές συμβουλές που μπορούν εύκολα να εφαρμοστούν στην καθημερινότητα.

Γιώργος Χαρθαλιάς, Γιαβόλ! Αίμα, λήθη και υποτέλεια,
εκδ. Πεδίο

Το βιβλίο ορόσημο για τις ελληνο-γερμανικές σχέσεις ξετυλίγει με συναρπαστικό τρόπο το νήμα μιας άγνωστης ιστορίας και αναψηλαφεί τα λησμονημένα πολεμικά χρέη, την παλινόστηση των Ναζί, τις μεθόδους οικονομικής επιβολής στην Ευρώπη και τις αθέατες όψεις του δωσιλογισμού. Μια αποκαλυπτική ιστορική έρευνα που φτάνει μέχρι το σήμερα, καταρρίπτοντας μύθους για το πρόσωπο της «καλής Γερμανίας» και φέρνοντας ξανά στο προσκήνιο το κρίσιμο ζήτημα των αποζημιώσεων. Η ανοιχτή πληγή των πολεμικών αποζημιώσεων, οι απαράγραπτες ελληνικές αξιώσεις, η στερεότυπη απάντηση «περασμένα ξεχασμένα» διανοητικών γερμανικών κυβερνήσεων και η συγκαταβατική στάση των αντίστοιχων ελληνικών αποτελούν ένα σκοτεινό κεφάλαιο στις σχέσεις των δύο χωρών. Είναι όμως ένα κεφάλαιο που πρέπει να μνημονεύεται και να συζητείται, ως ελάχιστος φόρος τιμής σε μια ολόκληρη γενιά Ελλήνων που σημαδεύτηκε ανεξίτηλα από την τραυματική εμπειρία της Κατοχής. Ο δημοσιογράφος και πολιτικός αναλυτής Γιώργος Χαρθαλιάς ανοίγει αυτό το κεφάλαιο, παραδίδοντας στο αναγνωστικό κοινό ένα βιβλίο που ρίχνει άπλετο φως στην άγνωστη ελληνο-γερμανική ιστορία.

Αθηνά Δρέττα, Κόντρα στις βεβαιότητες,
εκδ. Επίκεντρο

Τα tweet του Ν. Τραμπ, οι αλγόριθμοι του Netflix, ο κορονοϊός και τα εμβόλια, η κλιματική αλλαγή, τα Airbnb στο Κουκάκι και οι βιοτεχνίες που μετακόμισαν από την Αγ. Βαρβάρα στη Πιουχάν, το γκρανπρι στο Μπαχρέιν και ο τραυματισμός του Γκροζάν, αλλά και ο πόλεμος στην Ουκρανία, τέμνουν κάθετα τον παραδοσιακό άξονα Αριστερά - Δεξιά. Το δίπολο ανοικτό-κλειστό μαζί με το Αριστερά-Δεξιά απεικονίζουν μια νέα πολιτική γεωμετρία που μετατοπίζει τον πολιτικό ανταγωνισμό στον χώρο του κέντρου και προϋποθέτει συνολικές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα.

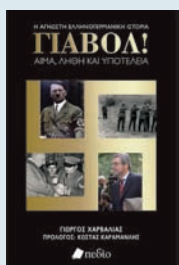
Οι ιδέες χρειάζονται επανεφεύρεση. Αυτό το βιβλίο προσπαθεί να δώσει μερικά πηγμένα αυτών των νέων ιδεών που αναγκαστικά χρειάζονται συνεχή επαναπροσδιορισμό και αναθεώρηση με βάση τις συγκλονιστικές εξελίξεις της εποχής.

Emily Ratajowski, Το σώμα μου,
εκδ. Πεδίο

Το επιτυχημένο μοντέλο και ηθοποιός, ενεργή προοδευτική πολιτίς, εξαιρετική επιχειρηματίας, παγκόσμιο φαινόμενο των κοινωνικών δικτύων και, τώρα, συγγραφέας, έχοντας γίνει παγκοσμίως γνωστή στην ηλικία των είκοσι ενός ετών, προκάλεσε τόσο επαίνους όσο και οργή με τον προκλητικό τρόπο που παρουσίασε το σώμα της ως μια μη απολογητική δήλωση φεμινιστικής ενδυνάμωσης. Η μετέπειτα εξέλιξη της σκέψης της για την εμπορευματοποίηση των γυναικών από την κουλτούρα μας είναι το θέμα αυτού του βιβλίου. «Το σώμα μου είναι μια προσωπική εξερεύνηση του φεμινισμού, της σεξουαλικότητας και της δύναμης, του τρόπου που αντιμετωπίζουν οι άνδρες τις γυναίκες και του τρόπου που οι γυναίκες εκλογιστούν αυτή την αντιμετώπιση». Τα δοκίμια αυτά καταγράφουν στιγμές από τη ζωή της Ratajowski, ενώ εξερευνούν τον τρόπο που η κουλτούρα μας μετατρέπει τη κορίτσια και τη γυναικεία ομορφιά σε φετίχ, την εμμονή της αλλά και την περιφρόνηση που δείχνει στη γυναικεία σεξουαλικότητα, τη διεστραμμένη δυναμική της βιομηχανίας της μόδας και του κινηματογράφου, και την γκριζά ζώνη ανάμεσα στη συναίεση και στην κακοποίηση.

Γιώργης Εξαρχος, Ο ποιητής Αλέξανδρος Αγγέλου (1883-1980),
εκδ. Διάυλος

Ο συγγραφέας μας βάζει κατευθείαν στο κλίμα της μελέτης του: «Ο ποιητής Αλέξανδρος Αγγέλου (1883-1980), με το σημαντικό έργο του, που περιέχεται στον παρό-

ντα τόμο και για πρώτη φορά εκδίδεται, δεν εντάσσεται σε καμιά κατηγορία συγγραφέων, από αυτούς οι οποίοι ασχολήθηκαν και έγραψαν στην αρμάνικη βλάχικη γλώσσα. Είναι φωτεινή εξαίρεση, διότι σε ηλικία 18-22 ετών έγραψε τα αριστουργήματά του ανά χειρά, με τη λογική διδάκτορα γλωσσολογίας, επιστήμη την οποία σπούδασε στη συνέχεια. Το σύνολο των πρωτογενών αρμάνικων λέξεων που χρησιμοποιείσε

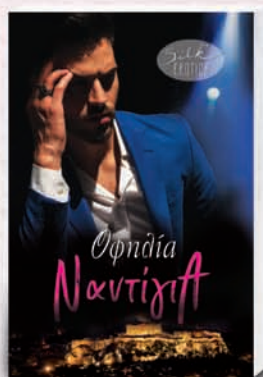
ξεπερνούν τις 6.000! Και πέραν τούτου, όλα τα θέματα της ζωής των Αρμάνων Ελληνοβλάχων τα εξέθεσε και τα ανέλυσε μέσα από τον πρισματικό φακό που λέγεται γυναίκα. Το έργο του είναι ύμνος στην Αρμάνη – Βλάχα (Βλάχισσα), που δικαιολογημένα την αναδεικνύει ως τον καρβόκρη του πλοίου που ονομάζεται “Βλάχων βίος, ιστορία και πολιτισμός”. Τέτοια έκδηλη αγάπη, τέτοιο γιγάντιο σεβασμό, τέτοια γοητευτική λατρεία προς τη γυναίκα, σε όλες της τις εκφάνσεις (μάνη, σύζυγος, κόρη, αδελφή, γιαγιά) και σε όλες της τις γίνινες, θεϊκές και μεταφυσικές δράσεις της, δεν έχω συναντήσει σε άλλους συγγραφείς, πεζογράφους ή ποιητές, της χώρας μας ή και ξένους».

Δήμητρα Δήμου, Η καντιανή ηθική στον σύγχρονο κινηματογράφο,
εκδ. Βακχικόν

Είναι ο ακαδημαϊσμός ο θάνατος του κινηματογράφου; Ο εκπρόσωπος του Νέου Γερμανικού Κινηματογράφου Werner Herzog υποστηρίζει πως όχι: «Ο ακαδημαϊσμός» είναι το ακριβώς αντίθετο του πάθους. Το σινεμά δεν είναι η τέχνη των ακαδημαϊκών, αλλά των αγράμματων». Ο Herzog επιβεβαιώνει έτσι την καντιανή θεωρία περί «άσκοπης σκοπιμότητας» στην τέχνη. Και όταν συμπληρώνει ότι «το σινεμά δεν είναι ανάλυση, είναι η αναταραχή του μυαλού, προέρχεται από τα πανηγύρια και τα τσίρκα, όχι από την τέχνη και τον ακαδημαϊσμό», δεν φαντάζεται πόσο προσεγγίζει το πνεύμα της αισθητικής θεωρίας του Kant περί ωραίου και υψηλού. Το βιβλίο αυτό είναι κατ' ουσίαν ένα πείραμα ανίχνευσης φιλοσοφικών ιδεών σε μη αναμενόμενες και υπεράνω φιλοσοφικές υποψίφιας κινηματογραφικές παραγωγές. Τελικός στόχος: η διαμόρφωση μιας διαφορετικής ανάγνωσης τόσο του κλασικού, όσο και του pop κινηματογράφου και σίγουρα όχι ο εξαναγκασμός υιοθέτησης μιας περικρακωμένης οπτικής, αλλά μάλλον το αντίθετο.

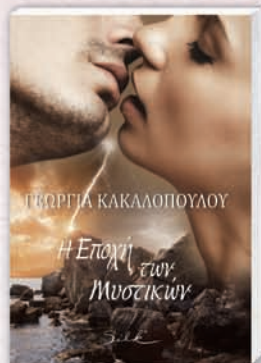
Silk™ σημαίνει έρωτας

Οι πιο συναρπαστικές, τρυφερές, σέξι, γνήσια ρομαντικές ιστορίες,
τα μεγαλύτερα bestsellers της ελληνικής αισθηματικής λογοτεχνίας!

Εδώ θα ζήσετε τις πιο καυτές νύχτες της ζωής σας

Η Οφελία επιστρέφει με μια ακόμα ιστορία αυστηρά για ενήλικους. Αυτή τη φορά τα φώτα πέφτουν στην πίστα του Ναντίγια, όπου θα ξεσπάσει μια φωτιά που όμοιά της δεν έχει ξαναδεί η νυχτερινή Αθήνα. Ετοιμαστείτε να ζήσετε μια ιστορία γεμάτη μουσική, πάθος, συγκρούσεις και... έρωτα.

Το παιχνίδι αυτό θα έχει μόνο νικητές. Ή μόνο ηττημένους.

Η Καραλία δέχεται μια πρόταση από τον καλύτερό της φίλο: να προχωρήσουν σ' έναν ψεύτικο γάμο για να τον βοηθήσει να πάρει μια μεγάλη κληρονομιά. Ο αδερφός του φίλου της, όμως, ο Φίλιππος θα αμφισβητήσει την ίδια και τα κίνητρό της. Και τότε ένα γερό παιχνίδι πόκερ ξεκινάει...

Εκείνη θα γίνει το φως του

Το νέο μυθιστόρημα της Καρμέλας Κατασμένη είναι μια έντονη περιπέτεια ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο, ένας ύμνος στον έρωτα που έρχεται σαν καταιγίδα και παρασύρει τα πάντα στο πέρασμά του. Η ιστορία του Άγη και της Φοίβης είναι πασαλεισμένη με το υλικό των ονείρων, αλλά θωπημένη στο σκοτάδι...

Ποιος θα είναι το αφεντικό σ' αυτή τη σχέση;

Οι εντάσεις είναι καθημερινό φαινόμενο ανάμεσα στον Ντίβιντ Ρεντ, έναν εργοδότη που δε δέχεται λάθη και παραλείψεις και στην Ελίζαμπεθ Γουόκερ, μια χαρισματική βοηθό που δίνει τον καλύτερο εαυτό της στη δουλειά, αλλά δεν έχει σκοπό να αφήσει το αφεντικό της να την ποδοπατήσει. Πάθος, έρωτας, παρεξηγήσεις... Το αποτέλεσμα θα είναι εκρηκτικό!

Στη διαδρομή προς τον δικό τους παράδεισο, πρέπει πρώτα να περάσουν από την κόλαση

Το νέο βιβλίο της Έλενας Αντωνίου είναι ένα μυθιστόρημα για την αναζήτηση της ευτυχίας, για τον αγώνα να ξεπεράσουμε όλα όσα μας πονούν και μας σταματούν από το να ζήσουμε τις ζωές μας όπως ακριβώς μας αξίζει.

Μια συγκλονιστική ιστορία για τον παράδεισο που ο καθένας κρύβει μέσα του και για τη μία στιγμή εκείνη που αρκεί για να αποκαλυφθούν αυτά που κρατάμε βαθιά θαμμένα.

Μια ιστορία που θα κάνει την καρδιά σου να χτυπάει δυνατά

Η Αμάντα έχει ένα μυστικό που δεν πρέπει να μάθει κανείς, γιατί είναι ικανό να την καταστρέψει. Ο Άρης δεν έχει σκοπό να υποχωρήσει. Έχει μάθει να παίρνει πάντα αυτό που θέλει με θεμιτά και αθέμιτα μέσα. Αυτή είναι η ιστορία τους.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ
ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

www.silkbooks.gr | f arlekingr | @bell_books | @bell_books

εκδόσεις **επίκεντρο**

Ραϋμόνδος Αλβανός

Ο ελληνικός εμφύλιος

Μνήμες σε πόλεμο και σύγχρονες πολιτικές ταυτότητες

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

επίκεντρο

Ραϋμόνδος Αλβανός
Ο ελληνικός εμφύλιος

Μνήμες σε πόλεμο και σύγχρονες πολιτικές ταυτότητες

Τάκης Λαζαρίδης

ΕΥΤΥΧΩΣ ΗΤΤΗΘΗΚΑΜΕ, ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ...

Πρόλογος: Σάκης Μουμιτζής
Εισαγωγικό σημείωμα: Γιάννης Βούλτσης

επίκεντρο

Τάκης Λαζαρίδης
Ευτυχώς Ηττηθήκαμε, Σύντροφοι...

Αθηνά Δρέττα

ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΙΣ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΕΣ

Από το Αριστερά – Δεξιά
στο ανοικτό – κλειστό

επίκεντρο

Αθηνά Δρέττα
Κόντρα στις βεβαιότητες

Από το Αριστερά – Δεξιά στο ανοικτό – κλειστό

Αθήνα: Ασκληπιά 21 • τηλ.: 210 3811077 | Θεσσαλονίκη: Πλατεία Ναυαρίνου 9 • τηλ.: 2310 256146 | e-mail: books@epikentro.gr | www.epikentro.gr

***Gabor Maté,*
‘Όταν το σώμα
λέει όχι –
Το κόστος του
κρυφού στρες,**
εκδ. Key Books

Ο Gabor Maté εξηγεί τι είναι το κρυφό στρες, πώς μας οδηγεί σε μια σειρά από ασθένειες και, το κυριότερο, πώς μπορούμε να θεραπευτούμε. Μπορεί ένας άνθρωπος να πεθάνει, κυριολεκτικά, από μοναξιά; Συνδέονται τα καταπιεσμένα συναισθήματα με το Αλτσχάιμερ; Υπάρχει άραγε η «προσωπικότητα του καρκινοπαθούς»; Ειδικός σε θέματα τραύματος, ο συγγραφέας και γιατρός εξαρτήσεων και στρες, αντλεί στοιχεία από πρωτοποριακές έρευνες, καθώς και από τις αληθινές ιστορίες ασθενών του, για να εξετάσει τον ρόλο που παίζει το κρυφό στρες στην εμφάνιση μιας σειράς ασθενειών, όπως οι καρδιοπάθειες, ο διαβήτης, το σύνδρομο ευερέθιστου εντέρου, η σκλήρυνση κατά πλάκας, η αρθρίτιδα, ο καρκίνος και μια σειρά από αυτοάνοσα. Επιπρόσθετα, παρουσιάζει τους 7 Κανόνες της Θεραπείας, που μας οδηγούν από το στάδιο της Αποδοχής σε αυτό της Αυτονομίας.

***Vaclav Smil,*
Πώς λειτουργεί
πραγματικά
ο κόσμος,**
εκδ. Διόπτρα

Ένας επιστήμονας μιλάει για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον: Πώς λειτουργεί πραγματικά ο κόσμος; Το ερώτημα φαντάζει απλό, αλλά δεν είναι. Η αστικοποίηση του σημερινού πληθυσμού και οι εξελίξεις των τελευταίων δεκαετιών στην αγροτική παραγωγή, στην ενέργεια και στην οικονομία άλλαξαν τον τρόπο που ζούμε. Ποτέ δεν είχαμε στη διάθεσή μας τέτοιο όγκο πληροφοριών, όμως οι περισσότεροι, εγκλωβισμένοι στην εξειδίκευσή μας και αποκομμένοι από την πρωτογενή παραγωγή, αδυνατούμε να αντιληφθούμε τα βασικά μεγέθη και να συλλάβουμε τη μεγάλη εικόνα. Σ’ αυτό το φιλόδοξο και προκλητικό βιβλίο, ένας κορυφαίος επιστήμονας της εποχής μας αναλύει τους παράγοντες που καθο-

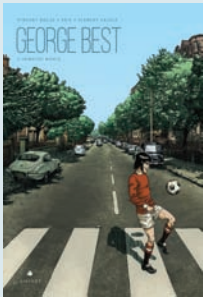
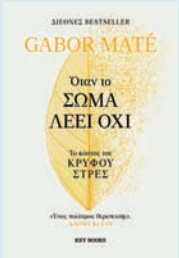
ρίζουν την επιβίωση και την ευημερία μας. Από την ενέργεια και την παραγωγή τροφίμων στις πρώτες ύλες και την παγκοσμιοποίηση, τους κινδύνους, το περιβάλλον και το μέλλον, ο Vaclav Smil υποβάλλει τις θεωρίες και τις προτάσεις που διατυπώνονται σήμερα σ’ ένα τεστ επαλήθευσης με βάση τα αδιάσειστα στοιχεία και την ορθολογική σκέψη.

***Πέτρος Παπασαραντόπουλος,*
Νεωτερικότητα
και Ακροδεξιά στα
μετακομμουνιστικά
Βαλκάνια,**
εκδ. Επίκεντρο

Με τα λόγια της Δάφνης Χαλκιοπούλου: «Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των μετακομμουνιστικών βαλκανικών χωρών, όπως η Ρουμανία, η Σερβία και η Βουλγαρία, είναι η πηγή της νομιμοποίησης των ακροδεξιών κομμάτων. Επειδή τα σημαντικότερα ακροδεξιά κόμματα αντλούν τη νομιμοποίησή τους από την ίδια την κομμουνιστική περίοδο, η κομμουνιστική κληρονομιά είναι υψίστης σημασίας για την κατανόηση των διαστάσεων τόσο της προσφοράς όσο και της ζήτησης της υποστήριξης των ακροδεξιών κομμάτων σε αυτές τις χώρες... Η συνεργασία μεταξύ των δύο άκρων μπορεί να ερμηνευθεί ως ανησυχητικό φαινόμενο όσον αφορά τις προοπτικές εκδημοκρατισμού. Επισημαίνοντας ότι δεν πρόκειται για μεμονωμένο φαινόμενο, ο Παπασαραντόπουλος κάνει συγκριτικές αναφορές στην Ελλάδα, η οποία επίσης βίωσε έναν συνασπισμό μεταξύ απίθανων συντρόφων, του ΣΥΡΙΖΑ και του ΑΝΕΛ, το 2015, κατά τη διάρκεια της κορύφωσης του ευρωπαϊκού λαϊκισμού... Τελικά, οι συνασπισμοί αυτοί δεν είχαν διάρκεια. Αντιθέτως, οι «φαιοκόκκινες» συμμαχίες μπορεί να συνέβαλαν στην παρακμή της ακροδεξιάς στα μετακομμουνιστικά Βαλκάνια...»

***Μάνος Δανέζης,*
Σπάζοντας τον
καθρέφτη,**
εκδ. Διάυλος

Από το οπισθόφυλλο του βιβλίου: «Ιστορικά,

μεγάλες κοινωνικές επαναστάσεις ακολουθούν τις αντίστοιχες επιστημονικές. Σήμερα που η νέα Μεγάλη επιστημονική επανάσταση έχει σχεδόν ολοκληρωθεί, πρέπει να περιμένουμε μια νέα Κοινωνική αλλαγή. Τα αναμενόμενα γεγονότα και οι αιτίες τους είναι το θέμα αυτού του βιβλίου. Η σύγχρονη επιστημονική άποψη ότι η “υλική πραγματικότητα” αποτελεί μια ψεύτικη εικόνα, η οποία σχηματίζεται σε έναν νοητικό καθρέφτη που δημιουργεί ο εγκέφαλος, ανατρέπει τις καθιερωμένες επιστημονικές αντι-

λήψεις. Παράλληλα, αναθεωρούνται πολλά δομικά του πολιτισμού μας τα οποία αναφέρονται τόσο στα πεδία της κοινωνικής συγκρότησης και των ανθρώπινων σχέσεων όσο και σε αυτά των οικονομικών, θεολογικών, μεταφυσικών και φιλοσοφικών εννοιών μας. Συμπέρασμα-κάλεσμα: ας σπάσουμε τον ψεύτικο καθρέφτη, που πάνω του εμφανίζονται οι παραπλανητικές εικόνες ενός κόσμου που έχουμε αναγκαστεί να αποδεχόμαστε ως πραγματικό, και τον οποίο υποχρεωτικά υ-

βουμε τη νέα αποδεικνυόμενη γνώση για το τι είναι ο Άνθρωπος, τι είναι το Σύμπαν, τι είναι ο Θεός. Ας Σπάσουμε τον Καθρέφτη».

***Η αστρονομία
με απλά λόγια,*
Συλλογική,**
εκδ. Κλειδάριθμος

Πώς μπορούμε να μετρήσουμε το σύμπαν; Πού βρίσκεται ο «ορίζοντας γεγονότων»; Τι είναι η «σκοτεινή ύλη»; Από την αυγή του πολιτισμού, οι άνθρωποι παρατηρούσαν τα ουράνια φαινόμενα και επιχειρούσαν να τα εξηγήσουν. Εκτοτε, η επιστήμη της αστρονομίας μάς βοήθησε να διευρύνουμε τους ορίζοντες της γνώσης μας και να κατανοήσουμε το σύμπαν και τη θέση μας σ’ αυτό. Γραμμένο με απλή και κατανοητή γλώσσα, το βιβλίο είναι γεμάτο συνοπτικές αλλά πλήρεις ερμηνείες που παρακάμπτουν τη δυσνόπητη ορολογία, διαγράμματα που εξηγούν τις περιπλοκές θεωρίες, αποφθέγματα που εντυπώνουν στη μνήμη τις αστρονομικές ανακαλύψεις και έξυπνη εικονογράφηση που ενισχύει την αντίληψή μας για τον κόσμο των άστρων.

Vincent Duluc - Kris Florent Calvez, George Best - Ο πέμπτος Μπητλ,
εκδ. Διάυλος

Ο Τζορτζ Μπεστ υπήρξε για το ποδόσφαιρο ό,τι οι Μπητλς για την ποπ μουσική: η ενσάρκωση στην καρδιά των Swinging Sixties, μιας νέας κοινωνικής κατηγορίας. Εκπροσώπησε μια νεολαία ασυμβίβαστη, γεμάτη ανεμελιά και αυθάδεια, την ίδια νεολαία, που λίγα χρόνια αργότερα, στο τέλος της Ενδοξης Τριακονταετίας μετά τον Πόλεμο, κάπου στα μέσα της του ’70, θα συγκρουόταν με την αμείλικτη πραγματικότητα των χαμένων ψευδαισθήσεων, των ναρκωτικών και του αλκοόλ. Ο Τζορτζ Μπεστ θα μπορούσε να μείνει στην ιστορία ως ο κορυφαίος ποδοσφαιριστής όλων των εποχών. Όμως δε θα ήταν ο Τζορτζ Μπεστ. Ο Kris προσάρμοσε σε κόμικ το μυθιστόρημα Le Cinquieme Beatles του Vincent Duluc, μιας από τις κορυφαίες πέ-

τικογραφίας. Ο σκιτσογράφος Florent Calvez έδωσε «ζωή» στο είδωλο της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ, και στην «Αγία Τριάδα» που ο Μπεστ υπηρέτησε όλη του τη ζωή, δηλαδή το «αλανιάρικο» ποδόσφαιρο, το σεξ και το rock&roll. Ένα graphic novel για τη «μοναδική» ζωή του από τις εργατικές συνοικίες του Μπέλφαστ μέχρι την κορυφή και το άδοξο τέλος του, σε μετάφραση του Γιάννης Ανδρέου, ενώ το σημείωμα του επιλόγου ανήκει στον δημοσιογράφο και ραδιοφωνικό παραγωγό Μάκη Διόγο, «σεσημασμένο πιστό» του Τζορτζ Μπεστ όσο και της Γιουνάιτεντ.

***Τάκης Λαζαρίδης,*
Ευτυχώς
ηττηθήκαμε,
σύντροφοι...,**
εκδ. Επίκεντρο

«Ανήκω στη γενιά των κομμουνιστών που πλήρωσαν τον λογαριασμό χωρίς ποτέ να τον ελέγξουν. Τετάρτη Αυγούστου, Κατοχή, Δεκέμβρης, Εμφύλιος, τα χρόνια που ακολούθησαν τον Εμφύλιο. Κοντύλια, όλα, από τον ίδιο παραπουσκωμένο λογαριασμό... Δραματικά ερωτήματα και τραγικά διλήμματα μας ζώνουν. Ποιος είναι ο κόσμος όπου ζούμε; Πού βαδίζει η ανθρωπότητα; Ποιο είναι το χρέος του ανθρώπου που αγαπά την ελευθερία, τη δημοκρατία και την κοινωνική πρόοδο;». Ο νεαρός Τάκης Λαζαρίδης υπηρετούσε τη στρατιωτική ηπτεία του όταν, τον Νοέμβριο του 1951, ξέσπασε στην Αθήνα η υπόθεση των ασυρμάτων του ΚΚΕ, με εξέχοντα κατηγορούμενο τον Νίκο Μπελογιάννη. Η δίκη με την κατηγορία της κατασκοπείας (Α.Ν. 375/1936) έγινε τον Φεβρουάριο του 1952. Οκτώ από τους 29 κατηγορουμένους καταδικάστηκαν σε θάνατο: Νίκος Μπελογιάννης, Δημήτρης Μπάτσος, Ηλίας Αργυριάδης, Νικόλαος Καλούμενος, Έλλη Ιωαννίδου, στρατιωτής Φιλάρετος (Τάκης) Λαζαρίδης και Χαράλαμπος Μπισπιάνος. Στη δίκη ο Τάκης «υπερασπίστηκε με επαναστατική συνέπεια και αδιαλλαξία την τιμή και την υπόληψη του κόμματος», όπως έγραψαν τα κομματικά έντυπα. Το βράδυ της

31ης Μαρτίου 1952 πήραν από τη φυλακή τους Μπελογιάννη, Μπάτσον, Αργυριάδη και Καλούμενο και τους εκτέλεσαν στο Γουδί αφού φώτισαν τον χώρο με τους προβολείς των καμιονιών. Ο Λαζαρίδης επέζησε χάρις στο νεαρό της ηλικίας του, αλλά και χάρις στο ότι ο πατέρας του εκτελέστηκε από τους Γερμανούς και η μητέρα του για την αντιστασιακή της δράση καταδικάστηκε σε ισόβια δεσμά από βουλγαρικό στρατοδικείο. Αυτά προς γνώση για το μέγεθος και το ανάστημα αυτών των μαρτυριών...

**ΠΑΙΔΙΚΗ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ**

***Σερ Στιβ Στίβενσον,*
Άγκαθα Μίστερι:
Το ανώνυμο
πορτρέτο,**
εκδ. Μίνωας

Το ένατο βιβλίο της σειράς που έχει αγαπηθεί από τους μικρούς αναγνώστες σε ολόκληρη την Ευρώπη και θεωρείται πλέον κλασική, μιας και ταξιδεύει τα παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο. Καλωσορίσατε στη Ρώμη: από τα Μυστικά Αρχεία της Βιβλιοθήκης του Βατικανού έχει κλαπεί η διαθήκη του ξακουστού Ιταλού ζωγράφου Ραφαήλ, οπότε τα ξαδέλφια Αγκαθα και Λάρι Μίστερι αναχωρούν για την Ιταλία και με τη βοήθεια ενός θείου τους, που μπορεί να αποκρυπτογραφήσει ακόμη και τις πιο περίπλοκες γραφές, αναζητούν τα ίχνη του κλέφτη και οδηγούνται σε μια συναρπαστική ανακάλυψη. Μπορείτε να μαντέψετε;

***Julie Fogliano,*
Πότε είναι τα
γενέθλιά μου;»,**
εκδόσεις Key Books

Πότε είναι τα γενέθλιά μου; Πού θα κάνω τα γενέθλιά μου; Σε πόσες μέρες είναι τα γενέθλιά μου; Θέλω μια μεγάλη τούρτα στα γενέθλιά μου, με πολλή σοκολάτα στα γενέθλιά μου και πολλά κεράκια στα γενέθλιά μου! Και αυτό είναι ένα βιβλίο που θέτει το αιώνιο παιδικό ερώτημα «πότε είναι τα γενέθλιά μου;» γραμμένο από την καταξιωμένη συγγραφέα Julie Fogliano και τον πολυβραβευμένο εικονογράφο Christian

Robinson. Τα γενέθλια είναι ό,τι πιο μαγικό για τα παιδιά και σ’ αυτό το βιβλίο, γραμμένο στο α’ πρόσωπο, δείτε τη λαχτάρα που νιώθουν περιμένοντάς τα.

***Χριστίνα Αποστολίδη,*
Οχ, κοκκίνισα!,**
εκδ. Μίνωας

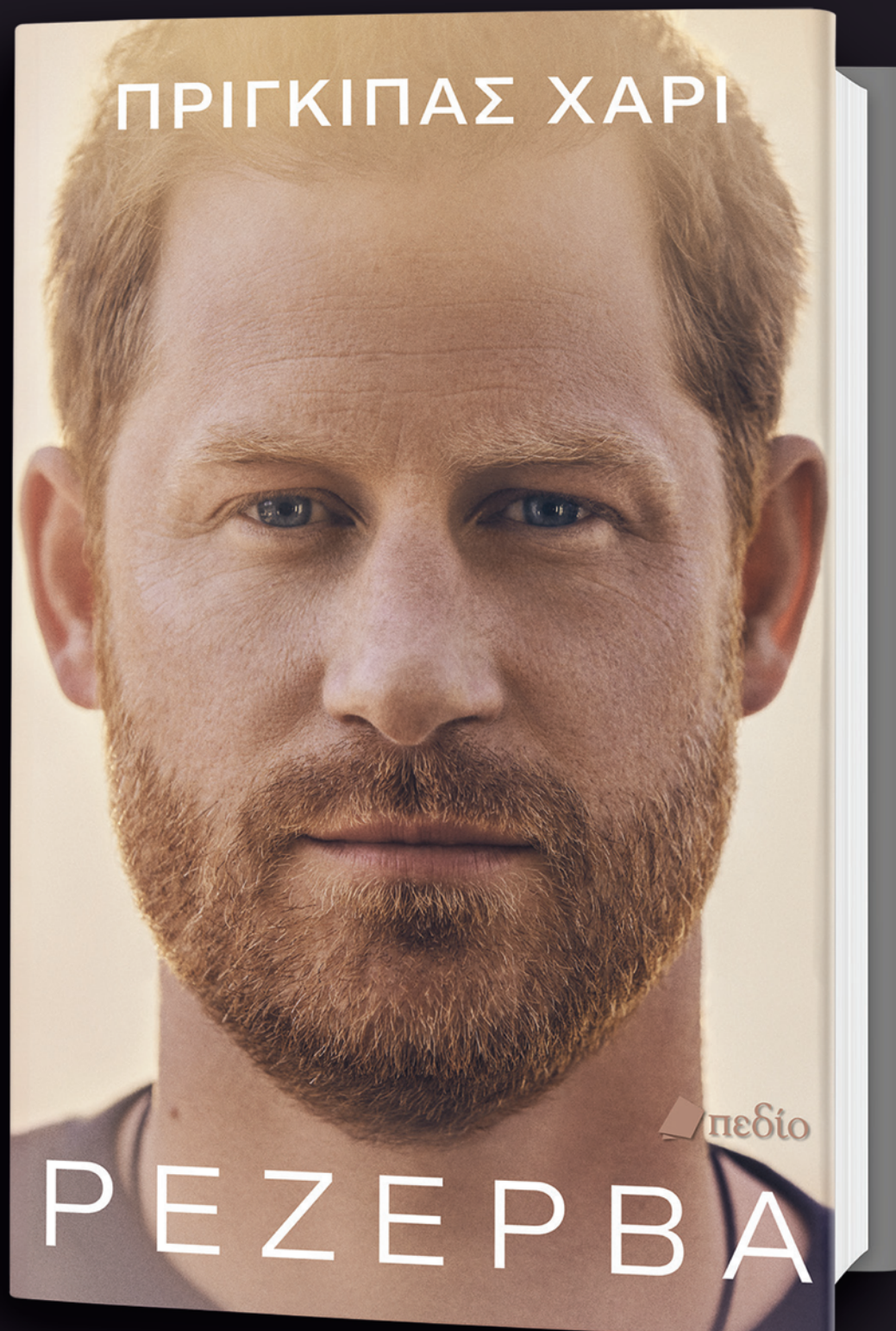
Ένα βιβλίο για τον θυμό! Περιλαμβάνει qr code με το τραγούδι του βιβλίου, που να τι πραγματεύεται: Όταν ο Δημήτρης γνωρίζει τον Φούρκα, ενθουσιάζεται. Κάποιος καταλαβαίνει πόσο άδικο είναι να πρέπει να τρώει φακές και να πηγαίνει στο κρεβάτι του από τις εννιά! Ο Φούρκας ενθαρρύνει το αγόρι να φωνάζει και να χτυπιέται για να πετύχει αυτό που θέλει κι όλα πάνε μια χαρά. Μέχρι που, μια μέρα, ο Δημήτρης γίνεται κατακόκκινος από τις φωνές! «Τώρα μοιάζεις πιο πολύ με μένα» του λέει όλο χαρά ο Επίσης κατακοκκινός Φούρκας. Ο Δημήτρης δεν είναι καθόλου σίγουρος ότι του αρέσει το καινούριο του χρώμα...

***Τσαρλς Ντίκενς,*
Μεγάλες
προσδοκίες,**
εκδ. Μίνωας

Ο Ντίκενς για παιδιά από τις Εκδόσεις Μίνωας ή και ορίστε η νέα σειρά 10 τίτλων, που περιλαμβάνει τα αριστουργήματά του για πρώτη φορά διασκευασμένα για παιδιά άνω των οκτώ ετών. Εικονογραφημένες ιστορίες για μικρούς αναγνώστες που θέλουν να έρθουν σε επαφή με τα κλασικά αριστουργήματα. Πρώτο βιβλίο, οι «Μεγάλες Προσδοκίες». Ο Πιπ είναι ένα συνθησισμένο αγόρι. Οι γονείς του έχουν πεθάνει, ζει με την αδελφή του, που είναι φοβερή και τρομερή, και συναντά έναν εγκληματία που έχει μόλις δραπετεύσει από τη φυλακή. Συνηθισμένα πράγματα! Η ζωή του αλλάζει, όταν ένας μυστηριώδης ευεργέτης αποφασίζει να τον πάρει υπό την προστασία του. Ο Πιπ αφρίζει το χωριό και πηγαίνει στο Λονδίνο, όπου οι μέρες του κυλούν μες στην πολυτέλεια. Τι θα γίνει, όμως, όταν μάθει ποιος πληρώνει τους λογαριασμούς και τι θέλει γι’ αντάλλαγμα; **A**

ΡΕΖΕΡΒΑ

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ

BEST SELLER

ΑΠΟ ΤΗΝ 1Η ΗΜΕΡΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΤΟΥ

www.pediobooks.gr

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Τυχερό αστέρι (BROKER) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χιροκάζου Κόρε-Εντα ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: ΣονγκΚανγκ-Χο, Ντονγκ-Γουόν Γκανγκ, ΜπάεΝτούνα, Τζί-ΓιουνΛι

Μια μητέρα εγκαταλείπει το νεογέννητο μωρό της έξω από μια «βρεφοδόχο» (κουτιά-δοχεία που προστατεύουν τα βρέφη μέχρι να τα μαζέψει κάποιος) που βρίσκεται δίπλα σε εκκλησία της Μπουσάν. Δύο αστυνομικίνες παρακολουθούν τη διαδρομή της μητέρας αλλά και τις ενέργειες δύο αντρών που, αντί να παραδίδουν τα εγκαταλειμμένα μωρά στις κοινωνικές υπηρεσίες, υποψιάζονται πως τα χρησιμοποιούν για παράνομες υιοθεσίες.

Όπως και στις προηγούμενες δουλειές του, έτσι κι εδώ ο ιάπωνας Χιροκάζου Κόρε-Εντα («Κλέφτες καταστημάτων») αφηγείται ακόμη μια μικρή τρυφερή ιστορία με βασικούς ήρωες κάποιους κομπιναδόρους και κύρια χαρακτηριστικά την απλότητα ενός αβίαστου λυρισμού που σημαδεύει απ' άκρη σε άκρη το φιλμ. Η πλοκή χτίζεται γύρω από τα κρίσιμα διλήμματα που ταλαντεύουν την ηθική των κεντρικών χαρακτήρων και δημιουργούν συνεχή εμπόδια στην πορεία τους. Εμπόδια που κάθε φορά τους φέρνουν αντιμέτωπους με πρωτόγνωρες ήλαιο-τραγικές δοκιμασίες. Γύρω από μια αυθεντική πραγματικότητα —κάθε χρόνο στη Νότια Κορέα εκατοντάδες μωρά βρίσκονται παρατημένα, γεγονός που έχει οδηγήσει δημόσιους φορείς αλλά και απλούς πολίτες να προσθέσουν στα κτίρια και τα σπίτια τους «βρεφοδόχους» που προστατεύουν τα βρέφη ώπου να τα μαζέψουν— ο ευαίσθητος δημιουργός των «Κλεφτών καταστημάτων», συνεχίζει την εκτός Ιαπωνίας περιπλάνησή του (το 2019 υπέγραψε την γαλλόφωνη «Αλήθεια» με τη ΖιλιέτΜπινός) αλλά τούτο εδώ το φιλμ μοιάζει να βρίσκεται σε ανοιχτό διάλογο με τους αριστουργηματικούς «Κλέφτες καταστημάτων». Ο αφηγηματικός ρυθμός, λιτός και απερίττος, είναι άρρηκτα δεμένος με τη μινιμαλιστική προσέγγιση ενός χαμηλόφωνου road monie το οποίο διερευνά τις περίπλοκες σχέσεις μιας ακόμη πειραγμένης οικογένειας —οι δύο κλέφτες, η μητέρα του παιδιού κι ένας ακόμη απρόσκλητος επισκέπτης έρχονται κοντά— στην προσπάθεια του σκηνοθέτη να βρει τις κατάλληλες απαντήσεις στα θεμελιώδη ερωτήματα γύρω από τα ζητήματα της υιοθεσίας. Ταυτόχρονα υπάρχει η αγωνιώδης ίντριγκα που επικεντρώνεται στην προσπάθεια των δύο αστυνομικών να πιάσουν τους δράστες επ' αυτοφώρω στην παράνομη πώληση του μωρού και συνδέει τις δευτερεύουσες διερευνήσεις του σεναρίου (η μητρότητα, η ενηλικίωση, η φιλία) με το βασανιστικό ερώτημα που απευθύνει η απελπισμένη μητέρα στη σκληρή αστυνομικό: «ποιο είναι χειρότερο αμάρτημα, το να σκοτώνεις το παιδί σου πριν γεννηθεί ή να το παρατάς όταν το γεννήσεις;».

JUST THE FACTS

Τυχερό αστέρι (*)**
Δύο βραβεία στις Κάννες για το νέο φιλμ του Χιροκάζου Κόρε-Εντα

Shazam! Η οργή των θεών ()½**
Μικρόψυχοι θεοί, μεγαλόκαρδοι ήρωες

65 ()**
Ο Άνταμ Ντράιβερ ταξιδεύει στο διάστημα και το... παρελθόν

Παρίσι ξανά ()½**
Η Βιρζίνι Εφίρά είναι η κορυφαία γαλλίδα ηθοποιός της γενιάς της

Σκάρλετ (*)
Η νέα δημιουργία του Πιέτρο Μαρτσέλο μετά από το «ΜάρτινΙντεν»

Οι ξεριζωμένοι (-)
Επτά ιστορίες ξεριζωμού από όλο τον κόσμο

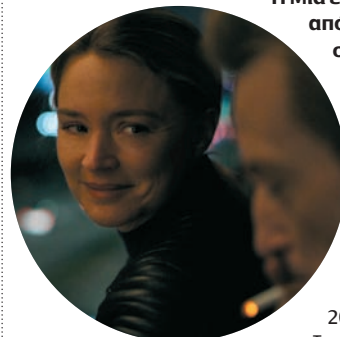
Εξορία (-)
Οι ακρότητες του συστήματος

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

👁️ *Ούτε ένα όσκαρ για Σπίλμπεργκ, «Πνεύματα Ινισέριν» και «Tar»*

Παρίσι ξανά (REVOIR PARIS) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλίσ Ουινοκούρ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Βιρζίνι Εφίρά, Μπενουά Μαζιμέλ

Η Μία έχει καταφέρει να βγει ζωντανή από τρομοκρατικό χτύπημα σε μπιστρό στο Παρίσι, αλλά τρεις μήνες μετά αδυνατεί να θυμηθεί τις λεπτομέρειες της μοιραίας νύχτας. Η ζωή της έχει αλλάξει προς το χειρότερο και δεν ξέρει καν ποια είναι.

Η Αλίσ Ουινοκούρ εμπνέεται από το τρομοκρατικό χτύπημα στο Μπατακλάν τον Οκτώβριο του 2015 προκειμένου να συνεχίσει την εξερεύνηση των βασανισμένων αντιπρώων που ψάχνουν τον δρόμο τους μέσα από απρόσμενα χτυπήματα της μοίρας. Η ταϊνία είναι βασισμένη στην αληθινή περιπέτεια ενός συγγενικού της προσώπου και έχει ως κεντρικό όχημα την ενοχή του επιζώντα. Η γαλλίδα δημιουργός εστιάζει την προσοχή της στις ψυχολογικές παραμέτρους που οδηγούν την ηρωίδα της στην αναζήτηση του νέου της εαυτού. Πρόκειται ουσιαστικά για ένα πρωτότυπο υπαρξιακό δράμα που ξεκινά από το μοτίβο της επιβίωσης για να πάρει απρόσμενες διαστάσεις μιας ιστορίας γυναικείας απελευθέρωσης και ενδυνάμωσης, η οποία ενισχύεται από την εξάισια ερμηνεία της Βιρζίνι Εφίρά που απέσπασε το βραβείο της καλύτερης ηθοποιού στα φρετινά βραβεία Σεζάρ.

Shazam! Η οργή των θεών

(SHAZAM! FURY OF THE GODS) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντέιβιντ Σάντμπεργκ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ζάκαρι Λέβι, Έλεν Μίρεν, Λούσι Λου

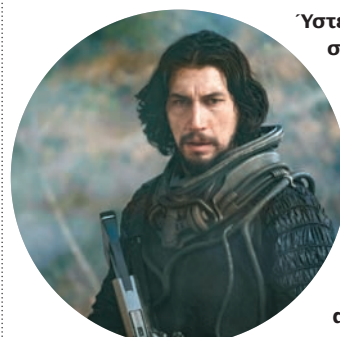

Καθώς νιώθει ανεπαρκής σε σχέση με τους υπόλοιπους υπερήρωες, ο Shazam αναλαμβάνει με βαριά καρδιά τη νέα του αποστολή που τον φέρνει αντιμέτωπο με τρεις μοχθηρές ελληνικές θεές που απειλούν με αφανισμό την ανθρωπότητα.

Το αντίπαλο δέος στον Deadpool της Marvel επιδιώκει να είναι ο Shazam της DC, αλλά υστερεί. Η κρίση ταυτότητας που αντιμετωπίζει ο μικρομέγας ήρωας μπορεί να ενισχύει το στοιχείο της κωμωδίας αλλά στο ζήτημα της δράσης υπάρχουν αζεπεράστα εμπόδια. Το σίκουελ της ταϊνίας του 2019 δεν έχει κάτι νέο να προσφέρει. Ναι μεν η νέα ιστορία ξεπερνά τους περιορισμούς ενός χάρτινου ήρωα με αστεία στολή που γεννήθηκε στα 40s ως Κάπτεν Μάρβελ, αλλά αδυνατεί να προσδώσει στη μοντέρνα εκδοχή του ένα πνευματώδες ύφος. Αναλώνεται σε διδακτικά τοιτάτα για την αξία της συνεργασίας και τη σημασία της διατήρησης της αγνότητας με το αυτοσαρκαστικό χιούμορ να σώζει κάπως τα προσχήματα.

65 **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σκοτ Μπεκ, Μπράιαν Γουντς ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Άνταμ Ντράιβερ, Αρίαν Γκρίνμπατ

Ύστερα από την αναγκαστική προσεδάφιση του διαστημόπλοιού του ο κυβερνήτης Μιλς ανακαλύπτει ότι βρίσκεται στη Γη του μακρινού παρελθόντος. Μαζί με ένα φοβισμένο κορίτσι θα προσπαθήσει να γλιτώσει από τα δόντια των δεινόσαυρων αλλά και να βρει τρόπο διαφυγής καθώς ένας μετεωρίτης πλησιάζει με απειλητικές διαθέσεις.

Στο κομμάτι της δράσης το θέαμα είναι χορταστικό (τρομεροί GGI δεινόσαυροι κι άλλα προϊστορικά πλάσματα απειλούν τον ήρωα και τη νεαρή προστατευομένη του), με τον συνηθέστατο για άλλη μια φορά Άνταμ Ντράιβερ να κερδίζει τις υποκριτικές μάχες, παρότι το σενάριο τον αφήνει εκτεθειμένο.

«Είμαι χαζός. Δεν μου αξίζουν αυτές οι δυνάμεις» (Shazam! Η οργή των θεών)

Γιατί δεν φοβόμαστε πια;

Ή ΜΗΠΩΣ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ ΑΛΛΙΩΣ;

Της ΕΛΕΝΗΣ ΧΕΛΙΩΤΗ

«Knock at the Cabin»

Είμαι εδώ και δεκαετίες μεγάλη fan των ταινιών τρόμου. Ενώ φοβάμαι αρκετά και καταλήγω να βλέπω τις πιο τρομακτικές σκηνές μέσα από το μικρό κενό των δακτύλων μου, συνεχίζω να απολαμβάνω το λεγόμενο thrill που προσφέρουν οι ταινίες τρόμου, από τη βολή και την ασφάλεια είτε του σπιτιού μου είτε της αίθουσας κινηματογράφου, ενώ ένας κουβάς pop corn μου κρατάει την καλύτερη αλμυρή συντροφιά. Όλοι εμείς που αγαπάμε τις ταινίες αυτές (ομολογουμένως χωρίς προφανή λόγο) γνωρίζουμε ότι μια πραγματικά καλή τρομακτική ταινία είναι δυσεύρετη και σπάνια. Τα κακά σενάρια ποικίλλουν και ακόμα και αν η ιστορία είναι επί της αρχής ικανοποιητική, η εκτέλεση συνήθως υπολείπεται και απογοτεύει. Το τι τρομάζει τον καθένα είναι σχετικό. Για παράδειγμα, τα gory στοιχεία (αίματα, έντερα, εκτεθειμένοι εγκέφαλοι...) δεν μου προκαλούν καμία απδία ή τρόπο. Θυμάμαι να μιλάω με μια φίλη μου, όταν είχε βγει η σειρά «*Dahmer*» με τον πασίγνωστο δολοφόνο κατά συρροή ο οποίος σκότωνε, διαμελούσε και ενίοτε έτρωγε τα θύματά του. Παρακολουθούσα τη σειρά με απόλυτη ηρεμία, λες και έβλεπα ντοκιμαντέρ για άγρια ζώα στο National Geographic. «Δεν σε επηρεάζει καθόλου ε;» με είχε ρωτήσει με περιέργεια, ίσως και λίγη φρίκη, η φίλη μου. «Όχι, ίσα ίσα, το βρίσκω εξαιρετικά ενδιαφέρον, το γουστάρω τρελά» της απάντησα ευθαρσώς. Δείξε μου όμως εξορκισμούς (καλούς εξορκισμούς όπως στο «*Conjuring*» ή «*The Exorcism of Emily Rose*») ή εφιαλτικές σκηνές με κλόουν που τρέφονται από τον φόβο σου ala «*It*» ή μια εξαιρετική independent ταινιούλα με το όνομα «*Clown*» του 2014, και με έχεις τρομοκρατήσει σωστά. Πραγματικό τρόμο μου είχε προκαλέσει παραδόξως και το παράξενο τέρας με το τριγωνικό μεταλλικό κεφάλι (γνωστός και ως Pyramid Head) στην ταινία «*Silent Hill*» την πρώτη φορά που το είδα στο σινεμά, και ο λόγος είναι επειδή το όλο σκηνικό όπου βαράει η σειρήνα που σηματοδοτεί την αλλαγή από την πραγματικότητα στον εφιάλτη και όλο το sequence μετά (αλλάζει το σκηνικό, σαπίζουν οι τοίχοι, αρχίζουν και βγαίνουν τα τέρατα κτλ.) προσέγγιζε ανατριχιαστικά την αίσθηση που έχεις όταν βλέπεις έναν εφιάλτη και γνωρίζεις ότι δεν μπορείς να ξεφύγεις. Δυστυχώς αυτό απομυθοποιήθηκε όταν ένα χρόνο

μετά την είδα σε ένα σπίτι με παρέα 6-7 ατόμων όπου ο καθένας έλεγε το μακρύ του και το κοντό του και η «μαγεία» χάθηκε σε σημείο που αναρωτιόμουν γιατί με είχε τρομάξει τόσο. Η απάντηση βεβαίως ήταν το κλίμα: το περιβάλλον μέσα στο οποίο βιώνουμε μια ταινία τρόμου (σκοτάδι, σιωπή) σε συνδυασμό με τους δικούς μας προσωπικούς φόβους είναι η συνταγή για την ιδανική τρομακτική εμπειρία. Βέβαια, υπάρχει και ένα άλλο είδος φόβου, που συνδυάζεται (σπάνια) με το καλό χιούμορ, όπως στην ταινία «*Cabin in the Woods*» του 2011, η οποία θεωρείται από πολλούς πλέον cult (κατά την ταπεινή μου άποψη, δικαίως). Αυτή τη συνταγή προσπάθησε πρόσφατα να αναπαράξει και η ταινία «*Barbarian*» του 2022. Είχα διαβάσει εξαιρετικές κριτικές για το πόσο εντυπωσιακά καινοτομική, αστεία και τρομακτική είναι αλλά παράλληλα «φρέσκια», οπότε έσπευσα να τη δω. Απογοτεύτηκα σφόδρα. Με εξαίρεση κανα-δυο σκηνές, η ταινία με άφησε να αναρωτιέμαι απλά... γιατί; Wtf στην αρχή.

Μια μπαγιάτικη αίσθηση déjà vu

Και πάμε τώρα σε μία ακόμα πιο πρόσφατη του γνωστού στους περισσότερους από εμάς M. Night Shyamalan, ο οποίος με εξαίρεση το «*Sixth Sense*» έχει ένα περίεργο track record ταινιών όπου το μοτίβο συνήθως είναι «κοίτα μια φοβερή ιδέα/ιστορία για ταινία τρόμου! Τη βλέπεις; Δεν είναι πολλά υποσχόμενη; Ωραία, δες τώρα πώς θα την καταστρέψω και θα σε αφήσω απογοητευμένο στο τέλος!». Ίσως γι' αυτό βλέπουμε ακόμα τις ταινίες του· περιμένουμε να μας εκπλήξει. Πριν λίγες εβδομάδες λοιπόν κυκλοφόρησε το «*Knock at the Cabin*», το οποίο πήγα να δω (το λες και μαζοχισμό).

Η Alison Stine γράφει στο περιοδικό *Slate* ότι η ταινία πλασάρεται ως τρόμου, μοιάζει όμως περισσότερο με δελτίο ειδήσεων, καθώς τέσσερις ένοπλοι άγνωστοι εισβάλλουν στο εξοχικό σπιτάκι ενός ζευγαριού που παραθερίζει με την κορούλα τους και ισχυρίζονται ότι είναι εκεί για να αποτρέψουν την αποκάλυψη, η οποία σηματοδοτείται από καταστροφικά γεγονότα τα οποία είναι (δυστυχώς) τόσο τρομερά όσο και οικεία. Τρία χρόνια μετά, λέει η Stine, αν και η πανδημία συνεχίζει

να μαίνεται, πολλοί άνθρωποι έχουν πανδημική κόπωση. Έχουμε κούραση αποκάλυψης. Ήμασταν εκεί, το είδαμε, το ζήσαμε, το ζούμε ακόμα και δεν στρεφόμαστε πλέον σε αυτές τις ιστορίες για να τρομάξουμε αλλά για κάτι άλλο: μια «κενή» άνεση και ψυχρή αναγνώριση. Τα εκτυλισσόμενα γεγονότα της αποκάλυψης απλά δεν είναι αρκετά τρομακτικά. Ένα τσουνάμι; Καλέ, το έχουμε ξαναδεί. Μια πανδημία; Μα ήμουν εκεί (ήμασταν όλοι). Πολλοί κριτικοί σχολίασαν το γεγονός ότι ο M. Night Shyamalan θα πρέπει πιθανώς να μείνει μακριά από τη θεματολογία της αποκάλυψης... η απειλή της βίας σε αυτό το σενάριο είναι «μουδιασμένη» και η ταινία δημιουργεί το ένα anticlimax μετά το άλλο. Η ένταση δεν είναι εκεί. Ούτε ο τρόμος. Στη θέση του υπάρχει μια μπαγιάτικη αίσθηση déjà vu. Η Stein αναφέρεται και στη σειρά «*The Last of Us*», η οποία έχει λάβει γενικά πάρα πολύ καλές κριτικές (για όσους δεν γνωρίζουν, η ιστορία προέρχεται από το ομώνυμο πολυβραβευμένο βιντεοπαιχνίδι του 2013), και ενώ όντως είναι εξαιρετική, δεν είναι τρομακτική, ενώ υποτίθεται ότι «πρέπει» να είναι καθότι διαδραματίζεται σε ένα δυστοπικό μέλλον και συμπεριλαμβάνει ένα περίεργο είδος ζόμπι – ανθρώπους που μολύνθηκαν από έναν μύκητα ο οποίος τους κατέλαβε ψυχή και σώματι.

Γιατί δεν φοβόμαστε πια λοιπόν; Η Stein λέει ότι τα αληθινά τέρατα είναι συχνά άνθρωποι, αλλά αυτό δεν συμβαίνει ούτε στο «*Knock at the Cabin*», όπου οι άγνωστοι παραβάτες κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν για να είναι ευγενείς και «πολιτισμένοι» και απολογούνται ακατάπαυστα για αυτά που νιώθουν ότι πρέπει να κάνουν. Ένας από τους δύο μπαμπάδες είναι ο μόνος σκεπτικιστής και είναι πολύ δύσκολο να μην ταυτιστείς με τη στάση του. Σεισμός; Αυτό είναι το καλύτερο που έχεις να μας δείξεις; Εδώ έχουμε χιόνι στη Νότια Καλιφόρνια πια. Το Οχάιο υποφέρει από ίσως τη χειρότερη περιβαλλοντική καταστροφή στην ιστορία. Είχαμε έναν σεισμό που κατέστρεψε την Τουρκία-Συρία πριν από λίγες εβδομάδες. Δεν ήταν η πρώτη και δυστυχώς δεν θα είναι η τελευταία καταστροφή.

Ποια είναι η τελευταία ταινία «τρόμου» που σας επηρέασε και γιατί; Ίσως εκεί βρίσκεται η απάντηση: στο τι ορίζουμε ως τρόπο και σε τι έχουμε «μουδιάσει». **A**

Ποια είναι η τελευταία ταινία «τρόμου» που σας επηρέασε και γιατί; Ίσως εκεί βρίσκεται η απάντηση: στο τι ορίζουμε ως τρόπο και σε τι έχουμε «μουδιάσει».

Η **Νεφέλη Μεγκ** σχολιάζει την πρώτη της παράσταση **ΒΟΥΚΛΑ99 THE SHOW**

Τι σχέση έχει αυτό που θα δούμε στη σκηνή του Arch με το podcast Μπούκλα 99 στην ATHENS VOICE;

Της ΛΑΜΠΡΙΝΗΣ ΤΡΟΥΓΚΟΥ

INFO

ΒΟΥΚΛΑ99 The Show,
Νεφέλη Μεγκ
Κάθε Πέμπτη του Μαρτίου
στο Arch Club,
Ελαιοδών 6, Γκάζι, στις 9.30

Ενα άτομο που μιλά πάνω σε μια σκηνή και ένα κοινό που όλοι ελπίζουν πως θα γελάει αρκετά συχνά κατά τη διάρκεια της παράστασης. Αυτή είναι η τυπική μορφή ενός stand-up comedy show, αλλά αυτό δεν έχει καμία σχέση με ό,τι θα μας παρουσιάσει φέτος η Νεφέλη Μεγκ από τις 9 του μήνα και για κάθε Πέμπτη του Μαρτίου στο Arch Club. Η 25χρονη creator και κωμικός, που έχει σκαρφαλώσει στην κορυφή των charts με το podcast της ΒΟΥΚΛΑ 99 στην Athens Voice, πρόκειται να παραδώσει στο κοινό της έναν χορταστικό κωμικό μονόλογο, στον οποίο τα «χώνει» κανονικά στον εαυτό της, κάνοντας αναφορές στην περίεργη οικογενειακή της ζωή, στις περιπετειώδεις ερωτικές τις εμπειρίες, αλλά και στην πολιτική τρέλα της χώρας. Στο ΒΟΥΚΛΑ99 SHOW δεν χρειάζεται να γελάς συνέχεια, το μήνυμά της παράστασης είναι βραδείας καύσης και ο πρώτος στόχος είναι να περάσεις καλά. Ζητήσαμε από τη Νεφέλη να μας κάνει μερικά spoilers πριν την πρεμιέρα του νέου της show.

Ξεκινάς παράσταση στο Arch Club, την οποία θα κρατάς ολόκληρη μόνη σου. Το γουστάρεις τρελά ή το κάνεις για τον... μπαμπά σου; Αυτό που κάνουμε είναι ένας κωμικός μονόλογος. Έχουμε κάνει μια παράσταση που είναι μεν κωμική, αλλά έχει και μεγάλο κομμάτι αφήγησης. Έχει στοιχεία stand-up comedy, όπως ερωτήσεις απευθυνόμενες στο κοινό. Δεν είναι απαραίτητο κανείς να γελάει συνέχεια, αλλά να περάσει καλά και να χαρεί. Αυτό το είδος είναι για μένα πολύ απελευθερωτικό και το γουστάρω πολύ. Βρίσκω και σε αυτό ακόμη τα πατήματά μου. Σίγουρα δεν το κάνω για τον μπαμπά μου, γιατί βασικά ο μπαμπάς μου δεν ξέρει καν ότι το κάνω.

Το να στέκεσαι σε ένα δωμάτιο με ξένους που περιμένουν να τους κάνεις να γελάσουν δεν είναι τρομακτικό; Φοβάμαι πάρα πολύ και έχω απίστευτο άγχος, αν θα έρθει ο κόσμος. Δεν μπαίνω καν στο Νίνα να δω πώς πάει η προπώληση. Μια μέρα είχαν αναψοκοκκινίσει τα μάγουλά μου και δεν έπεφταν οι παλμοί μου. Τότε σκέφτηκα: «Θεέ μου, τι κάνω στον εαυτό μου;» Ευτυχώς έχω τον Πιόργο Αγγελόπουλο, ο οποίος κάνει τη σκηνοθετική επιμέλεια και με βοηθάει και στο κείμενο. Είναι η νοβοκαϊνή μου, με καλμάρει και με προσγειώνει.

Είναι πιο δύσκολο να «πουλήσεις» τα αστεία σου σε ακροατήριο από ό,τι σε podcast; Δεν έχει καμία σχέση το ένα με το άλλο. Στην αρχή, έκανα πρόβες και μιλούσα σαν να έκανα podcast πάνω στη σκηνή. Τελικά, αυτά τα δυο είναι η μέρα με τη νύχτα, γιατί συνήθως ο ακροατής ακούει το podcast, χωρίς απόλυτη προσοχή και ίσως και χωρίς ροή. Σε μια παράσταση πρέπει να έχεις σύνδεση με το κοινό, γιατί το κοινό είναι καθρέφτης. Χρειάζεται να έχεις ενέργεια και ρυθμό. Στο podcast μπορώ να έχω μια πιο κάλμα φωνή. Μου είναι πιο εύκολο να κάνω podcast. Είμαι σπίτι μου με το μικρόφωνο και τον Γιάννη απέναντί και κάνουμε τη φάση μας.

Θα αλλάξεις το στιλ σου από αυτό των podcast; Η παράσταση είναι το πώς βλέπω εγώ τα πράγματα, δηλαδή ο κόσμος μέσα από τα μάτια μιας 25χρονης που έχει μια περίεργη οικογενειακή ζωή. Έχει να κάνει και με τις ερωτικές μου σχέσεις. Η παράσταση είναι, άλλωστε, για άτομα άνω των 18. Δεν έχει σχολιασμό επικαιρότητας, αλλά γίνονται διάφορες αναφορές και σε τέτοια θέματα.

Τι σχέση έχει με τον εαυτό σου η περσόνα που βλέπουμε στα podcast και αυτή που θα δούμε στην παράσταση; Αυτό το ανακάλυψα φέτος στις πρόβες με τη βοήθεια του Γιόργου και ήταν φοβερό. Στο podcast κράζω περισσότερο τους άλλους, κάνοντας κάποιες αναφορές στο τέλος και σε εμένα. Αντίθετα, η παράσταση είναι ένα performance, στο οποίο όλα τα αστεία είναι βασισμένα πάνω μου. Αν σε κάποιον αρέσει η ενόττητα του ανδρικού εγκεφάλου του podcast, θα γουστάρει πάρα πολύ στην παράσταση. Μου τα χώνω κανονικά. Με βάζω κάτω και με χτυπάω αλύπητα. Ακόμη και αν υπάρχουν κάποιες αναφορές στους άλλους, στο τέλος το γυρνάω πάντα σε μένα. Γι' αυτό και στην αφίσα κρατάω στα χέρια μου έναν κλόουν.

Οι άνθρωποι μπορούν να νιώσουν την ενέργεια. Η εμπιστοσύνη και ο ενθουσιασμός ή η έλλειψή

τους είναι μεταδοτικά. Είσαι προετοιμασμένη για μια τέτοια κατάσταση; Αν δεν περάσω την ενέργεια αυτής της παράστασης θα φταίω σε πολύ μεγάλο βαθμό, γιατί είναι όλη πάνω μου και το κοινό είναι καθρέφτης. Σπάνια σε μια παράσταση το κοινό είναι κακό. Σε κάθε περίπτωση, αν κάτι δεν πάει καλά θα με επηρεάσει πάρα πολύ, αλλά αυτό που δεν θέλω είναι να βγει προς τα έξω εκείνη τη στιγμή. Γιατί όταν πέφτεις εσύ, πέφτει και το κοινό και τελικά όλο αρχίζει να αργοπεθαίνει, όπως κάποιος στην εντατική. Θέλω να σκέφτομαι ότι δεν θα με πιάσει. Αν σκέφτομαι ότι θα με πιάσει, θα με πιάσει. «Κοίτα εκεί που θες να πας, αλλιώς θα πας εκεί που κοιτάς». Στην τελική, αν μια παράσταση δεν πάει καλά, θα δουλέψω για την επόμενη.

Έχω πάθει μια φορά σεντόνι και δεν ήταν ωραία εμπειρία. Κοίταξα το υπερπέραν. Είχα φύγει από την αίθουσα και είπα από μέσα μου «Πού είμαι;». Παρόλα αυτά, είμαι προετοιμασμένη ότι μπορεί και να συμβεί.

Καθώς ο κωμικός μονόλογος είναι κάτι διαφορετικό, στόχος είναι να μη φαίνεται ότι υπήρχε κείμενο πίσω από αυτό. Κάποια πράγματα είναι αυτοσχεδιαστικά, αλλά σίγουρα δεν κάνω πρόβα στον καθρέφτη μου. Κάνω πρόβα κατευθείαν στη σκηνή. Εμένα ποτέ δεν με βοηθούσε ο καθρέφτης.

Αν κάνεις μια γκάφα στη σκηνή πώς σκέφτεσαι να την ξεπεράσεις; Χιούμορ, χιούμορ! Όταν παίζεις στο θέατρο την Ελένη του Ευριπίδη, δεν σώζεται. Ευτυχώς όμως στις διαδραστικές παραστάσεις, όπως η δική μου, η κατάσταση σώζεται.

Θες κοινό που να σε καταλαβαίνει και να μοιράζεται την άποψή σου ή κόντρα κοινό; Η επιτυχία είναι να ταυτιστεί το κοινό μαζί σου. Σε κάποια ζητήματα στα οποία αναφέρομαι, όπως για παράδειγμα τα ζώδια, ξέρω ότι πολλός κόσμος δεν τα πιστεύει. Κι εγώ ξέρω ότι είναι μια ανοη-

σία. Μου δίνει όμως μια ελπίδα. Θέλω αυτή την ελπίδα. Δεν πιστεύω ότι έχασα τη δουλειά μου επειδή ο Ερμής ήταν ανάδρομος. Θέλω όμως να έχω ένα λόγο να ελπίζω ότι η επόμενη μέρα θα με βρει υγιή και χαρούμενη. Οπότε, όταν αναφέρεσαι σε τέτοια θέματα, και να διαφωνεί ο άλλος δεν ενοχλείται. Γενικά, όμως, δεν θέλω εντελώς κόντρα κοινό.

Αγαπημένος/η comedian; Ο Daniel Sloss από το εξωτερικό και ο Λάμπρος Φισφής.

Μικρή ήθελες να γίνεις ηθοποιός; Ήθελα πάρα πολύ από μικρή να γίνω ηθοποιός. Έκανα πολλά χρόνια θέατρο και αργότερα είχα πάει σε ένα course για physical theatre στο Cambridge στην Αγγλία. Πέρασα μια φάση που ήθελα να γίνω σκηνοθέτης, μέχρι που έγινα δικηγόρος.

Ποιο είναι το μεγαλύτερο πλεονέκτημα της δουλειάς σου σήμερα σε σχέση με τη δικηγορία; Ένας creator έχει ευέλικτο ωράριο και αυτό μου αρέσει, γιατί ο χρόνος τρέχει και θέλω να κάνω πράγματα. Για να είσαι δημιουργικός πρέπει να έχεις το περιθώριο να βαριέσαι. Αν έχεις ένα φουλ πρόγραμμα δεν υπάρχει χρόνος και ενέργεια για να δημιουργήσεις. Η δημιουργικότητα είναι ένα ακόμη πλεονέκτημα του επαγγέλματός μου. Βέβαια, και ο δικηγόρος είναι δημιουργικός. Δίνει τον καλύτερό του εαυτό. Θα έλεγα πως οι δικηγόροι είναι σαν ηθοποιοί γιατί πρέπει να υποκρίνονται και να είναι και καλοί σε αυτό.

Θέλεις κάτι να πεις στο κοινό σου και να αλλάξεις τον κόσμο ή θέλεις να κάνεις πλάκα και να περάσουν καλά; Θέλω και τα δύο. Πρώτα θέλω να περάσουν καλά. Και εγώ και ο Πύργος πιστεύουμε πως δεν χρειάζεται να λες ευθέως το μήνυμά. Στόχος μας είναι να φυτέψουμε έναν σπόρο και να ανθίσει αυτός αργότερα. Είναι βραδείας καύσης η παράσταση. **A**

Μανεκέν, θέλω γνώμη! Έχω μια σχέση το τελευταίο διάστημα και ήδη αναπολώ με νοσταλγία τον single εαυτό μου. Είπα κι εγώ να κάνω μια σοβαρή σχέση, όπως κάνει όλος ο κόσμος. Μου αρέσει το αγόρι μου και νιώθω πράγματα για αυτόν, αλλά αυτός μου δείχνει τα συναισθήματά του σε υπερβολικό βαθμό. Μου έχει γίνει λίγο τοιμπούρι και δεν ξέρω τι να κάνω! Όπου πάω έρχεται κι αυτός. Θέλει να είμαστε συνέχεια μαζί, δεν βαριέται ποτέ! Ευτυχώς, που υπάρχει και η δουλειά και δεν βρισκόμαστε και όλη μέρα. Στα μηνύματα όλη την ώρα γλύκες και αγαπούλες, κάθε πρωί τραγουδι αφιέρωση στα social. Στην αρχή μου άρεσε, αλλά δύο μήνες τώρα, αυτό το κάθε μέρα έχει καταντήσει γραφικό. Και τα Σαββατοκύριακα να μην ξεκολλάει από πάνω μου. Δώσε καμιά ιδέα για το πώς θα φτιάξει η φάση...

Αυτή η υπερβολή, φίλη, σίγουρα δεν κάνει καλό σε κανέναν από τους δύο. Δεν θα αντέξεις για πολύ και φοβάμαι ότι θα ξεσπάσεις και το μπαμ θα είναι εκκωφαντικό. Βέβαια, τον καταλαβαίνω κι αυτόν τον γλυκούλη, αλλά άμα δεν εκπέμπετε στην ίδια τη συχνότητα, τι να κάνουμε. Δικαιούσαι απόλυτα τον προσωπικό σου χώρο και χρόνο και θα σου πρότεινα να του μιλήσεις κομψά και διαικρικτικά, να θέσεις τα όριά σου και να του εξηγήσεις πως αυτό δεν σημαίνει ότι δεν τον θέλεις. Αν νιώσει ασφάλεια, θα ηρεμήσει λιγάκι. Εύχομαι. Ελπίζω.

Μπορώ να καταλάβω τη ζήλια σε πολλά πράγματα και ειδικά μέσα στις σχέσεις, αλλά αυτό δεν το περίμενα ποτέ. Η κοπέλα μου ζηλεύει, γιατί βλέπω πορνό. Όταν μου το συζήτησε, έμεινα λίγο παγωτό. Λέω δεν παίζει, θα κάνει πλάκα, κι όμως το εννοεί. Προσπάθησα να της εξηγήσω ότι αυτό δεν έχει καμία σχέση με το μεταξύ μας και απλά ότι μου αρέσει. Και μου απάντησε ότι στεναχωριέται και ότι θέλει να το ελαττώσω.

Αρχικά να πω, μπράβο βρε παιδιά! Θα με περάσεις για τρελή, αλλά το εννοώ. Το μόνιμο πρόβλημα σε αυτή τη στήλη, είναι η έλλειψη επικοινωνίας στα ζευγάρια. Εσείς συζητάτε και αυτό είναι πάντα μια πολύ καλή βάση. Γι' αυτό, μπράβο σας και ξανά μπράβο

σας. Τώρα για το συγκεκριμένο θέμα. Καταλαβαίνω και πώς μπορεί να νιώθει το κορίτσι σου και πώς νιώθεις εσύ. Φαντάζομαι, δεν θα είναι στο mentalite της να βλέπει πορνό. Δεν αρέσει σε όλους, δεν ταιριάζει σε όλους και είναι απόλυτα φυσιολογικό και cool. Από την άλλη, κι εσύ κάνεις αυτό που σου αρέσει να κάνεις. Δεν μπορώ να ξέρω, βέβαια, και τη συχνότητα που της λες «μωρό μου, θα βάλω μια ταινία πορνό να δω, ξέχνα το Netflix». Χρειάζεται να βρείτε το μέτρο σας και τους κοινούς σας κώδικες. Πρότεινέ της, αν θέλει, να δοκιμάσετε να δείτε και μαζί μία ταινία, χωρίς πίεση. Θέλει αμοιβαίο σεβασμό και μπόλικη κουβέντα, αλλά εσείς, όπως είπαμε, έχετε μια καλή βάση. Χτίστε εκεί επάνω.

Μανεκέν μου, βγήκα ερωτικό ραντε-βουδάκι το οποίο απέτυχε παταγωδώς. Γνώρισα ένα παιδί μέσω Instagram και μιλούσαμε αρκετό καιρό, μέχρι που είπαμε να γνωριστούμε από κοντά. Θέλαμε από καιρό να βγούμε, αλλά επειδή οι περιοχές μας είναι μακριά, δεν βόλευε καθόλου, ώπου μου πρότεινε ν' ανέβει μια μέρα κοντά στο σπίτι μου σε ένα κοντινό εστιατόριο. Βγαίνουμε, λοιπόν, καθόμαστε, τα λέμε μια χαρά. Εμένα μου άρεσε πολύ από κοντά, είχα ενθουσιαστεί. Έρχεται το φαγητό και πέφτει με τα μούτρα. Μετά από μισή ώρα περίπου, αρχίζει να τον πιάνει κρύος ιδρώτας. Τον έβλεπα ότι ζοριζόταν κάπως και του πρότεινα, αν θέλει, να φύγουμε. Μου απάντησε θετικά. Βγαίνοντας έξω, η κατάσταση γινόταν όλο και χειρότερη και περπατούσε σχεδόν σφιγμένος. Όπως καταλαβαίνεις, η κατάσταση ήταν λίγο αμήχανη, μέχρι που δεν άντεξε άλλο και μου είπε ότι τον έπιασε το στομάχι του και έπρεπε οπωσδήποτε να πάει τουαλέτα. Εκείνη τη στιγμή, τα χρειάστηκα. Του λέω πάμε στο σπίτι μου, τι να του πω. Όταν μπήκαμε, έτρεξε στο μπάνιο, παίζει να τον άκουσε όλο το τετράγωνο. Δεν ήξερα αν έπρεπε να γελάσω ή να κλάψω εκείνη τη στιγμή. Ειλικρινά, δεν μου έχει ξανασυμβεί. Έκτοτε, του έχω στείλει 2 φορές στο Instagram, δεν μου έχει απαντήσει.

Ο μέγας κανόνας των πρώτων ραντεβού: τρώτε ελαφρά! Α, και πηγαίνετε σε εστιατόρια που εμπιστεύεστε! Ίσως, το date σου να πεινούσε λίγο παραπάνω, ίσως η τύχη δεν ήταν με το μέρος του, ίσως κάτι τον πείραξε από αυτά που έφαγε, ίσως τ' άστρα και τα ζώδια σάς βάλανε εμπόδια. Φαντάζομαι ο άνθρωπος για να αναγκαστεί να πάει σπίτι του τουαλέτα, σίγουρα θα έφτασε στο μη περαιτέρω, αλλά συμβαίνουν κι αυτά. Shit happens. Ας μην τρελαθούμε. Μου φαίνεται το πήρε κατάκαρδα και προτίμησε την εξαφάνιση. Κάνε ακόμη μία προσπάθεια, αλλά –για να είμαι ειλικρινής– δεν βλέπω φως. Πάμε γι' άλλα!

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Κάποιος σε ψάχνει. Ψάξε τον κι εσύ και επικοινωνήσε μαζί του στο www.athensvoice.gr/stiles/se-eida.

Η ΚΟΠΕΛΑ ΜΕ ΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ Παρασκευή 3 Μαρτίου γύρω στις 19.00 στο Μετρό από Χολαργό προς Σύνταγμα.

Μπήκα στο βαγόνι και στεκόσουν δίπλα μου κοντά στην πόρτα. Έκανα ένα σχόλιο για τους ανθρώπους που μας σπρώχνανε για να μπουν στο ήδη γεμάτο βαγόνι και αμέσως χαμογέλασε. Έκανα και δεύτερο σχόλιο και χαμογέλασε και πάλι. Κατεβήκαμε στο Σύνταγμα και έψαχνες, όπως και εγώ, πού θα πας, δυστυχώς σε έχασα μέσα στον κόσμο. Ελπίζω να ξαναδώ το χαμόγελό σου...

ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΣΟΥ

Σάββατο 11/3 απόγευμα, σε είδα στα Αηδονάκια στο Μαρούσι, είσαι ξανθιά με μέτριο ύψος κι ένα απίστευτο φόρεμα με λουλούδια. Το όμορφο πρόσωπο με γοήτευσε όπως και το βλέμμα σου, που συνέχεια παρατηρούσα. Νομίζω πως ήσουν σε παιδικό πάρτι.

ΕΛΠΙΖΩ...

Σε είδα στο 19 τρόλεϊ 2/12/2022. Ανέβηκες στο ύψος του Ψυχικού και κατέβηκες στους Αμπελόκηπους. Θυμάμαι ακόμα το ωραίο

χαμόγελό σου καθώς και το αέρινο παρουσιαστικό σου (φορούσες μια ιδιαίτερη μακριά φούστα), που έβλεπα καθώς καθόσουν στο παράθυρο μπροστά από τη θέση μου. Είμαι το αμήχανο κορίτσι με ένα καρό σακίδιο το οποίο ελπίζεις πως ίσως σε βρει, έστω και εκ των υστέρων λόγω δειλίας...

ΣΤΟΝ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟ

Ήμασταν μαζί στην αίθουσα αναμονής, φόραγα καπέλο. Είχες 18:15 ραντεβού και εγώ 18:45... Αν το δεις, στείλε.

ΒΡΑΔΙΝΗ ΠΤΗΣΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ - ΑΘΗΝΑ

Σε είδα και με είδες στο αεροδρόμιο της Αλεξανδρούπολης. Ήμουν σε επαγγελματικό ταξίδι και είχες μουστάκι, σγουρό μαλλί και ήσουν ψηλός. Στο αεροπλάνο καθήσαμε δίπλα και άνοιξες λάπ-τοπ. Μείναμε τελευταίοι. Γιατί δεν μιλήσαμε;

ΑΤΣΑΛΑΚΩΤΟΣ

10.3.23 γύρω στις 12 το βράδυ, στο Urban Erops, είσαι με άλλα δύο άτομα (ίσως επαγγελματική έξοδος, δε μιλούσαν ελληνικά), ατσαλάκωτος, καλοντυμένος

εγώ, καπνίζω έξω και βλέπω μια sharp ματιά πίσω από τα γυαλιά σου. Κάνισα και τη γόπα για να δω αν θα μείνετε τελικά, αλλά δεν σε ξανάδα... Ελπίζω να αλλάξει αυτό και να μου στείλεις.

ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΣΤΗ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Σάββατο 4 Μαρτίου 2023, ώρα 17:45, στον σταθμό Βικτώρια τα βλέμματά μας διασταυρώθηκαν αρκετές φορές. Μπήκαμε στο ίδιο βαγόνι, έκασες απέναντί μου. Φορούσες μαύρο παλτό και μαύρη μπλούζα και είχες 2 τσάντες και μία χάρτινη με ψώνια. Αν το δεις, γράψε μου.

ΑΠΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Knosso Palace. Κοιταζόμασταν όλο το βράδυ. Δεν μιλήσαμε. Το πρωί που σε είδα στο κατάρτημα με έναν φίλο σου να μιλάτε, το μετά-νιωσα. Αν βλέπεις, στείλε!

LEPROUS CONCERT

Gagarin. Κώστα ή Κωνσταντίνε, μετάνιωσα που ντράπηκα και έφυγα έτσι βιαστικά. Τώρα δεν μπορώ να σε βρω στα social: (επίσης, ντρέπομαι που τα γράφω όλα αυτά εδώ... Φοβερό fail από μια κουλουριάρα θα έλεγε κανείς).

© JOHN HOLMES

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιασμένο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

COSMIC TELEGRAM

Από την ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Προσπάθησε να είσαι πιο ρεαλιστής, να ανασυγκροτήσεις τις δυνάμεις σου και να μην έχεις τη μύγα έτσι ώστε να μυγιάζεσαι όλη την ώρα. Στο εργασιακό κομμάτι μην παίρνεις τοις μετρητοίς, ό,τι λέει ο κάθε κατακαημένος γιατί θα γίνεις αντιπαθείς χωρίς λόγο. Οικονομικά, μη σπαταλάς για πουθενά και για τίποτα. Οι ελεύθεροι θα έχετε απρόσμενες κατακτήσεις που θα σας είναι παντελώς αδιάφορες, οι δεσμευμένοι δεν θα έχετε πολύ χρόνο για το ταίρι σας και θα σας γκρινιάζει.

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Δεν θα είναι λίγες οι αναποδιές σε θέματα καθημερινότητας, επικοινωνίας αλλά και επαγγελματικά. Σκεφτόμαστε διπλά και τριπλά πριν μιλήσουμε, και προς Θεού δεν παίρνουμε αποφάσεις. Ωστόσο, δεν χρειάζεται να σου πέσει η αυτοπεποίθηση γιατί θα υπάρχουν όμορφες στιγμές μέσα στη εβδομάδα. Να θυμάσαι ότι είσαι πολύ δυνατός και να μη φοβάσαι τίποτα. Αλλάζει γνώμη για άτομα που έχεις γύρω σου και προσωπικά θεωρώ πως αυτό το συμπέρασμα προκύπτει από τη συνολική πίεση της εβδομάδας. Στα γκομενικά κανένα ιδιαίτερο νέο και οικονομικά καμία εξέλιξη.

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Είναι σίγουρα καλύτερα από την προηγούμενη εβδομάδα (θα μου πεις πόσο χειρότερη). Μην ενθουσιάζεσαι με αχρείαστες και μην καταναλώνεις ενέργεια στο τι είπε ο ένας και ο άλλος. Στο τέλος θα πιάνεις τον εαυτό σου να κάνει μόνο αρνητικές σκέψεις και θα χάσεις ουσιαστικές ευκαιρίες που μπορεί να προκύψουν (όχι όμως στις 16/30). Ερωτικά θα υπάρξουν εξελίξεις και πολλές μεταβολές. Πράγμα κουραστικό.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Προσπάθησε μη δώσεις σημασία σε αχρείαστα σχόλια και κριτικές που ίσως δεχτείς από τους γύρω σου. Δηλαδή φίλοι, συνεργάτες, φίλοι φίλων κ.λπ. Χρειάζεται μια καλύτερη διαχείριση σε ό,τι αφορά τα οικονομικά αλλά και στις αντιδράσεις σε κάποια μικροάσχημα νέα. Τώρα είναι η φάση που χτίζεις το μέλλον σου για οικονομικά και επαγγελματικά. Τους καρπούς που θα σπείρεις θα τους φας τον Μάιο. Αισθηματικά, αν είσαι σε σχέση, βαριέσαι λίγο τώρα τελευταία και παίζει το μάτι σου. Δεν σε φοβάμαι, πάλι στο ίδιο άτομο θα γυρίσεις. Οι ελεύθεροι θα πάρτε μια ευχάριστη είδηση από το άτομο που σας ενδιαφέρει.

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Ζήτην η ελευθερία! Έφυγε επιτέλους ο Κρόνος από το απέναντι ζώδιό σας και θα αναπνεύσετε καλύτερα. Οι συνεννοήσεις γίνονται πιο smooth, ταχτοποιείτε εκκεμότητες και λογαριασμούς και νιώθετε πως όλα μπαίνουν σε μια σειρά. Με τον Ερμή στους Ιχθύς είστε πιο διαισθητικοί και δεν πείθεστε εύκολα από κούφιες υποσχέσεις. Είναι εβδομάδα χτισίματος σε όλους τους τομείς. Στα ερωτικά οι δεσμευμένοι επιτέλους χαλαρώνετε και δεν πρήζετε τα συκώτια του συντρόφου σας. Είναι μια καλή περίοδος για μια γνωριμία. Τέλος, αν στον κύκλο σας φιλοσκοτώνονται, μην πάρετε θέση.

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Εσένα από την άλλη έχει περάσει ο Κρόνος στο απέναντι ζώδιο, πράγμα που σημαίνει ότι την έκασες τη βάρκα. Όμως όλες οι πιέσεις που ένωσες τον τελευταίο καιρό αυτή την εβδομάδα θα τις αξιοποιήσεις σαν ένα μεγάλο δάσκαλο. Γίνεται να τακτοποιήσεις ό,τι άλλαξε την προηγούμενη εβδομάδα, απλά έχε στο νου σου να μην τάξεις πράγματα τα οποία δεν μπορείς να κρατήσεις τον λόγο σου. Στα αισθηματικά άσε τις παπάτζες γιατί δεν οδηγούν πουθενά, είτε είσαι ελεύθερος είτε δεν είσαι.

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Υπάρχει μια έντονη κοινωνική διάθεση και έντονη επιθυμία για σούζου μούζου. Την εβδομάδα αυτή θα πιάσετε τους γύρω σας να σας λένε «τελικά είχες δίκιο». Μην προκαλείς τη τύχη σου και μην κινείσαι ύπουλα για να αποκτήσεις αυτό που θες. Τουλάχιστον όχι αυτή την εβδομάδα. Αν το άτομο που θες δεν σου κάθεται μη σώσει και σου κάτσει, μη χαλάς τον χρόνο σου. Μη γίνεσαι τοξικός και εκδικητικός. Ο Μάρτιος θα έχει πολύ content, μην αφήσεις τις περιστάσεις να σου χαλάνε τη διάθεση. Απόφυγε τα σκηνικά με φίλους και συγγενείς.

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Δώσε σημασία στις λεπτομέρειες και μη γίνεις επιφανειακός. Έχετε γίνει λίγο μπάχαλο στην οικογένεια και δεν λες να αναλάβεις τις ευθύνες σου. Αν θες να αλλάξεις δουλειά δεν χρειάζεται να φαίνεται στη συμπεριφορά σου. Η αστάθειά σου συναισθηματικά προκαλεί στεναχώρια και εντάσεις. Μην το ξεχνάς, αυτός ο μήνας έχει πολλές δοκιμασίες αλλά και ευκαιρίες. Αν γίνετε λίγο διπλωμάτες και αντιμετωπίσετε καταστάσεις με χιούμορ θα δείτε ότι η εβδομάδα αυτή είναι σκυλί που γαβγίζει αλλά δεν δαγκώνει. Αισθηματικά τρώτε λίγη παντόφλα.

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Αυτή την εβδομάδα τρέχετε και δεν φτάνετε. Και συγκεκριμένα κάνετε αγώνα δρόμου με τον εαυτό σας. Σίγουρα θα είναι καλύτερη εβδομάδα από την προηγούμενη. Αρκεί να μείνετε ψύχραιμοι. Όχι νεύρα και ένταση. Ιδίως στις 16 και 18 Μαρτίου. Μην είστε τόσο επιπόλαιοι και θα δείτε πως όλα θα κυλάνε πιο ομαλά και πιο σωστές αποφάσεις θα παίρνετε που είχατε αναβάλλει πολλάκις. Ερωτικά, οι απολαύσεις δεν θα λείψουν, παροδικές μεν απολαύσεις δε. Λίγο self care θα σας ανεβάσει τη διάθεση. Αν περισσεύουν χρήματα επενδύστε τα σε ένα spa.

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Στερνή μου γνώση να σε είχα πρώτα! Σε περίπτωση που δεν είσαι familiar με αυτή την ατάκα, αυτή την εβδομάδα θα γίνεις. Η καλύτερη άμυνα δεν είναι η επίθεση. Θα δεις πράγματα που έχεις χτίσει είτε αισθηματικά ή υλικά να γκρεμίζονται αυτή την εβδομάδα των παθών. Να ζητάς βοήθεια όχι από άτομα που συμπαθείς αλλά από άτομα χρήσιμα. Υγεία πάνω απ' όλα, μην το ξεχνάς! Αν κάνεις πράγματα που σου αρέσουν θα σε βοηθήσουν να ξεχαστείς και θα σου κάνει καλό. Ερωτικά, πάλι έχεις μπλέξει με το λάθος άτομο. Αν έχεις σχέση, όλα αδιάφορα.

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Τα απόνερα του Κρόνου θα είναι αισθητά αυτή την εβδομάδα και η κούραση θα είναι εμφανέστατη. Ναι μεν έχει φύγει ο Κρόνος από εσάς αλλά θέλει καιρό για να φανεί η διαφορά. Μη δίνεις σημασία σε ό,τι λέει ο κάθε πικραμένος, ειδικά σε περιβάλλοντα εργασίας. Να είσαι διπλωμάτης γιατί οι βλακείες που θα ακούσεις αυτή την εβδομάδα θα είναι πολλές. Πρόσεξε τα άτομα που πλησιάζουν, έχουν κακό σκοπό. Στα ερωτικά, η ανάγκη για φλερτάρισμα και παιχνίδι σε φέρνει σε επαφή με λάθος άτομα. Όχι, καλά να πάθεις γιατί είσαι άπληστος. Αν είσαι σε σχέση μην πιέζεις το ταίρι σου για περιττές κινήσεις και έξοδα.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Καλώς το ψάρι! Τι έγινε; Πρέπει να ενηλικιωθούμε επιτέλους; Πρέπει να ωριμάσουμε; Πέρασε ο Κρόνος; Είναι κρίμα! Πρέπει να μάθεις να φροντίζεις τον εαυτό σου και να παίρνεις ρεαλιστικές αποφάσεις. Δεν παίζεις σε σίριαλ και δεν είσαι πρωταγωνιστής της Disney. Τελευταία φορά που κοίταξα δεν φόραγες γυαλιά V.R. Προσγειώσου και κάνε ένα γερό ξεκαρτάρισμα στον κύκλο σου γιατί πολλοί σε φθείρουν και αργά ή γρήγορα θα σου δημιουργήσουν πρόβλημα. Στα ερωτικά θα παρατηρήσεις ότι το άτομο που είναι κοντά σου δεν είναι αυτό που πίστευες. Αν είσαι ελεύθερος δεν σε βλέπω να έχεις διάθεση για έρωτες.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο athensvoice.gr/zodia

* Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

To soundtrack
της πόλης

07.00 - 08.00
ΠΕΡΙΚΛΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

+

08.00 - 10.00
ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ -
ΓΙΟΥΑΝΝΑ
ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ

10.00 - 12.00
ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΟΥΧΤΑΡΙΔΗΣ

12.00 - 14.00
ΛΙΑΝΑ ΜΑΣΤΑΘΗ

14.00 - 16.00
ΕΛΕΝΗ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

16.00 - 18.00
ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

18.00 - 20.00
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

20.00 - 22.00
ΣΩΤΗΡΗΣ
ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

22.00 - 02.00 Night Moves

Late Night Tales 02.00 - 07.00

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
24.00 - 02.00
FLIPSIDE ME ΤΟΝ
ΝΙΚΟ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ
24.00 - 02.00
KEEP IT REAL ME ΤΟΝ
ΧΡΗΣΤΟ ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ - ΚΥΡΙΑΚΗ

10.00 - 12.00
ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΔΑΝΔΟΛΟΣ

12.00 - 14.00
ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

NEA
ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

ΙΔΙΑ
ΑΞΕΠΕΡΑΣΤΗ
ΓΕΥΣΗ &
ΠΟΙΟΤΗΤΑ

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ

